

பண்டை இலக்கியம்

கூறு - 1

கூறு - 2 திருக்குறள் - காமத்துப்பால் முழுவதும்

கூறு - 3: எட்டுத்தொகை - ஐங்குறுநூறு - மருதம் முழுவதும்

கூறு - 4: எட்டுத்தொகை - கலித்தொகை - நெய்தல் முழுவதும்

கூறு - 5: எட்டுத்தொகை - புறநானூறு 51 ஆவது பாடல் முதல் 100 ஆவது பாடல் வரை

கூறு - 6: எட்டுத்தொகை - பதிற்றுப்பத்து - 4 ஆம் பத்து மட்டும்

கூறு - 7: பத்துப்பாட்டு - குறிஞ்சிப்பாட்டு முழுவதும்

கூறு - 8: பத்துப்பாட்டு - நெடுநெல்வாடை முழுவதும்

கூறு - 9 : தனிப்புலவர்கள் - வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள் முழுவதும்

கூறு - 10 தனிப்புலவர்கள் - இளங்கீரனார் பாடல்கள் முழுவதும்

கூறு - 1, 2

திருக்குறள் - காமத்துப்பால்

109. தகையணங்குறுத்தல்

(தலைமகளின் அழகு தன்னை வருத்துதலைத் தலைமகள் கூறுதல்)

1081. அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ? கணங்குழை

மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு

இக்கனத்த குழையினை அணிந்தவன். இச்சோலையில் தங்கும் தெய்வமகளோ? அன்றி, சிறந்ததொரு மயிலோ? அன்றி ஒரு மானிடப்பெண்ணோ? இவளை யார் என்று அறியமுடியாது. என் நெஞ்சு மயங்குகின்றது.

1082. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு

தானைக்கொண்டு அன்னது உடைத்து

மேற்சொன்ன அழகினையுடையவள், என் பார்வைக்கு எதிராகப் பார்த்தல், தானே தாக்கி வருத்தக் கூடிய தெய்வம், என்னைத் தாக்கித் துன்புறுத்தப் படையையும், அழைத்துவந்தது போன்ற தன்மையுடையது.

1083. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்

பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு

இதற்கு முன்பு எமனின் வடிவ இத்தன்மையது என்பதை அறிந்திலேன். இப்பொழுது அறிந்தேன் அது. பெண்தன்மையோடு கூடிய பெரிய போர் செய்யும் கண்களை உடையதாயிருந்தது.

1084. கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால்பெண்டகைப்

பேதைக் கமர்த்தன கண்

பெண்ணியல்பினையுடைய இப்பேதைக்கு இருக்கும் கண்கள், தம்மைக் காண்பவர் உயிரை உண்ணும் தோற்றத்துடனே கூடிக்கொடியவனவாயிருந்தன.

1085. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்

நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து

என்னைக் கொடுமை செய்தலால் எமனோ? என் மேல்கண்ணோட்டம் செலுத்தலால் கண்ணோ? இயல்பாக மருளுதலால் மானோ? இப்பெண்ணினுடைய கண்களின் நோக்கம் இம்மூன்றின் தன்மையையும் உடையதாய் இருந்தது.

1086. கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்களுர்

செய்யல மன்இவள் கண்

வளைந்த புருவங்கள் தாம் நேர்மையுடையனவாய் விலக்கினவாயின், இவள் கண்கள் அவற்றைக்கடந்து வந்து எனக்கு நடுங்கும் துன்பங்களைச் செய்யமாட்டா.

1087. கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்

படாஅ முலைமெல் துகில்

இப்பெண் தமது சாயாத கொங்கைகளின்மேல் இட்டமறைப்பாடையானது அங்கொங்கைகள் என்னைக் கொல்லாமல் காத்தலின், கொல்லும் இயல்புடைய மத யானையின் கண்களை மறைக்க இட்ட முகமுடித் துணியினை போன்றதாகும்.

1088. ஒண்ணுதற் கோஓ உடைந்ததே ஞாட்பினும்

நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு

போர்க்களத்து வந்து காணாத பகைவரும் வந்தவரிடத்துக் கேட்டு அஞ்சுதற்குக் காரணமான என் வலிமை, இப்பெண்ணின் அழகிய நெற்றி ஒன்றனைக் கண்டதும் அழிந்துவிட்டதெ.

1089. பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு

அணிஎவனோ ஏதில தந்து

மானின் கண்கள் போன்ற அழகிய பார்வையையும் நாணமும் உடைய இவளுக்கு இயற்கையாகிய இவ்வணிகளே போதுமானதாய் இருக்கச் செயற்கையாகிய வேறு அணிகளை அணிதல் சுமையாகுமே தவிர, வேறு பயன் யாது?

1090. உண்டார்கண் அல்லது ஆடுநறாக் காமம்போல்

கண்டார் மகிழ் செய்தல் இன்று

காய்ச்சப்பெற்ற கள்ளானது, தன்னை உண்டவர்க்கு மகிழ்ச்சியைக் செய்யுமே தவிரக் காமம்போலக் காண்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்தல் இல்லை

110. குறிப்பறிதல்

1091. இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு

நோய்நோக்கொன்று அந்நோய் மருந்து

இவளின் மையுண்ட கண்களில் உள்ள நோக்கு இப்பொழுது என்மேல் இரண்டு நோக்காயிற்று. அவற்றுள், ஒன்று எனக்கு நோயைச் செய்யும் நோக்காகும். மற்றையது அந்த நோய்க்கு மருந்தாய் நோக்காகும்.

1092. கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்

செம்பாகம் அன்று பெரிது

யான் பாராமல் இருக்கும்போது, இஇவன் கண்கள் என்மீது நோக்குகின்ற சறிய நோக்கம், யான் விரும்புகின்ற காமத்தில் பாதி அளவு அன்று. அதனினும் மிகுதியாகும்.

1093. நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அ.தவள்

யாப்பினுள் அட்டிய நீர்

யான் அவளைப் பாராதபோது அவள் என்னை அன்போடு நோக்கினாள். நோக்கி ஏதோ ஒன்றை மனத்தில் எண்ணித் தலை குனிந்தாள். அக்குறிப்பு இருவரிடையும் தோன்றி அன்புப் பயிர் வளர அவள் ஊற்றிய நீராகும்.

1094. யான்நோக்குங் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்

தான்நோக்கி மெல்ல நகும்

யான் அவளைப் பார்க்கும்போது அவள் எதிராக நோக்காது வணங்கி நிலத்தை நோக்குவாள். அதனை அறிந்து யான் பார்க்காதபோது அவள் என்னைப் பார்த்துத் தனக்குள்ளே மகிழ்வாள்.

1095. குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருவன்

சிறக்கணிந்தாள் போல நகும்

நேரே என்னைக் குறிப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லை என்ற அவ்வளவே அன்றி, ஒரு கண் சுருங்கினாள் போல் என்னை நோக்கிப் பின் தன்னுள்ளே மகிழ்வாள்.

1096. உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅச்சொல்

ஒல்லை உணரப் படும்

புறத்தே அயலார்போலக் கடுஞ்சொல் சொன்னாராயினும் அகத்தே வெகுளியில்லாதவர் சொல் பின்னர் நன்மை பயத்தலைக் குறையுற்றவரால் விரைவில் அறிந்து கொள்ளப்படும்.

1097. செறாஅர் சிறுசொல்லும் செற்றார்போர் நோக்கும்

உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு

பின்னே இன்பமும் முன்னே துன்பமும் தரவல்லதாகிய சொல்லும், உள்ளத்து வெகுளாமல் புறத்தே வெகுண்டவர் போன்று பார்க்கும் நோக்கும். அயலார் போன்று நட்புக்கொண்டவர்க்கு ஒரு குறிப்புப் பற்றி வருவனவாம்.

1098. அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏர்யான் நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்

யான் அவளைத் தாழ்ந்து பார்க்கும்போது அதனை அறிந்து மனம் இளகித் தனக்குள்ளே மெல்லச் சிரிப்பாள். அதனால் மெல்லிய இயல்பினை உடையவளுக்கு அச்சிரிப்பின்கண் தோன்றுவது, ஒரு நன்மையைத் தரும் குறிப்பாகும்.

1099. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணெ ஊ

முன்பின் அறியாதார் போல ஒருவரை ஒருவர் பொதுவான நோக்கத்தால் நோக்குதல், அன்பு கொண்ட இருவரிடத்தே காணலாகும்.

1100. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்

என்ன பயனும் இல

காதலுக்குரிய இருவருள், ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர் கண்கள் பார்வையால், ஒத்திருக்குமாயின், அவர் உண்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனும் இல்லாதனவாகும்.

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

1101. கண்டுகேட்டு உண்டாயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்

ஒண்டொடி கண்ணே ஊ

கண்ணால் பார்த்தும், காதால் கேட்டும் நாவினால் உண்டும், மூக்கால் மோந்தும், உடம்பால் தீண்டியும் துயக்கப்பெறும் ஐம்புல இன்பமும் ஒளியுள்ள வளையல் அணிந்த இவளிடத்தே உண்டாயின.

1102. பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை

தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து

நோயுற்றால் அந்நோயை நீக்கப் பயன்படுவது பிறிதொரு பொருளாகும். சிறந்த அணிகளையுடைய இத்தலைவியால் வந்த என் நோய்க்கு இவளே மருந்தாகிறான்.

1103. தாம்வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல்

தாமரைக் கண்ணான் உலகு?

தம்மால் விருப்பப்படுகின்ற மகிளரது மெல்லிய தோள்களின் மீது படுத்து உறங்கும் போது இன்பம் போலத் திருமாலினது வீட்டுலகம் இன்பம் தருவதாகுமோ?

1104. நீங்கின் தெறாஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்

தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்

இத்தலைவியை விட்டு நீங்கிய வழச் சுடுகின்றது. இவளை அணுகியவழிக் குளிர்கின்றது. இத்தன்மையதாகிய எனக்குத்தருவதற்கு இவள் எங்கே பெற்றாள்?

1105. வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே

தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள்

பூவினை அணிந்ததழைத்த கூந்தலினை உடையவளது தோள்களை எப்பொழுது கூடினாலும், விரும்பிய பொருள்கள் விரும்பிய நேரத்தில் கிடைத்து இன்பம் செய்வதைப் போல இன்பம்செய்கின்றது.

1106. உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு

அமிழ்தின் இயன்றன தோள்

அணையும்தோறும் என்னுடைய வாடிய உயிர் தளிர்க்கும்படியாகத் தீண்டுதலால் இத்தலைவிக்குத் தோள்கள். அமிழ்தினால் செய்யப்பட்டவாதல் வேண்டும்.

1107. தம்மில் இருந்து தமதுபார்த்து உண்டற்றால்

அம்மா அரிவை முயக்கு

அழகிய மாநிறமுடைய பெண்ணினது சேர்க்கை இன்பம் உண்டாக்குதலில், தமக்குரிய வீட்டிலிருந்து உலகோர் தம் முயற்சியால் பொருளைப் பலரக்கும் பகுத்துக் கொடுத்துத் தாமும் உண்டல் போன்றது.

1108. வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை

போழ்ப் படாஅ முயக்கு

ஒருபொழுதும் கையைத் தளர விடாமையினால் காற்றால் இடையே பிரிக்க முடியாத சேர்க்கை ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவோர் இருவர்க்கும் இனிதாகும்.

1109. ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்

கூடியார் பெற்ற பயன்

கூடலுக்கு வேண்டுவதாகிய சிறு பிணக்கு அதனை மிகவிடாது நீங்குதலும், அதன்பின் உண்டாவதாகிய புணர்ச்சியும் என்னும் இவை, அன்பினால் கூடினார் பெற்ற பயனாகும்.

1110. அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்

செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு

சிவந்த நகை அணிந்தாளைப் புணரப் புணர இவளிடத்துதக் காதலனாது, நூலறிவாலும் மதிநுட்பத்தாலும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னைய அறியாமையே காணப்படுமாறு போலக் காணப்படுகிறது.

112. நலம் புனைந்துரைத்தல்

(தலைவன் தலைவி அழகை அழகுப்பட புனைந்துரைத்தல்)

1111. நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்

மென்னீரன் யாம்வீழ் பவள்

அனிச்சம்பூவே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக. மெல்லிய தன்மையால் நீ எல்லா மலர்களிலும் நல்ல மேன்மையை உடையை, அங்ஙனமாயினும் எம்மால் காதலிக்கப் பெற்றவள், உன்னைக் காட்டிலும் மெல்லிய இயல்பினையுடையவள் ஆவாள்.

1112. மலர்க்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே, இவள்கண்

பலர்காணும் பூவொங்கும் என்று

என் மனமே யான் ஒருவன் காணக்கூடிய இவள் கண்களைப் பலராலும் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்கும் என்று கருதிச் சோலையில் வரும்போது பலவித மலர்களைக் கண்டு மயங்குகின்றாய் என்னே நின் அறிவு

1113. முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் வேய்த்தோ எவட்கு

மூங்கில் போலும் தோளினையுடைய தலைவிக்கு உடல்நிறம் தளிர் நிறமாய் இருக்கும். பல் முத்துப் போன்று இருக்கும். இயல்பாய் மணம் நறுமணமாய் இருக்கும். மைஉண்ட கண்கள் வேல் போன்று இருக்கும்.

1114. காணின் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்

மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று

குவளை மலர்கள் காணும் தன்மையுடையனவானால், சிறந்த அணிகளையுடைய தலைவியின் கண்களுக்கு யாம் ஒப்பாக மாட்டோம் என்று எண்ணி, அவ்வெட்கத்தினால் கவிழ்ந்து நிலத்தினை நோக்கும்.

1115. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசப்பிற்கு

நல்லப் படாஅ பறை

தன் மென்மையினை அறியாது, அனிச்சப்பூவைக் காம்பைக் கிள்ளாமல் தலையில் சூடி கொண்டாள். இனி இவள் இடுப்புக்கு நல்ல பறைகள் ஒலிக்க மாட்டா. சாப்பறைகள் தானே ஒலிக்கும்.

1116. மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா

பதியின் கலங்கிய மீன்

வேறுபாடு நிரம்ப இருக்கவும், தம் மதியினையும் என் காதலி முகத்தையும், இது மதி, இது முகம் என்ற அறியமாட்டாது, தம் நிலையிலிருந்து வானத்து மீன்கள் கலங்கித் திரியும்.

1117. அறுவாய் நிறைந்த அவிரமதிக்குப் போல

மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து

முன் தேய்ந்த இடம் வந்து நிரம்புதலும் பின்னர் தேய்தலும், மறு உடைமையும் உள்ள மதியைப் போல், இவ்வழகிய பெண்ணின் முகத்துக் குறையுண்டோ?

1118. மாதர்முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்

காதலை வாழி மதி

மதியே நீ வாழ்க. இவ்வழகிய பெண்ணின் முகம் போல, யான் மகிழும் வண்ணம் ஒளி வீசவில்லையாயின் நீயும் என் விருப்பத்தையுடைய ஆவாய். மறுஉடைமையின் அ.து இயலாது.

1119. மலர்அன்ன கண்ணர் முகம்ஒத்தி யாயின்

பலர்காணத் தோன்றல் மதி

மதியே, இம்மலர் போலும் கண்ணினையுடையவள் முகத்திற்கு நீ ஒப்பாக விரும்புவாய் ஆயின், இம்முகத்தைப் போல யான் மட்டும் காணத்தோன்று பலரும் காணும்படி தேன்றாதே.

1120. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்

அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்

மெல்லிய தன்மையுள்ள அனிச்சப்பூவும், அன்னப் பறவையின் சிறகும் ஆகிய இரண்டும் இவ்வழகிய பெண்ணின் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழத்தின் முள்போலத் துன்பத்தைச் செய்யும்

113. சிறப்புரைத்தல்

(தலைவனும் தலைவியும் தத்தம் காதல் மிகுதியைக் கூறுதல்)

1121. பாலோடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி

வாலெயிறு ஊறிய நீர்

இம்மென்மையான மொழியினையுடையவளது வெண்ணிறமுள்ள பற்களிலிருந்து ஊறிய நீர், பாலோடு தேனைக் கலந்த கலவையைப் போன்ற இனிப்புடையது.

1122. உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற்று அன்ன

மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு

உடம்பொடு உயிரிகளிடத்து உள்ள தொடர்பு எத்தன்மையின. இத்தலைவியோடு எம்மிடை உண்டாகிய நட்பு அத்தன்மையன.

1123. கருமணியில் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்

திருநுதற்கு இல்லை இடம்

என் கண்ணின் கருமணியின் கண் தங்கும் பாவையே, நீ அங்கிருந்து போய்விடுவாயாக எம்மால் விரும்பப் படும் அழகிய நெற்றியை உடையவளுக்கு இருக்க இடம் போதாது.

1124. வாழ்தல் உயிரிக்கன்னள் ஆயிழை சாதல்

அதற்கன்னள் நீங்கும் இடத்து

ஆராய்ந்தெடுத்த அணியினையுடையவளோடு யான் கூடுமிடத்து உயிர் உடம்பொடு கூடி வாழ்தல் போன்றதாகும். அதனைப் பிரியுமிடத்து உடம்பை விட்டு உயிர் பிரிவது போன்றதாகும்.

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பாறியேன்

ஒள்ளமர்க் கண்ணாள்குணம்

ஒளி பொருந்திய போரைச் செய்யும் கண்ணினை உடையாளது குணங்களை யான் மறந்தேனானால் நினைப்பேன். எப்போதும் மறத்தலை அறியேன். அதனால் நினைப்பதும் அறியேன்.

1126. கண்ணுள்ளிற் போகார், இமைப்பின் பருவரார்

நுண்ணியரெம் காத லவர்

எம் காதலர் எம் கண்ணைவிட்டுப் போகார். யாம் அறியாது கண்இமைத்தோமானால் அதற்காக வருத்தப்படவும் மாட்டார். ஆதலால் அவர் பிறரால் அறிய முடியாத நுட்பத் தன்மை உடையவர் ஆவர்.

1127. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்

எழுதேம் கர்ப்பாக்கு அறிந்து

எம் காதலர் எப்பொழுதும் என் கண்ணின் உள்ளே இருப்பர். ஆதலின் அவர் சிறிது மறைவார் என்று கருதி, அக்கண்களுக்கு மை எழுதுவதும் செய்யமாட்டோம்.

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்

அஞ்சுவதும் வேபாக்கு அறிந்து

எம் காதலர் எப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் உள்ளார். ஆதலின் உண்ணும்பொழுது வெம்மையான பண்டங்களை உண்பதற்கு அஞ்சுவோம். அவர் அவ்வெம்மைபட்டு வருந்துவார் என்பதை அறிந்து.

1129. இமைப்பின் கர்ப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே

ஏதிலா என்னமிவ் வூர்

என் கண்கள் இமைக்குமாயின், கண்ணுள்ளே இருக்கும் என் காதலர் மறைவர் என்பதை அறிந்து இமைக்க மாட்டேன். அவ்வாறு யான் கண் இமையாமையைக் கண்டு என் காதலரைப் பிரியானோய் செய்தார் என்று இவ்வூரவர் கூறுவர்.

1130. உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்

ஏதிலர் என்னமிவ் வூர்

என் காதலர் எக்காலத்தும் என் உள்ளத்தின் உள்ளே மகிழ்ந்து தங்கி இருப்பார். அதனை அறியாது, அவரை பிரிந்து வாழ்கின்றார் அன்பில்லாதவர் என்று இவ்வூரவர் பழி கூறுவர்.

114. நாணுத்துறவுரைத்தல்

காமமிகுதியால் வெட்கத்தைத் துறந்தமையைக் கூறுதல்

1131. காமம் உழந்து வருந்தினர்க்கு ஏமம்

மடல்அல்லது இல்லை வலி

காம இன்பத்தை துய்த்தப்பின் அது பெறமுடியாமல் வருந்தின ஆடவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு மடல் ஏறுவதல்லது வேறு துணையாவது யாதும் இல்லை

1132. நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல்ஏறும்

நாணினை நீக்கி நிறுத்து

காதலியைக் காண முடியாமல் வந்த வருத்தத்தைத் தாங்க ஒண்ணாத உடம்பும் உயிரும் நாணத்தைத் தூரவிலக்கி வைத்துவிட்டு மடல் குதிரையினை ஏறத் துணிகின்றன.

1133. நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்

காமுற்றார் ஏறும் மடல்

நாணமும் மிக்க ஆண்தன்மையும் யான் முன்பு உடையவனாய் இருந்தேன். அவை காமத்தால் அழிந்தன. அதனால் இறை அக்காமம் மிக்கவர் ஏறும் மடல் குதிரையினை உடையவனாய் இருக்கின்றேன்.

1134. காமக் கரும்புனல் உய்க்குமே நானொடு

நல்லாண்மை என்னும் புணை

யான் காமமாகிய கடலினை கடத்தற்குக் கொண்ட நாணமும் ஆண்மையும் ஆகிய தெப்பங்களை என்னை விட்டுப் பிரித்துக் காமமாகிய விரைந்து இழுத்துச் செல்லும் நீர் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது.

1135. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு

மாலை உழக்கும் துயர்

மாலைப்பொழுதில் அனுபவிக்கும் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடல் குதிரையினையும் மாலை போலத் தொடர்ந்த சிறு வளையல்கள் அணிந்தவள் எனக்குத் தந்தாள்.

1136. மடல்ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற

படல்ஓல்லா பேதைக்கென் கண்

இப்பேதை காரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலும் உறக்கத்தைக் கொள்ளுவதில்லை. அதனால் எல்லோரும் உறங்கும் நள்ளிரவில் யான் மட்டும் விழித்திருந்து மடல் ஏறுதலையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன்.

1137. கடல்அன்ன காமம் உழந்தும் மடல்ஏறாப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்கது இல்

கடல்போல எல்லையற்ற காமநோயினை அனுபவித்தாலும் மடல் ஏறுதலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண் பிறவி போல, மிக்க பெருமையுடைய பிறப்பு உலகத்து இல்லை.

1138. நிறையரியர் மன்னளியர் என்னாதுஎன் காமம்

மறையிறந்து மன்று படும்

இவர் மன அடக்கம் உடையவர் ஆதலின், மேற்பட்டு வெல்லுதல் முடியாது என அஞ்சாது மிகவும் இரங்கத்தக்கவர் என இரங்குதலும் செய்யாது. என காதலானது மறைத்தலைக் கடந்து, அவையின்கண் வெளிப்படுவது ஆயிற்று.

1139. அழிகிலார் எல்லாரும் என்றேயென் காமம்

மறுகின் மறுகும் மருண்டு

யான் முன்னெல்லாம் அடக்கத்தோடு இருந்தேன். அதனால் யாரும் என்னை அறிந்திலர். இனிஅவ்வாறு இன்றி யானே எல்லார்க்கும் அறிவிப்பேன் என எண்ணி, என் காமம் இவ்வூர் வீதியெல்லாம் மயங்கிச் சுழல்கின்றது.

1140. யாம்கண்ணிற் காண நகுப அறிவில்லார்

யாம்பட்ட தாம்படா ஆறு

யாம் கேட்டல் மாத்திரம் அன்றிக் கண்ணினால் காணுமாறு எம்மைப்பார்த்து அறிவில்லாதவர் சிரிக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் யாம் அடைந்த துன்பங்களை அவர்கள் அடையாமையாலாகும்.

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

(பிறர் தூற்றும் பழிமொழி தமக்கு நன்மை தருவதாகத் தெரிவித்தல்)

1141. அலர்எழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்

பலர்அறியார் பாக்கியத் தால்

பலரும் தூற்றுவதனால் என் அரிய உயிர் தலைவியைப் பெற்றால் போன்று நிலைத்து நிற்கும். அதனை என் நல்வினைப் பயனால் யான் மட்டும் அறிவேனே அன்றித் தூற்றும் பலரும் அறியமாட்டார்கள்.

1142. மலர்அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது

அலர்எமக்கு ஈந்ததிவ் வூர்

பூப்போன்ற கண்ணை உடையவளது பெறுதற்கு அருமையை அறியாது, இவ்வூர்வர் அவளை மிகவும் எளிமை உடையவள் ஆக்கி, அவளோடு அலர் தூற்றலையும் எமக்கு உதவினார்.

1143. உறாஅதோ ஊரறிந்த கௌவை? அதனைப்

பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து

தலைவிக்கும் எனக்கும் உள்ள கூட்டம் உண்மையை இவ்வூர்வர் அறிதலான் உண்டாகிய அலர், எனக்குத் தக்க தொன்றன்றோ? அவ்வலரைக்கேட்ட என் மனம், அக்கூட்டத்தைப் பெறாமலிருந்தும் பெற்றால் ஒத்த தன்மையை உடையதாயிற்று.

1144. கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுவின்றேல்

தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து

என் காமம் இவ்வூரவர் தூற்றுகின்ற அலரால் மேலும் மிகுவதாயிற்று. அவ்வலர் இல்லையாயின், என் காமம் தன் இயல்பு அழிந்து சுருங்கிப் போகும்.

1145. களித்தொம் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்

வெளிப்படுதந் தோறும் இனிது

கள் உண்பவர்களுக்கு மயங்குந்தோறும் மேலும் கள் உண்டால் இனிமையாவது போல, எனக்குக் காமம் அலர் தூற்றும்போது மேலும் இனிமை உடையதாகின்றது.

1146. கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்

திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று

யான் உன் காதலரைப் பார்த்தது ஒரு நாளே. அவ்வாறு பார்த்தனால் ஆகிய அல், திங்களைப் பாம்பு கொண்டால் போல எல்லாராலும் அறியப்பட்டு உலகெங்கும் பரந்தது.

1147. ஊரவர் கௌவை உருவாக அன்னைசொல்

நீராக நிளுமிந் நோய்

காமநோயாகிய பயிரானது, இவ்வூர் மகளிர் தூற்றுகின்ற அலர் உரமாகவும், அதனைக் கேட்டு அன்னை வெகுண்டு சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல் நீராகவும் கொண்டு, வளர்ந்து வருகின்றது.

1148. நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால்

காமம் நுதுப்பேம் எனல்

அயலார் தூற்றுகின்ற அலரால் நாம் காமத்தை அவிப்போம் என்று எண்ணுதல், எரிகின்ற நெருப்பை நெய்யால் அணைப்போம் என எண்ணுதலோடு ஒக்கும்.

1149. அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சல்ஓம்பு என்றார்

பலர்நாண நீத்தக் கடை

என்னைக்கண்டபோது, உன்னைவிட்டுப் பிரியேன். அஞ்சுதலை ஒழி என்று ஷெசான்நவர், இன்று கண்டவர் பலரும் நாணும்படி நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தபின் நாம் அயலார் கூறும் அலருக்கு நாணக் கூடுமோ?

1150. தாம் வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்

கௌவை எடுக்குமிவ் வூர்.

உடன்போக்கை விரும்பும்படி யாம் முன்பே விரும்புவதாகிய அலரை இவ்வூரார் தாமே பரப்புகின்றனர். இனிக் காதலரும் யாம் வேண்டினால் அவ்வுடன் போக்கை இனிதாக ஏற்றுக்கொள்வார். அதனால் இவ்வலர் எனக்கு நன்றாயிற்று.

116. பிரிவாற்றாமை

(தலைவன் பிரிவைத் தலைவி ஆற்றாமை)

1151. செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்

வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை

பிரியாமை உண்டாயின் அதனை எனக்குச் சொல். அதனை தவிர்த்து பிரிந்து விரைவில் வந்துவிடுவேன் என்பாயாயின், அதனை அப்பொழுது உயிரோடு வாழ்பவர்க்குச் சென்று சொல்

1152. இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சம்

புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு

முன்னாளில் காதலரின் பார்வை மாத்திரமும் புணர்ச்சியைக் குறித்தமையான், எமக்கு இன்பம் உடையதாக இருக்கும். இன்றோ புணர்ச்சி இருந்தும் பிரிவாரோ என்னும் அச்சத்தினை உடையதாக உள்ளது.

1153. அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்

பிரிவோர் இடத்துண்மை யான்

பிரிவாற்றாமையும் பிரியேன் என்று அவர் சொல்லிய சொல்லும் அறியும் இயல்புடைய வராகிய நம் காதலரிடத்தும் சில சமயம் பிரிவு நிகழ்வதால் அவர் சொல்லிய சொல்லையும் நம் மீது அன்புடையவர் என்பதையும் நம்புவது அரிதாகிறது.

1154. அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்

தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு?

நேரில் காணுங்கால் அன்பு செய்து, உன்னைப் பிரியேன் என்று சொல்லிய காதலரோ, பின் பிரிவாராயின் அவர்க்கன்றி அவர் தெளிய வைத்த சொல்லை உண்மையென நம்பினவர் மீது தவறுண்டோ?

1155. ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்

நீங்கின் அரிதால் புணர்வு

என் உயிரை நீங்காமல் காப்பாயாயின் அவ்வுயிரைக் காத்தற்குரிய காதலரின் பிரிவை விலக்குவாயாக. அவ்வாறு அன்றிப் பிரிவாராயின் என் உயிர் நீங்கும். பின் அவரைக் கூடுதல் அரிதாகும்.

1156. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்

நல்குவர் என்னும் நசை.

நம் விருப்பத்தை அறிந்த தலைவர் நம் முன் நின்று நம் பிரிவினை உரைக்கும் கொடுமை உடையவராயின் அவர் பின்பு வந்து நம் கவலையைப்போக்கி அன்பு செய்வார் என்றும் விருப்பம் பயனில்லாது போகும்.

1157. துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை

இறையிறவா நின்ற வளை?

கடல் துறைக்குரிய தலைவன் என்னைப் பிரிவான் என்பதை அவன் அறியாமல் தாமே உணர்ந்து என் முன்கையிடத்து இருந்து கழன்று விழுகின்ற வளையல்கள் எனக்கு உணர்த்தாவோ? நீ அறிவிக்க வேண்டுமோ?

1158. இன்னாது இன்னில்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்

இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு

மகளிர்க்குத் தம் குறிப்பினை அறிந்து அதற்கேற்ற உதவியைச் செய்யும் தோழிமார் இல்லாத வேற்றாரில் வாழ்தல் துன்பம் தருவதாகும். தம் காதலரை விட்டுப் பிரிதல் அதனினும் மிகுந்த துன்பம் தருவதாகும்.

1159. தொழிற்சுடன் அல்லது காமநோய் போல

விடிற்சுடல் ஆற்றாமோ தீ

தீயானது தொட்டால் கடுமே அல்லாது, காமநோய் போலப் பிரிந்தால் சுடவல்லது ஆகுமோ? ஆகாது.

1160. அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்

பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

தலைவர் பிரிவு உணர்த்தும்போது அதற்கு உடல்பட்டு பிரியும்போது நிகழும் துன்பத்தினை நீக்கி பிரிந்தால் அப்பிரிவைப் பொறுத்து, பின்னும் இருந்து உயிர் வாழ்வார் பலர் போலும். யான் அது ஆற்றேன்.

117. படர் மெலிந்திரங்கல்

(தலைவி தலைவன் பிரிவால் நிகழும் துன்பத்தினை நினைந்து இரங்குதல்)

1161. மறைப்பேன்மன் யான்இ.தோ நோயை இறைப்பவர்க்கு

ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

பிரிவால் வரும் நோயைப் பிறர் அறிவதற்கு நாணியான் என்னுள் மறைப்பேன். மறைத்தாலும் என் நோய் அந்நாண் எல்லையில் அடங்கி நில்லாமல், நீர் வேண்டும் என்று இறைப்பவர்க்கு ஊற்று நீர் கரப்பதுபோல, மேலும் மிகுகின்றது.

1162. கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு

உரைத்தலும் நாணுந் தரும்

இந்நோய் இங்குள்ளார் யாரும்அறியாமல் மறைத்தலையும், செய்ய இயலாதவளாயினே நோயைச் செய்த காதலர்க்கு உரைக்காலமோ எனின், அதுவும் எனக்கு வெட்கத்தைத் தருகின்றது. இனி என் செய்வேன்

1163. காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்

நோனா உடம்பின் அகத்து.

காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்குச் சொல்லமுடியாத நாணமும் ஆகிய இரண்டையும் தாங்கமுடியாத என் உடம்பின்கண் உயிரே காவடித்தண்டாகக் கொண்டு, அதன் ஒருபுறத்துக் காமமும், மற்றொரு புறத்து நாணமும் தொங்குகின்றன.

1164. காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீத்தும்

ஏமப் புணைமன்னும் இல்

பிரிந்த நிலையில் உள்ள எல்லாத் தலைவியர்க்கும் உள்ள காமக்கடல் அதனை நீந்தும் தெப்பம் என்னும் இவ்விரண்டினுள் எனக்குக் காமக்கடல் மட்டுமே உண்டு. அதனை நீந்திக் கடப்பதற்குப் பாதுகாப்பாகிய தெப்பம் மட்டுந்தான் இல்லை.

1165. துப்பின் எவனர்வர் மற்கொல் துயர்வரவு

நட்பினுள் ஆற்றுபவர்

நன்மை செய்வதற்குரிய நட்பினிடத்தே துன்பத்தினைச் செய்ய வல்லவர்கள், தீமை செய்தவற்குரிய பகைமைக்கண் என்ன செய்வார்களோ?

1166. இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அ.தடுங்கால்

துன்பம் அதனின் பெரிது

காமம், கலவியால் இன்பம் செய்யும் காலத்து, அவ்வன்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். இனி, அக்காமம்தான் பிரிவால் துன்பம் செய்யும் காலத்து, அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம்.

1167. காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்

யாமத்தும் யானே உளேன்

காமமாகிய கடலை நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண இயலாதவளாய் உள்ளேன். யாவரும் துயிலும் நடுஇரவிலும் துணையின்றித் தனியளாயினேன். தணித்திருந்தும் இறவாது இருக்கிறேன்.

1168. மன்னயிர் எல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா

என்னல்லது இல்லை துணை

இவ்விராவானது இரங்கத்தக்கதாய் உள்ளது. உலகத்து உயிர்களையெல்லாம் உறங்கச் செய்து என்னைத் தவிர வேறு துணை இல்லாது இருக்கின்றன.

1169. கொடியார் கொடுமையின் தாங்கொடிய இந்நாள்

நெடிய கழியும் இரா.

காதலரது பிரிவினாலே வருந்தும் இக்காலத்திலே நீண்டநேரம் சென்று விடிகின்ற இரவுகள் பிரிந்து சென்ற கொடியவரது கொடுமையைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கொடுமை செய்கின்றன.

1170. உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கின்றபின் வெள்ளநீர்

நீத்தல மன்னோஎன் கண்.

மனம், நினைத்த இடத்துச் செல்வதுபோலக் காதலர் உள்ள இடத்து விரைந்து செல்ல வல்லவனாயின், ஏன் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய நீரை நீந்தமாட்டா.

118. கண் விதுப்பழிதல்

(கணவரைக் காணவேண்டும் எனக் கண்கள் விரைதல்)

1171. கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொலோ தண்டாநோய்

தாங்காட்ட யாம்கண் டது?

தணிக்க ஒண்ணாத நோயை யாம் கண்டது. அந்நோய் செய்தாரைத் தாம் காண்பித்தனால் அன்றோ? பின்னர், அக்கண்கள் தாம் காண வேண்டும் என்னும் விருப்பால் அழுகின்றது யாவர் கட்டுவார் என எண்ணி?

1172. தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்

பைதல் உழப்பது எவன்?

பின்வருவதனை ஆராய்ந்து அறியாது அன்று காதலரைக் கண்ட மையுண்ட கண்கள், இன்று இது நாமே ஆக்கிக் கொண்டது என்ப் பொறுத்திராது துன்பம் அனுபவிப்பது என்ன காரணம் கருதி?

1173. கதுமெனத் தாம்போக்கித் தாமே கலுழும்

இதுநகத் தக்கது உடைத்து.

இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்று தாமே அழுகின்ற இது நம்மால் சிரிக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

1174. பெயல்ஆற்றா நீர்உலந்த உண்கண் உயல்ஆற்றா

உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து

என் மையுண்ட கண்கள் அன்று யான் தப்ப முடியாமைக்கு ஏதுவாய நீங்காத நோயை என்னிடத்தே நிறுத்திவிட்டுத் தாமும் அழமுடியாதபடி நீர்வறறி விட்டன.

1175. படல்ஆற்றா பைதல் உழக்கும் கடல்ஆற்றாக்

காமநோய் செய்தஎன் கண்

கடலினும் மிகப்பெரியதாய் காமநோயைச் செய்தஎன் கண்கள், அத்தீவினையால் தாமும் உறங்க மாட்டாதவனாய்த் துன்பத்தை அனுபவிக்கின்றன.

1176. ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்

தாஅம் இதற்பட் டது.

எமக்கு முன்னே இக்காமநோயினைச் செய்த கண்கள், தாமும் உறங்காது அழுது இடர்ப்பட்டது. அதனால் இது மிக இனிதாயிற்று.

1177. உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து

வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

விரும்பி, உள்ளம் உருகி இடைவிடாது அவரைக் கண்ட கண்கள், இன்று துயிலாது வருந்துவதாகிய துன்பத்தினை அனுபவித்து அனுபவித்துத் தம் கண்களில் உள்ள நீர் உலர்ந்தே போவதாக.

1178. பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ? மற்றவர்க்

காணாது அமைவில் கண்.

மனத்தால் விரும்பாதிருந்து சொல்லளவில் விரும்பியவர் இவ்விடத்தே உள்ளார். அதனால் பயன்யாது? என்கண்கள் அவரைக்காணாது இருக்க முடியவில்லை.

1179. வாராக்கால் துஞ்சா வரிந்துஞ்சா ஆயிடை

ஆரஞர் உற்றன கண்.

காதலர் வாராதபொழுது அவர் எப்போது வருவார் என எதிர்பார்த்து கண்கள் துயில் வதில்லை? வந்த பொழுது எங்கே பிரிந்து விடுவாரோ என அஞ்சித் துயில்வதில்லை. இரண்டு காலத்தும் என் கண்கள் தாங்க ஒண்ணாத துன்பத்தை உடையவாயின்.

1180. மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்

அறைபறை கண்ணார் அகத்து.

எம்போன்ற அறையப்படும் பறையின், தன்மையை உடையதாகிய எண்ணினையுடைய தம் மனத்தில் அடக்கிய மறையை அறிந்துகொள்ளுதல், இவ்வூரில் உள்ளார்க்கு அரிதன்று. மிக எளிமையே.

119. பசப்புறுதல்

(நிறவேறுபாட்டினால் வந்த வருத்தம் கூறல்)

1181. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்

பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற?

என்னை விரும்பிய காதலர்க்கு அப்பொழுது பிரிந்துசெல்வதற்கு உடன்பட்ட யான் அப்பிரிவை ஆற்றாது, இப்பொழுது பசப்பு ஏற்பட்ட என்இயல்பினை யாரிடம் எடுத்துச் சொல்வேன்?

1182. அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்

மேனிகொல் ஊரும் பசப்பு

இப்பசப்பானது என்னை உண்டாக்கினவர் அவர் என்னும் செருக்கினால் என் மேனி முழுவதும் பரவி வளர்கின்றது.

1183. சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா

நோயும் பசலையும் தந்து.

பிரிகின்ற பொழுது கைம்மாறாக இக்காம நோயினையும், பசலையையும் எனக்குத் தந்துவிட்டு என் அழகினையும்நாணத்தினையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டு போயினார்.

1184. உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்

கள்ளம் பிறவோ பசப்பு

யான் அவர் கூறிச்சென்ற சொற்களை மனத்தால் நினைப்பேன். வாயால் உரைப்பதும் அவர் திறத்தையே அங்ஙனம் இருக்கப் பசப்பு வந்து ஊர்ந்தது. இது என்ன மாயமோ?

1185. உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்

மேனி பசப்பூர் வது.

முன்பும் நம் காதலர் சேய்மையும் அண்மையுமாகாத நடுத்தரமான இடத்திற்குச் சென்றாராக, என மேனி எல்லாம் பசப்பூர்வது இவ்விடத்தே அன்றோ? இத்தன்மையது 'இன்று மாறிவிடுமோ?

1186. விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கள்

முயக்கற்றம் பார்க்கும் பாப்பு

விளக்கினது ஒளி குறையும் நேரம் பார்த்துப் பரவவரும் இருளைப் போலக் கணவன் புணர்ச்சியினது முடிவு பார்த்துப் படரவருகின்றது இப்பசப்பு.

1187. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்

அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு

முன்னொரு நாள் காதலரைத் தழுவிக்கிடந்த யான் அறியாது சிறிது நெகிழ்ந்தேனாக. அவ்வாறு நெகிழ்ந்த நேரத்தில் அள்ளிக்கொள்வதுபோல என்மேனி எல்லாம் அவரைப் பழி கூறுவார் ஒருவருமில்லை.

1188. பசந்தாள் இவளென்பது அல்லால் இவளைத்

துறந்தார் அவரென்பார் இல்

இவள் பொறுத்திராது பசந்தாள் என்று என்னைப் பழி கூறுவதல்லது, காதலர் விட்டுப் பிரிந்தார் என்று அவரைப் பழி கூறுவார் ஒருவருமில்லை.

1189. பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்

நன்னிலையார் ஆவர் எனின்

பிரிவை யானே ஏற்கும் வகையில்சொல்லிய தலைவர் நம்ம நிலைமையினர் ஆவார் ஆயின், என் மேனியிடத்து முன்னே பசலை படர்ந்ததுபோல இப்போதும் படர்வதாக.

1190. பசப்பென் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்

நல்காமை தூற்றா எனின்.

அன்று தாம் தம் குறைகளை ஏற்குமாறு சொல்லி கூடின தலைவர்க்கு இன்று அவ்வாறு உதவாமையை நண்பர் தூற்றார் ஆயின், இவள் பசப்புற்றாள் என்னாது, பசப்பே ஆயினாள் என்னும் பேர் பெறுதல் எனக்கு நன்றாகும்.

120. தனிப்படர் மிகுதி

(துன்ப மிகுதி தன்னிடத்து மட்டுமே உள்ளதாகத் தலைவி கூறல்)

1191. தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே

காமத்துக் காழில் கனி.

எவரை விரும்புகிறார்களோ, விரும்பப்பட்ட அவரால் காதலிக்கப்படும் மகளிர் காமநுகர்ச்சி எனப்படும் விதையில்லாத கனியைப் பெற்றவரன்றோ?

1192. வாழ்வாங்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு

வீழ்வார் அளிக்கும் அளி.

காதலித்த மகளிர்க்குக் காதலிக்கப்பட்டார் அளவறிந்து வந்து செய்யும் அருளானது, தன்னையே எதிர்நோக்கியுயிர் வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து மழை பெய்தால் போலும்.

1193 வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே

வாமுநம் என்னும் செருக்கு

நாம் விரும்பும் கணவரால் விரும்பப்படும் மகளிர்க்கு நாம் இன்புற்று வாழ்கிறோம் என்று இருக்கும் செருக்குப் பொருத்தமுடையதாகும்.

1194. வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்

வீழ்ப் படாஅர் எனின்

நற்குணங்கள் பலவுடையார் என்று உலகத்தாரால் விரும்பப்பட்ட மகளிரும் தம்மால் காதலிக்கப்பட்ட கணவரால் காதலிக்கப்படாராயின் நல்வினை இல்லாதவரே.

1195. நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ

தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை

நம்மால் காதல் செய்யப்பட்ட கணவர், அவ்வாறே தாமும் நம்மிடத்துக் காதல் செய்யாத இடத்து, அவர் நமக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார்?

1196. ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல

இருதலை யானும் இனிது.

மகளிர் ஆடவர் என்னும் ஈரிடத்தும் ஒத்திருக்கவேண்டிய காதல், ஒரு பக்கத்து மட்டும் இருக்குமாயின் அது துன்பம் தருவதாகும். காவடித் தண்டின் பாரம் போல, இரு பக்கமும் ஒத்திருப்பின், அஃது இனிமை உடையதாகும்.

1197. பருவராலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்

ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான்?

இன்பம் நுகர்வதற்குரிய காதலர் இருவரிடத்தும் நடுவாக நின்றலை விட்டு ஒருவர் பக்கத்தே மட்டும் நின்று தன் செயலைச் செய்யும் காமக்கடவுள் தான் செய்ததால் உண்டாகும் பசப்புத் துன்பத்தையும் பிரிவுத் துயரையும் அறியமாட்டான் போலும்.

1198. வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து

வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.

தம்மால் விரும்பப்படும் காதலரிடத்து நின்றும் தூதாக வரும் ஓர் இனிய சொல்லும் பெறாமல் பிரிவை பொறுத்து உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர் போலக் கொடுமையுடையார் இவ்வுலகத்து இல்லை.

1199. நசைஇயார் நலகார் எனினும் அவர்மாட்டு

இசையும் இனிய செவிக்கு

என்னால் விரும்பப்பட்ட காதலர் என்னிடத்து அன்பில்லாதவர் ஆயினும், அவரிடத்து நின்று வரும் யாதாயினும் ஒரு சொல்லும், என் செவிக்கு இன்பம் தருவதாகும்.

1200. உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்

செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

உன்னோடு உறவில்லாதவர்க்கு உன் மிக்க நோயை உரைக்க விரும்புகின்ற நெஞ்சே. அஃது அரிய செயலாகும் உனக்குத் துன்பம் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக அஃது எனிது.

121. நினைந்தவர் புலம்பல்

(காதலர் முன்னே துய்த்த இன்பத்தை நினைத்துப் பின் தனிமை

அடைதலைச் சொல்லுதல்)

1201. உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்

கள்ளினும் காமம் இனிது

முன்புபெற்ற இன்பத்தினைப் பிரிந்தபோது நினைத்தாலும், அப்பொழுது பெற்றால் போல மிக்க மகிழ்ச்சியைச் செய்தலால் உண்டால் அல்லது இன்பம் செய்யாத கள்ளினும் காம இன்பம் செய்வதாகும்.

1202. எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தான் வீழ்வார்

நினைப்ப வருவதொன்று இல்.

தம்மால் காதலிக்கப்படுவாரைப் பிரியும்போது நினைத்தால், அவ்வாறு நினைப்பவர்க்கு வருவது ஒரு துன்பமும் இல்லையாம். அதனால், எவ்வளவு குறைந்த கால அளவில் தாயினும் காமம் இன்பம் தருவதேயாகும்.

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்

சினைப்பது போன்று கெடும்

எனக்குத் தும்மல் தோன்றுவதுபோலத் தொடங்கி நின்றுவிட்டது. அதனால் காதலர் என்னை நினைப்பவர் போன்று இருந்து, நினையாது இருந்துவிட்டார் போலும்.

1204. யாமும் உளேம்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எம்நெஞ்சத்து

ஓஓ உளரே அவர்?

எம்முடைய நெஞ்சத்துக் காதலர் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருக்கின்றார் . அதுபோலவே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமும் உள்ளோமா? இல்லோமோ?

1205. தம்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொல்

எம்நெஞ்சத்து ஓவா வரல்?

தம்முடைய நெஞ்சினிடத்து யாம் செல்லாமல் எம்மைத் தடுத்துக் காவல் கொண்ட காதலர் தாம் மட்டும் எம்முடைய நெஞ்சினிடத்து விடாது வருதலை எண்ணி, நாணம் அடையமாட்டாரோ?

1206. மற்றியான் என்னுள்ளே மன்னோ? அவரொடுயான்

உற்றநாள் உள்ள உளேன்

யாம் அவரோடு கூடிப்புணர்ந்த காலத்து இன்பத்தை நினைப்பதால் இத்துன்பக் காலத்தும், உயிர் வாழ்கின்றேன். அந்நினைவு இல்லையானால் வேறு எதனால் உயிர் வாழ்வேன்?

1207. மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்

உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்

முன்பு பெற்ற இன்பத்தை மறக்க முடியாதேனாகிய யான், இன்று நினைத்தாலும் அப்பிரிவு என் உள்ளத்ததைச் சுடுகின்றது. அங்ஙனம் பிரிவைத் தாங்காத யான் மறந்தால் இறவாது உயிரோடு இருப்பது எப்படி?

1208. எனைத்து நினைப்பினும்காயர் அனைத்தன்றோ

காதலர் செய்யும் சிறப்பு

காதலரை யான் எவ்வளவு மிகுதியாக நினைந்தாலும் அதற்கு அவர் வெகுள மாட்டார். காதலர் எனக்குச் செய்யும் இன்பமானது அவ்வளவில்தன்றோ.

1209. விளியும்என் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்

அளியின்மை ஆற்ற நினைத்து

முன்பெல்லாம் நாம் இருக்கும் வேறல்ல என்று சொல்லும் தன்மைராயிருந்த கணவனுடைய கருணையில்லாமையை மிகவும் நினைத்து எனது இனிய உயிர் நீங்குகின்றது.

1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்

படாஅதி வாழி மதி

திங்களே நீ வாழ்க. என் நெஞ்சில் நிலையாக இருந்தே பிரிந்து சென்றவரை யான் என் கண்ணாலே காணுமாறு நீ மறையாது இருப்பாயாக.

122. கனவு நிலையுரைத்தல்

(தலைவி தான் கண்ட கனவைப் பற்றித் தோழிக்குச் சொல்லுதல்)

1211. காதலர் நும்மொடு வந்த கனவினுக்கு

யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து?

என் வருத்தம் தீர்வதற்குக் காதலர் விடுத்த தூதினைக் கொண்டு என்னிடத்து வந்த கனவினுக்கு யான் விருந்தாக யாது செய்வேன்?

1212. கயல்உண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சின் கலந்தார்க்கு

உயல்உண்மை சாற்றுவேன் மன்.

கயல்மீன் போன்ற மையுண்ட என் கண்கள் யான் இரந்து கூறினால் உறங்குமாயின் கனவின்கண் என்னைக் கூடிய கணவர்க்கு, யான் எவ்வாறு பிரிவாற்றிப் பிழைத்துள்ளேன் என்பதை விரிவாகச் சொல்லுவேன்.

1213. நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்

காண்டலின் உண்டென உயிர்.

நனவிலே வந்து அன்பு செலுத்தாதவரை யான் கனவில் கண் கண்ட அக்காட்சியால் தான் என் உயிர் நீங்காமல் இருக்கின்றது.

1214. கனவினால் உண்டாகும் காமம் நனவினால்

நல்காரை நாழத் தரற்கு.

நனவிலே வந்து அன்பு செய்யாதவரை அவர்சென்ற இடத்துத் தேடிக் கொண்டுவந்து கனவு தருதலால் அககனவினிடத்து எனக்கு இன்பம் உண்டாகின்றது.

1215. நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே, கனவுந்தான்

கண்ட பொழுதே இனிது.

முன் நனவிலே காதலரைக் கண்டு துய்த்த இன்பமானது, அப்பொழுதே இனிதாயிற்று. இன்று கனவினிடத்துக் கண்டு துய்த்த இன்பம் கண்டபொழுது இனிதாயிற்று அதனால் எனக்கு நனவும் கனவும் ஒத்தன.

1216. நனவென ஒன்றில்லை ஆயின் கனவினால்

காதலர் நீங்கலர் மன்.

நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற கொடுமையில் ஒப்பற்ற ஒன்று இல்லையாயின், கனவினிடத்து வந்து கூடிய என் காதலர் என்னை விட்டுப் பிரியமாட்டார்.

1217. நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினான்

என்னெம்மைப் பீழிப் பது?

ஒருபோதும் நனவிலே வந்து அருள்செய்யாத கொடியவர். நாள்தோறும் கனவிலே வந்து என்னை வருத்துவது என்ன தொடர்பு பற்றி?

1218. துஞ்சங்கால் தோள்மேலர் ஆகி விழிக்குங்கால்

நெஞ்சத்தார் ஆவர் விரைந்து.

என் நெஞ்சில் இடைவிடாது தூங்குகின்ற காதலர், யான் துயிலும் போது வந்து என் தோளின் மேலாகிப் பின் விழிக்கும் போது விரைந்து பழைய நெஞ்சினிடத்தே வந்து தங்குவர்.

1219. நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்

காதலர்க் காணா தவர்.

தமக்கு என ஒரு காதலர் இல்லாமையினால் அவரைக் கனவில் கண்டு அறியாத மகளிர், அவர் அறியுமாறு நனவிலே வந்து நலம் செய்யாத நம் காதலரை அன்பில்லாதவர் என வருந்துவர்.

1220. நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்

காணார்கொல் இவ்வ ரவர்.

இவ்வூரில் வாழும் மகளிர் நனவிலே நம்மைப் பிரிந்தார் என்று, நம் காதலரைக் கொடுமை கூறுவர். அவர் கனவிலே விடாது வருதலை அம்மகளிர் கண்டு அறிய மாட்டார்களோ?

123. பொழுது கண்டு இரங்குதல்

(மாலைப்பொழுது வந்தபோது தலைவி இரங்குதல்)

1221. மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிர்உண்ணும்

வேலைநீ வாழி பொழுது

பொழுதே, நீ காதலரோடு கூடியிருந்த நாளில் வந்த மாலையோ, என்றால் இல்லை. நீ இருந்த நிமையைக் கருதுமிடத்துக் கணவரை முன்பு கூடி இப்போது பிரிந்திருக்கின்ற மகளிர் உயிரை உண்ணும் வேலாய் இருந்தாய்.

1222. புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்

வன்கண்ண தோநின் துணை

மயங்கிய மாலைப் பொழுதே, நீயும் எம்மைப்போல் ஒளி இழந்த கண்ணை உடையையாய் இருந்தாய். உன்மையும் என் துணையைப்போலக் கொடுமை உடையதோ? கூறுக.

1223. பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனியரும்பித்

துன்பம் வளர வரும்.

யான் காதலரோடு கூடிய நாளெல்லாம் என்முன் நடுக்கம் எய்திய நிறம் வேறுபட்டு வந்த மாலைப்பொழுது இந்நாள் எனக்கு இறப்பு வருமாறு துன்பம் மிகவருகின்றது.

1224. காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து

ஏதிலர் போல வரும்

காதலரோடு கூடியிருந்த பொழுதெல்லாம் என் உயிருக்கு நன்மையாக வந்த மாலைப் பொழுது அவர் இல்லாத இப்பொழுது கொலைக்களத்தில்கொலைஞர் வருவது போல் அவ்வுயிரைக் கொண்டுபோக வருகின்றது

1225. காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல்? எவன்கொல்யான்

மாலைக்குச் செய்த பகை?

காலையும் மாலையும் காதலரோடு கூடியிருந்த காலம்போல் அல்லாமல் வேறுபட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் யான் காலைக்குச் செய்த நன்மை யாது? மாலைக்குச் செய்த தீமை யாது?

1226. மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத

காலை அறிந்தது இலேன்

மாலைப்பொழுது துன்பம் செய்தலை என்னோடு கூடினவர் பிரிந்த காலத்தே அறிந்தேனில்லை. அறிந்திருந்தேனானால் பிரிவிற்கு உடன்பட்டிருக்க மாட்டேன்.

1227. காலை அரும்பிப் பகல்எல்லாம் போதாகி

மாலை மலரும்இந் நோய்

இக்காம் நோயாகிய பூ, விடியற்காலத்தே அரும்பிப் பகற்பொழுதெல்லாம் மொட்டாகி மாலை காலத்தே மலருகின்றது.

1228. அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்

குழல்போலும் கொல்லும் படை.

முன்பெல்லாம் இனிமை பயந்த ஆயன் குழல் ஓசை, இப்பொழுது நெருப்பைப் போலச் சுடுவதாகிய மாலைக்குத் தூதாகி வந்து, அது என்னைக் கொல்லும்போது கொலை செய்யும் கருவியும் ஆயிற்று.

1229. பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு

மாலை படர்தரும் போழ்து.

என் மதி கலங்கும்வண்ணம் மாலைப்பொழுது வந்து பரவிய காலத்தில் யான் மட்டும் அன்றி ஊரவர் எல்லாரும் அறிவு மயங்கித் துன்பப்படுவர்.

1230. பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை

மாயும்என் மாயா உயிர்.

காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறவாது இருந்த என் உயிர், இன்று பொருள் சேர்ததலையே இயல்பாக உடையவரை நினைந்து மயங்குகின்ற மாலைப் பொழுதில் இறக்கும் நிலை அடைந்தது.

124. உறுப்பு நலன் அழிதல்

(தலைவியின் உறுப்புகள் அழகு குன்றல்)

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேண்சென்றார் உள்ளி

நறுமலர் நாணின கண்.

பிரிவாற்றாமை நம்மிடத்து நிலைத்திருக்க, நெடுநெறிக்கண் சென்ற காதலரை நினைத்து நீ அழுதலால் உன்கண்கள் ஒளி இழந்து மணமுள்ள மலர்களுக்கு இன்று தாம் நாணாநின்றன.

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்

பசந்து பனிவாகும் கண்.

பிரிவாற்றாமையால் வந்த பசப்போடு நீர் ஒழுகுகின்ற கண்கள் நம்மால் விரும்பப் பட்டவரது அருள்புரியாமையைப் பிறர்க்கு எடுத்துச் சொல்லுவதுபோல இருந்தன.

1233. தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்

மணந்தாள் வீங்கிய தோள்.

காதலர் கூடியபோது இன்பமிகுதியால் பூரித்த உன் தோள்கள், இன்று அவர் பிரிந்து சென்றமையால் யாவர்க்கும் விளங்க அறிவிப்பன போல, மெலிந்து கிடந்தன.

1234. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

முன்பும் காதலர் பிரிதலான், செயற்கை அழகே அன்றிப் பழைய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள் அழகை இழந்ததற்கு மேலம் தம் பெருமை இழந்து வளையல்கள் கழன்று போயின.

1235. கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

வளையல்களும் கழன்று பழைய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், பிரிவாற்றமையை நினையாத கொடியவரது கொடுமையைத் தாமே எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

1236. தொடியோடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்

கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து

யான் பிரிவை ஆற்றியிருக்கவும், என் அளவில் நில்லாமல் வளைகள் கழலவும் தோள்கள் மெலியவும் அவற்றைக் கண்டு நீ என் காதலரைக் கொடியவர் எனக் கூறுதலைப் பொறாது யான் வருந்துகின்றேன்.

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்

வாடுதோள் பூசல் உரைத்து.

நெஞ்சே, இக்கொடுமையைச் செய்தவர்க்கு எந்தோள் மெலிவதால் ஊரில் எழுந்த அலரைச் சென்று சொல்லி, நீயும் ஒருபெருமை அடையவில்லையோ? சொல்லுவாயின் அதுபோன்ற உதவி வேறில்லை.

1238. முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது

பைந்தொடிப் பேதை நுதல்

இறுக்கமாக அணைத்த கைகளை இவளுக்கு நோவுமே என எண்ணி, யான் சிறிது தளர்த்தினேன். அச்சிறுகால அளவுப் பிரிவினையும் பொறாது பசிய வளையணிந்த பேதையது நெற்றி பசப்புற்றது. இனிப் பிரிந்தால் என்ன ஆகுமோ?

1239. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்று

பேதை பெருமழைக் கண்.

தழுவிய கைகளை நெகிழ்த்தலால் இடையே சிறு காற்று நுழைந்தது. அந்த அளவும் பொறாது, பேதையின் பெரிய குளிர்ச்சியான கண்கள் பசப்புற்றன. அங்ஙனமாகிய கண்கள் யான்தொலைவில் பிரிந்தமையை எண்ணி, எப்படிப் பொறுத்தனவோ?

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே

ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

தலைவியது ஒளி பொருந்திய நெற்றி பசப்புற்றது. அதனைக் கண்டு சிறு காற்று ஊடறுத்ததனால் வந்த கண்ணின் பசப்பு, துன்பமுற்றது.

125. நெஞ்சோடு கிளத்தல்

(தலைவி செய்வகை அறியாது தன்னெஞ்சோடு சொல்லுதல்)

1241. தினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்

எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து.

நெஞ்சே, ஒன்றாலும் தீராத நோயினை நீக்கும் மருந்து ஒன்றை யான் அறியும் வகை இல்லேன் எப்படிப் பட்ட தன்மை உடையதாயினும் யாதாவது ஒன்றை நீ அறிந்து சொல்ல மாட்டாயோ?

1242. காதல் அவரிலர் ஆகநீ நோவது

பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சமே வாழ்வாயாக. அவர் நம்மிடத்துக் காதல் இல்லாதவராக இருப்பவும் நீ அவர் வருமையை நோக்கி வருந்துதற்குக் காரணம், உன் பேதைமையோ வேறில்லை.

1243. இருந்துள்ள என்பரிதல்? நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்

பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

நெஞ்சே அவரிடத்துச் சொல்வதோ இறப்பதோ செய்யாது இருந்து, அவர் வரவை எண்ணி நீ ஏன் வருந்துகின்றாய். இத்துன்ப நோயைச் செய்தவர் நமக்காக இரங்கி வருவார் எனக் கருதுதல் உண்டாகாது.

1244. கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத

தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று.

நெஞ்சே நீ அவரிடத்து செல்ல நினைத்தாயானால் இக்கண்களையும், உடன் அழைத்துச் செல்வாயாக. நீ தனித்துச் செல்வாயானால் இக்கண்கள் அவரைக் காணல் வேண்டி நீ காட்டு என்று என்னைத் தின்பன போன்று துன்புறுத்தும்.

1245. செற்றார் எனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்

உற்றால் உறாஅ தவர்.

நெஞ்சே, யாம் அவரிடத்து அன்புற்றிருக்கத் தாம்அன்பறாத நம் காதலரை வெறுத்தார் என எண்ணிப் பிணக்கம் கொண்டு கைவிட்டிருக்கும் வலிமை நமக்கு உண்டோ இல்லை.

1246. கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்

பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சே, யாம் அவரோடு ஊடினால், அவ்வூடலைக் கலவியால் நீக்கவல்ல காதலரைக் காண்பாயாயின், பொய்யாகவேணும் ஒருமுறை ஊடிப் பின் அதனை நீக்கமாட்டாய். இப்பொழுது அவர் கொடியர் எனப் பொய்யாகக் காய்கின்றாய்.

1247. காமம் விடும்ஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே

யானோ பொற்றேன்இவ் இரண்டு.

நல்ல நெஞ்சமே ஒன்று, காம இச்சையை விடு. இல்லையேல் நாணத்தை விடு. அன்றி ஒன்றற்கொன்று மாறாய் இவ்விரண்டையும் சேர்த்துத் தாங்கும் வலிமை எனக்கு இல்லை.

1248. பரிந்தவர் நல்காடிரன்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்

பின்செல்வாய் பேதை என்னெஞ்சு.

என் நெஞ்சே எம் பிரிவுத் துயரை அறியாமையின் வருந்தி வந்து அன்பு செய்யாராயினர் என எண்ணி அதனை அவர்க்கு அறிவிக்க நம்மைப் பிரிந்து போனவர் பின்னே ஏங்கிச் செல்கின்ற நீ யாதாரும் அறியாத பேதையாவாய்.

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ

யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு?

என் நெஞ்சே காதலர் உன் உள்ளத்தில் இருப்பதை முன்பெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருந்தும், இப்பொழுது நீ வெளியே தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து.

1250. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா

இன்னும் இழத்தும் கவின்.

நம்மைக் கலவாவண்ணம் பிரிந்து போனவரை நம்முடைய நெஞ்சத்தில் கொண்டிருப்பேமாயின் நாம் புற அழகே அன்றி அக அழகையும் இழந்து போவோம் அதனால் மறத்தலே நன்று.

126. நிறையழிதல்

(வேட்கையின் மிகுதியால் தன் நிலை அழிந்து தலைவி கூறுதல்)

1251. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்

நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு

நாணாகிய தாழ்ப்பாளைப் பொருந்திய மனஅடக்கம் என்னும் கதவினைக் காம இச்சையாகிய குந்தாலி என்னும் கருவி உடைத்தெறிகின்றது.

1252. காமம் எனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை

யாமத்தும் ஆளும் தொழில்

என் நெஞ்சத்தை வருத்தி எல்லாரும் உறங்கும் நடுநாள் யாமத்தினும் தொழில் கொள்ள வைக்கின்றது. அதனால் காமம் என்ற சொல்லப்பட்ட ஒன்று சிறிதும் கண்ணோட்டம் இல்லாததாக உள்ளது.

1253. மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ? குறிப்பின்றித்

தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.

காமத்தை யான் அடக்கக் கருதுவேன். அதனால் பயன் என்ன? அவ்வாறு செய்யவும், அது தும்மல் தோன்றுது போல் என் குறிப்பின்றியும் வெளிப்பட்டு விடுகின்றது.

1254. நிறையுடையேன் எண்பேன்மன் யானோ? என் காமம்

மறையிறந்து மன்று படும்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் யானே நிறையுடையேன் எனக் கருதியிருப்பேன். இப்படி இருக்கவும், என் காமமானது மறைத்தலைக் கடந்து வெளிப்பட்டு நின்றது.

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்

உற்றார் அறிவதொன்று அன்று.

தம்மை இகழ்ந்து சென்றவர் பின்செல்லாத நிறைஉடைமை, காமநோய் உற்றவரால் அறிவது ஒன்றன்று. மானம் உடையவராலேயே இயலுவதாம்.

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தாரோ

எற்றென்னை உற்ற துயர்.

என்னைப் பிரிந்து சென்றவர் பின்னே யான் சேறலை விரும்புதலால் என்னைப் பற்றிய காமநோய் எத்தன்மையது? மிக நன்றாக இருக்கிறது.

1257. நாண்என ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்

பேணியார் பெட்ப செயின்.

நம்மால் காதலிக்கப்பட்டவர் வந்து, காமத்தால் நாம் விரும்புகின்ற செயல்களைச் செய்யும்போது நாண்என்ற ஒன்றைச் சிறிதும் அறியமாட்டாமல் இருந்தோம்.

1258. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்

பெண்மை உடைக்கும் படை?

நம் நிறை என்னும் காவலாகிய மதலை அழிக்கும் படை பல பொய்மொழிகளைச் சொல்லவல்ல கள்வனுடைய பணிவான சொற்களன்றோ? அங்ஙனம் இருக்க, நிறை நிலைப்பது எவ்வாறு?

1259. புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்

கலத்தல் உறுவது கண்டு.

தலைவர் வந்தபோது பிணங்குவோம் எனக்கருதி வேறிடத்துச் சென்றேன். சென்றும், என் நெஞ்சம் அடங்கி நில்லாது அவரொடு கலத்தலை அறிந்து, இனி நிறை முடியாது என்று தழுவினேன்.

1260. நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ

புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல்?

கொழுப்பைத் தீயில் இட்டால் அஃது உருகுவது போலத் தம் காதலரைக் கண்டால் உருகும் நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு அவர் கூட யாம் கூடிப் பின் அந்நிலையே நிற்போம் என எண்ணுதல் உளதாகுமோ? ஆகாது.

127. அவர் வயின் விதும்பல்

(தலைவனும் தலைவியும் பிரிவின்கண் ஒருவரையொருவர் காண விரைதல்)

1261. வாள்துற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற

நாள்ஒற்றித் தேய்ந்த விரல்

அவர் பிரிந்துசென்ற நாள்கள், சுவரில் இட்ட அடையாளங்களைத் தொட்டு எண்ணுதலால் என் விரல்கள் தேய்ந்தன. அது மட்டும்அன்றி, அவர் வரும்வழி பார்த்து, என் கண்களும் ஒளிஇழந்து புல்லியவாயின.

1262. இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்

கலங்கழியும் காரிகை நீத்து.

விளங்குகின்ற அணியினை உடையாய் காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின், மறு பிறப்பிலும் அழகு என்னை விட்டுநீங்க, தோள் வளையும் கழன்று ஒழியும் அதனால் மறக்க முடியாதவளானேன்.

1263. உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்

வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன்.

இன்பம் துய்த்தலை விரும்பாது, பகை வெல்லுதலை விரும்பி, நம்மை வெறுத்துத் தம் ஊக்கமே துணையாகச் சென்றார். அவற்றை விட்டு அவர் ஈண்டு வருதலை விரும்புவதால், யான் இப்பொழுதும் உயிர் வாழ்கின்றேன்.

1264. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்

கோடுகொடு ஏறும்என் நெஞ்சே.

காமத்தை விட்டு நம்மைப்பிந்து போனவர், இப்பொழுது நிறைந்த காமத்துடன் நம்மிடத்து வருதலைநினைத்து என் நெஞ்சம் வருத்தம் விட்டு, மேல் மேல் கிளைந்து எழுகின்றது.

1265. காண்மன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்

நீங்கும்என் மென்தோள் பரப்பு.

என் கண்கள் ஆசை நிரம்பும்படி என் கணவரை யான் காண்பேனாக. அங்ஙனம் கண்ட பின்னர் என் மெல்லிய தோள்களின்மீது உண்டான பசப்பு தானே நீங்கும்.

1266. வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்

பைதல்நோய் எல்லாம் கெட.

இவ்வளவு நாளும் வாராத என் கணவன், ஒருநாள் என்னிடத்து வருவானாக. வந்தால் துன்பத்தைச் செய்கின்ற இக்காமநோயெல்லாம் கெட, கணவனை ஐம்பொறிகளாலும் நுகர்வேன்.

1267. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்

கண்அன்ன கேளிர் வரின்.

என் கண்போல் சிறந்த கணவர் வருவாராயின், காலம் தாழ்த்தமை நோக்கிப் பிணங்குவேனோ? என் ஆற்றாமை நோக்கித் தழுவுவேனோ? அவ்விரண்டும் கலந்து செய்வேனோ? யாதுசெய்வேன்.

1268. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து

மாலை அயர்கம் விருந்து.

அரசன் போர்தொழில் புரிந்து செல்வனாகா. யாமும் மனைவியைச் சேர்ந்து அப்பொழுதைய மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்து கொண்டாடுவோம்.

1269. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் சேண்சென்றார்

வருநாள் வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு.

நெடுந்தூரத்திற்குச் சென்ற நம் காதலர் மீண்டும் வரும் நாளை மனத்தில் எண்ணி வருந்தும் மகளிர்க்கு ஒருநாள் பலநாள் போல் நீண்டு வளர்வதாகத் தோன்றுகிறது.

1270. பெறின்என்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்என்னாம்

உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால்.

காதலி நம் பிரிவனை ஆற்றாது மனம் உடைந்து, இறந்து விடுவாளானால் பின்னர் நம்மை அவள் பெற்றதனால் என்ன பயன்? அதுவன்றி நாம் அவளைப் பெற்றனதால் என்ன பயன்? அதுவன்றி, அவளோடு கூடினால் தான் என்ன பயன்? இவை ஒன்றாலும் பயன் இல்லை.

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

(தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகிய மூவரும் ஒருவர் குறிப்பினை

ஒருவர்க்குத் தெரிவித்தல்)

1271. கரப்பினும் கையிகத்து ஒல்லாநின் உண்கண்

உரைக்கல் உறுவதொன்று உண்டு.

நீ என்னிடத்துச் சொல்லாமல் மறைத்தாலும், உன்னையும் கடந்து உன் மையுண்ட கண்கள் என்னிடம் சொல்வதொரு காரியம் உண்டு. அதனை சொல்லுவாயாக.

1272. கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோள் பேதைக்குப்

பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது.

என் கண் நிறைந்த அழகும், மூங்கிலை ஒத்த தோளினையுடைய உன் பேதைக்குப் பெண்களுக்கு உள்ள மடமை அளவற்று மிகுந்துள்ளது.

1273. மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல் மடந்தை

அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு.

கோர்க்கப்பட்ட நீலமணியின் அகத்துப்பொருந்திய நூல் புறத்துத் தெரிவது போல, மங்கையின் அழகில் சிரிப்பில் குறிப்பொன்று உண்டு.

1274. முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை

நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு.

மொட்டுக்குள் மணம் மறைந்திருப்பதுபோல, இவளது சிரிப்பில் 'அடங்கியிருப்பது ஒரு குறிப்பு உண்டு.

1275. செறிதொடி செய்திறந்து கள்ளம் உறுதுயர்

தீர்க்கும் மருந்தொன்று உடைத்து.

வளையல் அணிந்தவள் கள்ளக் குறிப்பில் என் துயரினை நீக்கும் மருந்து அவளிடம் ஒன்றுண்டு.

1276. பெரிதூற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி

அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து.

மிக அன்புக் காட்டி காதலர் தம் பிரிவினால் துன்பத்தில், அரிதாகப் பொறுத்திருந்து அவர் அன்பின்மையை நினைக்கும் குறிப்புடையதாகும்.

1277. தண்ணம் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்

முன்னம் உணர்ந்த வளை.

குளிர்ந்த துறைக்குரியான் பிரிவை வளையல்கள் நம்மினும் முன்னே அறிந்து கொண்டன.

1278. நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்

எழுநாளேம் மேனி பசந்து.

எம் காதலர் நேற்றுத்தான் பிரிந்துபோனார். யாமும் அப்பிரிவுக்கு ஆற்றாது, ஆ மேனி பசப்புற்று, ஏழுநாள் உடையம் ஆயினோம்.

1279. தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடிநோக்கி

அ.தாண்டு அவள்செய் தது.

தன் வளையல், தோள், காலைப் பார்த்தாள், இது உடன்போக்கில் தலைவி செய்தது.

1280. பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்

காமநோய் சொல்லி இரவு.

காமநோயைக் கண்ணால் சொல்லி வேண்டினாள். இதுவே சிறந்த பெண்தன்மையாகும்.

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

(தலைவனும் தலைவியும் பிரிவுக்குப் பின் புணர்தல் வேண்டி ஒருவரின்

ஒருவர் முந்துற விரைதல்)

1281. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்

கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு.

நினைத்தலும், களிப்பு அடைவதிலும், மகிழ்ச்சி கொள்வதிலும், காமத்திற்கு உண்டு. ஆனால் கள் உண்பார்க்கு இல்லை

1282. தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்

காமம் நிறைய வரின்.

காமநுகர்ச்சி பனை அளவு பெருகுமாயின், அவரால் தம் காதலரோடு தினை அளவு பிணங்குதல் உண்டாகும்.

1283. பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்

காணாது அமையல் கண்.

நம்மை விரும்பாது தன் மனம் விரும்பியவற்றையே செய்தாலும், என் கணவனைக் காணார், என் கண்கள் இருக்கமுடிவதில்லை.

1284. ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து

கூடற்கண் சென்றதென் நெஞ்சு.

தோழி! நான் ஊடற்சென்றேன். அவரைக் கண்டபின் ஊடலை மறந்து என் நெஞ்சு கலத்தற்கே சென்றது.

1285. எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்

பழிகானேன் கண்ட இடத்து.

எழுதும்போது கோல்காணாக் கண்போல அவரைக் கண்டபோது தவற்றைக் காணா முடியாதவளாக உள்ளேன்.

1286. காணுங்கால் காணேன் தவறாய், காணாக்கால்

காணேன் தவறல் லவை.

காணும்போது அவர் தவற்றைக் காண்பேன். காணாதபோது குற்றமே காண்பேன்.

1287. உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்

பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து?

இழுத்துச் செல்லும் தன்மையறிந்து நீரில் பாய்தல்போல, பிணக்கினால் காரியம் நிறைவேறாது என்பதை அறிந்திருந்தும் என் கணவனோடு பிணங்குவதனால் என்ன பயன்?

1288. இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்

கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

இழிவான துன்பம் செயினும், வஞ்சகனே, தன்னை உண்டு களித்தவர்க்கு மேலும் மேலும் விருப்பப்படுதாகிய கள்ளுப் போலும் எங்களுக்கு உன் மார்பு.

1289. மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்

செவ்வி தலைப்படு வார்.

காம இன்பம் மலரைக்காட்டிலும் மென்மை உடையதாக இருக்கும் அங்ஙனம் மென்மை அறிந்து அக்காம இன்பத்தின் நலனைப் பெறுபவர் உலகத்துச் சிலரே.

1290. கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்

என்னினும் தான்விதுப் புற்று.

கூடுதற்கு என்னினும் முந்தினாள். கண்களால் ஊடிக் கலங்கினாள்.

130. நெஞ்சோடு புலத்தல்

(புணர்ச்சிக்கு விரைகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவனும் தலைவியும் ஊடல் கொள்ளுதல்)

1291. அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சு

நீஎமக்கு ஆகா தது?

நெஞ்சே! காதலருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர் கருதியதற்கு உதவியாய் நின்றலைக் கண்டிருந்தும் நீ எமக்காக நில்லாது அவரையே நினைப்பதற்குக் காரணம் யாது?

1292. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்

செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

நம்மிடம் அன்பு செலுத்தாவரை உள்ளவாறு அறிந்திருந்தும் நாம் அவரிடத்துச் சென்றால் வெகுளமாட்டார் என எண்ணி நீ அவரிடத்துச் செல்கின்றாய். இதனினும் அறியாமை வேறுண்டோ?

1293. கெட்டார்க்கு நடடாரில் என்பதோ நெஞ்சேநீ

பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்?

நெஞ்சே, என்னிடத்தில் நில்லாது நீ விரும்பியவாறு அவரிடத்துச் செல்லுதற்குக் காரணம் கெட்டுப்போனவர்களுக்கு உலகத்தில் நண்பர்கள் இலராவர் என்னும் நினைப்போ உன் இயல்புதானோ?

1294. இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே?

துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

நெஞ்சே! நீ அவரைக் காணும்போது இன்பம் துயக்க எண்ணுவதல்லது, அவர் செய்த தவறு நோக்கி, முன்னர்ப் பிணக்கை உண்டாக்கிப் பின் அனுபவிக்க எண்ண மாட்டாய். அத்தன்மையானவற்றை உன்னோடு கலந்து எண்ணுவோர் யார்?, என்னால் இயலாது.

1295. பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்

அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு.

என் நெஞ்சம் தீராத் துன்பம் கொண்டது. கூடாமைக்குக் கூடின் பிரிவதற்கு எப்போதும் அஞ்சும்.

1296. தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்

தனிய இருந்ததென் நெஞ்சு.

தனித்திருந்து அவரை நினைத்தபோது, என் மனம் அரித்துத் தின்கின்றது.

1297. நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்

மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

தன்னை மறந்த காதலரைத் தானும் மறக்காத, என் நற்குணம் இல்லாத மடநெஞ்சுடன் சேர்ந்து என் உயிரினும் மேலான நாணத்தையும் மறந்தேன்.

1298. எள்ளின் இளிவாமென்று எண்ணி அவர்திறம்

உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.

உயிர்மீது விருப்புடைய என் நெஞ்சு, நம்மை இகழ்ந்து சென்றார் என்று நாம் இகழ்வோமாயின், அது நமக்கு இழிவாகும் என எண்ணி, அவர் பெருமையை நினைக்கின்றது.

1299. துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய

நெஞ்சம் துணையல் வழி.

நம் மனமே துணையாகாத வழி துன்பத்திற்கு வேறு யார் துணையாக ஒருவரும் இல்லை.

1300. தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய

நெஞ்சம் தமரல் வழி.

தம் நெஞ்சே உறவாகாதபோது, அயலவர் சுற்றத்தினர் ஆகார் என்பது சொல்ல வேண்டுமா?

131. புலவி

(தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரோடொருவர் பிணக்குக்கொள்ளுதல்)

1301. புல்லாது இராஅப் புலத்தை அவர்உறும்

அல்லல்தோய் காண்கம் சிறிது.

அவர் படும் துன்பத்தை சிறிதும் கண்டேம். அவரைத் தழுவாமல் பிணங்க வேண்டும்.

1302. உப்பமைந்து அற்றால் புலவி அதுசிறிது

மிக்காற்றால் நீள விடல்.

புலவியானது இன்பம் துய்ப்பதற்கு உப்பளவு போன்றது. ஊடலை நீட்டிப்பது உப்புக் கூடுதல் போலாகும்.

1303. அலந்தாரை அல்லல்தோய் செய்தற்றால் தம்மைப்

புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

பிணக்கத்தால் பிரிந்த மனைவியைத் தழுவாமல் இருந்தால் வருந்தியவர்க்கு மேலும் துன்பத்தைத் தரும்.

1304. ஊடி யவரை உணராமை வாடிய

வள்ளி முதல்அரிந் தற்று.

ஊடிய பெண்ணை உணராமல் இருப்பது, வாடிப்போன கொடியை வேரில் அறுத்தால் போலும்.

1305. நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணார் அகத்து.

நிறைந்த நற்குணங்களால் நற்பண்புள்ள ஆடவர்க்கு, அழகு மலரன்ன மகளிரின் ஊடலை நீக்குவதாகும்.

1306. துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்

கனியும் கருக்காயும் அற்று.

பெரும்பிணக்கும் சிறுபிணக்கும் இல்லாதக் காமம் முதிர்பழம், இளங்காய் ஓக்கும்.

1307. ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது

நீடுவது அன்றுகொல் என்று.

சேர்க்கையினால் காலம் குறையுமோ என்று நினைத்தால் பிணக்கினால் துன்பம் வந்து சேரும்.

1308. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அ.:தறியும்

காதலர் இல்லா வழி?

தம்மால் வருந்துகின்றாள் என்று உணரும் கணவர் இல்லாத போது பிணங்கி என்னப் பயன்?

1309. நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்

வீழுநர் கண்ணே இனிது.

நிழலில் இருக்குமும் நீர் இனிமையானது. பிணக்கமும் விரும்புவோரிடம் இனிமையானது.

1310. ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்னெஞ்சம்

கூடுவேம் என்பது அவா.

ஊடலைத் தீர்க்காமல் பிரிவோடு என் நெஞ்சம் கூடக் கருதல் ஆசையே. வேறில்லை.

132. புலவி நுணுக்கம்

(காரணம் இல்லாதிருந்தும் இருப்பதாக எண்ணித் தலைவி தலைவனோடு புலத்தல்)

1311. பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்

நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

நின்னைப் பெண்கள் கண்ணால் நுகருவர். ஆதலால் நீயும் பரத்தனே. அதனால் அவர் எச்சிலாகிய நனி மார்பை தீண்டமாட்டேன்.

1312. ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை

நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து.

பேசாது ஊடியபோது அவரை நீடு வாழ்க என்று வாழ்த்துவதே மென்னத் தும்மினார்.

1313. கோட்டுபூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்

காட்டிய சூடீரீர் என்று?

மணமுள்ள மலரைச் சூடினாலும், எவளுக்குக் காட்டச் சூடீரீர் என்று வெகுள்வாள்.

1314. யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினான்

யாரினும் யாரினும் என்று.

யாரையும்விடக் காதல் உடையேம் என்றேன். யார் யாரைவிட எனப் பிணங்கினான். வேறு காரணம் வேண்டுமோ?

1315. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்

கண்நிறை நீர்கொண் டனள்.

இந்தப் பிறப்பில் பிரியமாட்டோம் என்றதும், 'ஆனால் மறுப்பிறப்பில் பிரிவு உண்டோ என்று அழுதாள்.

1316. உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்

புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

உன்னை நினைத்தேன் என்றேன்? நீர் என்னை மறந்தீரோ என்று தழுவாமல் என்னிடம் ஊடினாள்.

1317. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்

யார்உள்ளித் தும்மினீர் என்று.

தும்மினேன், வாழ்த்தினாள். உடனே யார் நினைக்க நீர் தும்மினீர் என்று என்னிடம் அழுதாள்.

1318. தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்

எம்மை மறைந்திரோ என்று.

தும்மலை அடக்கினேன். அழுதாள். உன் பெண்டிர் நினைப்பதை மறைத்துவீட்டிர் என்றாள்.

1319. தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்கும்நீர்

இந்நீரா ஆகுதிர் என்று.

ஊடலைப் பணித்து நீக்கினும், பிறரிடம் இவ்வாறே தானே இருந்திருப்பீர் என்று என்னிடம் கோபமுறுவாள்.

1320. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்

யார்உள்ளி நோக்கினீர் என்று.

அவள் அழகை உற்று நோக்கினாலும், யாரோடு ஒப்பு நோக்கினீர் என்று கோபப் படுவாள்.

133. ஊடலுவகை

(இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய ஊடலை இருவரும் உவத்தல்)

1321. இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்

வல்லது அவரளிக்கு மாறு.

என் கணவர் தவறு செய்யாதவர். அவரிடம் ஊடுதல் பேரன்பு கொள்ளச் செய்யும்.

1322. ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி

வாடினும் பாடுபெறும்.

ஊடலால் தோன்றும் சிறு வெறுப்பால் அன்பு குறைந்தாலும், அது எப்போதும் பெருமைக்குரியதே.

1323. புலத்தலனி புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னார் அகத்து.

நிலத்தொடு நீர் பொருந்தியதுபோன்று, மகளிர் இயல்புடன் காதலருடன் புலத்தல்போல், நமக்கு இன்பம் தருவது வேறில்லை.

1324. புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றும்என்

உள்ளம் உடைக்கும் படை.

அவரைப் புல்லி விடாத ஊடற்கண்கள் என் உள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படையும் உண்டு.

1325. தவறிலர் ஆயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோனள்

அகறலின் ஆங்கொன்று உடைத்து.

ஆடவர் தம்மிடத்துத் தவறு இல்லாதவராயினும் தவறு செய்தவர் போல் ஊடல் செய்யப்பட்டுத் தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மென்மையான தோள்களைச் சேராவிடத்து அங்கே புலவி ஒன்று தோன்றும்.

1326. உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்

புணர்தலின் ஊடல் இனிது.

உண்ணுதலின் உண்டது செரித்தல் இன்பம். கூடுதலின் பிணங்குதலும் இன்பமாகும்.

1327. ஊடலில் தோற்றவர் வென்றர் அதுமன்னும்

கூடலில் காணப் படும்.

ஊடலில் தோற்றவரே வென்றவர். அது கூடலின் போது விளங்கி விடும்.

1328. ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்

கூடலில் தோன்றிய உப்பு.

இப்பொழுது இவள் நுதல் வியர்வை தோன்றும்படி கலவியின்கண் உண்டான இன்பத்தை இன்னும் ஒருகால் ஊடிப் பெறுவோமோ?

1329. ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப

நீடுக மன்னோ இரா.

ஒளிமிக்க அணிகளை அணிந்த தலைவி, இன்னும் என்னோடு பிணங்குவாளாக. நாம் அவளைத் தாழ்ந்து பிணிந்து பிணக்கை நீக்கும் வரை, இந்த இரவானது விடியாது நீள்வதாக.

1330. ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்.

காமத்திற்கு இன்பமாவது காதலர் தமக்குள்ளே ஊடுதலாகும். அவ்வூடுதலுக்கு இன்பமாவது, அவ்வூடலைக்கொள்ள வேண்டிய அளவு கொண்டு மிகாதபடி நீங்கித் தம்முள் கூடிக் கலவி நிகழ்த்தலாம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினா

1. குறிப்பறிதல் பற்றி எழுதுக
2. நலம் புனைந்துரைத்தலில் அழகைப் புனைந்துரைப்பது எங்ஙனம்?
3. அலர் என்றால் என்ன?
4. பொழுது கண்டு இரங்குதலில் தலைவி நிலை யாது?
5. புலவி நுணுக்கம் குறித்த வள்ளுவர் கருத்து யாது?

கட்டுரை வரைக

1. தலைவியின் உறுப்புகள் அழகு குன்றுதலில் காரணங்கள் யாவை?
2. நிறையழிதல் - விளக்குக
3. காமத்துப்பாலில் புணர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்கள் தொகுத்துரைக்க?

கூறு - 3. எட்டுத்தொகை - ஐங்குறுநூறு - மருதம் முழுவதும்

சங்க இலக்கியம் - ஐங்குறுநூறு

மருதப்பாடல்கள் - ஓரம்போகியார் பாடியது.

வேட்கைப் பத்து

(வேட்கை - விருப்பம்)

1. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

நெற்பல பொலிக! பொன்பெரிது சிறக்க!

எனவேட் டோளே யாயே யாமே

நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்

யாணர் ஊரன் வாழ்க!

பாணனும் வாழ்க! என வேட்டேமே!

எங்கள் தாய் சேர அரசன் சிறப்பாக வாழ்க. அவன் நாட்டில் நெல் மிகுதியாக விளையட்டும் பொன் மிகுதியாக கிடைக்கட்டும் என்று விரும்பினாள். நாங்கள் தலைவனும் பாணனும் சிறப்பாக வாழட்டும் என்று விரும்பி வேண்டினோம். மிகுதியான அரும்புகளை உடைமய ஆற்றுப் பூவரசு மரத்தினையும் மிகுதியான முட்டைகளை

உடைய மீன் வளத்தினையும், புதுவருவாயினையும் உடைய எங்கள் தலைவன் பாணனுடன் சிறப்பாக வாழ்க என்று விரும்பினோம். யாய் - என்பதைத் தாய் என்று கொள்வதே பொருந்தும். தலைவி என்று பொருள் கூறுதல் சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை. யாம் - என்பது தோழியையும் தலைவியையும் உட்படுத்திய பன்மைச் சொல்.

2. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்

தண்துறை யூரன் கேண்மை

வழிவழிச் சிறக்க! என வேட்டேமே!

எங்கள் தாய் சேரமன்னனாகிய ஆதன் அவினி நீண்ட நாள் சிறப்பாக வாழ்க. எங்கள் நாட்டில் வயல்கள் மிகுதியாக விளைவைத் தரட்டும். பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இரவலர் வரட்டும் என்று விரும்பினாள். எங்கள் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறைகளையுடைய மருத நிலத்தலைவன் காதல் உறவு பல பிறவிகளிலும் தொடரட்டும் என்று விரும்பினாள். மருதநிலத்தில் நீலமலர்கள் மிகுதியாக மலர்ந்துள்ளன. அவை நெய்தல் மலர்களை ஒக்கும்.

3 வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும்

பூஞ்சூல் ஊரன் தன்மனை

வாழ்க்கை பொலிக என வேட்டேமே

எங்கள் சேர அரசன் ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க. நாட்டில் பால்வளம் மிகுதியாகட்டும். காளை, எருமைக்கடாக்கள் சிறக்கட்டும் என்று விரும்பினாள் தாய். நாங்கள் விதைத்த உழவர்கள் நெல்லுடன் வீட்டிற்குத் திரும்புவார்கள். மருத நிலத்தில் மலர்கள் மிகுதியாகப் பூக்கின்றன. எங்கள் தலைவன் இல்லற வாழ்க்கையில் சிறப்பாகப் பொலியட்டும் என நாங்கள் விரும்பினோம்.

4. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

பூத்த கரும்பிற் காய்த்த நெல்லிற்

கழனி யூரன் மார்பு

பழன மாகற்க எனவேட்டேமே

பகைவர்களைப் பல் உணவை உண்ணச் செய்வது வெற்றி, பகைவர் புல் உணவை உண்ணுக, அந்தனர் வேதம் ஓதுவார்களாக என்று தாய் விரும்பினாள். தலைவன் நாட்டில் கரும்பும் நெல்லுமத் மிகுதியாக விளைத்தன. அவன் மார்பு பொதுநிலம் ஆகக் கூடாது என்று நாங்கள் விரும்பினோம்.

5. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

முதலைப் போத்து முழுமீன் ஆரும்

தண்துறை யூரன் தேர்எம்

முன்கடைநிற்க என வேட்டேமே!

மன்னன் ஆதன் அவினி வாழ்க. இந்நாட்டில் பசி இல்லாதிருக்க நோய்கள் அகலுக எனத் தாய் விரும்பினாள். ஆண் முதலை நன்கு வளர்ந்த முழுமீனை உண்ணும் மிகுந்த வளமுடைய எங்கள் தலைவன் தேர் எம் வீட்டு முற்றத்தில் நிற்கட்டும் என நாங்கள் விரும்பினோம்.

6. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்

தண்துறை யூரன் வரைக

எந்தையும் கொடுக்க எனவேட்டேமே

மன்னன் ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க. அவனது பகையுணர்வு தணியட்டும். அவன் வாழும் ஆண்டுகள் மிகுக என்று தாய்விரும்பினாள். மலர்ந்த தாமரைப் பொய்கையுடைய துறைவன் மணந்து கொள்ளட்டும் எந்தையும் திருமணம் செய்து கொடுக்கட்டும்

7. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குரு கிருக்கும்

தண்துறை யூரன் தன்னூர்க்

கொண்டனன் செல்க எனவேட்டேமே!

மன்னன் ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க. அறம் செழிக்கட்டும். தீவினை நீங்கட்டும் எனத் தாய் விரும்பினாள். மருத மரத்தில் சுற்றத்துடன் இருக்கும் நாரைகளையுடைய எங்கள் தலைவன் ஊருக்குத் தலைவியைக் கொண்டு சென்று சிறப்பாக வாழ்க என நாங்கள் விரும்பினோம்.

8. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

அலங்கு சினைமா அத்து அணிமயில் இருக்கும்

பூக்களுல் ஊரன் சூள், இவண்

வாய்ப்ப தாக எனவேட் டேமே!

மன்னன் ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க நீதி முறை செய்யட்டும். களவில்லாமல் சத்தியாக ஆகுக எனத் தாய் விரும்பினாள். பூக்கள் நிரம்பிய மாமரத்தின் மீது அழகாக மயில்கள் வாழும் தலைவனின் சூளுரை மெய்யாகட்டும் என நாங்கள் விரும்பினோம்.

9. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

கயலார் நாரை போர்விற சேக்கும்

தண்துறை யூரன் கேண்மை

அம்பல் ஆகற்க என வேட்டேமே!

மன்னன் ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க. நன்மை பெரிதும் வளரட்டும் தீமை அகலட்டும் என்று தாய் விரும்பினாள். கயல்மீனை உண்டு வைக்கோல் போரி ல் தங்கும் நாரையுடைய மருத நிலத்தலைவனின் நட்பு பிறர் பழிச்சொல் கூறாத வகையில் அமையட்டும் என நாங்கள் விரும்பினோம்.

10. வாழி ஆதன் வாழி அவினி!

விளைக வயலே வருக இரவலர்!

என வேட்டோளே! யாயே யாமே

பூத்த மாஅத்துப் புலால்அம் சிறுமீன்

தண்துறை யூரன் தன்னொடு

கொண்டனன் செல்க என வேட்டேமே!

மன்ன ஆதன் அவினி சிறப்பாக வாழ்க. மழை பொலிக. வளம் மிகுதியாக சிறக்கட்டும் என்று தாய் விரும்பினாள். பூக்களுடைய மாமர மணமுடைய குளிர்ந்த நீர்த் துறையுடைய தலைவனுடன் புலால் நாற்றமுடைய ஊரனுடன் தலைவியை மணந்து மகிழ்க என்று விரும்பினோம்.

2. வேழப்பத்து

1. மனைநடுவயலை வேழம் சுற்றும்

துறைகேழ் ஊரன் கொடுமை நாணி

நல்லன் என்றும் யாமே

அல்லன் என்னும் என் தடமென் தோளே!

தலைவி குடும்பச் செய்திகள் வெளியில் தெரிய வேண்டாம் என்று கருதி அவள் தலைவன் புறத்தொழுக்கத்தால் தனக்குக் கொடுமை செய்தாலும் அதற்காக வெட்கப் பட்டுத் தலைவன் நல்லவன் என்றே அவள் சொல்கிறாள். ஆனால் அவளது தோள்கள் தலைவனின் பிரிவால் மெலிந்த காரணத்தால் தலைவன் நல்லவனல்லன் என்று கூறுகின்றன.

2. கரைசேர் வேழம் கரும்பிற் பூக்கும்

துறைகேழ் ஊரன் கொடுமை நன்றும்

ஆற்றுக தில்ல யாமே

தோற்க தில்ல என் தடமென் தோளே

கரையில் வளரும் நாணல் கரும்பு போல் பூக்கிறது. நீர்த்துறையைச் சார்ந்த தலைவனின் பரத்தையோடு சேர்ந்த கொடுமையைப் பொறுக்க இயலாவிடினும் பொறுக்க மாட்டாது தோற்றன.

3. பரியுடை நன்மான் பொங்குளை அன்ன

அடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகரும்

தண்துறை ஊரன் பெண்டிர்

துஞ்சுனர் யாமத்தும் துயிலறி யலரே

விரைவாகச் செல்கின்ற தலைவனின் குதிரையின் பூ சாமரையைப் போல் திகழ்கிறது. அவனைச் சார்ந்த பெண்டிர் ஊர் தூங்குகின்ற யாமத்திலும் தூங்கா திருக்கின்றனர்.

4. கொடிப்பூ வேழம் தீண்டி அயல

வடிக்கொள் மாஅத்து வண்தளிர் நுடங்கும்

அணித்துறை ஊரன் மார்பே

பணித்துயில் செய்யும் இன்சா யற்றே!

வேழத்தின் ஒழுங்குபட அமைந்த பூக்கள் மாம்பிஞ்சுகளை உடைய மாந்தளிர்களைத் தீண்டுதலால் அவை அசையும் அத்தகைய அழகிய நீர்த்துறைகளையுடைய தலைவன் மார்பு குளிர்ந்த தூக்கத்தைத் தருவதற்குரிய மென்மையுடையது.

5. மணலாடு மலிர்நிறை விரும்பிய ஒண்தழை

புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்துணை உதவும்

வேழ மூதூர் ஊரன்

ஊரன் ஆயினும் ஊரன் அல்லன்னே

தழைஆடை உடுத்திய மகளிர்க்கு மிக்க வெள்ளத்தில் நீராடுவதற்கு வேழத்தால் செய்யப் பெற்ற தெப்பம் உதவுகின்றது. அத்தகைய வேழங்களையுடைய பழைமையான ஊரைச் சார்ந்த தலைவன் ஊரிலிருந்தாலும் பரத்தையரோடு உறைவதால் ஊரனாகக் கருதப்பெற்ற மாட்டான்.

6. ஓங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்கால்

சிறுதொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்

பூக்களுல் ஊரனை யுள்ளிப்

பூப்போல் உண்கண் பொன்போர்த் தனவே

உள்துளையுடைய கொறுக்கைக் கச்சித் தண்டில் மகளிர் கண்மையைப் பெய்து வைப்பர். மிகுதியான மலர்கள் பூக்கின்ற ஊரையுடைய தலைவனை நினைத்துப் பூப்போன்ற மையுண்ட தலைவியின் கண்கள் பொன்போல் பசலையுற்றன.

7. புதல்மிடை நுடங்கும் வேழ வெண்பூ

விசம்பாடு குருகின் தோன்றும் ஊரன்

புதுவோர் மேவலன் ஆகலின்

வறிதா கின்றென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

குலமகளாகிய தலைவியின் பால்வைத்தற்குரிய அருளினை இழிந்த பரத்தையரின் பால் வைத்தனன் என்பது உள்ளூறை, உயர்ந்தார்க்குப் பயன்பெற வேண்டியவன் இழிந்தார்க்குப் பயன்பெறுகிறான்.

8. இருஞ்சாய் அன்ன செருந்தியொடு வேழம்

கரும்பின் அலமரும் கழனி யூரன்

பொருந்தும் மலர்அன்ன என்கண் அழப்

பிரிந்தனன் அல்லனோ பிரியலென் என்றே

கரிய நிறமுடைய தண்டாங் கோரைப் புல்லோடு நெட்டிக் கோரைப் புல்லும் நாணலும் கரும்பினைப் போலக் காற்றில் அலைகின்ற வயலை உடைய ஊரன் மலரினை போன்ற என் கண்கள் அழ, இனிப் பிரியேன் எனக் கூறிப் பிரிந்தனன்.

9. எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பும் பெருஞ்சினை

புணர்ந்தோர் மெய்ம்மணல் கமழும் தண்பொழில்

வேழ வெண்பூ வெள்ளுளை சீக்கும்

ஊரன் ஆகலின் கலங்கி

மாரி மலரிற் கண்பனி யுகுமே!

மணல் திட்டில் நிற்கும் புதிய மலர்களையும் பெரிய கிளைகளையும் உடைய மாமரம் திருமணத்திற்குக் கூடிய பெண்களின் உடல் மணப்பது போன்று மணக்கும் குளிர்ச்சியான சோலைகளில் நாணலின் பூக்கள் மாமரத்தின் அரும்புகளைத் துடைக்கும். இவற்றையுடைய ஊரன், அவன் பிரிந்திருப்பதால் உள்ளம் கலங்கி மழைக்காலத்தில் நனைந்த மலர் போல் என் கண்கள் கணீரை உகுக்கின்றன.

10. அறுசில் கால அஞ்சிறைத் தும்பி

நூற்றுத்தழ்த் தாமரைப் பூச்சினை சீக்கும்

காம்புகள் டன்ன தூம்பிடை வேழத்துத்

துறைநணி யூரனை உள்ளி என்

இறையேர் எல்வளை நெகிழ்போ டும்மே

ஆறு சிறிய கால்களையும் அழகிய சிறகுகளையுமுடைய வண்டு, நூறு இதழ்களுள்ள தாமரைப் பூவில் முட்டைகளையிடுகின்றது அவற்றை அருகில் வளர்ந்த உள்துளையுடைய நாணலின் பூக்கள் அழிக்கின்றன. இவற்றையுடைய ஊரன் என்

தலைவன் அவனை மிகுதியாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் என் முன்கை வளையல்கள் நெகிழ்ந்து கழன்றோடுகின்றன.

3. களவன் பத்து

1. முள்ளி நீடிய முதுநீர் அடைகரைப்

புள்ளிக் களவன் ஆம்பல் அறுக்கும்

தண்துறை யூரன் தெளிப்பவும்

உண்கண் பசப்பது எவன்கொல்? அன்னாய்!

அன்னாய் என்ற சொல் தோழி பேசும் போது தலைவியையும் தலைவி பேசும் போது தோழியையும் குறிப்பிடுவதாகும். புள்ளிகளையுடைய நண்டு, முள்ளிச் செடிகள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள நீர்நிலைகளில் வாழும் அந்நண்டுகள் ஆம்பல் தண்டுகளை அறுக்கும். அத்தகைய குளிர்ச்சி பெருந்திய நீர்த்துறைகளையுடைய தலைவன் நான் இனிப் பரத்தையரோடு இணையேன் என்று தெளிவாகக் கூறிய பின்பும் நின் கண்கள் ஏன் பசக்கின்றது என்று கேட்கிறாள் தோழி.

2. அள்ளல் ஆடிய புள்ளிக் களவன்

முள்ளி வேரளைச் செல்லும் ஊரன்

நல்ல சொல்லி மணந்து இனி

நீயேன் என்றது எவன்கொல்? அன்னாய்!

சேற்றில் விளையாடிய புள்ளிகளையுடைய நண்டு முள்ளிச் செடிகளின் வேர்களுக்கிடையே தான் அமைத்துக் கொண்ட பொந்தில் வாழும் அத்தகு வளமுடைய ஊரன் நம்மிடம் நல்ல சொற்கள் பேசி நம்மொடு அணைந்து இனிப்பிரிய மாட்டேன் என்று சொன்னது என்னவாயிற்று?

3. முள்ளி வேரளைக் களவன் ஆட்டிப்

பூக்குற்று எய்திய புனல்அணி யூரன்

தேற்றஞ் செய்து நப்புணர்ந்து இனித்

தாக்கணங் காவது எவன்கொல்? அன்னாய்!

இளமகளிர் முள்ளி வேரின் பொந்துகளில் வாழும் நண்டுகளை அலைத்து விளையாடுவர். பூக்களைப் பறித்து இன்பம் தருவர். இத்தகு நீர்வளமுடைய ஊரனாகிய நம் தலைவன் நம்முடன் அணைந்து நான் இனிப்பிரியேன் என்று நம்மைத் தெளிவித்த பின் இப்போது நம்மை வருத்தும் தெய்வம் போன்று அமைகின்றான். அது ஏன்?

4. தாய் சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனொடு

பிள்ளை தின்னும் முதலைத்து அவனார்

எய்தினன் ஆகின்று கொல்லோ? மகிழ்நன்

பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப முயங்கியவர்

நலங்கொண்டு துறப்பது எவன்கொல்? அன்னாய்!

நண்டு தனது பார்ப்புக்களை ஈன்ற உடன் இறந்துவிடும். தான் ஈன்ற பிள்ளைகளையே தின்னும் முதலை. இவை வாழும் ஊரை உடையவன் நம் தலைவன். நம் வளைகள் ஒலிக்க நம்முடன் இணைந்தான், இப்போது நம்நலம் நுகர்ந்த பின்பு நம்மைத் துறந்து நம்மை வாடச் செய்வது ஏன்? என்று தெரியவில்லை.

5. புயல் புறந்தந்த புனிற்றுவளர் பைங்காய்

வயலைச் செங்கொடி களவன் அறுக்கும்

கழனியூரன் மார்பு பலர்க்கு

இழைநெகிழ் செல்லல் ஆக்கும் அன்னாய்!

மழை வளததால் வளர்ந்த வயலைக் கொடிகளை நண்டுகள் அறுக்கும் வயல்களை உடைய ஊரன் மார்பு பல பெண்டிர்க்கு அவர்தம் அணிகலன்களை நெகிழ விடுவதற்குரிய காமநோயை உண்டு பண்ணும். தன்மையுடையதாகும்.

6. கரந்தையஞ் செறுவில் துணைதுறந்து களவன்

வள்ளை மென்கால் அறுக்கும் ஊரன்

எம்மும் பிறரும் அறியான்

இன்னன் ஆவது எவன்கொல்? அன்னாய்!

கரந்தைக் கொடி வயலில் படர்ந்துள்ளது. அருகே வள்ளைக் கொடிகளும் உள்ளன. கரந்தைக் கொடியின் கீழே வாழ்கின்ற நண்டு தன் துளைகளைப் பிரிந்து அருகிருக்கும் வள்ளைக் கொடியின் அடியை அறுக்கிறது. அச்செயலைச் செய்கின்ற நண்டுகளை உடைய ஊரன், அவன் துணையாகக் காதலித்து ஒழுகுகின்ற பரத்தையையும் நீங்கி எம்மையும் வருத்தி ஒழுகுவான்.

7. செந்நலம் செறுவிற் கதிர்கொண்டு களவன்

தண்ணக மண்ணைச் செல்லும் ஊரற்கு

எவ்வளை செகிழ்ச் சாஅய்

அல்லல் உழப்ப தெவன்கொல்? – அன்னாய்!

நண்டு செந்நெல் விளையும் வயலில் புகுந்து முற்றிய கதிர்களைக் கொண்டு தன் குளிர்ச்சி பொருந்திய வளைக்குள் செல்கின்ற ஊரனுக்காக நாம் மெலிந்து நம் வளைகள் கழன்று வீழ உடல் மெலிந்து துன்புற்று வருந்துவது ஏன்? என்று கேட்கிறாள் தோழி.

8. **உண்துறை அணங்கிவள் உறைநோய் ஆயின்**

தண்சேறு களவன் வரிக்கும் ஊரற்கு

ஒண்தொடி நெகிழ்ச் சாஅய்

மென்தோள் பசப்பது எவன்கொல்? அன்னாய்!

தலைவன் பிரிவால் வளையல்கள் நெகிழ மெலிந்து தலைவி, தோல் பசந்து காணப்பெற்றாள். இது வருத்தும் தெய்வத்தால் ஏற்பட்டது என்று செவிலி கருதினாள். நண்டு சகதியில் ஊர்ந்து கோலம் இடுகின்ற ஊரை உடைய தலைவன் அவன் செயலால் தலைவிக்கு மெலிவு ஏற்பட்டது எனத் தோழி கூறுகிறாள்.

9. **மாரி கடிகொளக் காவலர் கடுக**

வித்திய வெண்முளை களவன் அறுக்கும்

கழனி ஊரன் மார்புற மரீஇத்

திதலை அல்குல் நின்மகள்

பசலை கொள்வது எவன்கொல்? அன்னாய்!

மழை மிகுதியாகப் பெய்தது. ஊர்க்காவலர் விரைந்து கடமையைச் செய்தனர். விதைத்த நெல்லின் முளைகளை நண்டு அறுக்கும் வயலை உடைய ஊரன் மார்பை இறுகத் தழுவிய பின்பும் தலைவிக்குத் தேமலும் பசலையும் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம்?

10. **வேம்புநனை அன்ன நெடுங்கண் களவன்**

தண்ணக மண்அளை நிறைய நெல்லின்

இரும்பு உறைக்கும் ஊரற்கு இவள்

பெருங்கவின் இழப்பது எவன்கொல்? – அன்னாய்!

வேம்பின் அரும்பை ஒத்த நீண்ட கண்களை உடைய நண்டுகளின் குளிர்ந்த பொந்துகளில் நெல்லின் பூக்கள் மிகுதியாக உதாரிருகின்ற ஊரை உடையவன் தலைவன். அவன் பிரிவிற்காகத் தன்னுடைய அழகை தலைவி இழப்பது ஏன் என்று கேட்கிறாள் தோழி.

4. **தோழிக்கும் உரைத்த பத்து**

1. அம்ம வாழி, தோழி! மகிழ்நன்

கடனன் நென்னும் கொல்லோ – நம்மூர்

முடமுதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை

உடனாடு ஆயமோடு உற்ற சூளே!

தோழி நம் தலைவன் மருத மரங்கள் வளர்ந்த நீராடு பெருந்துறையில் நம் ஆயுத்தார் முன் இனிப் பரத்தையரோடு உறவு கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்ன உறுதிமொழி தனக்குரிய கடமை அன்று என்று கூறுவானோ?

2. அம்ம வாழி தோழி! – மகிழ்நன்!

ஒருநாள் நம்மில் வந்ததற்கு ஏழுநாள்

அழுப என்ப அவன் பெண்டிர்

தீயுறு மெழுகின் ஞெகிழ்வனர் விரைந்தே!

தோழி நம் தலைவன் ஒருநாள் நம் வீட்டிற்கு வந்ததற்கு ஏழுநாள் அவன் பரத்தையர் தீப்பட்ட மெழுகு போல் உருகி நெகிழ்ந்து அழுவார்.

3. அம்ம வாழி தோழி! – மகிழ்நன்!

மருதுயர்ந் தோங்கிய விரிபும் பெருந்துறைப்

பெண்டிரோ டாடும் என்ப தன்

தண்தார் அகலம் தலைத்தலைக் கொளவே!

தோழி நம் தலைவன் மருத மரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள நீர்த்துறையில் அவன் பரத்தையரோடு புனலாடினான் என்றும் ஒவ்வொரு பரத்தையும் அவனது மாலையணிந்த மார்பைத் தழுவிக்கொண்டதாகவும் கூறிக் கொண்டனர்.

4. அம்ம வாழி தோழி! நம்ஊர்ப்

பொய்கைப் பூத்த புழைக்கால் ஆம்பல்

தாதேர் வண்ணம் கொண்டன

ஏதிலா ளாக்குப் பசந்த என் கண்ணே!

தோழி பிறர் போன்று நடக்கின்ற நம் தலைவன் பிரிவு காரணமாக நம் ஊர்க்குளத்தில் வளர்ந்த அல்லி மலரின் தாது போன்ற வண்ணத்தைக் கொண்டன (பசலை பூத்தன) கண்கள் ஏன்?

5. அம்ம வாழி தோழி! –நம்ஊர்ப்

பொய்கை ஆம்பல் நார்உரி மென்கால்

நிறத்தினும் நிழற்றுதன் மன்னே!

இனிப் பசந்தன்று, என் மாமைக் கவினே!

தோழி எனது மேனியழகு நம் ஊர்க்குளத்தில் வளர்ந்த ஆம்பல் தண்டு நார் உரிக்கப்பட்ட தோற்றத்தினைவிட ஒளியுடையதாக இருந்தது. இப்போது தலைவன் பிரிவால் மேனி பசலையுற்றது.

6. அம்ம வாழி தோழி! – ஊரன்

நம்மறந்து அமைகுவன் ஆயின் நாம்மறந்து

உள்ளாது அமைதலும் அமைகுவம் மன்னே

கயல்எனக் கருதிய உண்கண்

பயலைக்கு ஒல்கா வாகுதல் பெறினே

தோழி நம் தலைவன் நம்மை மறந்து இருந்தால் நாமும் அவனை நினையாது மறந்திருக்க இயலும், ஆனால் நம் கயல் போன்ற மையுண்ட கண்கள் பசலையால் தளராது சுருங்காது இருந்தால்?

7. அம்ம வாழி தோழி! – மகிழ்நன்!

நயந்தோர் உண்கண் பயந்துபனி மல்க

வல்லன் வல்லன் பொய்ததல்

தேற்றான் உற்ற சூள்வாய்த் தல்லே!

தோழி! நம் தலைவன் தன்னை விரும்பியோராகிய பரத்தையர் கண்கள் அழப் பொய் கூறுவதில் வல்லவன். தன் உறுதி மொழியைச் சூளுரையைக் கடைபிடிப்பதில்லை.

8. அம்ம வாழி தோழி! – மகிழ்நன்!

தன்சொல் உணர்ந்தோர் அறியலன் என்றும்

தண்தளிர் வெளவும் மேனி

ஒண்தொடி முன்கை யாம்அழப் பிரிந்தே

தோழி, மாந்தளிர் போன்ற நம் மேனி பசலையுறவும் முன் கை வளைகள் கழலவும் நாம் அழுமாறு பிரிந்த நம் தலைவன் தன் சொல்லை மெய் எனத் தெரிந்தவர்களின் நிலையை என்றும் உணராத தன்மையனே!

9. அம்ம வாழி தோழி! – ஊரன்

வெம்முலை அடைய முயங்கி நம்வயின்

திருந்திழைப் பணைத்தோள் நெகிழ்ப்

பிரிந்தன னாயினும் பிரியலன் மன்னே!

தோழி நம் தலைவன் விருப்பத்துடன் நம் மார்பை இறுகி அணைத்து இன்புற்றவன், நம் அணிகள் நெகிழ் பருத்த தோள்கள் மெலிய பிரிந்தாலும் உள்ளத்தால் நம்மைப் பிரியவில்லை.

10. அம்ம வாழி தோழி! – மகிழ்நன்!

ஒண்தொடி முன்கை யாம்அழப் பிரிந்து தன்

பெண்டிர் ஊர்இறை கொண்டனன் என்ப

கெண்டை பாய்தர அவிழ்ந்த

வண்டுபிணி ஆம்பல் நாடுகிழ வோனே.

தோழி நம் தலைவன் தொடி அணிந்த முன் கையை உடைய நாம் அழுமாறு அவன் பிரிந்து சென்று தன் தலைவியோடு நிரந்தரமாகத் தங்கினான் என்று கூறுவர். அவன் நாட்டில் கெண்டைமீன் பாய்தலால் ஆம்பல் மொட்டு அவிழ்ந்து மலர்கின்றது. அம்மலர் வண்டுகளைப் பிணித்துக் கொள்கிறது. அத்தகைய வளமான நாட்டையுடையவன்.

5. புலவிப்பத்து

1. தன் பார்ப்புத் தின்னும் அன்பின் முதலையொடு

வெண்பூம் பொய்கைத்து அவன்ஊர் என்ப அதனால்

தன்சொல் உணர்ந்தோர் மேனி

பொன்போற் செய்யும் ஊர் கிழவோனே!

தன் குட்டியையே தின்னும் முதலையையும் வெண்மையான மலர்கள் மலரும் பொய்கையையும் உடையது அவன் ஊர் என்று கூறுவர். அவன் தன் சொல்லை உணர்ந்தவர்களையும் பிரிந்து அவர்களுக்கு மேனி பசலையுறச் செய்வனாக உள்ளான்.

2. மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ

யாணர் ஊர்! – நின் மாண்இழை அரிவை?

காவிரி மலிர்நிறை அன்னநின்

மார்புநனி விலக்கல் தொடங்கி யோனே!

தினந்தோறும் புதிய வருவாய் வரும் ஊரையுடைய யவன் தலைவன், அவன் மார்பு காவிரியாற்று வெள்ளம் போல் பரந்திருந்தது. அதனை வெறுத்து விலக்கத் தொடங்கினாள் தலைவி. அதற்குக் காரணம் அவள் கள்ளுண்டு களித்தலாய் மயங்கினாளோ?

3. அம்பணத் தன்ன யாமை ஏறிச்

செம்பின் அன்ன பார்ப்புப்பல துஞ்சம்

யாணர் ஊர்! நின்னினும்

பாணன் பொய்யன் பல குளினனே!

மரக்காலைப் போன்று திகழும் ஆமையின் முதுகில் சிவந்த நிறமுள்ள குட்டிகள் தூங்கும் தன்மையுடைய புது வருவாயினை உடைய ஊரனே! உன்னைக் காட்டிலும் உன் பாட்டுப் பாடும் தோழனான பாணன் பொய் பேசுபவன். பல பொய்யான உறுதிமொழிகளைக் கூறுபவன்.

4. தீம்பெரும் பொய்கை யாமை இளம்பார்ப்புத்

தாய்முகம் நோக்கி வளர்ந்திசினா அங்கு

அதுவே ஐய நின் மார்பே

அறிந்தனை ஒழுக்குமதி அறனுமார் அதுவே

தலைவ! இனிய நீரைக் கொண்ட பெரிய இயற்கை நீர்நிலையில் வாழும் ஆமையின் இளங்குட்டிகள் தம் தாய் முகம் நோக்கி வளர்வதைப் போன்று நினது மார்பை நோக்கி வாழுவதை நீ அறியவேண்டும். அதுதான் அறமாகவும் ஆகும்.

5. கூதிர் ஆயின் தண்கலிழ் தந்து

வேனில் ஆயின் மணிநிறம் கொள்ளும்

யாறு அணிந்தன்று நின் ஊரே!

தலைவ! உன் ஊரில் ஓடும் ஆறு கூதிர் காலத்தில் குளிர்ந்த கலங்கல் நீரையும் வேனிற் காலத்தில் நீல மணி போன்ற தெள்ளிய நீரையும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் என் கண்கள் உன்பிரிவால் எல்லாக் காலங்களிலும் பசலை கொண்டுள்ளன.

6. நினக்கே யன்றி.து எமக்குமார் இனிதே

நின் மார்பு நயந்த நன்னுதல் அரிவை

வேண்டிய குறிப்பினை யாகி

ஈண்டு நீ யருளாது ஆண்டுறை தல்லே

தலைவ! நின் மார்பை விரும்பி இணைகின்ற நல்ல நெற்றியையுடைய பரத்தையின் குறிப்பின்படி நடந்து எமக்கு அருளாது பரத்தையிடத்திலேயே தங்குதல் உனக்கும் இனியது. எமக்கும் இனியது தான்.

7. முள்ளெயிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிறு சொரிந்த

அகன் பெருவட்டி நிறைய மனையோள்

அரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கும் ஊர்!

மாணிழை யாயம் அறியும் - நின்

பாணன் போலப் பலபொய்த் தல்லே!

கூர்மையான பற்களை உடைய பாணர்குடிப் பெண், இன்சுவையுடைய கெளிற்று மீனைப் பெரிய அகன்ற வட்டியில் கொண்டு வந்தாள். அந்த வட்டி நிறையத் தலைவி பெரும் பயற்றைக் கொடுத்தாள். அத்தகைய வளமுடைய ஊர் நின் தலைவன் ஊர். நீயும் நீயனுப்பிய பாணன் போலப் பல பொய்களைக் கூறுபவன் என்பது நானும் என் தோழியர் கூட்டமும் நன்கு அறிவோம். அதனால் நாங்கள் உங்கள் பொய்களுக்கு ஏமாற மாட்டோம்.

8. வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்

வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள் மனையோள்

யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும் ஊர்!

வேண்டேம் பெரும! - நின் பரத்தை

ஆண்டுசெய் குறியோடு ஈண்டு நீ வரலே

பாண்மகன் வலைவீசிப் பிடித்துக் கொணர்ந்த வரால் மீன்களை அவன் இளமகள் ஓலைப் பெட்டியில் கொணர்ந்து கொடுத்தாள். அப்பெட்டி நிறைய ஓராண்டு கழிந்த பழைய வெண்ணெல்லை நிறைத்துக் கொடுத்தாள் தலைவி. அத்தகைய வளமுடைய ஊர்னே! நீ உன்னுடைய பரத்தை செய்த பற்குறி நகக் குறியோடு இங்கு வரவேண்டாம் எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

9. அஞ்சில் ஒதி அசைநடைப் பாண்மகள்

சிறுமீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறுஉம்

யாணர் ஊர்! நின் பாண்மகள்

யார்நலம் சிதையப் பொய்க்குமோ, இனியே?

அழகிய சிலவாகிய கூந்தலுடன் அசைந்து நடக்கும் பாண்மகள் சில மீன்கள் கொடுத்து மிகுதியான நெல்லைப் பெறுகின்ற புது வருவாய் உடைய ஊர்னே! நின் பாணன் இன்னும் யார் நலம் சிதைக்கப் பொய் சொல்லுவானோ? அறியோம்.

10. துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும்

வஞ்சி ஓங்கிய யாணர் ஊர்!

தஞ்சம் அருளாய் நீயே நின்

நெஞ்சம் பெற்ற இவளுமா ரமுமே!

வஞ்சி மரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்த, நாளும் புது வருவாயை உடைய ஊரனே! தலைவியும் அவள் சுற்றமும் உன் பிரிவால் மிகவும் வருந்துகிறோம். நீதான் எங்களுக்குத் தஞ்சம் அளிக்க வேண்டும். உன் அன்பைப் பெற்ற இவளும் அழுகின்றாள்.

6. தோழி கூற்றுப் பத்து

1. நீருறை கோழி நீலச் சேவல்

கூருகிர்ப் பேடை வயாஅம் ஊர!

புளியங்காய வேட்கைத் தன்று நின்

மலர்ந்த மார்பு - இவள் வயாஅ நோய்க்கே

நீரில் வாழும் சம்பங்கோழி நீலச்சேவலை, கூரிய நகங்களை உடைய பெட்டைக் கோழி விரும்பும் ஊரனே! நின் பரந்தமார்பு இவள் வயா நோய்க்குப் புளியங்காய் போன்று ஒருகாலத்து இருந்தது. இப்போது இல்லை.

2. வயலைச் செங்கொடிப் பிணையல் தைஇச்

செவ்விரல் சிவந்த சேயரி மழைக்கண்

செவ்வாய்க் குறுமகள் இணைய

எவ்வாய் முன்னின்று - மகிழ்ந் - நின் தேரே?

தலைவ! நின் மனைவி வயலைச் செங்கொடியால் மாலைகள் தொடுத்தால் இயல்பாக இருந்த சிவந்த விரல்கள் இன்னும் சிவந்தன. சிவந்த வரிகளையுடைய குளிர்ந்த கண்களை உடையவள், செவ்வாயும் உடையவள், அவள் வருந்த உள்தேர் எங்குப் புறப்பட்டு நிற்கின்றது.

3. துறைஎவன் அணங்கும் யாமுற்ற நோயே?

சிறையழி புதுப்புனல் பாய்ந்தெனக் கலங்கிக்

கழனித் தாமரை மலரும்

பழன ஊர! - நீயுற்ற சூளே!

புதுப்புனல் கரையை உடைத்துப் பாய்ந்தது, வயலில் உள்ள தாமரை மலர்கள் வெள்ளத்தால் மலர்ந்தன. ஊர்ப் பொது நிலத்தையும் உடைய தலைவ! நீர்த் துறை எம்மை வருத்துமாறு செய்த நோய்க்கு என்ன காரணம், நீ செய்த உறுதி மொழி அன்றோ!

4. திண்தேர்த் தென்னவன் நன்னாட் டுள்ளதை

வேனி லாயினும் தண்புனல் ஒழுகும்

தேனூர் அன்னவிவள் தெரிவளை நெகிழ

ஊரின் ஊரனை நீதர வந்த

பைஞ்சாய்க் கோதை மகளிர்க்கு

அஞ்சவல் அம்ம! அம்முறை வரினே!

திண்மையான தேரை உடைய பாண்டியனின் நாட்டில் உள்ள தேனூரில் கோடைக் காலத்திலும் ஆற்றுநீர் ஒழுகும் தலைவி தேனூர் போன்றவள். அவள் வளையல் நெகிழும்படியாகப் பிரிவுத் துயர் தந்து தேரை ஊர்ந்து பல ஊர்களுக்குச் செல்கின்றாய், நீ கொணர்ந்த பஞ்சாய்க் கோரையால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்த பெண்டிர்க்கு யாம் அஞ்சுகிறோம்.

5. கரும்பின் எந்திரம் களிற்றெதிர் பிளிற்றும்

தேர்வண் கோமான் தேனூர் அன்ன விவள்

நல்லணி நயந்து நீ துறத்தலின்

பல்லோர் அறியப் பசந்தன்று நுதலே!

தலைவ! கரும்பாலை எந்திரம் ஆண்பாணை பிளிறுவது போன்று ஒலிக்கும் பரிசிலர்க்குத் தேர்களை வழங்கும் பாண்டியனின் தேனூர் போன்ற தலைவியை நீ விரும்பி வாழ்ந்தாய் தற்போது நீ அவளைப் பிரிந்ததால் அவளது நெற்றி பலரும் அறியுமாறு பசலை எய்தியது.

6. பகல்கொள் விளக்கோடு இராநாள் அறியா

வெல்போர்ச் சோழர் அழர் அன்ன இவள்

நலம்பெறு சுடர்நுதல் தேம்ப

எவன்பயம் செய்யும் நீ தேற்றிய மொழியே

பகலைப் போல் ஒளி தரும் பாண்டில் விளக்குகளால் இரவின் இருள் தெரியாத வெற்றி பொருந்திய சோழரின் ஆமுரைப் போன்றவள். மிகுந்த அழகுடையவள் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவள் தலைவி. அவள் நெற்றி நீ பிரிந்ததால் ஒளிமழுங்கிற்று, இப்போது நீ தேற்றும் மொழிகளால் என்ன பயன்?

7. பகலில் தோன்றும் பல்கதித் தீயின்

ஆம்பலஞ் செறுவின் தேனூர் அன்ன

இவள் நலம் புலம்பப் பிரிய

அனைநலம் உடையளோ – மகிழ்ந! நின் பெண்டே?

ஞாயிற்றைப் போலத் தோன்றும் பல கதீர்களை உடைய ஒளியினையும் ஆம்பல் நிறைந்த வயல்களையும் உடைய வளம்மிக்க தேனூர் போன்ற இவளது பெண்மை நலம் நீ பிரிந்ததால் துன்பமுற்றது. நீ விரும்பிய பரத்தை தலைவியைப் போன்ற பேரழகியோ?

8. விண்டு அன்ன வெண்ணெற் போர்வின்

கைவண் விராஅன் இருப்பை யன்ன

இவள் அணங் குற்றனை போறி

பிறர்க்கும் அனையையால் வாழி நீயே!

மலைபோல் உயர்ந்த வெண்ணிற வைக்கோற் பேர்களையுடைய இருப்பை என்னும் ஊரை ஒத்தவள் தலைவி. அவ்இருப்பை விராஅன் என்ற வள்ளல் வாழ்ந்த ஊர் என் தோழியாகிய தலைவியால் நீ துன்பமுற்றனை போலும் நீ உறவு கொண்ட பரத்தையராலும் நீ துன்பமுறுவாய் போலும் நீ வாழ்க.

9. கேட்டிசின் வாழியோ மகிழ்ந! ஆற்றாறு

மையல் நெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர்

நினக்கு மருந்தாகிய யான் இனி

இவட்கு மருந்தன்மை நோம் என் நெஞ்சமே!

மகிழ்ந! கேட்பாயாக காமத்தில் நீ முன்பு வருந்திய காலத்து நான் உனக்கு மருந்தாகப் பயன் பெற்றேன். இப்பொழுது இவளுக்கு அவள் துன்பம் தீர்க்கும் மருந்தாகாத நிலையில் இருக்கிறேன் அதை நினைத்து என் நெஞ்சம் வருந்துகிறது. நீ வாழ்க.

10. பழனக் கம்புள் பயிர்ப்பெடை அகவும்

கழனியூர்! நின் மொழிவல்! என்றும்

துஞ்சமனை நெடுநகர் வருதி

அஞ்சாயோ இவள் தந்தைகை வேலே?

ஊர்ப்பொது நிலத்தில் வாழும் சம்பங்கோழியைத் தன் பெட்டைக் கோழி இடைவிடாது அகவி அழைக்கும் வயல்களை உடைய ஊரனே வீட்டிலுள்ளோர் உறங்கும் காலத்தில் நீண்ட நகரில் நீ வருகின்றாய் இவள் தந்தை கையில் உள்ள வேலுக்கு நீ அஞ்சமாட்டாயோ? (விரைவில் மணந்து கொள்ளுமாறு தோழி குறிப்பிடுவதாகக் கருத்து).

7. கிழத்தி கூற்றுப் பத்து

1. நறுவடி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுஉம்
கைவண் மத்தி, கழாஅர் அன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி
வதுவை யயர விரும்புதி நீயே!

கழாஅர் என்ற ஊரில் மாமரங்கள் மிகுதியாக இருந்தன. மாம்பழம் பொய்கையில் துடும் எனவிழும் அக்கழாஅர் என்ற ஊர், மத்தி என்ற வள்ளல் வாழ்ந்த ஊர், அவ்ஊரைப் போன்ற வளமுடைய பரத்தையரை நாடி மணம் செய்து கொள்ள விரும்புகின்றாய் நீ.

2. இந்திர விழவிற் பூவின் அன்ன
புன்றலைப் பேடை வரிநிழல் அகவும்
இவ்வூர் மங்கையர் தொகுத்து இனி
எவ்வூர் நின்றன்று – மகிழ்ந! நின் தேரே!

மருத நிலத்தலைவனே! பூவைப்போன்ற சூட்டினை (உச்சிக் கொண்டையை) உடைய மென்மையான தலையையுடைய பெண்மயில் ஆண்மயிலை அழைக்கும் அத்தகைய வளமான ஊர். இவ்வூரில் இந்திரவிழா நடத்துவதற்கு மங்கையரைத் தொகுத்தனை, இனி நின் தேர் மங்கையரைத் தொகுக்க எவ்வூரில் நிற்கும்?

3. பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்
வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊர!
எந்நலம் தொலைவது ஆயினும்
துன்னலம் பெரும பிறர் தோய்ந்த மார்பே!

இயற்கையாய் அமைந்த நீர்நிலையை வாழிடமாகக் கொண்ட புலால் நாற்றம் வீசும் நீர்நாய் வாளைமீனை நாள்தோறும் உணவாகக் கொள்ளும் ஊரையுடைய வளமான பகுதியின் தலைவனே! எமது அழகு முற்றிலும் அழிந்து ஒழிவதாயினும் பெருமகளே! பிற பெண்டிரைத் தழுவிய நின் மார்பை நான் விரும்பேன்.

4. இலமரல் ஆயமோடு அமர்துணை தழீஇ
நலமிகு புதுப்புனல் ஆடக் கண்டோர்
ஒருவரும் இருவரும் அல்லர்
பலரே தெய்ய மறையா தீமே

சுழன்று திரியும் மகளிர் கூட்டத்தில் நீ விரும்பிய மகளிரை நினக்குப் புணர்துணையாய் அமைத்துப் புதுப்புனலில் ஆடித் திளைத்ததைக் கண்டோர் ஒருவரோ இருவரோ அல்லர், பலர், அச்செய்தியை இனியும் நீ மறைக்க வேண்டா.

5. கரும்புநடு பாத்தியிற் கலித்த ஆம்பல்

கரும்புபசி களையும் பெரும்புனல் ஊர்!

புதல்வனை ஈன்றவெம் மேனி

முயங்கன்மோ தெய்ய நின் மார்பு சிதைப்பதுவே

கரும்பு நட்ட பாத்தியில் இயல்பாகச் செழித்து வளர்ந்த ஆம்பல் மலர்களின் தேன் வண்டுகளின் பசியைப் போக்கும் வளமான ஊரின் தலைவனே! அண்மையில் புதல்வனை ஈன்ற எம்மேனியைத் தழுவ வேண்டாம், தழுவினால் அது நின் மார்பின் அழகைச் சிதைக்கும்.

6. உடலினென் அல்லேன் பொய்யாது உரைமோ

யார் அவள் மகிழ்ந தானே – தேரொடு நின்

தளர்நடைப் புதல்வனை யுள்ளி நின்

வளமனை வருதலும் வெளவி யோளே?

தலைவா! நான் உன்னோடு சினந்து மாறுபட்டுக் கேட்கவில்லை பொய்கூறாது உண்மையைக் கூறுக. நீ தேரில் வந்து உனது தளர்நடைப் புதல்வனைக் காண விரும்பி நின்னுடைய வளம்நிறைந்த வீட்டிற்கு திரும்புதலுக்கு தடையாக உள்ள றெபண் யார்?

7. மடவள் அம்ம நீ இனிக்கொண் டோளே

தன்னொடு நிகரா என்னொடு நிகரிப்

பெருநலம் தருக்கும் என்ப விரிமலர்த்

தாதுண் வண்டினும் பலரே

ஓதி யொண்ணுதல் பசப்பித் தோரே!

தலைவா! நீ இப்போது கொண்டுள்ள பரத்தை அறியாமை மிக்கவள். தனக்கு எவ்வகையிலும் ஒத்திராத என்னைத் தன்னோடு ஒப்பிட்டுத் தன் நலம் குறித்துப் பெரிதாக நினைத்துச் செருக்குடன் இருக்கிறாள் என்று கூறுவர். ஆனால் உன்னுடன் இணைந்து தங்கள் நெற்றியைப் பசப்பித்துக் கொண்டோர் மலரின் மகரந்தம் உண்ணுகின்ற வண்டுகளை விடப் பலர் என்பதை அவள் அறியாள்.

8. கன்னி விடியல் கணைக்கால் ஆம்பல்

தாமரை போல தலரும் ஊர்!

பேணா ளோநின் பெண்டே

யான்தன் அடக்கவும் தான் அடங்கலளே!

ஆம்பல் மொட்டுகள் தாமரை போன்று மலர்கின்ற வளநாட்டுத் தலைவனே! நீ காதலிக்கும் பரத்தை பேண வேண்டிய குணங்களைப் பேணாதிருக்கிறாள். நான் அவளை அடக்கவும் அவள் அடங்குகின்றாளில்லை.

9. கண்டனெம் அல்லமோ மகிழ்ந! நின் பெண்டே

பலராடு பெருந்துறை மலரொடு வந்த

தண்புனல் வண்டல் உய்த்தென

உண்கண் சிவப்ப அழுதுநின் றோளே!

தலைவ! பலரும் நீராடுகின்ற துறையில் பூக்களோடு வந்த தான் செய்த வண்டற்பாவையை நீர் அடித்துச் சென்றதை நோக்கிக் கண்கள் சிவப்ப அழுதாள் நின் பரத்தை அதை நாங்கள் பார்த்தோமே.

10. பழனப் பன்மீன் அருந்த நாரை

கழனி மருதின் சென்னிச் சேக்கும்

மாதீர்ப் பொய்கை யாணர் ஊர்!

தூயர் நறியர் – நின் பெண்டிர்

பேளய் அனையம் யாம் சேய் பயந்தனமே!

ஊர்ப் பொதுநிலத்திலுள்ள நீர்நிலையில் பல்வகை மீன்களையும் உண்பதற்காக அருகில் வயலில் நிற்கும் மருதமர உச்சியில் தங்கும் நாரையையும் நீர் வளமிக்க புதுவருவாயையுடைய மகிழ்நனே உன் பரத்தையர் தூய்மையானவர் மணமுடையவர் நான் உனக்குக் குழந்தை பெற்றதால் பேய் போன்றவள் ஆகிவிட்டேன்.

8. புனலாட்டுப் பத்து

1. சூதார் குறந்தொடிச் சூர்அமை நுடக்கத்து

நின்வெங் காதலி தழீஇ நெருநை

ஆடினை என்ப புனலே அவரே

மறைத்தல் ஒல்லமோ மகிழ்ந?

புதைத்தல் ஒல்லமோ, ஞாயிற்ற தொளியே!

தலைவ! நீ நேற்று அழகிய தொடிகளை அணிந்துள்ள பரத்தையோடு தழுவியவாறே நீர்விளையாட்டு விளையாடியதைப் பலரும் அறிவர். அதனால் ஊரில் அலர் எழுந்தது. அதை மறைக்க இயலுமோ? ஞாயிற்றின் ஒளியைப் புதைக்க முடியுமா?

2. வயன்மலர் ஆம்பல் கயிலமை நுடங்குதழைத்

திதலை அல்குல் துயல்வரும் கூந்தல்

குவளை உண்கண் ஏள் மெல்லியல்

மலரார் மலர்நிறை வந்தெனப்

புனலாடு புணர்துணை யாயினள் எமக்கே

வயலில் மலர்ந்த ஆம்பலுடன் தொடுக்கப் பெற்ற தழையாடையையும் தேமலால் அழகுபெற்ற அடிவயிற்றினையும் அசையும் கூந்தலையும் குவளை மலர்போன்ற கண்களையும் கொண்ட மெல்லிய இயல்புடைய இவள் புனலாடி இன்புற எண்ணியாடித் தழுவி விளையாடுதற்குரிய துணை ஆயினாள்.

3. வண்ண ஒண்தழை நுடங்க வாலிழை

ஒண்ணுதல் அரிவை பண்ணை பாய்ந்தெனக்

கண்ணறுங் குவளை நாறித்

தண்ணென் றிசினே – பெருந்துறைப் புனலே!

நிறமிகுந்த ஒளிபொருந்திய தழையாடை இடையில் அசைய தூய அணிகலன்களை அணிந்தவள் ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடைய அரிவைப் பிராயத்து என் தலைவி என்னோடு நீராடிய பெரிய துறை முழுவதும் தேனை உடைய குவளை மலர்களின் மணம் கமழ்ந்து மிக்க குளிர்ச்சியாகவுமிருந்தது.

4. விசம்பிழி தோகைச் சீர்போன் றிசினே

பசும்பொன் அவிரிழை பைய நிழற்றக்

கரைசேர் மருதம் ஏறிப்

பண்ணை பாய்வோள் தண்ணறுங் கதுப்பே!

தலைவி அணிந்திருக்கும் பொன் நகைகள் ஒளிவிடக் கரையருக உள்ள மருத மரத்தில் ஏறித் தலைவி, பாய்ந்து நீராடினாள். பாய்ந்த போது மணமிகுந்த கூந்தல் வானத்திலிருந்து கீழே இறங்கும் மயிலின் தோகை போன்ற அழகாகக் காட்சி அளித்தது.

5. பலரிவண் ஒவ்வாய் மகிழ்ந! அதனால்

அலர் தொடங்கின்றால் ஊரே மலர

தொன்னிலை மருதத்துப் பெருந்துறை

நின்னோ டாடினள் தண்புன லதுவே

மகிழ்ந்! மருத நிலத்தலைவனே! நீ பழையமையான மருத மரத்தின் கீழுள்ள பெருந்துறையில் ஒருத்தியோடு நீராடினாய். அதனைப் பலரும் கண்டதால் ஊரில் அலர் எழுந்தது. நீ அதனை ஒப்பமாட்டாய்.

6. பைஞ்சாய்க் கூந்தல் பசுமலர்ச் சணங்கின்

தண்புன லாடித் தன் னலமேம் பட்டனள்

ஒண்தொடி மடவரல் நின்னோடு

அந்தர மகளிர்க்குத் தெய்வமும் போன்றே

தண்டாங்கோரை போன்ற நீண்ட மென்மையான கூந்தலையும் பசுமையான மலர்போன்ற தேமலையும் ஒளிபொருந்திய வளையல் களையுமணிந்த இளம்பெண் ஒருத்தி உன்னோடு குளிர்ந்த நீரில் நீராடினாள். அதனால் நலம் மேம்பட்டு வானுலகப் பெண்களுக்குத் தெய்வம் போன்ற சிறப்பெய்தினாள் என்று கூறுவர்.

7. அம்ம வாழியோ மகிழ்ந்! நின் மொழிவல்

பேரூர் அலரெழ நீரலைக் கலங்கி

நின்னோடு தண்புனல் ஆடுதும்

எம்மொடு சென்மோ செல்லல்நின் மனையே!

தலைவ! நான் ஒன்று சொல்வேன் நீ கேள், இப்பெரிய ஊர் முழுவதும் அலர் எழுமாறு நீரில் அலை எழும்பும் வண்ணம் மகிழ்வுடன் உன்னுடன் குளிர்ந்த புனலில் நீராட விரும்பினோம். எம்முடன் வருக நீ உன் வீட்டிற்குச் செல்லாதிருக்க.

8. கதிரிலை நெடுவேற் கடுமான் கிள்ளி

மதில்கொல் யானையின் கதழ்புநெறி வந்த

சிறையழி புதுப்புனல் ஆடுகம்

எம்மொடு கொண்மோ எம் தோள்புரை புணையே

ஒளிபொருந்திய இலைகளை உடைய நீண்ட வேலையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகளையும் உடைய சோழ மன்னன் கிள்ளியின் அரணை அழிக்கும் யானை போன்று விரைவாக வந்த புதுப்புனல் அணையை அழித்து வந்தது. அப்புதுப்புனலில் ஆடுவோம் என்னோடு வருக, என் தோள்கள் போன்ற தெப்பத்தைப் பற்றிக் கொள்க.

9. புதுப்புனல் ஆடி அமர்த்த கண்ணள்

யார் மகள் இவள்? எனப் பற்றிய மகிழ்ந

யார் மகள் ஆயினும் அறியாய்

நீ யார் மகனை எம் பற்றி யோயே?

மகிழ்ந! புதுவெள்ளத்தில் நீராடிப் பொருகின்ற கண்களை உடையவனை நோக்கி யார்மகள் இவள் எனக் கேட்டவாறு கையைப் பற்றினாய். யார் மகள் என உனக்குத் தெரியவில்லை, நீ அறியாத இவள் கையைப் பற்றிய நீ யார் மகன் எனத் தோழி வினவுகிறாள்.

10. புலக்குவேம் அல்லேம் பொய்யாது உரைமோ

நலத்தகை மகளிர்க்குத் தோள்துணை யாகித்

தலைப்பெயற் செழும்புனல் ஆடித்

தவநனி சிவந்தன மகிழ்ந! நின் கண்ணே.

தகுதியுடைய மகளிரின் தோள் துணையாக முதல் புது மழையால் பெருகி வந்த செம்புனலில் நீராடி வந்ததால் உன் கண்கள் மிகச் சிவந்துள்ளன. மகிழ்ந! யாம் உன்னோடு மாறுபட மாட்டோம். எனவே பொய் கூறாமல் உண்மையைச் சொல்லுக.

9. புலவி விராய பத்து

1. குருகுடைத் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை

அரிப்பறை வினைஞர் அல்குமிசைக் கூட்டும்

மலரணி வாயிற் பொய்கை யூர! நீ

என்னை நயந்தனென் என்றி நின்

மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே!

நாரைகள் ஆமையின் வயிற்றை உடைத்து அதிலுள்ள வெண்மையான தசையினை உண்ணும் அதன் மிச்சத்தை வயலில் பறை கொட்டுபவர்கள் உண்பர். மிகுதியான அழகிய மலர்களால் பொய்கை அழகு பெறும் வளநாட்டு ஊரனே! நீ என்னை விரும்புகிறேன் என்று கூறுகிறாய், இதை உன் மனைவி கேட்டால் மிக வருந்துவள்.

2. வெகுண்டனள் என்ப பாண! நின் தலைமகள்

மகிழ்நன் மார்பின் அவிழிணர் நறுந்தார்த்

தாதுண் பறவை வந்து எம்

போதார் கூந்தல் இருந்தன வெனவே

பாணனே! நின் தலைமகள் (பர்தை) என் தலைவனின் மார்பிலுள்ள மாலையில் தேனைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் வண்டுகள் வந்து என்னுடைய கூந்தலில் உள்ள போதுகளில் இருந்தன என்று சினந்தாள் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

3. மணந்தனை அருளாய் ஆயினும் பையயத்

தணந்தனை யாகி, உய்மோ – நும்மூர்

ஒண்தொடி முன்கை ஆயமும்

தண்துறை ஊரன் பெண்டெனப் படற்கே

தலைவ! நீ என்னை மணந்து கொண்ட கணவன் ஆனாலும் அன்பு செலுத்தவில்லை. நீ உன்னுடைய தண்ணிய துறைகளையுடைய ஊரில் வாழும் ஒளி பொருந்திய வளையல்களைப் பூண்ட பரத்தை மகளிரும் நின் பெண்களே என ஊரார் கருதுமாறு மெல்லமெல்ல எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து விலகிச் செல்வாயாக.

4. செவியிற் கேட்பினும் சொல்லிறந்து வெகுள்வோள்

கண்ணிற் காணின் என்னா குவள்கொல்

நறுவீ ஐம்பால் மகளிர் ஆடும்

தைஇத் தண்கயம் போலப்

பலர்படிந் துண்ணும் நின் பரத்தை மார்பே?

தலைவ! ஐந்தாக வகுக்கப் பெற்ற அழகிய கூந்தலில் மணமலர்களைச் சூடிய பெண்கள் தை மாதத்தில் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆழமான குளத்தில் நீராடுவர். அந்தக் குளம் போல அனைவரும் படிந்து இன்புறும் பரத்தைமையை உடையது உன் மார்பு என்று ஊரார் பேசுவதைக் காதால் கேட்டாலே உன் தலைவி பெருஞ்சினம் கொள்கிறாள். அக்காட்சியைக் கண்ணால் கண்டால் அவள் என்ன ஆகுவாளோ?

5. வெண்ணுதற் கம்புள் அரிக்குறற் பேடை

தண்ணறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலும்

மறுவில் யாணர் மலிகேழ் ஊர! நீ

சிறுவரின் இனைய செய்தி

நகாரோ பெரும! நிற்கண்டிசி னோரே?

வெண்மையான நெற்றியையுடைய சம்பங்கோழியும் அதன் பெடையும் தன் இனத்தோடு ஊர்ப்பொது நிலத்தே ஆரவாரித்துக் கூவி மகிழும் குற்றமில்லாத புதுவருவாய் நாள்தோறும் வந்து கொண்டிருக்கும் வளமான ஊரனே! நீ செய்கின்ற செயல்கள் சிறுவரின் செயலைப் போல் உள்ளது. இதைக் கண்டு ஊர்ப் பெரியவர்கள் சிரிக்கமாட்டார்களா?

6. வெண்தலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்ரால்

நீள்வயல் நண்ணி இமிழும் ஊர!

எம்மிவண் நல்குதல் அரிது!

நும்மனை மடந்தையொடு தலைப்பெய் தீமே.

வெண்மையான தலையையுடைய நாரையின் குஞ்சுகள் அழைக்கும் குரல் நீண்ட வயல்களுக்கு நெருக்கமாக வந்து ஒலிக்கும் ஊரனே! நீ இனி எம் இல்லத்தில் தொடர்ந்து வாழ்ந்து எமக்கு அருளுதல் அரிது. அதனால் நின் இல்லத்தரசியுடன் சென்று வாழ்வாயாக.

7. பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கரும்பு குணிலா மாங்கனி உதிர்க்கும்

யாணர் ஊர! நின் மனையோள்

யாரையும் புலக்கும் எம்மை மற் றெவனோ?

மிக்க பசுக்களை உடைய இடையர் சிவதைப் பூவாலாகிய தலைமாலையை அணிவர். தங்கள் கையிலுள்ள குறுந்தடியாகக் கரும்பைக் கொண்டு மாங்கனிகளை உதிர்ப்பர். அத்தகு புதுவருவாய் உடைய ஊரனே! நின் மனைவி எல்லாரையும் வெறுத்துப் பேசுவாள், எம்மையும் விட்டு வைப்பாளா?

8. வண்டுறை நயவரும் வளமலர்ப் பொய்கைத்

தண்டுறை யூரனை எவ்வை எம்வயின்

வருதல் வேண்டுவது மென்பது

ஒல்லேம் போல் யாம் அதுவேண் முதுமே

தலைவன் ஊர் வண்டுகள் தங்குவதற்கு விரும்பும் வளமான மலர்களையுடைய குளிர்ச்சியான பொய்கைகள் உடையது. தலைவனை நாங்கள் எங்களிடம் வரவிரும்புகின்றோம். என்ப எம் தமக்கையாகிய தலைவி சொல்கிறாளாம் நாமும் அதனை வெளியே உடன்படாதது போல 'காட்டி உள்ளே உடன்படுகின்றோம்.

9. அம்ம வாழி, பாண! எவ்வைக்கு

எவன்பெரி தளிக்கும் என்ப – பழனத்து

வண்டு தாதாதும் ஊரன்

பெண்டென விரும்பின்று, அவள்தன் பண்பே

பாண! ஊர்ப்பொது நிலத்தில் பொய்கையில் வண்டு தாது உண்ணும் ஊரன் நம் தலைவன் அவன் தலைவியிடம் மிகுதியான அன்பு காட்டுகிறான் என்று ஊரார்

கூறுவர். அவன் அவ்வாறு விரும்புவதற்குக் காரணம் அவளுடைய பண்பின் சிறப்பினால்தான்.

10. மகிழ்நன் மாண்குணம் வண்டுகொண் டனகொல்?

வண்டின மாண்குணம் மகிழ்நன்கொண் டான்கொல்?

அன்ன தாகலும் அறியாள்

எம்மொடு புலக்கும் அவன் புதல்வன் தாயே.

வண்டுகள் பல மலர்களில் பறந்து சென்று தேனை உண்டது, மரபு. தலைவனும் அது போன்ற பல பரத்தையரிடமும் இணைந்து மகிழ்கிறான். தலைவன் குணத்தை வண்டுகள் பெற்றனவா, வண்டுகள் குணத்தைத் தலைவன் பெற்றானா? அறியவில்லை, அவற்றாறிருக்கத் தலைவனின் புதல்வனின் தாயாகிய தலைவி எம்முடன் சண்டையிடுகிறாள்.

10. எருமைப்பத்து

1. நெறிமருப் பெருமை நீல விரும்போத்து

வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பல் மயக்கும்

கழனிபூரன் மகள்இவள்

பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யவளே

வளைந்த கொம்புகளை உடைய எருமைக் கடா, பொய்கையின் நறுமணமுடைய ஆம்பல் மலரின் மணத்தை உணராமல் அவற்றைச் சிதைக்கும். தன்மை உடைய கழனி ஊரன் மகள் இத்தலைவி பொது நிலத்தின் கரும்பின் பூக்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்துள்ளாள்.

2. கருங்கோட் டெருமைச் செங்கண் புனிற்றாக்

காதற் குழவிக்கு ஊறுமுலை மடுக்கும்

நுந்தை நும்மூர் வருதும்

ஒண்தொடி மடந்தை! நின்னையாம் பெறினே.

கரிய கொம்புகளையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய அண்மையில் ஈன்ற தாய் எருமை தன் அன்புக் கன்றுக்குப் பால் சுரந்து கொடுக்கும் தன்மையுடையது. நின் தந்தை வாழும் ஊர். வளையல் அணிந்த உன்னை எனக்கு வரைவின் பொருட்டுத் தருவது உறுதியாவதானால் நானே உன் ஊருக்கு வந்து பெண் கேட்பேன்.

3. எருமைநல் வேற்றினம் மேயல் அருந்தெனப்

பசுமோ ரோடமோ டாம்பல் ஒல்லா

செய்த வினைய மன்ற பல்பொழில்

தாதுண் வெறுக்கைய வாகி, இவள்

போதவிழ் முச்சி யூதும் வண்டே

எருமைக்கடாக்கள் பசுமையான செங்கருங்காலிப் பூக்களையும் ஆம்பல் மலர்களையும் மேய்ந்ததால் மலர்கள் இல்லாதவாயின எனவே வண்டினங்கள் பல பொழில்களுக்கும் சென்று பூந்தாதினை உண்டன. அதை உண்டு வெறுத்ததால் எங்கும் மலர்கள் இல்லாததால் தலைவியின் உச்சியில் உள்ள மலர்களில் தேனை எடுப்பதற்கு மொய்த்தன.

4. மள்ளர் அன்ன தடங்கோட் டெருமை

மகளிர் அன்ன துணையொடு வதியும்

நிழன்முதிர் இலஞ்சிப் பழனத் ததுவே

கழனித் தாமரை மலரும்

கவின்பெறு சுடர்நுதல் தந்தை யூரே

என் தலைவி அழகுடன் ஒளிவீசும் நெற்றியுடையவள். அவள் தந்தையின் ஊர் வயல்களில் தாமரை மலரும் நிழல் மிகுந்த நீர் நிறைந்த இலஞ்சிகளில் வீரர்கள் போன்ற தோற்றமுடைய எருமைக் கடாக்களும் அவர்களின் துணைவியர் போன்ற பெண் எருமைகளையும் தங்கி மகிழும் பழனத்தை உடையது.

5. கருங்கோட் டெருமை கயிறுபரிந் தசைஇ

நெடுங்கதிர் நெல்லின் நாள்மேயல் ஆரும்

புனன்முற் றூரன் பகலும்

படர்மலி யருநோய் செய்தனன் எமக்கே

கரிய கொம்புகளையுடைய எருமை தன் கயிற்றை அறுத்துச் சென்று நீண்டகதிர்களை உடைய நெல்லைப் பகலில் மேய்ந்து உண்ணும் தன்மையுடைய நீரால் சூழப்பட்ட ஊரை உடையவன் தலைவன், எமக்குப் பகல் பொழுதுகளிலும் நினவு மிகுதற்கு ஏதுவான துன்பம் செய்தான்.

6. அணிநடை எருமை ஆடிய அள்ளல்

மணிநிற நெய்தல் ஆம்பலொடு கலிக்கும்

கழனியூருன் மகள் இவள்

பழன ஊரன் பாயலின் துணையே!

அழகிய நடையினை உடைய எருமை குளித்து உழக்கிய சேற்றில் நீலமணிபோன்ற நெய்தல் மலரும் ஆம்பல் மலரும் செழித்து வளர்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த நீர்வளம் மிகுந்த ஊரனின் மகளாகிய தலைவி இவள், அவள் பழனங்களிடையே உள்ள ஊரின் தலைவனாகிய தன் கணவனுக்குப் படுக்கையில் இனிய துணை ஆயினாள்.

7. பகன்றை வான்மலர் மிடைந்த கோட்டைக்

கருந்தாள் எருமைக் கன்று வெருஉம்

பொய்கை யூரன் மகள் இவள்

பொய்கைப் பூவினும் நறுந்தண் னியளே

கறுத்த கால்களையுடைய எருமை சிவதைக் கொடியில் மலர்ந்த வெண்மையான மலர்களைத் தன்கொம்பில் அணிந்ததைக் கண்ட எருமைக்கன்று அஞ்சுகின்ற பொய்கையை யுடைய ஊரன் மகள் இத்தலைவி இவள் பொய்கையில் மலர்ந்த பூவைவிட மணமும் குளிர்ச்சியும் உடையவள்.

8. தண்புன லாடும் தடங்கோட் டெருமை

திண்பிணி அம்பியின் தோன்றும் ஊர!

ஒண்தொடி மடமகள் இவளினும்

நுந்தையும் ஞாயும் கடியரோ நின்னே!

குளிர்ந்த நீரில் ஆடுகின்ற பெரிய கொம்புகளை உடைய எருமை திண்மையாகக் கட்டப்பட்ட படகு போல் தோன்றுகின்ற ஊரனே! ஒளி பொருந்திய வளையணிந்த மென்மையான இவள், இவளைக் காட்டிலும், உன் தந்தையும் தாயும் கடுமையானவராய் இருப்பரோ.

9. பழனப் பாகல் முயிறுமுசு குடம்பை

கழனி எருமை கதிரொடு மயக்கும்

பூக்களு லூரன் மகள், இவள்

நோய்க்குமருந் தாகிய பணைத்தோ ளோளே!

பழனங்களில் வளரும் பாகல்கொடியிடையே முசிறு எறும்புகள் கூடுகட்டி வாழும், பாகல் கொடி அருகில் உள்ள நெற்கதிர்களுடன் இணைவதால் எருமைகள் இரண்டையும் சிதைக்கும் இத்தகைய ஊரில் பூக்கள் நெருங்கி வளர்ந்த ஊரனின் மகள் இவள். இவளின் பருத்த தோள்கள் தலைவன் நோய்க்கு மருந்தாகின்றன.

10. புனலாடு மகளிர் இட்ட ஒள்ளிறை

மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும்

யாணர் ஊரன் மகள், இவள்

பாணர் நரம்பினு மின்கிள வியளே

நீராடுமகளிர் தாம் நீராடுமுன்பு தம் அணிகலன்களை மணலில் புதைத்து வைப்பர். காற்று வீசுவதால் அவற்றை மணல் மூடி மறைத்து மேடாக்கி விடும். மணல்மேடுகளை எருமைகள் தம் கொம்பாலும் குளம்பாலும் கிண்டி அணிகலன்களை வெளிப்படுத்தும் அத்தகைய புதியவருவாயை உடைய வளமான ஊரனின் மகள் தலைவி அவள் சொற்கள் பாணர்களின் யாழிசை நரம்பை விட இனிமையானவை.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. ஓரம்போகியார் ஆசிரியர் குறிப்பு தருக.
2. வேட்கைப் பத்து - விளக்குக
3. எருமைப்பத்து தரும் செய்திகள் எழுதுக
4. புதுப்புனலாடி மகிந்த விதத்தை விளக்குக.

கட்டுரை வினாக்கள்

1. தோழி கூற்றுகளாக இடம்பெறும் மருதப்பாடல்களைத் தொகுத்து எழுதுக
2. ஓரம்போகியாரின் பாடல்களில் புலவி குறித்த செய்திகளைத் தருக.

கூற்று - 4 - கலித்தொகை நெய்தல் முழுவதும்

கலித்தொகை - நெய்தல் கலி

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது பிரிவிடையாற்றாத தலைவி, மாலைப்பொழுது கண்டு, அதனோடு
புலம்பித் தோழி கேட்ப அதனோடு புலந்தது.

வெல்புகழ் மன்னவன், விளங்கிய ஒழுக்கத்தால்

நல் ஆற்றின் உயிர்காத்து நடுக்கற தான் செய்த

தொல்வினைப் பயன்துய்ப்ப, துறக்கம் வேட்டு எழுந்தாற்போல்

பல்கதிர் ஞாயிறு பகல் ஆற்றி மலைசேர

5 ஆனாது கலுழ் கொண்ட உலகத்து மற்று அவன்

ஏனையான் அளிப்பான் போல் இகல்இருள் மதிசீப்ப

குடைநிழல் ஆண்டாற்கும் ஆளிய வருவாற்கும்

இடைநின்ற காலம் போல் இறுத்தந்த மருள் மாலை

மாலை நீ - தூ அறத் துறந்தாரை நினைத்தலின் கயம்பூத்த

10 போது போல் குவிந்த என் எழில் நலம் எள்ளுவாய்

ஆய்சிறை வண்டு ஆர்ப்ப சினைப்பூப் போல் தளை விட்ட

காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காரிகை கடிகல்லாய்

மாலைநீ - தைபெனக் கோவலர் தனிக்குழல் இசைகேட்டு

பையென்ற நெஞ்சத்தேம் பக்கம் பாராட்டுவாய்

15 செவ்வழி யாழ் நரம்பு அன்ன கிளவியார் பாராட்டும்

பொய் தீர்ந்த புணர்ச்சியுள் புதுநலம் கடிகல்லாய்

மாலைநீ - தகைமிக்க நெஞ்சத்தேம் புன்மை பாராட்டுவாய்

தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி நறுமுல்லை

20 முகை முகம் திறந்தன்ன முறுவலும் கடிகல்லாய்

எனஆங்கு

மாலையும் அலரும் நோனாது எம்வயின்

நெஞ்சமும் எஞ்சம்மன் தில்ல - எஞ்சி

உள்ளாது அமைந்தோர் உள்ளும்

25 உள்இல் உள்ளம் உள்உள் உவந்தே

வெற்றியால் அமைந்த புகழும் அறச்செயல்களும் உடைய மன்னவன் குடிமக்களைப் பாதுகாத்து முதுமையில் துறக்கத்தை விரும்பித் துறவு கொண்டது போல பகலெல்லாதம் ஒளி வீசிய சூரியன் மாலையில் மறைந்தான். மன்னனின் துறவால் அவன் வழி மற்றொருவன் ஆட்சிபுரிந்தது போல வானத்தில் சந்திரன் தோன்றி இருளை நீக்கினான். இரண்டு மன்னரின் ஆட்சிக்காலத்திற்கு இடையில் மயக்கம் தருகின்ற மாலை வந்தது.

மாலையே கோவலன் ஊதும் குழலிசை கேட்கிறது, காதலரோடு உடன் இருக்க இயலாமையால் மனம் குவிந்து இருக்கும் என் உயிரை வாங்காமல் வேடிக்கை பார்க்கிறாய். ஆனால் கணவர் பிரிந்திருந்தபோது யாழில் செவ்வழிப் பண்ணைப் போல் துயர உணர்வை ஏற்படுத்தி உறங்கும் போது அவருடன் இணைவதுபோன்று கனவு கண்டு, அழகிழந்த மகளிர் கணவர் வந்தவுடன் இணைந்து மகிழும் மாலைக் காலத்தில் நீ அவர் அழகைப் போக்க மாட்டாய். அது என்ன நியாயம்?

மாலையே மரத்தில் வாழும் பறவையினங்கள் மாலையில் தம் இனங்களோடு இணைந்து இன்புறுகின்றன. நான் மட்டும பிரிவாற்றாமையால் வருந்தித் துன்பப்படுவதை வேடிக்கைப் பார்த்து மகிழ்கிறாய். ஆனால் காதலரோடு அன்பு பெறுக. முல்லைக் கொடியை மலர்கள் மலர்ந்து மாதர் புன்முறுவல் போல் மகிழ நீ அதைப் போக்க மாட்டாய். இது என்ன நியாயம்?

தலைவி தோழியிடம் - நம்மைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர் நம்மை நினையாமல் நாம் அவரை நினைத்து வாழும் நிலையில் என்றாவது ஒருநாள் வருவார் என்று நம்பிக்கையில் ஆறுதல்பெற்று மகிழ்ந்த நெஞ்சம், இம்மாலை நேரத்தின் கொடுமையையும் ஊரார் பேசும் பழியையும் பொறுக்க மாட்டாமல் துன்புறுகின்றது.

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

அகன்ஞாலம் விளக்கும்தன் பல்கதிர் வாயாகப்

பகல்நாங்கி யதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர

இகல்மிகு நேமியான் நிறம்போல இருள்இரவ

நிலவுக்காண் பதுபோல அணிமதி ஏர்தருக்

5 கண்பாயல் பெற்றபோல் கணைக்கால மலர்கூம்பத்
தம்புகழ் கேட்டார்போல் தலைசாய்த்து மரம்துஞ்ச
முறுவல்கொள் பவைபோல முகைஅவிழ்பு புதல்நந்தச்
சிறுவெதிர்ங் குழல்போல் சுரும்புஇமிர்ந்து இம்மெனப்
பறவைதம் பார்ப்புஉள்ளக் கறவைதம் பதிவயின்

10 கன்றுஅமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதர

மாவதி சேர, மாலை வாள்கொள

அந்தி அந்தணர் எதிர்கொள அயர்ந்து

செந்தீச் செவ்வழல் தொடங்க – வந்ததை

வால்இழை மகளிர் உயிர்பொதி அவிழ்க்கும்

15 காலை ஆவது அறியார்

மாலை என்மனார் மயங்கி யோரே

கதிரவன் தன் கதிர்களால் உலகத்தைத் தெளிவாகக் காட்டிப் பகல்நேரம் கடந்தபின்பு
மாலையில் மறைய, சக்கரப் படையை உடைய திருமாலின நிறம் போன்று கரிய
இருள் இயல்பாகப் படர, அதனைத் தன் நிலவொளியால் புறங்காண்பது போல
அழகிய சந்திரன் வானில் தோன்றிற்று.

மகளிர் தன் கணவரொடு இணைந்து தயில் பெற்ற கண்கள் போல தாமரைப்
பூக்கள் குவிந்தன. தனது புகழைப் பிறர்க்குக்கூற, கேட்டவர் தலைசாய்ந்து
இருப்பதுபோல் மரங்கள் உறங்கின. புதர்கள் பிரிந்த மகளிரை எள்ளி நகையாடுவது
போல மொட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தன. அம்மகளிரைத் துன்புறுத்தும் புல்லாங்குழல்
ஓசைபோல் வண்டுகள் ஒலித்தன. பறவைகள் தம் குஞ்சுகளை நினைத்துக் கூட்டுக்குத்
திரும்பின. பசுக்கள் கன்றுகளை நினைத்து மன்றில் புகுந்தன. விலங்குகள் காடுகளில்
தம் மறைவிடத்தில் ஓடுங்கின. அந்தணர், மந்திரம் ஒதிச் சடங்கு செய்து மாலைக்
காலத்தை வரவேற்றனர். மகளிர் விளக்கில் செஞ்சுடரைப் பொருத்தி ஒளிபரப்பினர்.
இவ்வாறு இருளோடு கூடிய மாலை, பலவகையான ஒளிபெற்று வந்து சேர்ந்தது.

கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் உயிரைவாங்கும் கொடிய காலம் என்றுஇதனை
அறியாமல் அறிவு மயங்கியோர் காலங்களுள் இதுவும் ஒன்று என்று கூறி
மகிழ்கின்றனர்.

கண்டோர் கூற்று

கூற்று - இஃது பிரிவிடையாற்றாத தலைவி, மாலைப்பொழுது கண்டு கழிய ஆற்றாளாயின் இடத்துத் தலைவன் வரவும் அவளது அகமலர்ச்சியும் கண்டார் கூறியது.

அருள்தீர்ந்த காட்சியான் அறன்றோக்கான் நயம்செய்யான்

வெருவுற உய்த்தவன் நெஞ்சம்போல் பைபய

இருதூர்பு புலம்பூரக் கனைசுடர் கல்சேர

உரவுத்தகை மங்கித்தன் இடும்பையால் ஒருவனை

5 இரப்பவன் நெஞ்சம்போல் புல்லென்று புறமாறிக்

கரப்பவன் நெஞ்சம்போல் மரம்எல்லாம் இலைகூம்பத்

தோற்றம்சால் செக்கருள் பிறைநுதி எயிராக

நாற்றிசையும் நடுக்குறுஉம் மடங்கற் காலை

கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்குவரு கடுமாலை!

10 மாலைநீ - உள்ளம்கொண்டு அகன்றவர் துணைதாராப் பொழுதின்கண்

வெள்ளமான் நிறம்நோக்கிக் கணைதொடுக்கும் கொடியான் போல்

அல்லற்பட்டு இருதாரை அயர்ப்பிய வந்தாயோ?

மாலைநீ ஈரம்இல் காதலர் இகந்து அருளா இடன்றோக்கிப்

போர்தொலைந்து இருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போல்

15 ஆர்அஞர் உற்றாரை அணங்கிய வந்தாயோ?

மாலைநீ - கந்தாதல் சான்றவர் களைதாராப் பொழுதின்கண்

வெந்ததோர் புண்ணின்கண் வேல்கொண்டு நுழைப்பான்போல்?

காய்ந்தநோய் உழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ?

எனவாங்கு

20 இடன்இன்று அலைத்தரும் இன்னாசெய் மாலை

துணிகொள் துயர்தீரக் காதலர் துணைதர

மெல்லியான் பருவத்து மேல்நின்ற கரும்பகை

ஒல்லென நீக்கி ஒருவாது காத்தாற்றும்

நல்லிறை தோன்றக் கெட்டாங்கு

25 இல்லா கின்றால் இருள்அகத்து ஒளித்தே

அறம் செய்தால் இம்மையும் மறுமையும் நன்மை கிடைக்கும் என்ற அறிவு இல்லாமல் யாருக்கும் அருள்செய்யாமல், பண்பான நடைமுறையும் இல்லாமல் தன் வாழ்நாளைப் பிறர்க்குப் பயன் பெறாமல் ஆக்கி, பிறர் அஞ்சமாறு வாழ்பவனின் மனம் இறுதியில் செய்வதறியாது திகைப்புறும். அதுபோல இருள் மெல்ல மெல்லப் பரவிக் கணவரைப் பிரிந்த மகளிர்க்குத் தனிமைத் துன்பம் பெருகக் கதிரவன் தன் கதிர்ச்சுருக்கி மறைந்தான். வறுமையால் பிறரை இரப்பதற்கு அஞ்சியவன் துன்ப மிகுதியால் மனவலிமை குன்றி இறக்கத் துணிவான். அவனுடைய நெஞ்சைப்போல மரங்க ளெல்லாம் முதலில் பொலிவழிந்து பின்பு இரப்பாரைக் கண்டு இருந்த இடத்தினின்று எழுந்து போய் மறைகின்றவனுடைய நெஞ்சு இரக்கமின்றிக் குவிவது போல இலைகள் குவிந்தன. ஊழி முடிவில் எல்லாத் திசையிலும் உயிரினங்கள் நடுங்க, யமன் தன் கோரைப் பல்லோடு பேர் உருவத்துடன் தோன்றி அவ்வுயிர்களைக் கொண்டு போவதற்கு வந்தவன் பெரிதாகச் சிரித்தது போல செவ்வானத்தரதில் பிறைச்சந்திரன் தோன்றிற்ற. அச்சம் தரும் பொழுதாக வந்த கொடிய மாலையே! நீ வெள்ளத்தில் அகப்பட்ட மானின் மார்பை நோக்கிக் குறிவைக்கும்வேடனைப் போல் என் நெஞ்சம் பின் தொடரப் பிரிந்தவர் திரும்பி வந்த எனக்குத் துணையாக இல்லாத நேரத்தில் நீ என்னை வதைத்துச் செயலறச் செய்ய வந்தாயோ?

இரக்கமற்ற காதலர் பிரிந்து அருளாத நேரத்தில் போரில் தோல்வியுற்றவரை அத்தோல்வியை எள்ளி நகையாடிச் சிரிப்பவர் போல நீ தாங்கமுடியாத துயரமுற்ற என்னை மேல் துன்புறுத்துகின்றாய்.

வெந்தப் புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவார் போல எனக்கு ஆதாரமாக அமைந்த தலைவர் பிரிந்த காலத்தில் என் உடம்பெல்லாம் வெதும்ப அன்பின் மிகுதியால் வருந்தும் எனக்குஅறிவை கலக்குவதற்கு நீ வந்தாயோ? எனத் தலைவி மாலைநேரம் துன்புறுத்துவதற்கு வருந்தி வெறுப்புக் கொண்டிருந்தாள்.அ அத்துன்பம் நீங்க அவள் காதலர் விரைந்து வந்தார். படை வலிமையற்ற இளைய மன்னனுக்கு வந்த பகை, அதனைப்போக்கி அவனைக் காத்து நடத்தும் நல்ல மன்னவன் வந்த பொழுது துன்பம் நீங்கினாற் போல, தலைவன் வரவும் மாலைநேரம் அஞ்சி இருளில் மறைந்தது.

தோழிகூற்று

கூற்று - இஃது தலைவன் ஒருவழித் தணந்தவிடத்துத் தலைவியாற்றாமை கூறி,
வரையக் கருதினாயின், இஃதிடமெனச் சொல்லியது.

ஒண்சுடர் கல்சேர உலகுஊரும் தகையது

- தெண்கடல் அழுவத்துத் திரைநீக்கா எழுதருஉம்
தண்கதிர் மதியத்து அணிநிலா நிரைத்தரப்
புள்ளினம் இரைமாந்திப் புகல்சேர ஒலியான்று
- 5 வள்ளிதழ் கூம்பிய மணிமருள் இருங்கழி
பள்ளிபுக் கதுபோலும் பரப்புநீர்த் தண்சேர்ப்ப
தாங்கரும் காமத்தைத் தணந்து நீ புங்மாறத்
தூங்குநீர் இமிழ்திரை துணையாகி ஒலிக்குமே
உறையொடு வைகிய போதுபோல் ஒய்யென
- 10 நிறைஆனாது இழிதருஉம் நீர்நீந்து கண்ணாட்கு
வாராய்நீ புறம்மாற வருந்திய மேனியாட்கு
ஆர்இருள் துணையாகி அசைவளி அலைக்குமே
கமழ்தண்தாது உதிர்ந்துஉக ஊழ்உற்ற கோடல்வீ
இதழ்சோரும் குலைபோல இறைநீவு வளையாட்கு
- 15 இன்துணை நீ நீப்ப இரவினுள் துணையாகித்
தன்துணைப் பிரிந்துஅயாஅம் தனிக்குருகு உசாவுமே
ஒண்சுடர் ஞாயிற்று விளக்கத்தான் ஒளிசாம்பும்
நண்பகல் மதியம்போல் நலம் சாய்ந்த அணியாட்கு
எனவாங்கு
20. எறிதிரை தந்திட இழிந்தமீன் இன்துறை
மறிதிரை வருந்தாமல் கொண்டாங்கு நெறிதாழ்ந்து
சாயினள் வருந்தியாள் இடும்பை
பாய்பரிக் கடுந்திண்தேர் களயினோ இடனே

கதிரவன் மறைந்தான். உலகை ஒளியால் போர்த்தும் குளிர்ந்த கதிர்களை உடைய சந்திரன் கீழ்க்கடலில் தோன்றினான். அதைக் கண்டு புள்ளினங்கள் தமக்குரிய உணவைத் தின்று தத்தம் கூடுகளில் ஒருங்கின. நீலமணிபோன்ற நீர்ப்பரப்பை உடைய உப்பங்கழியில் மலரெல்லாம் இதழ் குவியத் துயில்கொண்டது போன்று காட்சியளித்தது. அத்தகைய கடல் நிலத்தின தலைவனே.

நீ தலைவியைப் பிரிந்து உன் வேட்கையைக் கைவிட்டமையால், நீர்த்துளிகள் தங்கிய மலரைப்போல் கண்ணீர் ததும்பிச் சொரிகின்றது. அவளுக்குக் கடலில் உருளும் அலை ஓசைதான் துணையாகின்றது. உன்னைக் காணாமல் வருந்தி மெலிந்த உடலை உடைய தலைவியிடம் நீ கொண்ட விருப்பத்தைக் கைவிடுதலால் காந்தள் மலர்களில் உள்ள மகரந்தப் பொடிகள் கீழே உதிர்பூக்கள் ஒவ்வொன்றாக வாடி உதிர்வது போல் அவளுடைய வளையல்கள் கையைவிட்டு நீங்குகின்றன. அவளுக்கு இரவில் மெல்லென வரும் தென்றல் காற்றுத் தான் துணையாகி அவளை அலைக்கழிக்கின்றது.

இனிய துணையாகிய நீ பிரிந்ததால் நண்பகலில் ஒளிமிகும் சூரியனுக்கு முன் மங்கித் தோன்றும் மதியைப் போல் அழகிழந்த முகத்தை உடைய தலைவிக்குத் தனது துணையைப் பிரிந்து தனிமையில் வருந்தும் பெண் குருகு தான் துணையாக இருக்கிறது.

நீ வழக்கப்படி வராமல் காலம் தாழ்த்தியதால், இவளது துன்பத்தை அலைகளால் அடித்து வரப்பெற்ற மணற்பரப்பில் கிடந்த மீனை அது நெடுநேரம் வருந்தாதபடி மறுஅலை திரும்பக்கொண்டுபோனாற் போல் அவள் துன்பத்தைப் போக்கக் கருதுவாயாயின் இது நல்ல நேரம்.

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் பின் களவொழுக்கக் ஒழுகிய தலைவன் இடையிட்டுப் பிரிந்து சென்றது.

கோதை ஆயமும் அன்னையும் அறிவுறப்

போதெழில் உண்கண் புகழ்நலன் இழப்பக்

காதல்செய் தருளாது துறந்தார்மாட்டு ஏதின்றிச்

சிறிய துனித்தனை துன்னாசெய்து அமர்ந்தனை

5 பலவும்நூறு அடுக்கினை இளைபுரங்கி அமுதனை

அலவலை உடையை என்றிதோழீ! கேளினி

மாண்எழில் மாதர் மகளிரோடு அமைந்தவன்

காணும் பண்பிலன் ஆதல் அறிவேன்மன் அறியினும்

10 பேணி அவன்சிறிது அளித்தக்கால் என்

நாண்இல் நெஞ்சம் நெகிழ்தலும் காண்பல்

இருள்உறழ் இருங்கூந்தல் மகளிரோடு அமைந்தவன்

தெருளும்பண் பிலனாதல் அறிவேன்மன் அறியினும்

அருளி அவன்சிறிது அளித்தக்கால் என்

15 மருளி நெஞ்சம் மகிழ்தரும் காண்பல்

ஒள்இழை மாதர் மகளிரோடு அமைந்தவன்

உள்ளும்பண் பிலனாதல் அறிவேன்மன் அறியினும்

புல்லி அவன்சிறிதும் அளித்தக்கால் என்

அல்லல் நெஞ்சம் அடங்கலும் காண்பல்

20 அதனால்

யாம நெடுநாள் துயில்கொண்டு ஒளித்த

காம நோயிற் கழீஇய நெஞ்சம்

தான்அவர் பாற்பட்ட தாயின்

நாம்உயிர் வாழ்தலோ நகைநனி உடைத்தே

தலைவன் உன்னை விரும்பி இப்போது தோழியரும் தாயும், அரிய மலர்போன்ற உன் கண்கள் அழகு இழக்க, அருளாமல் கைவிட்டமை பற்றி நீ மனம்சலித்துள்ளாய். அவர் பிழைகள் எனப் பலவற்றை நினைக்கின்றாய். அதோடு வரந்தி ஏங்கி அழுகின்றாய். அதனால் நீ மனம் சுழன்று நிற்கின்றாய் என்று கூறும் தோழியே, என் மனக் கவலையைக் கேள்.

மிக்க அழகும் இல்லறப் பண்பும் காதலும், உடைய தன் பெண்டிருடன் தங்கி, தலைவன் என்னை வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. அதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும், அவன் என்னிடம் சிறிது அன்பு பாராட்டி அருள் செய்யும் போது என்னுடைய வெட்கமற்ற நெஞ்சம் அவனிடம் நெகிழ்ந்து நிற்பதையும் உணர்கிறேன்.

கரிய கூந்தலையுடைய தன் பெண்டிரோடு தங்கியுள்ள தலைவன் எதையும் தெளிவாகச் சிந்தித்து நடக்கமாட்டான். அதை நான் அறிவேன். இருப்பினும் அவன் எனக்கு அருள்செய்தும் இன்பம் நல்குவதால் மயக்கம்கொள்வதாகிய என் நெஞ்சம் மகிழ்வதைக் காண்கின்றேன். ஒளி பொருந்திய அணிகலன்களையும் காதலையும் உடைய பெண்டிரோடு தங்கியுள்ள தலைவன் என்னைத் தழுவிச் சிறிதும் இன்பம் நல்கும்போது அதற்கு முன் அல்லல் பெற்றிருந்த என் மனம் அமைதியடையதலையும் காண்கின்றேன்.

ஆதலால் நடுஇரவிலும் உறங்காதவாறு அன்பின் மிகுதி பெருக என் நெஞ்சம் அவரிடமே முழுவதும் சேர்ந்துவிட்டது. இருப்பினும் நான் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல் பெரிதும் சிரிப்பிற்கு இடமாகும்.

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது காப்பி மிகுதிக்கண் ஆற்றாத தலைவி தலைவன்பாற் சென்ற
நெஞ்சினை நோக்கி அழிந்து கூறியது.

கருங்கோட்டு நறும்புன்னை மலர்சினை மிசைதொறும்

சுரும்பு ஆர்க்கும் குரலினோடு இருந்தும்பி இயைபுஊத

ஒருங்குடன் இம்மென இமிர்தலின் பாடலோடு

அரும்பொருள் மரபின்மால் யாழ்கேளாக் கிடந்தான் போல்

5 பெருங்கடல் துயில்கொள்ளும் வண்டுஇமிர் நறுங்கானல்

காணாமை இருள்பரப்பிக் கையற்ற கங்குலான்

மானோநோய் செய்தான்கண் சென்றாய் மற்று அவனைநீ

காணவும் பெற்றாயோ? காணாயோ? மடநெஞ்சே!

கொல்ஏற்றுச் சுறவினம் கடிக்கொண்ட மருண்மாலை

10 அல்லல் நோய் செய்தான்கண் சென்றாய் மற்று அவனைநீ

புல்லவும் பெற்றாயோ? புல்லாயோ? – மடநெஞ்சே!

வெறிகொண்ட புள்ளினம் வதிசேரும் பொழுதினான்

செறிவளை நெகிழ்த்தான்கண் சென்றாய் மற்று அவனைநீ

அறியவும் பெற்றாயோ? அறியாயோ? – மடநெஞ்சே!

15 எனவாங்கு

எல்லையும் இரவும் துயில்துறந்து பல்லூழ்

அரும்படர் அவலநோய் செய்தான்கண் பெறல்நசைஇ

இருங்கழி ஓதம்போல் தடுமாறி

வருந்திண – அளியஎன் மடங்கெழு நெஞ்சே!

அறியாமை உடைய நெஞ்சே கருமையான பெரிய கிளைகளை உடைய புன்னை மரத்தில் சுரும்புகளும், தும்பிகளும் ஒரே சுருதியில் ஒலிக்க, அந்த ஓசை இசைபோன்று இருத்தலால், சிந்தைக்கும் சொல்லுக்கும் அரிய பொருளாகிய திருமால் பாடலோடு யாழ்சை கேட்டவாறு துயிலுதல் போல் கடற்கரைச் சோலையிடத்து மக்கள் எதையும் காண இயலாதவாறு இருள் பரப்பிச் செயலற்றுப் போகச் செய்யும் இரவில்,

மருந்தால் தீராத அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடம் நீ சென்றாய். நீ அவனைக் கண்டாய்?

கொல்லும் தன்மையுடைய ஆண் சுறாமீன்கள் கடற்கரையெங்கும் நிறைந்து எவரும் அங்கே இயங்கமுடியாதவாறு காவல் இருக்கும் மாலை நேரத்தில் தீராத வருத்தம் தரும் அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடம் சென்றாய். நீ அவனைத் தழுவ முடிந்ததா?

ஓர் ஒழுங்கு கொண்டு பறக்கும் பறவையினம் தத்தம் கூடுகளை அடையும் மாலை நேரத்தில் என்னுடைய வளைகள் கழலுமாறு அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனிடத்து நீ சென்றாய். நீ அவனுடைய மனத்தினை அறியமுடிந்ததா?

இரங்கத் தக்க அறியாமையை உடைய என நெஞ்சே இவ்வாறு கவலையும் துன்பமும் அன்பின் மிகுதியையும் தந்த தலைவனிடத்து நீ கொண்ட மிகுதி விருப்பத்தால் இரவும், பகலும் உறங்காமல் எண்ணி எண்ணி மிகுந்த உப்பங்கழியில் கடல்நீர் வந்து சேர்வதும் பின்பு திரும்பு வதுமாக இருப்பதுபோல் பலமுறை மாறி மாறிச் சென்று அவன் அருள்பெறலாம் என்று எண்ணி வருந்துகின்றார் உன் அறியாமையை நான் என் சொல்வேன்.

தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென்று ஆயிரண்டென்ப வரைதலானே என்பதனாற் களவு வெளிப்பட்ட பின் வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்து வந்தானைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, தலைவியது ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாயது.

ஞாலம் மூன்று அடித்தாய முதல்வற்கு முதுமுறைப்

பால்அன்ன மேனியான் அணிபெறத் தைஇய

நீலநீர் உடைபோலத் தகைபெற்ற வெண்திரை

வால்எக்கர் வாய்குழும் வயங்குநீ தண்சேர்ப்ப!

5 ஊர்அலர் எடுத்தரற்ற உள்ளாய் நீ துறத்தலின்

கூரும்தன் எவ்வநோய் என்னையும் மறைத்தாள்மன்

காரிகை பெற்றதன் கவின்வாடக் கலுழ்பு ஆங்கே

பீர்அலர் அணிகொண்ட பிறைநுதல் அல்லாக்கால்

இணைபு இவ்வூர் அலர்தூற்ற எய்யாய் நீ துறத்தலின்

10 புணைஇல்லா எவ்வநோய் என்னையும் மறைத்தாள்மன்

துணையாருள் தகைபெற்ற தொல்நலம் இழந்து இனி

அணிவனப்பு இழந்ததன் அணைமென்தோள் அல்லாக்கால்

இன்று இவ்வூர் அலர்தூற்ற எய்யாய் நீ துறத்தலின்

நின்றதன் எவ்வோய் என்னையும் மறைத்தாள்மன்

15 வென்றவேல் நுதிஏய்க்கும் விறல்நலன் இழந்துஇனி

நின்றுநீர் உகக்கலுமும் நெடும்பெருங்கண் அல்லாக்கால்

அதனால்

பிரிவில்லாய் போல நீ தெய்வத்தின் தெளிந்தக்கால்

அரிது என்னாள் துணிந்தவள் ஆய்நலம் பெயர்தரப்

20 புரிஉளைக் கலிமான்தேர் கடவுபு

விரிதண்தார் வியன்மார்ப! விரைகநின் செலவே

மூன்று உலகங்களையும் தன் திருவடியால் அளந்தவனும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் காரணமான வனுமாகிய திருமாலின் தமையனான பால்போன்ற நிறத்துப் பலதேவன் உடுத்த நீலநிறம் கொண்ட ஆடைபோல் மணல் மேட்டினைக் கடல்நீர் பாய்ந்து சென்று சூழும். கடல் நிலத்துத் தலைவனே.

தோழியருள் மிக்க அழகிய அவளது தோள் முன்னைய இயற்கை அழகை இழந்தது. நீ சந்தித்தபோது அணிந்துவிட்ட செயற்கை அழகையும் அவள் தோள் இழந்தது. அவள் தோள் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தியதே அல்லாமல் இவ்வூர் மக்கள் பழி தூற்ற அதனை அறியாமல் நீ கைவிட்டதால் தெப்பமின்றி நீந்து வார்போல் தனியே கிடந்து வருந்திய துன்பத்தை என்னிடம் கூடக் கூறவில்லை.

வெற்றிபெற்ற வேலைப்போன்ற நீண்ட அவள் கண்கள் அழகை இழந்து கண்ணீர்த் துளி தோற்றி நிற்கின்றன. அவை துன்பத்தை வெளிப்படுத்தினவே அல்லாமல் இவ்வூர் மக்கள் பழி தூற்ற அதனை அறியாமல் நீ கைவிடுதலால் உண்டாகிய துன்பத்தை அவள் என்னிடம் கூடக் கூறவில்லை.

அதனால் மலர் விரிந்து மணம் கமழும் குளிர்ந்த மாலை அணிந்த அகன்ற மார்பை உடையவனே, முதல் இணைப்பின் போது நீ பிரியாதவன் போல் காட்டிக்கொண்டு தெய்வத்தின் பெயரால் சத்தியம் செய்தபோது அது நடைபெறக்கூடியதன்று என்று எண்ணாமல் தலைவி உன்னை நம்பிவிட்டாள். அத்தகையவளது அழகு மீண்டும் உண்டாகுமா? அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய உனது தேரைச் செலுத்தி விரைந்து வருக.

தோழிகூற்று

கூற்று - வரைவு நீட, ஆற்றாத தலைவி நிலைமை தலைவற்குத் தோழி கூறி, அவனை நெருங்கி வரைவு கடாயது.

- கண்டவர் இல்என உலகத்துள் உணராதார்
தங்காது தகைவுஇன்றித் தாம்செய்யும் வினைகளுள்
நெஞ்சுஅறிந்த கொடியவை மறைப்பினும் அறிபவர்
நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரிஇல்லை ஆகலின்
- 5 வண்பரி நவின்ற வயமான் செல்வ
நன்குஅதை அறியினும் நயன்இல்லா நாட்டத்தால்
அன்பிலை எனவந்து கழறுவல் ஐய கேள்
மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்கூழ் இளமுலை
முகிழ்செய முள்கிய தொடர்பு அவள் உண்கண்
- 10 அவிழ்பனி உறைப்பவும் நல்காது விடுவாய்
இமிழ்திரைக் கொண்க! கொடியை காணநீ
இலங்குஏர் வல்வளை ஏர்தழை தைஇ
நலம்செல நல்கிய தொடர்பு அவள் சாஅய்ப்
புலந்து அழப் புல்லாது விடுவாய்
- 15 இலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப! கொடியை காணநீ
இன்மணிச் சிலம்பின் சின்மொழி ஐம்பால்
பின்னோடு கெழீஇய தடவா வல்குல்
நுண்வரி வாட வாராது விடுவாய்!
தண்ணந் துறைவ தகாஅய் காணநீ
- 20 எனவாங்கு
அளையள் என்று அளிமதி பெரும! நின்இன்று
இறைவரை நில்லா வளையள் இவட்கு இனிப்
பிறையேர் சுடர்நுதல் பசலை
மறையச் செல்லும் நீ மணந்தனை விடினே

உலகில் தம்மை அறிவோர் இல்லை விலக்குவோரும் இல்லை நம் செய்கையைக் காண்போரும் இல்லை என்று கருதித் தீமையை எண்ணவும் கூடாது என்று கருதாது தீவினைகளைச் செய்கின்றனர். நெஞ்சறிந்து செய்த தீய செயல்கள் பிறர் அறியமல் அவர் மறைத்தாலும் தீயன செய்தார்க்கும அணுக்க மான சாட்சி மனத்தைத் தவிர

வேறில்லை. அதனர் வளமான பயிற்சி நிரம்பிய திறமை வாய்ந்த குதிரைகளை உடைய செல்வனே. நீ இதனை நன்கு அறியினும் நன்மையில்லாத என் சிந்தனை காரணமாக நீ அன்பில்லாதவன் என்று உன்னை இடித்துரைக்க லாயினேன். ஐயனே நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக.

இனிய சொற்களைக்கூறும் இவளுக்குத் தொய்யில் எழுதிய மாற்பகங்கள் அரும்பத் தொடங்கிய இளம்பருவத்தில் இவளோடு நீ இணைந்தாய் அந்த உறவு தொடராமல் இவள் கண்ணீர் கலந்த இப்போது அருள்செய்யாது கைவிடுதலால் கடல்நிலத் தலைவனே, நீ அன்பில்லாத கொடியவன் ஆகிறாய்.

ஓசைகளை உடைய மணிகளைக் கொண்ட சிலம்பை உடையவளும் சிறிது பேசுபவளும் ஆகிய கூந்தல் வாரிமுடிக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்த இளமைப் பருவத்தில் இவளோடு நீ இணைந்தாய் அவ்வன்பைத் தொடராமல் இங்குவராமல் பலநாட்கள் இருந்தாய். அதனால் நீ தகைமை உடையவன் இல்லை.

பெருமகனே இவ்வாறு உன்னை நான் இடித்துரைக்கத் தலைவி இன்ன நிலையினள் ஆயினாள் என்று அறிந்து அருள்செய்க. நீ இவளைத் திருமணம் செய்துகொண்டு தழுவினால் முன் கையில் உள்ள வளைகள் கழறாமல் நிற்கும். நெற்றியில் படர்ந்த பசலை மறைந்துவிடும்.

தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது தோழி தலைவியது ஆற்றாமை கூறித் தலைவனை வரைவு கடாயது

பொன்மலை சுடர்சேர புலம்பிய இடம் நோக்கி

தன்மலைந்து உலகுஏத்தத் தகைமதி ஏர்தர

செக்கர்கொள் பொழுதினான் ஒலிநீவி இனநாரை

முக்கோல்கொள் அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்போல்

5 எக்கர்மேல் இறைகொள்ளும் இலங்குநீர்த் தண்கேர்ப்ப!

அணிசிறை இனக்குருகு ஒலிக்குங்கால் நின்திண்தேர்

மணிக்குரல் என இவள் மதிக்கும்மன் மதித்தாங்கே

உள்ஆன்ற ஒலியவாய் இருப்பக் கண்டு அவை கானற்

புள்ளன உணர்ந்து பின்புலம்புகொண்டு இனையுமே

10 நீர்நீவிக் கஞன்றபூக் கமழும்கால் நின்மார்பில்

தார்நாற்றம் எனஇவள் மதிக்கும்மன் மதித்தாங்கே

அலர்பதத்து அசைவளி வந்துஒல்க கழிபுத்த

மலர்என உணர்ந்து பின்னர் மம்மர் கொண்டு இனையுமே

நீள்நகர் நினையாற்றாள், நினையுநள் வதிந்தக்கால்

15 தோள் தேலாய் எனநின்னை மதிக்கும்மன் மதித்தாங்கே

நனவெனப் புல்லுங்கால் காணாளாய் கண்டது

கனவென உணர்ந்து பின் கையற்றுக் கலங்குமே

எனவாங்கு

பலநினைந்து இனையும் பைதல் நெஞ்சின்

20 அலமரல் நோயள் உழக்கும் எந்தோழி

மதிமருள் வாண்முகம் விளங்க

புதுநலம் ஏர்தர பூண்க நின்தேரே!

சூரியன் மேற்கு மலையில் மறைந்தான். இருள் சூழும் நிலையில் சந்திரன் தோன்றி மக்கள் புகழும்நிலையில் ஒளியைப் பரப்பினான். மாலைநேரத்தில் வேதத்தைக் கேட்கும் அந்தணர் அமைதியாக இருத்தல் போல நாரைக் கூட்டம் ஒலி அடங்கி, சலனமின்றி மணல் மேட்டில் தங்கி யிருக்கும் கடல்நிறத் தலைவனே.

நீர்ப்பரப்பில் இருந்து தலை தூக்கி நிற்கும் பூக்கள் மணம் வீசும்போது உன் மார்பில் அணிந்த மாலையின் மணம் என்று இவள் நினைப்பாள். ஆனால் அசைந்துவரும் தென்றல் காற்று மலர்களின் மணத்தைச் சுமந்து வீசிய போது அவை உப்பங்கழியில் பூத்த மலர்கள் என உணர்ந்து நீ வராதது கண்டு அறிவு மயங்கி வருந்துவாள்.

தலைவி தனது பெரிய மனையிடத்து மனததைக் கட்டுப்படுத்த இயலாதவளாய் உன்னை நினைத்துத் தன்னை மறந்து நிலையில் சிறிது கண்ணயர்ந்த போது நீ அவளது தோளைத் தழுவுவது போல ஒரு தோற்றத்தைக் கண்டு அது உண்மை என்று கருதி உன்னை தழுவ முயன்று, பின்னர் தான் கண்டது கனவு என்று அறிந்து செய்வதறியாது கலங்குகின்றாள்.

பலவும்நினைந்து வருந்தும் உன்மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் துன்பத்துள் அழுந்தும் என் தோழியின் மதி போன்ற ஒளிமுகம் புதுநலம் பெற உனது தேரை ஆயத்தப்படுத்துக.

தோழி கூற்று

கூற்று - இதுவுமது.

தெரிஇணர் ஞாமலும் தேம்கமழ் புன்னையும்

புரிஅவிழ் பூவின கைதையும் செருந்தியும்

வரிஞிமிறு இமிர்ந்து ஆர்ப்ப இருந்தும்பி இயைபுஊத

- செருமிகு நேமியான் தார்போலப் பெருங்கடல்
- 5 வரிமணல் வாய்-சூழும் வயங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப
கொடுங்கழி வகைய குன்றுபொல் வால்எக்கர்
நடுங்குநோய் தீர நின்குறிவாய்த்தாள் என்பதோ
கடும்பனி அறல்இகு கயலேர்கண் பனிமல்க
இடும்பையோடு இளைபுஏங்க இவளை நீ துறந்ததை?
- 10 குறிஇன்றிப் பன்னாளநின் கடுந்திண்தேர் வருபதம் கண்டு
எறிதிரை இமிழ் கானல் எதிர்கொண்டாள் என்பதோ
அறிவுஅஞர் உழந்து ஏங்கி ஆய்நலம் வறிதாகச்
செறிவளை தோள் ஊர இவளை தீ துறந்ததை?
காண்வர இயன்ற இக்கவின்பெறு பனித்துறை
- 15 யாமத்து வந்து நின் குறிவாய்த்தாள் என்பதோ
வேய்நலம் இழந்ததோள் வியங்கிழை பொறை யாற்றாள்
வாள்நுதல் பசப்பூர இவளை நீ துறந்ததை?
அதனால்
இறைவனை நெகிழ்ந்த எவ்வநோய் இவள்தீர
- 20 உரவுக்கதிர்நெறும் என ஓங்குதிரை விரைபு, தன்
கரைஅமல் அடும்புஅளித் தாஅங்கு
உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப அருளினை அளிமே

போரில்சிறப்பாகச் செயலாற்றும் சக்கரைப்படையை உடைய திருமாலின மாலையைப் போல் கடல்நீர் அலை எழுந்து மணல் மேட்டைச் சூழ்கின்றது. கடற்கரைச் சோலையில் பூங்கொத்துக்களாக ஞாழலும் புன்னையும் தாழையும் செருந்தியும் ஆகிய மலர்கள் வண்டுகள் கூட்டமாக ஒலிக்கச்சூழ்ந்து கிடக்கின்றன. தும்பிகள் பலவும் ஒரே நிலையில் ஒலிக்கின்றன. அத்தகைய கடல்நிலத்தலைவன்.

இவளது கயல்போன்ற கண்கள்தொடக்கத்தில் கண்ணீர்த் துளிகளாகச் சொரிந்து பின்னர் எப்போதும் அழுகின்ற நிலையில் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்க நீ கைவிட்டாய். அவளது அன்பின் மிகுதியால் உன் அன்புக்காக உப்பங்கழி சூழ்ந்த மணல்மேட்டில் நீ செய்த குறியிடத்தில் இவள் தவறாமல் வந்தாளே அந்த நன்றிக்காகவா? இவளைப்பிரிந்தாய்.

இவளின் மிகுதியான துன்பத்தால் அழுது அழகு குன்ற வளைகள் கழல நீ இவளைக் கைவிட்டாய். நீ எப்போது வருவாய் என்று, உன் தேரைப் பலநாள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து உன்னை வரவேற்றாளே, அந்த நன்றிக்காகவா இவளைப் பிரிந்திருக்கிறாய். மூங்கில் போன்ற அழகிய இவளது தோள்கள் மெலிந்தமையால் ஒன்றிரண்டு அணிகலன்களைக் கூட தாங்க முடியாதவளாகி விட்டாள். அதோடு நெற்றியில் பசலை பரவ நீ கைவிட்டாய். நீ காண்போரைக் கவரும் அழகிய நீர்த்துறையில் நடுச்சாமத்தில் நீ செய்த குறியிடத்தில் தப்பாமல் வந்தாளே! அந்த நன்றிக்காகவா?

செய்ந்நன்றி மறந்தவனாய் உள்ள கடல்நிறத் தலைவனே கரையிடத்துள்ள அடுப்பம் கொடிகளை வெயில் விரைந்து பாய்ந்து அவற்றுக்கு குளிர்ச்சி செய்வதுபோல நீயும் இவளுடைய மெலியை நீக்கத் திருமணம் செய்துகொண்டு அருளுக.

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது வரைவிடையாற்றாளாய்ச் செல்கின்ற தலைவியது கவின்கண்டு வினாய தோழிக்கு அவள்தான் கண்ட கனவு நிலையுரைத்தது.

தோள்துறந்து அரளா தவர்போல் நின்று

வாடை தூக்க வணங்கிய தாழை

ஆடுகோட்டு இருந்த அசைநடை நாரை

நளிஇருங் கங்குல் நந்துயர் அறியாது

5 அளிஇன்று பிணிஇன்று விளியாது நரலும்

கானலம் சேர்ப்பனைக் கண்டாய் போலப்

புதுவது கவினினை என்றி யாயின்

நனவின் வாரா நயனி லாளனைக்

கனவிற் கண்டு யான்செய்தது கேள் இனி

10 அலந்தாங்கு அமையலென் என்றானைப் பற்றி என்

நலம் தாராயோ? எனத் தொடுப்பேன் போலவும்

கலந்து ஆங்கேஎன் கவின்பெற முயங்கிப்

புலம்பும் ஓம்பு என அளிப்பான் போலவும்

முலையிடைத் துயிலும் மறந்தீத் தோய் எனத்

15 நிலையழி நெஞ்சத்தேன் அழுவேன் போலவும்

வலையுறு மயிலின் வருந்தினை பெரிது எனத்

தலையுற முன்அடிப் பணிவான் போலவும்

கோதை கோலா இறைஞ்சி நின்ற

ஊதையஞ் சேர்ப்பனை அலைப்பேன் போலவும்

20 யாது என் பிழைப்பு எனநயங்கி ஆங்கே

பேதையை பெரிது எனத் தெளிப்பான் போலவும்

ஆங்கு

கனவினால் கண்டேன் - தோழி காண்தகக்

கனவில் வந்த கானலம் சேர்ப்பன்

25 நனவில் வருதலும் உண்டு என

அனைவரை நின்றது என் அரும்பெறல் உயிரே

தோழி வாடைக்காற்றால் அசைந்து ஆடிய தாழையின் மேல் இருந்த நாரை நடுச்சாமத்தில் நம்மைப் பிரிந்து மறந்துள்ள தலைவரைப்போல் நம்மீது கருணையின்றி விடாமல் கூவும், கடல்நிலத்துத் தலைவனைக் கண்டவள் போல் புதிதாக அழகு பெற்றுள்ளாயே என்று கேட்கிறாய். உண்மையில் வராத அன்பில்லாதவனை நான் கனவில் கண்டு செய்த செயலைக் கூறுவேன் கேள். அவன், உன்னைப் பிரிந்தால் உயிர் வாழேன் என்றான். அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு நீ கொண்ட என் அழகை இப்போது தா? என்று அவனை வளைத்துக் கொண்டேன். அப்போது அவன் அதனைத் தருவான் போல் என்னைத் தழுவி இனி வருந்தாதே என்று அருள் செய்தான்.

நான் என்னைத் தான் மறந்தீர், உமக்கு விருப்பமான சேர்க்கையையும் மறந்தீரோ என்று மனநிலையிழந்து அழுதேன். அவன், நான் என் செய்வேன்? இங்குக்காவல் பெரிதாயிற்று. நீயும் அக்காவலில் அகப்பட்டு வலையில் அகப்பட்ட மயிலைப் போல வந்தியிருக்கின்றாய் என்று தெரிகிறது. என் பிழையைப் பொறுக்க என என்அடியில் விழுந்து பணிந்தான். அப்போது நான் கோபம் தணியாமல் வணங்கி நின்றவனை என் மாலையால் அடித்தேன். அவன் நான் செய்த தவறு என்ன? என்று கூறி நடுங்கினான். இருப்பினும் என்னைக் கோபிக்காது நீ பெரிதும் அறியாமை உடையவள் என்று சொல்லி என் கோபத்தை மாற்றினாள்.

தோழி இவ்வாறெல்லாம் நான் கனவில் கண்ட காட்சிக்குத் தக அவன் நேரிலும் வருவான். அருள் செய்வான் என்ற நம்பிக்கையில் எனது உயிர் நிற்கின்றது.

தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது தன்னுட் கையா றெய்திடு கிளவியால் தலைவி ஆற்றாளாயினவாறு
தோழி தலைவற்குக் கூறியது.

- தொல்லாழி தடுமாறித் தொகல் வேண்டும் பருவத்தால்
 பல்வயின் உயிரெல்லாம் படைத்தான்கண் பெயர்ப்பான்போல்
 எல்உறு தெறுகதிர் மடங்கித் தன்கதிர்மாய
 நல்அற நெறி நிநீஇ உலகாண்ட அரசன்பின்
- 5 அல்லது மலைந்திருந்து அறநெறி நிறுக்கல்லா
 மெல்லியான் பருவம் போல் மயங்கிருள் தலைவர
 எல்லைக்கு வரம்பாய இடும்பைகூர் மருள்மாலை
 பாய்திரைப் பாடுவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல்
 தூவறத் துறந்தனன் துறைவன் என்று அவன்திறம்
- 10 நோய்தெற உழப்பார்கண் இமிழ்தியோ எம்போலக்
 காதல் செய்து அகன்றாரை உடையையோ? நீ
 மன்றுஇரும் பெண்ணை மடல்சேர் அன்றில்
 நன்று அறை கொன்றனர் அவர் எனக்கலங்கிய
 என்துயர் அறிந்தனை நாறியோ? எம்போல
- 15 இன்துணைப் பிரிந்தாரை உடையையோ? நீ
 பனிஇருள் சூழ்தரப் பைதலம் சிறுகழல்
 இனிவரின் உயரும்மன்பழி எனக்கலங்கிய
 தனியவர் இடும்பைகண்டு இனைதியோ? எம்போல
 இனிய செய்து அகன்றாரை உடையையோ? நீ
- 20 எனவாங்கு
 அறிந்து அயல் அறிந்த எவ்வம் மேற்படப்
 பெரும்பே துறுதல் களைமதி பெரும!
 வருந்திய செல்லல் தீர்த்த திறன்அறி ஒருவன்
 மருந்துஅறை கோடலின் கொடிதே யாழநின்
- 25 அருந்தியோர் நெஞ்சம் அறிந்துஉக விடினே
 உலகத்தின் உயிர்களையெல்லாம் தோற்றுவித்த மறுபடியும் அழித்துச்
 செயல்படுவதுபோல, கதிரவன் பகல் நேரத்தை உண்டாக்கிச் சுட்டதன் கதிர்களை

மடக்கி மேற்கு மலையில் மறைந்தான். நல்ல நெறியில் ஆட்சி புரிந்து குடிமக்களைப் பாதுகாத்து வாழ்விக்கும் அரசனுக்குப் பின் அதற்கு நேர்மாறான செயல்களைச் செய்து மக்களையும் அறநெறியில் வாழச் செய்ய இயலாத வலிமையற்ற அரசனின் ஆட்சிக்காலம் வருவது போல் மயக்கத்தைத் தரும் இருள் குழல் எல்லையாய் அமையும். மாலை வருகிறது.

அலைகளால் ஓசை எழுப்பும் நீர்பரந்த கடலே, என் வலிமை போய்விட்டது. தலைவன் பிரிந்தான். அவ்வாறு பிரிந்து வருந்துவாரை மேலும் துன்புறுத்த நீ ஒலிக்கின்றாயா? அல்லது எனக்கு உள்ளது போலக் காதல் செய்து பிரிந்த தலைவன் உனக்கும் உண்டா?

பணைமரத்தின் மடலில் இருக்கும் அன்றில் பறவையே. தலைவர்கள் நன்றி மறந்தார் என்று வருந்தும் என் துன்பத்தை மிகுதியாக்க கூவுகின்றாயோ? அல்லது எனக்கு நிகழ்ந்தது போல் உனக்கும் துணையைப் பிரிய நேரிட்டதோ?

துயர உணர்வை வெளிப்படுத்தும் இசையை உடைய புல்லாங்குழலே, தலைவர் இப்போது வந்தாலும் ஊர்மக்களின் பழிச்சொல் நீங்கிவிடுமே. வருவாரா மாட்டாரா என்று எண்ணிக் கலங்கித் தவித்த மகளிரின் துன்பத்தைக் கண்டு வருந்துகின்றாயோ? அல்லது என் தலைவர் என்னைப் பிரிந்தது போல் உனக்குரியாரும் பிரிந்தாரோ?

பெருமகனே இவ்வாறெல்லாம் கூறித் தலைவி வருந்தினாள். அவள் பித்தேறியவள் போல் இருக்கின்றாள். அவள் வருத்தத்தை நீக்க விரைந்து வருக. நோயால் வருந்தும் வருத்தத்தை ஒரு மருந்து தீர்ப்பதை அறிந்தும் தேவையுற்றோர்க்கு அதை வஞ்சித்து மறைப்பதைவிட கொடிது.

வாயில்கள் கூற்று

கூற்று - இஃது பிரியாவிடையாற்றாத தலைவியது ஆற்றாமை தலைவன் வந்து சார்தலின் நீங்கினமை கண்டு வாயில்கள் தம்முள்ளே கூறியது.

நயனும் வாய்மையும் நன்னர் நடுவும்

இவனின் தோன்றிய இவை என இரங்கப்

புரைதவ நாடிப் பொய்தபுத்து இனிதுஆண்ட

அரைசனோடு உடன்மாய்ந்த நல்லாழிச் செல்வம்போல்

5 நிரைகதிர்க் கனலி பாடொடு பகல்செலக்

கல்லாது முதிர்ந்தவன் கண்இல்லா நெஞ்சம் போல்

புலிருள் பரத்தருஉம் புலம்புகொள் மருள்மாலை

இம்மாலை

- ஐயர் அவிர்அழல் எடுப்ப அரோஎன்
- 10 கையறு நெஞ்சம் கனன்று தீமடுக்கும்
இம்மாலை
இருங்கழி மாமலர் கூம்ப அரோஎன்
அரும்படர் நெஞ்சம் அழிவொடு கூம்பும்
இம்மாலை
- 15 கோவலர் தீங்குழல் இனைய அரோ என்
புவெழில் உண்கண் புலம்புகொண்டு இனையும்
எனவாங்கு
படுசடர் மாலையொடு பைதல் நோய் உழப்பாளைக்
குடிப்புறம் காத்துஓம்பும் செங்கோலான் வியன்தானை
- 20 விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங்கு அவர்
தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றால் பசப்பே

ஓர் அரசனால் சிறப்பாக விளங்கிய நீதியும் உண்மையும் நடுவுநிலைமையும் உடைய பண்புகளைக் கொண்டு நடத்தி, அவனாட்சி மறையும்போது அவனோடு அந்நாட்டின் செல்வமும் மறைவதுபோல கதிரவன் மறைந்தவுடன் பல நன்மைகளைச் செய்த பகற்பொழுது காலம்மறைந்து அதன்பின் கல்வி யறிவின்றி மூத்த மைந்தன் என்ற உரிமையால் மட்டும் ஆட்சிக்கு வந்த இரக்கமில்லாத நெஞ்சுடையவனைப் போல் இருள் பரவி தனிமைத் துன்பத்தை மிகுதியாகத் தரும் மாலைப்பொழுது வந்தது.

மாலைப் பொழுதில் அந்தணர் வேள்வித் தீ எழுப்ப செயலற்ற என் நெஞ்சமும் கொதித்து என் காமத்தீயை மிகுதிப் படுத்திற்று.

இவ்வேளையில் உட்பங்கழியின் கரையில்பெரிய மலர்கள் குவிந்திட பல நினைவால் வருந்தும் என் நெஞ்சம் முன்னதை நினைத்துப் பின்னதை உணர்ந்து அழிந்த நிலையில் மலர்கள் மலர்களின் இதழ்கள் குவிந்தன.

இவ்வேளையில் பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்கும் ஆயரின் குழல் துயரப் பண்ணினை எழுப்ப எனது துன்பத்தின் தன்மை மிகுதியாகித் துயரைக் கூட்டும். இவ்வாறு பலவும் கூறிக் கதிரவன் மறைந்த மாலைவேளையில் அன்பின் மிகுதியால் துன்புறுகின்ற தலைவியைத் தலைவன் வந்து சேர்ந்தான். குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் நீதிநிறைந்த மன்னன் படைகள் அவனால் போரில் விடுக்கப் பெற்றுச் செல்லச் செல்ல அம்மக்களுக்குப் பகைவரால் வந்த கேடுகள் நீங்குவது போலத் தலைவன்

தலைவியைத் தீண்டும் தோறும் அவளது நெற்றியில் படர்ந்திருந்த பசலை படிப்படியே நீங்கிற்று.

தோழிகூற்று

கூற்று - இஃது வரைவு நீட ஆற்றாளாய தலைவியைத் தோழி அவன் முன் அருமை செய்து அயர்ந்த காலத்தில் கூறியது.

பெருங்கடல் தெய்வம் நீர்நோக்கித் தெளித்து என்

திருந்திழை மென்தோள் மணந்தவன் செய்த

அருந்துயர் நீக்குவேன் போன்மன் பொருந்துபு

பூக்கவின் கொண்ட புகழ்சால் எழில் உண்கண்

5 நோக்குங்கால் நோக்கின் அணங்காக்கும் சாயலாய் தாக்கி

இனமீன் இகன்மாற வென்ற சினமீன்

எறிகறா வான்மருப்புக் கோத்து நெறிசெய்த

நெய்தல் நெடுநார்ப் பிணித்து யாத்துக் கயுளர்வின்

யாழிசை கொண்ட இனவண்டு இமிர்ந்து ஆர்ப்பத்

10 தாழாது உறைக்கும் தடமலர்த் தண்தாழை

வீழ்ஊசல் தூங்கப் பெறின்

மாழை மடமான் பிணைஇயல் வென்றாய் நின்ஊசல்

கடைஇ யான் இகுப்ப நீடுஊங்காய் தடமென்தோள்

நீத்தான் திறங்கள் பகர்ந்து

15 நாணினகொல் தோழி? நாணினகொல் தோழி?

இரவெலாம் நற்றோழி நாணின – என்பவை

வாள்நிலா ஏய்க்கும் வயங்கொளி எக்கர்மேல்

ஆளாப் பரிய அலவன் அளைபுகு உம்

கானல் கமழ்ஞாழல் வீஎய்ப்பத் தோழி! என்

20 மேனி சிதைத்தான் துறை

மாரிவீழ் இருங்கூந்தல் மதைஇய நோக்கு எழில்உண்கண்

தாழ்நீர் முத்தின் தகை ஏய்க்கும் முறவலாய்!

- தேயானோய் செய்தான் திறங்கிளந்து நாம்பாடும்
சேய் உயர் ஊசல்சீர் நீ ஒன்று பாடித்தை
- 25 பார்த்துற்றன தோழி! பார்த்துற்றன தோழி!
இரவெலாம் நற்றோழி! பார்த்துற்றன – என்பவை
தன்துணை இல்லாள் வருந்தினாள் கொல்? என
இன்துணை அன்றில் இரவின் அகவாவே
அன்று தான் ஈர்த்த கரும்புஅணி வாட என்
- 30 மென்தோள் ஞெகிழ்த்தான் துறை
தலைவி
கரைகவர் கொடுங்கழி கண்கவர் புள்ளினம்
திரையுறப் பொன்றிய புலவுமீன் அல்லதை
இரைஉயிர் செகுத்து உண்ணாத் துறைவனை யாம்பாடும்
அசைவரல் ஊசல் சீர் அழித்து ஒன்று பாடித்தை
- 35 அருளினகொல் தோழி? அருளினகொல் தோழி?
இரவெலாம் தோழி! அருளின – என்பவை
கணங்கொள் இடுமணல் காவி வருந்தப்
பிணங்குஇரு மோட்ட திரைவந்து அளிக்கும்
மணங்கமழ் ஐம்பாலார் ஊடலை ஆங்கே
- 40 வணங்கி உணர்ப்பான் துறை
தோழி
என நாம்
பாட மறைநின்று கேட்டனன் நீடிய
வானீர்க் கிடக்கை வயங்குநீர்ச் சேர்ப்பனை
யான் என உணர்ந்து நீநனி மருளத்
- 45 தேன்இமிர் புன்னை பொருந்தித்
தான்ஊக் கினன் அவ்வூசலை வந்தே

(தெ-ரை) தோழி - இணைந்த மலர்களைப்போல் அமைந்த கண்களை உடையாய்! சுறாமீன்களை வென்ற அவ்இனத்து மீன்களின் கொம்புகளைக் கொண்டு பலகை செய்து, யாழ் போன்ற வண்டு களின் இசைக்கு உடனே தேன்துளிகளை அளிக்கும். தாழை விழுதால் ஆகிய ஊஞ்சல் கயிற்றில் பிணைத்துத் தொங்கவிட்டு அதில் நெய்தல் பூமாலையைச் சூட்டி, அவ்வுஞ்சலின் நீ ஆடினால் அழகிய அணிகளை அணிந்து உனது தோளைத் தழுவிய தலைவன் பிரிந்தமையால் ஏற்பட்டத் துன்பத்தை நான் அவனைச் சந்தித்து நீக்க இயலும் என்று தோன்றுகிறது.

அறியாமைக்குணமுடைய இளம்பெண்மானின் பார்வையை வெல்லும் கண்களை உடையவளே. உனது பெரியதோளைக் கைவிட்டவனது கொடுமையைக் குறித்துப் பாடி நீ ஊஞ்சலில் ஆடுக. நான் ஊஞ்சலை ஆட்டுவேன்.

தோழி கடற்கரைச் சோலையில் மணம்பரப்புக்கின்ற ஞாழல் பூவின் நிறத்தை ஒத்த உன் மேனியைப் பசப்பித்தவனுடைய துறையில் நிலாவொளி போல் வெண்மையான மணலின் மீது இங்குமங்குமாக ஓயாது நண்டுகள் ஓடும். அவை நம்மைக் கண்டவுடன் தமது வலையில் புகுந்து விடும். அவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணம் அத்துறைவன் நமக்குச்செய்த கொடுமையை எண்ணி அதற்காக அவை வெட்கப்பட்டனவோ? அல்லது அவை நம் முன் நிற்பதற்கு நாணினவோ? அவ்வாறாயின் இரவெல்லாம் அவை நாணின போலும்.

மேகம் விரும்பும் கரிய கூந்தலையம் பெருமிதப் பார்வையினையும் ஆழ்கடல் முத்தின் அழகை ஒத்த பல்வரிசையையும் உடையவளே. தீரா அன்பின் நோயைத் தந்தவனது கொடுமையை ஊசற்பாடலில் அமைத்து நீ பாடுக என்றாள். தலைவன் உன்னோடு இணைந்த நாளில் அவன் வரைந்த கரும்பு உருவம் கொண்ட தொய்யலின் அழகு கெடும்படி உன் தோளை மெலிவித்தான். அவனது துறையில் இனிய துணையோடு வாழும் அன்றில் பறவை இவன் தன் துணையைப் பிரிந்து வருந்துகிறாளோ? என்று இரவு நேரத்தில் கூடப் பிரிந்திருக்கும் தன் துணையை அழைத்துக் கூவாமல் இருந்தது. அதனால் நம் வருத்தத்தைப் பார்த்துத் தானும் வருத்தம் கொண்டது போல தோன்றிற்று.

தலைவி- மிகுதியாக நீர் பெருகும் உப்பங்கழியில் கண்ணைக்கவரும் அழகிய பறவைகள் அலைகள் மோதுதலால் தாமே இறந்து படுகின்ற மீன்களை அல்லாமல் உயிரோடு உள்ள மீன்களைக் கொண்டு உண்ணாத துறைக்குரிய தலைவனை இதுவரை நீ இயல்பழித்துப் பாடியதுபோல் இனி இயல்பட மென்மையாக அமைந்த ஊசல் பாடல்கள் சில பாடுக.

மணம் கமழும் கூந்தலை உடைய பெண்டிர் ஊடல் கொண்டால் அப்போதே அதனைப் பணிந்து தீர்க்கும் தலைவனுடைய துறையில் காற்று வீசியதால் திரளும் மணலில் அலைக்கப் பெறும். நீலமலரின் துன்பத்தை மாறி மாறி வரும் அலைகள் அம்மணலைக் கரைத்து நீக்கி மலர்களைக் காப்பாற்றும். அதனால் தோழி அவை

நீலமலருக்கு அருள் செய்தனவோ? அவ்வாறாயின் இரவெல்லாம் அருள் செய்தனபோலும் என்று இயல்படக் கூறினாள்.

தோழி - இவ்வாறு கடல் நிலத்துத் தலைவனை முறையே இயல்பழித்தும் இயல்படவும் பாட தலைவன் வண்டுகள் ஒலிக்கும் புன்னை மரத்தின் பின்மறைந்து நின்று இவற்றைக் கேட்டு வந்து நான் மருண்டு நினைக்க ஊசலை அவனே நாட்டினான். இந்நிகழ்ச்சி முன்பு நடந்தது. அதுபோல இப்போதும் நிகழ்ந்து தலைவன் வந்து வருத்தம் அறிந்து திருமணம் செய்து கொள்வான் என்று தலைவியை ஆற்றுவித்தாள்.

தோழிகூற்று

கூற்று - இஃது வரைவு நீட்டித்துழிப் பகற்குறிவந்து நீங்குத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி அவனை நாணு நெஞ்சலைப்ப வரைவு கடாயது.

உரவுநீர்த் தரைபொர ஓங்கிய எக்கர்மேல்

விரவுப்பல் உருவின வீழ்பெடை துணையாக

இரைதேர்ந்துண்டு அசாவிடுஉம் புள்ளினம் இறைகொள

முரைசு மூன்று ஆள்பவர் முரணியோர் முரண்தப

5 நிரைகளிறு இடைபட நெறியாத்த இருக்கைபோல்

சிதைவின்றிச் சென்றுழிச் சிறப்பெய்தி வினை வாய்த்துத்

துறையகலம் வாய்குமும் துணிகடல் தண்கேர்ப்ப

புன்னைய நறும்பொழில் புணர்ந்தனை இருந்தக்கால்

நன்னுதால் அஞ்சல்ஓம்பு என்றதன் பயன்அன்றோ

10 பாயின பசலையால் பகல்கொண்ட சுடர்போன்றாள்

மாவின தளிர்போலும் மாணலம் இழந்ததை?

பன்மலர் நறும்பொழில் பழியின்றிப் புணர்ந்தக்கால்

சின்மொழி தெளி! எனத் தேற்றிய சிறப்பன்றோ

வாடுபு வனப்புஓடி வயக்குறா மணிபோன்றாள்

15 நீடுஇறை நெடுமென்தோள் நிறைவளை நெகிழ்ந்ததை?

அடும்புஇவர் அணிஎக்கர் ஆடிநீ மணந்தக்கால்

கொடுங்குழாய் தெளி எனக் கொண்டதன் கொளை அன்றோ

பொறைஆற்றா நுசப்பினால் பூவீந்த கொடி போன்றாள்

மறைபிறர் அறியாமை மாணாநோய் உழந்ததை?

20 எனவாங்கு

வழிபட்ட தெய்வந்தான் வலிஎனச் சார்ந்தான்கண்

கழியும்நோய் கைம்மிக அணங்காகி யதுபோலப்

பழிபரந்து அலர்தூற்ற என்தோழி

அழிபடர் அலைப்ப அகறலோ கொடிதே!

கடற்கரையில் ஒருபக்கத்தில் இரைதேடி உண்டு இளைப்பாறும் பறவைகள் தம் விருப்பத்திற்குரிய பெண் பறவைகள் உடனாக இருக்க, கடல் அலைகள் வந்து மோதுகின்ற உயர்ந்த மணற் குன்றின்மேல் அவை அமர்ந்திருந்தன. மற்றொரு புறம் துறைமுகத்தில் கடலுக்குச் சென்ற காரியங்களை முடித்த மரக்கலங்கள் ஒன்றிற்கொன்று இடம்விட்டுக் கயிற்றூல் கரையில் உள்ள கம்பங்களில் கட்டப்பெற்று நின்றன. அத்துறைமுகப் பாண்டிய மன்னர் பகைவர் வலிமைகெட வைத்துள்ள யானைப் படைகளைப் போல் வரிசையாக ஒன்றுக்கொன்று இடம்விட்டுக்கம்பங்களில் கட்டிவைத்த கட்டுத்தறி போல தோன்றின. அத்தகைய கடல் நிலத்துத் தலைவனே.

தலைவியை தனது மேனியில் பரவிய பசலையால் மாந்தளிர் போன்ற இயற்கை நிறத்தை இழந்து பகல் நேரத்து விளக்கைப் போலப் பொலிவிழந்து காணப்பெற்றாள். நீ புன்னைமரம் நிறைந்த சோலையில் அவளை இணைந்த போது அழகிய நெற்றியை உடையவளே. நான் பிரிவேன் என்று அஞ்சாதே எனப் பிரியாமைக்கு உறுதிக் கூறியதன் விளைவல்லவா?

பூக்கள் உதிர்ந்து போன கொடியைப்போல் ஆகிவிட்டாள் தலைவி. அவளுக்கு ஏற்கனவே மெலிந்த இடைமேலே உள்ள பளுவை தாங்கமாட்டாது இடை துவள்கின்றது. துன்பம் தன் மனத்தை வாட்டினாலும் பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் கொண்டு வருந்துகின்றாள். இது அடும்பங் கொடி படர்ந்த மணல் மேட்டில் நீ அவளோடு விளையாடி இணைந்த போது வளைவான காதணியை உடையவளே. உன்னைப்பிரியேன் என்று கொள்கையாகக் கூறியதன் விளைவா?

அதனால் வலிமை தரும் என்று நம்பி வழிபட்ட தெய்வம் தன்னை அடைந்தவர்க்கு, துன்பம் உண்டாக்கும் அணங்காக மாறுவது போல் நீயும் மாறி உன்னிடம் அன்பு வைத்த தலைவியைக் கவலை அலைக்கழிக்க அதுகண்டு ஊரார் பழி தூற்ற வருந்துமாறு நீ பிரிந்திருந்தால் கொடியது. எனவே, இக்கொடுமை நீங்க விரைந்து வந்து திருமணம் செய்து கொள்வாயாக.

தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது வரைவுடம் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டினும் என்பதனால் தலைவன்
தெருளாதவனைத் தெருட்டி வரைவுகடாயது.

மாமலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒருங்குடன்
கானம் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்ந்த
நீர்மலி கரகம்போல் பழம்தாங்கு முடத்தாழைப்

5 பூமலர்ந்தவை போலப் புள்அல்குல் துறைவ! கேள்
ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலர்ந்தவர்க்கு உதவுதல்
போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்
அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாமை

10 அறிவு டின்படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்
செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாமை
நிறைவு எனப்படுவது மறைபிறர் அறியாமை
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்
பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

15 ஆங்கதை அறிந்தனி ராயின் எந்தோழி
நன்னுதல் நலன்உண்டு துறத்தல் கொண்க
தீம்பால் உண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
நின்தலை வருந்தியாள் துயரம்
சென்றனை களைமோ பூண்க நின் தேரே!

கடற்கரைச்சோலையில் முள்ளிச்செடி, தில்லைமரம் ஆகியவற்றில் அழகற்ற மலர்களே இருக்க, அச்சோலையை அடுத்துக் கடல் அலைகளால் உண்டாகி குவிந்து கிடக்கும் மணல்மேட்டின் மீது பலாமரத்தின் அடிப்பகுதியை ஒட்டிய கிளையில் ஆசிரியன் என்னும் சிறப்புடைய கடவுளாகிய தட்சிணாமூர்த்தி தொங்கவிட்ட கமண்டலத்தைப் போலப் பலாப் பழம் தொங்குகின்றது. அதில் தாழைச் செடியில் வளைந்த பூக்கள் மலர்ந்து விளங்கும் தோற்றம் போலப் பறவைகள் அமர்ந்திருக்கின்றன. இத்தகைய துறையை உடைய தலைவனே. நான் கூறுவதைக் கேள். இல்லறம் நடத்துவதில் சிறந்த செயல்வறுமை உள்ளவர்க்கு உதவுதல். அகவாழ்வில் போற்றிப்

பாராட்டற்குரிய துணையைப் பிரியாதிருத்தல், மக்கள் பண்பு எனப்பெறுவது உலகஒழுக்கம் அறிந்து நடந்து கொள்ளுதல்.

அன்பு என்று கூறப்பெறுவது தன்னுடைய சுற்றத்தாரைத் தழுவிக்கொள்ளுதல், அறிவு என்று கூறப்பெறுவது அறிவற்றோரின் சொல்லைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல், செறிவு என்று கூறப் பெறுவது தாம் கூறியதை பின்பு மறுக்காதிருத்தல், நிறைவு என்று கூறப்பெறுவது மறைப்பொருளை பிறர் அறியாமல் பாதுகாத்தல், முறை என்றுச்சொல்லப்பெறுவது கொலைக் குற்றம் செய்தார்க்கு இரக்கமின்றி மரணதண்டனை வழங்குதல், பொறுமை என்று கூறப்பெறுவது தம்மைப் பழிப்பவரையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல்.

தலைவரே, இவ்வறநெறிகளை நீர் அறிந்து நடப்பீராயின் அதற்கேற்ப நான் ஒன்றைக் கூறுவேன். என் தோழியின் நெற்றி யழகு நீங்க நீர் பிரிதல் ஒருவர் பால் உண்ணும் போது அக் கலத்தைப் பறித்தல் போல் கொடியதாகும். அதனால் உமது காரணமாக வருந்திய அவளது துயரத்தை நீர் இப்போதேதேரில் சென்று அவளைத் திருமணம் செய்துகொண்டு அவள் துன்பத்தைப் போக்குவீராக.

வாயில்கள் கூற்று

கூற்று - இஃது பிரிவிடை மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவி, இவ்வகைப் பட்டனவும் நடுமதிடுக்கண் கண்டு எவ்வங்கொண்டன போன்றது.

மல்லரை மறம்சாய்த்த மலர்த்தண்தார் அகலத்தோன்

ஒல்லாதார் உடன்றுஓட உருத்து உடன்எறிதலின்

கொல்யானை அணிநுதல் அழுத்திய ஆழிபோல்

கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலின்

5 இருங்கடல் ஒலித்துஆங்கே இரவுக்காண் பதுபோலப்

பெருங்கடல் ஓதநீர் வீங்குபு கரைசேர்ப்

போடிய வண்டினால் புல்லென்று துறையவாய்

பாயல்கொள் பவைபோலக் கயமலர் வாய்கூம்ப

ஒரு நிலையே நடுக்குற்று இவ்வுலகெலாம் அச்சுற

10 இருநிலம் பெயர்ப்பன்ன எவ்வங்கூர் மருண்மாலை

தவலில் நோய் செய்தவர்க் காணாமை நினைத்தலின்

இகல்இடும் பனிதின எவ்வத்துள் ஆழ்ந்து ஆங்கே

கவலைகொள் நெஞ்சினேன் கலுழ்தரக் கடல்நோக்கி

அவலம்மெய்க் கொண்டதும் போலும் அஃதுஎவன் கொலோ?

- 15 நடுங்குநோய் செய்தவர் நல்காமை நினைத்தலின்
கடும்பனி கைம்மிகக் கையாற்றுள் ஆழ்ந்து ஆங்கே
நடுங்குநோய் உழந்தஎன் நலன்அழிய மணல்நோக்கி
இடும்பை நோய்க்கு இகுவனபோலும் அ.து எவன்கொலோ?
வையினர் நலன்உண்டார் வாராமை நினைத்தலின்
- 20 கையறு நெஞ்சினேன் கலக்கத்துள் ஆழ்ந்து ஆங்கே
மையல்கொள் நெஞ்சமோடு மயக்கத்தால் மரன்நோக்கி
எவ்வத்தால் இயன்றபோல் இலை கூம்பல் எவன் கொலோ?,
எனவாங்கு
கரைகாணாப் பௌவத்துக் கலம்சிதைந்து ஆழ்பவன்
- 25 திரைதரப் புணைபெற்றுத் தீதின்றி உய்ந்தாங்கு
விரைவனர் காதலர் புகுதர
நிரைதொடி துயரம் நீங்கின்றால் விரைந்தே

கம்சன் ஏவிய மல்லர்களின் ஆற்றலைப் பயனின்றி நீங்கச் செய்த குளிர்ந்த மாலையணிந்த மார்பனாகிய திருமால் தன்னுடன் பகைத்து எதிர்த்து, போர்செய்த பகைவர்கள் தோற்றோடுமாறு சினத்துடன் எறிந்த சக்கரப்படை யானையின் நெற்றியில் தாக்கி அதில் அழுந்தியது போல, சூரியன் தன் கதிர்களை மடக்கி மேற்கு மலையில் மறைந்தான். அதனைக் கண்டு நீர்பெருகிக் கரையில் உள்ள உப்பங்கழியைச் சேர்ந்தது. அக்கழியில் பூக்களை விட்டு வண்டுகள் நீக்கியமையால் கடற்றுறை பொலிவிழந்தது. நீர்நிலையில் உள்ள மலர்கள் யாவும் உறங்குபவை போலக் குவிந்தன. ஊழி முடிவில் கடல்பொங்கி பேரோசை எழுப்ப, உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் அஞ்சி நடுங்க, தான் தோற்றுவித்த பெரிய உலகத்தை மீண்டும் தன்னிடத்தே ஒடுக்கிக் கொள்வது போல, இரவு நேரம் இருளால் அனைத்தையும் மறைத்து நின்றது. அத்தகைய உலகத்தைத் தான் படைப்பதுபோல, அதற்கு முன்னே துணையைப் பிரிந்த காதலர் வருந்த மயக்கம் நிறைந்த மாலை வந்தது.

தலைவி - அன்பின் மிகுதியைத் தந்த தலைவனைக்காணமுடியாமையால் அக்கவலையே இடமாகக் கொண்டு பனிக்காலம் என்னை வாட்டுகிறதுஅ. நான் துயரத்தில் மிகுந்த கவலை நிறைந்த நெஞ்சுடன் வருந்துவதைக் கடல் நோக்கி எனது துன்பத்தைத் தானும் மேற்கொண்டு வெளிப்படுத்துவது போல் தோன்றுகிறது அது ஏன்?

நான் நடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அன்பின் மிகுதியைத் தந்தவர் அருளாமையால் இக்கடும் பனிக்காலம் என்னை மிகுதியாக வருத்துகின்றது. என்

அழகு சிதைவதைப் பார்த்து, மணல் மனம் கசிந்து கரைவதுபோல் தோன்றுகிறது அது ஏன்? என் அழகு நலத்தைக் கொண்டவர் நான், இறந்து துன்பம் தீராதபடிக்கு என்னை வைத்து இங்கு வராமல் என்னைத் துன்புறுத்துகின்றனர். நான் மயங்கி செயலற்று கலக்கத்தில் உள்ளேன். மரங்கள் இதனை நோக்கித் தாமும் வருந்துபவை போல இலைகள் குவியப் பெறுகின்றன. அது ஏன்? என்று தலைவி கூறினாள்.

வாயில்கள் கூற்று - கடலின் நடுவில் மரக்கலம் சிதைய, கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை கரையைக் காணாமல் தண்ணீரில் மூழ்கித் துன்புறுபவன் அலையில் மிதந்து வந்து ஒரு கட்டையைப் பற்றிக்கொண்டு உயிர்பிழைப்பது போல, தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கத் தலைவர் விரைந்துவர, அவளது துன்பம் முழுவதும் நீங்கிற்று.

தோழிகூற்று

துணைபுணர்ந்து எழுதரும் தூநிற வலம்புரி

இணைதிரள் மருப்பாக ஏறிவளி பாகனா

அயில்திணி நெடுங்கதவு அமைத்து அடைத்து அணிகொண்ட

எயில்இடு களிற்றேபோல் இடுமலை நெடுங்கோட்டைப்

5 பயில்திரை நடுநன்னாள் பாய்ந்துறூஉம் துறைவ!கேள்

கடிமலர்ப் புன்னகைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றாளைத்

தொடி நெகிழ்த்த தோளளாத் துறப்பாயால் மற்றுநின்

குடிமைக்கண் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ?

ஆய்மலர்ப் புன்னைக் கீழ் அணிநலம் தோற்றாளை

10 நோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாயால் மற்றுநின்

வாய்மைக்கண் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ?

திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலம் தோற்றாளை

இகழ்மலர்க் கண்ணளாத் துறப்பாயால் மற்றுநின்

புகழ்மைக்கண் பெரியதோர் புகராகிக் கிடவாதோ?

15 எனவாங்கு

சொல்லக் கேட்டனை ஆயின் வல்லே

அணிகிளர் நெடுவரை அலைக்குநின் அகலத்து

மணிகிளர் ஆரம் தாரொடு துயல்வர

உயங்கினள் உயிர்க்கும் என் தோழிக்கு

20 இயங்கொலி நெடுந்திண்தேர் கடவுமதி விரைத்தே

அலையில் பெண்ணும், ஆணுமாக இணைந்து வரும் வலம்புரிச் சங்குகள் தந்தமாகவும், கடுமையாக வீசும் காற்று பாகனாகவும், அமைய்க கடல் அலைகள் மணல்மேடுகளை வேல் முனைகள் பொருத்தப் பெற்ற அழகிய கோட்டைக் கதவை மோதும் ஒரு யானை போல நடுச் சாமத்திலும் மோதிக் கொண்டிருக்கும் துறையை உடைய தலைவனே. நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக.

புன்னை மரநிழலில் உன்னோடு இணைந்தமையால் தன் அழகை உனக்குத் தந்து தோல்வியுற்ற தலைவியை, இப்போது நீ தோள்வளை நெகிழுமாறு பிரிந்துள்ளாய். இது உன் குடிப் புகழுக்குக் குற்றமாகாதா?

அழகிய மலர்களைக் கொண்ட புன்னைமர நிழலில் தன் அழகை உனக்கே தந்துவிட்ட தோல்வியுற்ற தலைவியை, இப்போது துன்புற்ற வருந்த நீ பிரிந்திருக்கிறாய். இது நீ பிரியேன் என்றுக் கூறிய சொற்களுக்குப் பொய்யாகாதா?

அழகிய புன்னையின் நிழலில் கீழ்த் திருமகளுடைய அழகு போன்ற தலைவியின் அழகை நீ பயன்கொண்டாய். இப்போது பிரிந்துள்ளாய் இது உன் புகழுக்கு இழுக்காக அமையாதா? இக்குற்றங்களை மாற்ற இயலுமா? அதனால் என் சொல்லைக் கேட்டு, அன்பின் மிகுதியால் வந்திப் பெருமூச்சுவிடும் என் தோழியின் துன்பம் தீர மலைபோன்ற பரந்த உன் மார்பில் இரத்தின மாலையும் மணிமாலையும் அசைய நீ தேரை விரைந்து செலுத்தி இங்கு வந்து அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்க.

தோழி கூற்று

கூற்று - இஃது வரைவிடை வைத்துப் பிரியக் கருதிய தலைவனைத் தோழி தலைவி யாற்றாமை கூறிச் செலவு விலக்கி வரைவுகடாயது.

இவர் திமிழ் எறிதிரை ஈண்டிவந்து அலைத்தக்கால்

உவறுநீர் உயர்எக்கர் அலவன்ஆடு அளைவாரி

தவலித்தண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்பக்

கவறுஉற்ற வடுவேய்க்கும் காமருபூங் கடற்சேர்ப்ப

5 முத்துஉறழ் மணல்எக்கர் அளித்தக்கால் முன்ஆயம்

பத்துருவம் பெற்றவன் மனம்போல நநியாள்

அத்திறத்து நீநீங்க அணிவாடி அவ்வாயம்

வித்தத்தால் தோற்றான்போல் வெய்துயர் உழப்பவோ?

முடத்தாழை முடுக்கருள் அளித்தக்கால் வித்தாயம்

- 10 இடைத்தங்கக் கண்டவன் மனம்போல நந்தியாள்
கொடைத்தக்காய் நீஆயின் நெறியல்லாக் கதியோடி
உடைப்பொதி இழந்தான்போல் உறுதுயர்உழப்பவோ?
நறுவீதாழ் புன்னைக்கீழ் நயந்தநீ அளித்தக்கால்
மறுவித்தம் இட்டவன் மனம்போல நந்தியாள்

- 15 அறிவித்து நீநீங்கக் கருதியாய்க்கு அப்பொருள்
சிறுவித்தம் இட்டான்போல் செறிதுயர் உழப்பவோ?

ஆங்கு

கொண்டு பலர்தூற்றும் கௌவை அஞ்சாய்

தீண்டற்கு அருளித் திறன் அறிந்து எழீஇப்

- 20 பாண்டியம் செய்வான் பொருளினும்

ஈண்டுக் இவள்நலம் ஏறுக தேரே

சிறு படகுகள் கடல் அலையால் அசைய மணல் பரப்பில் தண்ணீர் வடிய அங்கு வளையில் இருக்கும் நண்டுகள் வெளியே வந்து மணல் காய்ந்த இடத்தை நோக்கி ஓடும். சிறிது நேரத்தில் மீளும். இதனால் மணலில் உண்டாகிய வரிகள் சூதாடும் அரங்கத்தில் சூதுக்கருவியை இடைவிடாது உருட்டுவதால் உண்டாகும் வடிவைப்போன்று இருக்கும் கடல்நிலத் தலைவனே,

முத்துப்போன்ற வெண்மையான மணல்பரப்பில் உள்ள சோலையில் நீ அருள்செய்த போது, சூதில் ஈரைந்து தாயம்பெற்றவன் மனம்போல மகிழ்ந்தாள் தலைவி. நீ பிரிந்ததால் அழகு குன்றி அச்சூதில் சிறு தாயம் விழப்பெற்றுத் தோற்றனைப் போலத் துன்பம் வருந்துவதோ?

கடற்கரைச் சோலையில் தாழைப் புதர்களின் மறைவான இடத்தில் நீ அருள்செய்த போது சூதில் வென்றவன் மனம் போலத் தலைவி மகிழ்ந்தாள். இப்போது கொடையில் வல்லவனாகிய நீ பொருளுக்காகப் பிரிய எண்ணினால் சூதில் தோல்வியடைந்து இழந்தவனைப்போல் இவள் துயரால் வருந்துவதோ?

ஊரில் எழுந்த பழிச்சொல்லுக்கு நீ அஞ்சவில்லை. இவ்வாறு இருக்காமல் இவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அருள்செய்து அதற்குரிய திறத்தை அறிந்து உடனே உன் தேரில் ஏறுக. அவ்வாறு நீ திருமணம் செய்துகொண்டால் இவள் அழகு அறிவோடு கூடிய உழைப்பாளியின் இடத்துச் சேரும் செல்வத்தைவிடப் பெருகுவதாக.

தலைவி கூற்று

கூற்று - இஃது வரைவுநீட ஆற்றாளாயின இடத்துத்தலைவி ஆற்றாமையை அவள்
தன்னானே தலைவற்கு அறிவிக்கலுற்ற தோழி தலைவன்
சிறைப்புறத்தானாகத்தலைவியை வற்புறுக்க அவள் வன்புறை எதிரழிந்து கூறியது.

அரிதே தோழி! நாண் நிறுப்பாம் என்றுணர்தல்

பெரிதே காமம் என் உயிர்தவ சிறிதே

பலவே யாமம் பையுளும் உடைய

சிலவே நம்மோடு உசாவும் அன்றில்

5 அழலவிர் வயங்கிழை ஒலிப்ப உலமந்து

எழில் எஞ்ச மயிலின் நடுங்கி சேக்கையின்

அழலாகின்று அவர் நக்கதன் பயனே

மெல்லிய நெஞ்சு பையுள் கூரத்தம்

சொல்லினான் எய்தமை அல்லது அவர்நம்மை

10 வல்லவன் தைஇய வாக்கமை கடுவிசை

வில்லினும் கடிது அவர் சொல்லினுள் பிறந்தநோய்

நகைமுதலாக நட்பினுள் எழுந்த

தகைமையின் நலிதல் அல்லது அவர்நம்மை

15 வகைமையின் எழுந்த தொன்முரண் முதலாகப்

பகைமையின் நலிதலோ இலர்மன் ஆயிழை

பகைமையிற் கடிதுஅவர் தகைமையின் நலியும்நோய்

நீயலேன் என்றுஎன்னை அன்பினால் பிணித்துத்தம்

சாயலின் சுடுதல் அல்லது அவர்நம்மைப்

20 பாயிருள் அறநீக்கும் நோய்தபு நெடுஞ்சுடர்த்

தீயினால் நுடுதலோ இலர்மன் ஆயிழை

தீயினும் கடிதுஅவர் சாயலிற் கனலும் நோய்

ஆங்கு

அன்னர் காதலராக அவர் நமக்கு

25 இன்னுயிர் போர்த்தரும மருத்துவ ராயின்

யாங்கா வதுகொல்? தோழி! எனையதூஉம்

தாங்குதல் வலித்தன்று ஆயின்

நீங்கரிது உற்றன்று அவர் உறீஇய நோயே

தோழி! நாணத்தைக் கடைப்பிடிப்போம் என்று நினைத்தல் இயலாது போலும் ஏனெனில் எனக்குற்ற அன்பின் மிகுதி பெரிது ஆனால் என் மனவலிமை குறைவு. நான் அன்பின் மிகுதியால் உறங்காது கழிக்கும் இரவுகள் பல. தனிமையில் துணையைப் பிரிந்து துயிலாது வருந்தும் அன்றில் பறவைகள் நம் துயரைப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றன. தலைவர் நம்மோடு நட்புக் கொண்டதால் நாம் பெற்ற பயன், தோகையை இழந்தமயிலைப் போலப் பொலிவிழந்த நாணத்தினால் நாம் நடுங்கி உறக்கம் கொள்ளாமல் அணிகலன்கள் ஒலிக்கப் புரண்டு அன்பின் மிகுதியால் வெதும்புவதாக முடிகின்றது.

முதல்நாள் சந்திப்பில் அவரைக்கண்டு அன்பால் நான் புன்னகை காட்ட அதன் அடியாகத் தொடர்ந்த எங்கள்நட்பில் அவரது நற்பண்புகளால் தாம் நம்மை வருத்துகின்றார். பகையால் வருத்தவில்லை. ஆயினும் அவரது பண்பால் விளைந்த துயரம் பகைமையால் வரும் துயரத்தை விடக் கடுமையானது.

உன்னைப் பிரியேன் என்று அன்போடு கூறித்தம்முடையள உறவில் பிணித்துத்தமது மென்மைப் பண்பால் அருள் செய்தார். இருள் நீக்கி துன்பம் அகற்றும் தீயினால் வெதுப்பவில்லை. ஆனால் அவரது மென்மையால் ஏற்பட்ட அன்பின் மிகுதி தீயைக் காட்டிலும் துயரத்தைத் தருகிறது.

நம் காதலர் நிலை இது. அவர் என்னிடம் கொண்ட அன்பால் தந்த நோயோ என்னால் தாங்க இயலாதநிலையில் உள்ளது. உயிர்நீங்காது நிறுத்தும் மருத்துவர் அவர் ஒருவரே. அவர் என் உயிரை நிறுத்தும் நாள் என்று நிகழப் போகிறது.

தலைவன் கூற்று

கூற்று - இஃது மடலூர்ந்து தலைவியை எய்திய தலைவன் தான் மடலூர்ந்தவாரும் அவளை எய்திவாரும் தனக்குப் பாங்காயினார்க்குக் கூறியது.

எழில் மருப்பு எழில்வேழம் இகுதரு கடாத்தால்

தொழில்மாறித் தலைவைத்த தோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்கு

அறிவும் நம் அறிவு ஆய்ந்த அடக்கமும் நானொடு

வறிதாகப் பிறர் என்னை நகுபவும் நகுபுடன்

5 மின்அவிர் நுடக்கமும் கனவும் போல் மெய்காட்டி

என்றெஞ்சம் என்னோடு நில்லாமை நில்லாமை நனிவெளவித்

தன்நலம் கரந்தானைத் தலைப்படுமாறு எவன்கொலோ?

- மணிப்பீலி சூட்டிய நூலொடு மற்றை
அணிப்பூளை ஆவிரை எருக்கொடு பிணித்துயாத்து
- 10 மல்லல்ஊர் மறுகின்கண் இவட்பாடும் இஃது ஒத்தன்
எல்லீரும் கேட்டமின் என்று
படரும் பனைஈன்ற மாவும் சுடரிழை
நல்கியாள் நல்கி யவை
பொறைஎன் வரைத்தன்றிப் பூநுதல் ஈத்த
- 15 நிறைஅழி காமநோய் நீந்தி அறைஉற்ற
உப்பியல் பாவை உறைஉற் றதுபோல
உக்கு விடும் என் உயிர்
பூளை பொலமலர் ஆவிரை – வேய்வென்ற
தோளாள் எமக்குஈத்த பூ
- 20 உரிதுஎன் வரைத்தன்றி ஒள்ளிழை
பரிசுஅழி பைதல்நோய் மூழ்கி ளரிபரந்த
நெய்யுள் மெழுகின் நிலையாது பைபயத்
தேயும் அளித்துஎன் உயிர்
இளையாரும் ஏதிலவரும் உளைய யான்
- 25 உற்றது உசாவும் துணை
என்று யான் பாடக் கேட்டு
அன்பறு கிளவியாள் அருளிவந்து அளித்தலின்
துன்பத்தில் துணையாய மடல் இனி இவள்பெற
இன்பத்துள் இடம்படல் என்று இரங்கினள் அன்புற்று
- 30 அடங்கரும் தோற்றத்து அருந்தவம் முயன்றோர் தம்
உடம்பு ஒழித்து உயர்உலகு இனிதுபெற் றாங்கே

மின்னல் கொடியோ? கனவோ? எனக்க ருதும் நிலையில் அவள் புன்னகையுடன் என் முன் வந்து என்னோடு இணைந்து பின்னர் மறைந்தாள். தந்தங்களை உடைய யானை, மதம் கொண்டமை யால் பாகனின் ஏவலைக் கேளாமல் தன்னை அடக்கும் அங்குசத்தையம் மீறி ஒருவதுபோல என் அறிவையும், அறிவினால் ஆய்ந்து

மேற்கொண்ட அடக்கத்தையும் நாணத்தையும் நான் கடைப்பிடிக்க இயலாத நிலையில் பிறர் என்னைக் கண்டு எள்ளி நகையாடும் தன்மையில் என் உள்ளத்தைக்கொள்ளைக் கொண்டாள். பின் அவளைக் காண்பது அரிதாகிறது.

மடற்பாடல் - அணிகலன்களை அணிந்தவள் என் அன்புக்குப் பரிசாக விரும்பித் தந்தவை. எனக்கு கவலையையும் கருக்கு நிறைந்த பனைமடல் குதிரையுமே ஆகும்.

அன்பின் ஏமாற்றத்தால் அவள் தந்த காதல் நோய் என் மனத்திட்பத்தை உடைக்கின்றது. அத்துன்பமாகிய கடலில் நீந்திக் கரையேற முயன்று என் உயிர் உப்புப் பாத்தியில் கிடக்கும் உப்புப் பொம்மையின் மீது மழைத்துளி விழ, சிறிது சிறிதாகக் கரைவது போல என் உயிர் தேய்ந்து வருகிறது.

நான் அவளுக்குக் காதல் பரிசாகக் கொடுத்த மணமலர்களுக்கு மாறாக அவள் எனக்கு அளித்த பூக்கள் பூளையும் ஆவிரையுமே ஆகும்.

அன்பின் ஏமாற்றத்தால் என் இயல்புகள் அழிவதற்குக் காரணமாகியும் அதனால் என் உயிர் அழுந்தி அடுப்பில் எண்ணெய்ச் சட்டியில் கிடக்கும் மெழுகென உருகி மெல்லத் தேய்கிறது.

இத்துன்பத்தை கேட்பார் யாரும் இல்லையாக, என் மன வருத்தத்தை இங்குத் திரியும் சிறுவரும் அயலாருமே அறிவர். நான் இவ்வாறு பாடியதற்குக் காரணம் முதல் இணையில் அன்பு கொண்டு பேசிய அம்மங்கை பின்பு பிரிந்து அடுத்து அளவில்லாத மேன்மையை உடைய தவத்தைச் செய்தோர் விண்ணுலக வாழ்வினை இனிதாகப் பெறுவது போலத் துன்பத்துக்குத் துணையாய் நின்ற இம்மடல் இவனுக்கு இன்பத்துக்கு இடமாவதாக என இரங்கினாள்.

தலைவன் கூற்று

கூற்று - இஃது மடலேறுகின்ற தலைவன் சான்றோர்க்குகூறியது

சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிர் என்றும்

பிறர்நோயும் தம்நோய்போல் போற்றிஅ றன்அறிதல்

சான்றவர்க்கு எல்லாம் கடன் ஆனால் இவ்விருந்த

சானீர் உமக்கு ஒன்று அறிவுறுப்பேன்

5 மான்துளியிடை மின்னுப் போல் தோன்றி ஒருத்தி

ஒளியொடு உருவு என்னைக்காட்டி அளியன்என்

நெஞ்சாறு கொண்டாள் அதற்கொண்டும் துஞ்சேன்

அணியிலங்கு ஆவிரைப் பூவோடு எருக்கின்

- பிணையல் அம்கண்ணி மலைந்து மணி ஆர்ப்ப
- 10 ஓங்குஇரும் பெண்ணை மடல்ஊர்ந்து என் எவ்வநோய்
தாங்குதல் தேற்றா இடும்பைக்கு உயிர்ப்பாக
வீங்கிழை மாதர் திறந்து ஒன்று நீங்காது
பாடுவேன் பாய்மா நிறுத்து
யாமத்தும் எல்லையும் எவ்வதிரை அலைப்ப
- 15 மாமேலேன் என்று? மடல்புணையா நீந்துவேன்
தேமொழி மாதர் உறாஅது உநீஇய
காமக் கடலகப் பட்டு
உய்யா அரநோய்க்கு உயவாகும் மையல்
இநீஇயாள் ஈத்த இம் மா
- 20 காணுநர் எள்ளக் கலங்கித் தலைவந்துஎன்
நாண்எழில் முற்றி உடைத்து உள் அழித்தரும்
மாணிழை மாதராளர் ஏர் எனக் காமனது
ஆணையால் தந்த படை
காமக்கடுப்பையின் தோன்றினேற்கு ஏமம்
- 25 எழில்நுதல் ஈத்த இம்மா
அகையெரி ஆனாது என்ஆருயிர் எஞ்சும்
வகையினால் உள்ளம் சுடுதரும் மன்னோ
முனைஏர் இலங்கு எயிற்று இன்னகை மாதர்
தகையால் தலைக்கொண்ட நெஞ்சு
- 30 அழல்மன்ற காமஅருநோய் நிழல்மன்ற
நேரிழை ஈத்த இம்மா
ஆங்கதை
அறிந்தனி ராயின் சான்றவிர் தான் தவம்
ஓர்இத் துறக்கத்தின் வழீஇ ஆன்றோர்
- 35 உள்ளிட்டப்பட்ட அரசனைப் பெயர்த்து அவர்

உயர்நிலை உலகமும் உறீஇயாங்கு என்

துயர்நிலை தீர்த்தல் நும் தலைக் கடனே

நற்பண்புகளை உடையோரே வாழ்க. பிறர் துன்பத்தைத் தம் துன்பம் போல் கருதும் சான்றோரே. உமக்கு ஒன்றைத் தெரிவிக்கின்றேன். கண்ணை மறைத்துப் பெய்யும் மழையில் தோன்றும் மின்னல் போல ஒளியுடையாள் ஒருத்தி வந்து எனக்கு அருள் செய்த நெஞ்சில் இடங் கொண்டாள். அதனால் பலநாட்கள் உறக்கமின்றி வருந்தி அவளைப் பெற இயலாமையால் மடலேறத் துணிந்தேன்.

ஆவிரம் பூ மாலையை அணிந்து எருக்கம் பூக் கண்ணியைத் தலையில் சூடி, பனங்கருக்குக் குதிரை மணிகட்டி, அதன்மேல் ஏறுகிறேன். அப்பெண் தந்த துன்பத்தால் பொறுத்தற்கரிய இத்துன்பத்தைச் செய்கின்றேன். அதற்காகப் பாடுகிறேன் கேட்பீராக.

மன்மதன் விடுத்த படையென வந்த அவள், பிறர் என்னைக் கண்டு சிரிக்கும் நிலையில் நான் வருந்த எனது நாணமாகிய உயர்ந்த கோட்டைமதிலை வளைத்து அதன் உள்புகுந்து என் இயல்புகளை அழிக்கின்றாள். அவ்வாறு அன்புப் பகையைத் தேடிக்கொண்ட எனக்கு இம்மடல் ஒருவாறு துணையாய் உள்ளது.

அன்பின் மிகுதியாகிய நெருப்புக்கு அவள் என்னை ஏறுவித்த இம்மடல் நிழலாய் அமைகின்றது.

சான்றோரே! என் துன்பத்தை உங்களுக்கு அறிவித்தேன். பெரியோர் உயர்நிலைக்கு உரியவன் என்று எண்ணிய ஒரு மன்னன், அவர் காட்டிய நன்னெறியில் தவம் செய்து, இடையில் அதனைக் கைவிட்டு விண்ணுலகப் பேற்றை இழக்க நிற்பானானால் அப்பெரியோர் அவனை மறுபடியும் செவ்விதின் நிறுத்தி அவன் துயரைத் தீர்த்து அவனுக்கு விண்ணுலகப்பேற்றையம் பெறச் செய்வது போல நீங்கள் என் துன்பத்தைத் தீர்த்தல் கடமையாகும்.

தலைவன் கூற்று

கூற்று - இஃது மடலேறுவேனென்ற தலைவன், கண்டார்க்குக் கூறியது

கண்டவிர் எல்லாங் கதுமென வந்து ஆங்கே

பண்டறியா தீர்போல நோக்குவீர் கொண்டது

மாவென் றுணர்மின் மடலன்று மற்றிவை

பூவல்ல பூளை உழிஞையோடு யாத்த

5 புனவரை யிட்ட வயங்குதார்ப் பீலி

பிடியமை நூலொடு பெய்ம்மணி கட்டி

அடர்பொன் அவிரேய்க்கும் ஆவிரங்கண்ணி

- நெடியேன் மகன்நயந்து தந்தாங்கு அனைய
வடிய வடிந்த வனப்பின் என் நெஞ்சம்
- 10 இடிய இடைக்கொள்ளுஞ் சாயல் ஒருத்திக்கு
அடியுறை காட்டிய செல்வேன் மடியன்மின்
அன்னேன் ஓரவனேன் யான்
என்னானும் பாடென்றிற் பாடவும் வல்லேன் சிறிது ஆங்கே
ஆடெனில் ஆடலும் ஆடவும் ஆற்றுகேன் பாடுகோ
- 15 என்னுள் இடும்பை தணிக்கும் மருந்தாக
நன்னுதல் ஈத்தஇம் மா?
திங்கள் அரவறின் தீர்க்கலா ராயினும்
தங்காதல் காட்டுவர் சான்றவர் இன்சாயல்
ஒண்டொடி நோய்நோக்கிற் பட்டஎன் நெஞ்சநோய்
- 20 கண்டும் கண்ணோடாது இவ்வூர்
தாங்காச் சினத்தொடு காட்டி உயிர்செகுக்கும்
பாம்பும் அவைப்படில் உய்யுமாம் பூங்கண்
வணர்ந்தொலி ஐம்பாலாள் செய்தஇக் காமம்
உணர்ந்தும் உணராது இவ்வூர்
- 25 வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக் கரைநின்றார்
அஞ்சலென் றாலும் உயிர்ப்புண்டாம் - அஞ்சீர்
செறிந்தஏர் முறுவலாள் செய்தஇக் காமம்
அறிந்தும் அறியாது இவ்வூர்
ஆங்க
- 30 என்கண் இடும்பை அறீஇனென் நுங்கண்
தெருளுற நோக்கித் தெரியுங்கால் இன்ன
மருளுறு நோயொடு மம்மர் அகல
இருளுறு கூந்தலாள் என்னை
அருளுறச் செயின் நுமக்கறனுமா ரதுவே

நான் மடல் ஊர்தலைக் கண்ட நீங்கள் இதனை முன்பு அறியாதோர் போல மருண்டு பார்க்கின்றீர். நான் ஊர்வதுமடல் அன்று. உண்மைக் குதிரை. அதற்குச் சூட்டியவை தனிப் பூக்கள் அல்ல. நூலில் ஒருபுறம் பூளையும், உழிஞையும் தொடுத்து ஒருபுறம் தங்கத் தகடுகளில் நீலமணிகளையும் கட்டிப்பிடி அமைத்து மயில் பீலியும் ஆவிரம் பூவும் கட்டியமைத்த கண்ணியாகும்.

மன்மதனே உருவாக்கிய அழகிய புற அழகையும், மென்மைப் பண்பையும் உடையவள் ஒருத்தி. என் நெஞ்சில் புகுந்து என் உறுதியை உடைக்க நான் அவளுக்கு அடிமையாகி விட்டதை இவ்வூரார்க்குக் காட்டுவதற்காக இம்மடலை ஊர்கின்றேன். நீர் இதனை வெறுக்காதீர். அன்பால் இந்நிலை உடையவன் ஆனேன்.

என் மனநிலை எத்தகையாயினும் எனது காதலை விளக்கிப்பாடவும் வல்லேன். இக்குதிரை மீதிருந்து ஆடவும் வல்லேன்.

மடற்பாடல் - சந்திரனைக் கேது (பாம்பு) பற்றினால் சான்றோர் அதனை விடுவிக்க இயலா விடினும் இரங்குவர். ஆனால் அழகிய மங்கையால் ஏற்பட்ட துன்பத்தில் அகப்பட்டு நான் வருந்துவதைக் கண்டு இரங்காதிருக்கின்றனர். சினங்கொண்ட பாம்பு படம் எடுத்துத் தன்னைத் தீண்டியோரைத் தீண்டிக் கொல்லும். பாம்பும் அங்குச் சான்றோர் இருந்தால் உயிர் தப்பும். ஆனால் இவ்வூர் மக்களோ? பூப்போன்ற கண்ணும் சுருண்ட கூந்தலும், தந்த அன்பின் மிகுதியைக் கண்டும் அதைத் தீர்க்கும் வழி அறியாது உள்ளனர். ஆற்றின் நீர்ச்சுழியில் அகப்பட்ட ஒருவன் கரையில் நின்றவர் நீ பயப்படாதே, என்று கூறினாலும் துன்பம் தீர்த்தாற்போல் ஆறுதல் பெறுவான். ஆனால் இவ்வூர் மக்களோ எனது அன்பின் மிகுதியை அறிந்தும், அதனைத் தாம் தீர்க்க இயலாவிடினும் கருணை காட்டாதிருக்கின்றனர்.

உமக்கு என் துன்பத்தை அறிவித்து விட்டேன். நீங்கள் தெளிவாகச் சிந்தித்து அம்மங்கையால் நான் பெற்ற அன்பின் மிகுதியால் வந்த துன்பம் நீங்க எனக்கு அவள் அருள் செய்யுமாறு செய்தல் உமக்குக் கருணையான செயல் அது அறமும் ஆகும்.

கண்டோர் கூற்று

கூற்று - இஃது இரந்துபின்னின்ற தலைவன் மடலேறியவழி, அவள் தமர் அஞ்சித் தலைவியைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தலைக் கண்டோர் கூறியது.

அரிதினில் தோன்றிய யாக்கை புரிபுதாம்

வேட்டவை செய்து ஆங்குக் காட்டி மற்று ஆங்கே

அறம்பொருள் இன்பம்என்று அம்முன்றின் ஒன்றன்

திறஞ்சேரார் செய்யுந் தொழில்கள் அறைந்தன்று

5 அணிநிலைப் பெண்ணை மடல்ஊர்ந்து ஒருத்தி

அணிநலம் பாடி வரற்கு

ஓரொருகால் உள்வழியள் ஆகி நிறைமதி

நீருள் நிழ்போல் கொளற்கு அரியள் - போருள்

அடல்மாமேல் ஆற்றுவேன் என்னை மடன்மாமேல்

10 மன்றம் படர்வித்தவள் - வாழி சான்றீர்

பொய்தீர் உலகம் எடுத்த கொடிமிசை

மையறு மண்டிலம் வேட்டனள் - வையம்

புரவுணக்கும் உள்ளத்தேன் என்னை இரவுணக்கும்

இன்னா இடும்பை செய்தாள் அம்ம - சான்றீர்

15 கரந்தாங்கே இன்னாநோய் செய்யும் மற்று இஃதோ

பரந்த சுணங்கின் பணைத்தோளாள் பண்பு?

இடியுமிழ் வானத்து இரவு இருள்போழும்

கொடிமின்னுக் கொள்வேன் என் றன்னள் - வடிநாவின்

வல்லார்முன் சொல்வல்லேன் என்னைப் பிறர்முன்னர்க்

20 கல்லாமை காட்டியவள் - வாழி சான்றீர்

என்றாங்கே

வருந்தா மாணர்ந்து மருகின் கண்பாடத்

திருந்திழைக்கு ஒத்தகிளவி கேட்டு ஆங்கே

பொருந்தாதார் போர்வல் வழதிக்கு அருந்திறை

25 போலக் கொடுத்தார் தமர்

மக்கட்பிறப்பில் முற்பிறப்பில் தீவினைகளைச் செய்ததால் அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றின் நன்மையைப் பெறாதார், இப்பிறப்பில் துன்பம் தரும் தொழில்களுள் ஒன்றாக மடல் மாவை ஊர்ந்து ஒருத்தியின் அழகைப்பாடித் தெருவில் வருவதாக நூல்கள் கூறுகின்றன.

அவ்வகையில் ஒருத்தி என் நினைவில் நின்றும் அகலாது, நீரில் தோன்றும் நிழலைப் போல் பற்றுதற்கு அரியவளாய் இருக்கின்றாள். போர்க்களத்தில் குதிரைமீதேறி வீரச்செயல் செய்யும் என்னை அவள் இம்மடற்குதிரைமேல் ஏறி மன்றத்தில் நிற்கச் செய்துவிட்டாள்.

நன்மக்கள் காலைநேரத்தில் வழிபடும் சூரியனைப் பற்றிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று சிலர் விரும்பினால் அது பெறுவதற்கு அரிதாகிறது. அதைப்போல அரிதாக இருக்கின்றவள், பலரையும் பாதுகாக்கும் வலிமையுடைய என்னைப் பிறரிடம் இரந்து நிற்கும் துன்பத்தைத் தந்துவிட்டாள்.

இரவுக் காலத்தில் இடிஇடித்துப் பாயும் மின்னல் கொடியைப் பற்றிக் கொணர்வேன் என்று விரும்பினாற் போலப் பெறுவதற்கு அரிதாக இருக்கின்றவள், நாவன்மை உடையார் முன் சொல்ல வல்லவனாகிய என்னை இன்று பிறர் கல்லாதவன் என்று கருதுமாறு மடலேறச் செய்து விட்டாய். இதைக் கேட்கும் சான்றோரே வாழ்க.

இவ்வாறு தலைவன் துன்பமடல் ஊர்ந்து தெருவின்கண் பாடிநிற்க அவன் கூறுபவை தம்முடைய பெண்ணைக் குறித்தவை என்று உணர்ந்த சுற்றத்தார் பகைவர் போரில் வல்ல பாண்டிய மன்னனுக்குத் திறை கொடுத்தது போலத் தலைவியை அவனுக்கு மணம் செய்வித்தனர்.

கண்டோர் கூற்று

கூற்று - இஃது விதிபற்றி வரைவிடைப் பிரிந்து நீட்டித்துழித் தலைவி பிரிவாற்றுகில்லாது நாணு வரையிறந்து கலங்கி மொழிந்து அறிவழிந்துழி, அவன் வந்து சாரத் தெளிந்தமை கண்டார் கூற்றென்று கூறியது.

புரிவுண்ட புணர்ச்சியுள் புல்ஆரா மாத்திரை

அருகுவித்து ஒருவரை அகற்றலின் தெளிவார்கண்

செயநின்ற பண்ணினுள் செவிசுவை கொள்ளாது

நயம்நின்ற பொருள்கெடப் புரிஅறு நரம்பினும்

5 பயன்இன்று மன்றம்ம காமம் - இவள் மன்னும்

ஒள்நுதல் ஆயத்தார் ஓராங்குத் திளைப்பினும்

முள்நுனை தோன்றாமை முறுவல்கொண்டு அடக்கித்தன்

கண்ணினும் முகத்தினும் நகுபவள் பெண்ணின்றி

யாவரும் தண்குரல் கேட்ப நிரைவெண்பல்

10 மீஉயர் தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே

பூஉயிர்த் தன்ன புகழ்சால் எழில் உண்கண்

ஆய்இதழ் மல்க அழும்

ஓஓ அழிதகப் பாராதே அல்லல் குறுகினம்

- காண்பாம் கனங்குழை பண்பு
- 15 என்று எல்லீரும் என் செய்தீர்? என்னை நகுதிரோ?
நல்ல நகாலுவிர் மற்கொலோ – யான்உற்ற
அல்லல் உறீஇயான் மாய மலர்மாப்பு
புல்லிப் புணரப் பெறின்
எல்லா நீ உற்றது எவனோ மற்று? என்நீரேல் எற்சிந்தை
- 20 செய்தான் இவன் என உற்றது இது என
எய்த உரைக்கும் உரன் அகத்து உண்டாயின்
பைதல ஆகிப் பசக்குவ மன்னோ – என்
நெய்தல் மலர்அன்ன கண்?
கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிது ஒன்று
- 25 நாடுவேன் கண்டனென் சிற்றிலுள் கண்டாங்கே
ஆடையால் மூஉய் அகப்படுப்பேன் சூடிய
காணான் திரிதரும் கொல்லோ – மணிமிடற்று
மாண்மலர்க் கொன்றை யவன்?
தெள்ளியேம் என்று உரைத்துத் தேராது ஒருநிலையே
- 30 வள்ளியை ஆக என நெஞ்சை வலியுறீஇ
உள்ளிவருகுவர் கொல்லோ, வளைந்துயான்
எள்ளி இருக்குவேன் மற்கொலோ? நள்ளிருள்
மாந்தர் கடிகொண்ட கங்குல் கனவினால்
தோன்றின னாகத் தொடுத்தேன்மன் யான் தன்னைப்
- 35 பையெனக் காண்கு விழிப்ப யான்பற்றிய
கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து
கதிர்பகா ஞாயிறே கல்சேர்தி ஆயின்
அவரை நினைத்து நிறுத்து என் கைநீட்டி
தருகவை ஆயின் தவிரும் - என் நெஞ்சத்து
- 40 உயிர்திரியா மாட்டிய தீ

- மைஇல் சுடரே மலைசேர்திநீ ஆயின்
 பெளவநீர்த் தோன்றிப் பகல்செய்யும் மாத்திரை
 கைவிளக் காகக் கதிர்சில தாராய் என்
 தொய்யில் சிதைத்தானைத் தேர்கு
- 45 சிதைத்தானைச் செய்வது எவன்கொலோ? எம்மை
 நயந்து நலஞ்சிதைத் தான்
 மன்றப் பனைமேல் மலைமாந் தளிரே! நீ
 தொன்றுஇவ் உலகத்துக் கேட்டும் அறிதியோ?
 மென்தோள் ஞெகிழ்த்தான் தகையல்லால் யான்கானேன்
- 50 நன்றுதீது என்று பிற
 நோய்ளி யாகச் சுடினும் சுழற்றினன்
 ஆய்இதழ் உள்ளே கரப்பன் கரந்தாங்கே
 நோய்உறு வெந்நீர் தெளிப்பின் தலைக்கொண்டு
 வேவது அளித்துஇவ் உலகு
- 55 மெலியப் பொறுத்தேன் களைந்தீமின் - சான்றீர்
 நலிதரும் காமமும் கௌவையும் என்று இவ்
 வலிதின் உயிர்காவாத் தூங்கி ஆங்கு என்னை
 நலியும் விழுமம் இரண்டு
 எனப்பாடி
- 60 இனைந்துநொந்து அழுதனள் நினைந்து நீடு உயிர்த்தனள்
 எல்லையும் இரவும் கழிந்தனஎன்று எண்ணி எல்லிரா
 நல்கிய கேள்வன் இவன் - மன்ற மெல்ல
 மணியுள் பரந்த நீர்போலத் துணிவாம்
 கலம்சிதை இல்லத்துக் காழ்கொண்டுதேற்றக்
- 65 கலங்கிய நீர்போல் தெளிந்து நலம்பெற்றாள்
 நல்எழில் மார்பனைச் சார்ந்து

முன்பு இவள் தோழியரொடு விளையாடி மகிழும்போது முகத்திலும், கண்ணிலும் மகிழ்ச்சிக் குறிப்பைக் காட்டுபவள், இப்போது அடங்கிய குரலில் பேச வேண்டியதைப் பலரும் கேட்கப் பேசுகின்றனர். பற்கள் தோன்றச் சிரிக்கின்றனர். கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றாள். ஊழ் ஒருவர் மனம் ஒருவரிடத்தில் விருப்பத்தைத் தருகிறது. அவ்விருவர் ஒருவர் மற்றவரைக் காணாதபோது அன்பின் மிகுதியால் மகிழ்ச்சியைக் கெடுக்கிறது. யாழில் ஒரு பண்ணில் தோன்றிய இனிமையைக் கேட்டு இன்புறுவதற்கு முன் யாழின் நரம்பு மிகுந்துவிட்டால் இனிமை இருக்காது. அது போன்று அன்பின் மிகுதி நிலைத்த பயனில்லாதது ஆகும்.

தலைவி - சான்றோரே இப்பெண்ணினுடைய துன்பம் நம்மை வருத்தும் என்று நினைக்காமல் நம் நெஞ்சம் கசியுமாறு இவளைச் சந்திக்கிறோம். இவள் துயரம் முழுவதும் கேட்டறிவோம் என்று இங்கு வந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் என்ன செய்கின்றீர்கள் என் துன்ப நிலையைப் பார்த்து எள்ளிச் சிரிக்கின்றீரா? நான் துன்ப மடையச்செய்த மாயமான மார்பு நான் தழுவினால் நீங்கள் சிரிக்க மாட்டீர்.

கதிரவனே! நீ மறையும் நேரம் இது. என்பொருட்டு அவரையும் நினைத்து அவர் உள்ள இடத்தில் அவரை நிறுத்திப் பிடித்து உன் கதிர்களை நான் இருக்கும் இடம் வரை நீட்டி, என் கையில் தருவாராயின், என் நெஞ்சமாகிய அகலில் உயிரைத் திரியாக இட்டுக் கொளுத்திய அன்பின் மிகுதியாகிய சுடர் அவியும் என்றாள்.

இருள் பரவ மன்றத்தில் நிற்கும் பனைமரத்தின்மேல் மரத்தின் தளிர்போல் தோன்றும் வெளியிலே. என்னை விரும்பி அன்பு செய்து பின் வராமையால் என் அழகைக் குலைத்தவன். இப்போது வந்தால் நான் என் செய்வது என்றுகருதித் தேடித்தர மறுக்கின்றாயா? என் மென்மையான தோளை மெலிவித்தவனுடையசெயல் நல்லது தீயது என்றுக் கூறும் எண்ணம் எனக்கு வரவில்லை. நான் ஒருபுறம் இருக்க பழங்காலம் முதல் தம் கணவரைக் கண்டால் இணைவதையன்றி ஊடியிருந்தார் உண்டு என்று நீ கேள்விப்பட்டதுண்டா? என்று கூறினேன். அன்பின் மிகுதி என் மனத்தை வருத்தி நெருப்பாகச் சுட்டாலும் என் மனத்தில் மறைப்பேன். என் கண்களில் திரண்ட கண்ணீரையும் அடக்குவேன். ஏனென்றால் அந்தச் சூடான கண்ணீர் தரையில் விழுந்தால் இவ்வுலகம் வெந்துபோய் விடும். என் தாங்கொணாத துயரத்தை ஒருவாறு பொறுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

என்னைத் துன்புறுத்தும். அன்பின் மிகுதியும் ஊரார் பழிச்சொல்லும் என் உயிரைக் காவடியாகக்கொண்டு இருபுறமும் பாரமாகத் தொங்கி என்னை நலிகின்றன. என் உயிரும் உடலும் மெலிகின்றன. நான் இறப்பதற்கு முன் என் துன்பத்தை நீக்குக என்று கூறி வருந்தி அழுதாள். பகலும் இரவும் பயனின்றிக் கழிகின்றன என் நினைத்து நொந்து பெருமூச்சு விட்டாள். அந்நிலையில் ஓர் இரவில் அவளருகில் அன்போடு அமர்ந்திருக்கும் ஒருவனைக் கண்டோம். அவன்தான் அவளுக்கு அன்பு செய்யும் தலைவன் போலும். அவள் இவனது அழகிய மார்பைத் தழுவி தேற்றாங்கொட்டையினால் தெளிவிக்கப்பெற்ற தண்ணீரைப் போலத் துன்பம் நீங்கி

நலம்பெற்றாள். நாங்களும் இரத்தினமும் ஒளியும்போல் இவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் வேறல்ல என்று தெரிந்து கொண்டோம் என்று கண்டோர் கூறினர்.

கண்டோர் கூற்று

கூற்று - இதுவுமது.

- அகல்ஆங்கண் இருள்நீங்கி அணிநிலாத் திகழ்ந்தபின்
பகல்ஆங்கண் பையென்ற மதியம்போல் நகலின்று
நல்நுதல் நீத்த திலகத்தள் மின்னி
மணிபொரு பசும்பொன்கொல்? மாஈன்ற தளிரின்மேல்
5 கணிகாரம் கொட்குங்கொல்? என்றாங்கு அணிசெல
மேனி மறைத்த பசலையள் ஆனாது
நெஞ்சம் வெறியா நினையா நிலன்நோக்கா
அஞ்சா அழாஅ அரற்றா இஃது ஒத்தி
என் செய்தாள்கொல்? என்பீர் - கேட்டமின் - பொன்செய்தேன்
10 மறையின்தன் யாழ்கேட்ட மானை அருளாது
அறைகொன்று மற்று அதன் ஆர்உயிர் எஞ்ச
பறைஅறைந் தாங்கு ஒருவன் நீத்தான் - அவனை
அறை நவநாட்டில் நீர் கொண்டு தரின் யானும்
றநிறை உடையேன் ஆகுவேன்மன்ற - மறையின்என்
15 மென்தோள் நெகிழ்த்தானை மேய் - அவனாங்கண்
சென்று சேட்பட்டது என் நெஞ்சு
ஒன்றி முயங்கும் என்று என்பின் வருதிர் மற்றுங்கே
உயங்கினாள் என்று ஆங்கு உசாதிர் மற்றுஅந்தோ
மயங்கினாள் என்று மருடிர் கலங்கன்மின்
20 இன்உயிர் அன்னார்க்கு எனைத்து ஒன்றும் தீதுஇன்மை
என்உயிர் காட்டாதோ மற்று?
பழிதபு ஞாயிறே! பாடுஅறி யாதார்கண்
கழியக் கதழ்வை எனக்கேட்டு என்னை

- வழிபட்டு இரக்குவேன் வந்தேன் என் நெஞ்சம்
- 25 அழியத் துறந்தானைச் சீறுங்கால் என்னை
ஒழிய விடாதீமோ என்று
அழிதக மாஅந்தளிர் கொண்ட போழ்தினான் இவ்வூரார்
தாஅம் தளிர்கூடித் தம்நலம் பாடுப
ஆஅம் தளிர்க்கும் இடைச்சென்றார் மீள்தரின்
- 30 யாஅம் தளிர்க்குவேம் மன்
நெய்தல் நெறிக்கவும் வல்லன் நெடுமென்தோள்
பெய்கரும்பு ஈர்க்கவும் வல்லன் இளமுலைமேல்
தொய்யில் எழுதவும் வல்லன் தன்கையில் சிலை வல்லான்
போலும் செறிவினான் நல்ல
- 35 பலவல்லான் தோள்ஆள் பவன்
நினையும் என் உள்ளம்போல் நெடுங்கழி மலர்கூம்ப
இனையும்என் நெஞ்சம்போல் இனங்காப்பார் குழல் தோன்றச்
சாயஎன் கிளவிபோல் செவ்வழியாழ் இசைநிற்ப
போயஎன் ஒளியேபோல் ஒருநிலையே பகல்மாய
- 40 காலன்போல் வந்த கலக்கத்தோடு எந்தலை
மாலையும் வந்தன்று இனி
இருளொடுயான் ஈங்குஉழப்ப என்இன்றிப் பட்டாய்
அருள்இலை வாழி சுடர்
ஈண்டுநீர் ஞாலத்துள் எம்கேள்வர் இல்லாயின்
- 45 மாண்ட மனம் பெற்றார் மாசுஇல் துறக்கத்து
வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்துதல் வாய்எனின்
யாண்டும் உடையேன் இசை
ஊர்அலர் தூற்றும் இவ்வய்யா விழுத்துப்
பீர்அலர் போலப் பெரிய பசந்தன
- 50 நீர்அலர் நீலம் என அவர்க்கு அஞ்ஞான்று

போர்அஞர் செய்த என் கண்

தன்உயிர் போலத் தழீஇ உலகத்து

மன்உயிர் காக்கும்இம் மன்னனும் என்கொலோ

இன்உயிர் அன்னானைக் காட்டி எனைத்துஒன்றும்

55 என்உயிர் காவா தது

எனஆங்கு

மன்னிய நோயொடு மருள்கொண்ட மனத்தவள்

பன்மலை இறந்தவன் பணிந்து வந்துஅடி சேரத்

தென்னவன் தெளித்த தேளம் போல

60 இன்நகை எய்தினள் இழந்த தன்நலனே

சான்றோரே! இப்பெண் பகல் வந்ததும் ஒளி குன்றும் சந்திரனைப் போன்ற முகத்தோடு இருக்கிறாள். நீலமணி பொன்னின் பொலிவு பெற்றதோ என்ற நிலையில், மாந்தளிரில் கோங்கம் பூவின் மகரந்தம் பரவிக் கிடக்கிறதோ? என்று கூறும் நிலையில் மேனியில் பசலைப் படரத் தோன்றுகிறாள். இன்பம் தரும் பொருள்களைக் கண்டால் வெறுக்கின்றாள்.

பொன் செய்தேன். வேடன் மறைந்திருந்து யாழ் வாசித்து அசுணப்பறவையை வஞ்சித்துக் கொன்றதுபோல, இவளை ஒருவன் வஞ்சித்துக் கைவிட்டான். களவில் இவளோடு கலந்து இன்ப மடைந்து பின்பு பிரிந்ததால் இவள் மெலிந்தாள். அவன் இன்னும் வராமையால் என் நெஞ்சம் அவன் சென்ற இடமெல்லாம் ஆராய்ந்து நெடுங்காலம் போக்கியது. அவனைக் காணவில்லை. நீர் உதவி செய்தல் வேண்டும். அவன் நவகண்டம் என்று கூறப்பெறும் நாட்டில் இருந்தால் அவனைத் தேடிக் கொண்டு வந்து சேர்த்தால் நான் பிறமகளிரைப் போல மனஉறுதியோடு இருப்பேன் என்றார்.

அவள் சூரியனை நோக்கி யாவரையும் ஒத்ததாக நினைக்கும் கதிரவனே உலகில் அறியாதவரை விரைந்துசென்று தண்டிப்பாய் என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், என்னைப் பிரிந்தவர்னைத் தண்டிக்கும்போது என்னை மறவாதே. எனது உயிரும்அவன் உயிரும் ஒன்று. அவன் உயிர் நீங்கின் நானும் இறப்பேன். அதனால் உன்னை வேண்டி வழிபடுகிறேன்.

பிரிந்தவர் நெஞ்சம் துன்புற மாந்தளிர் போன்ற மாலை வந்தது. மாந்தரும் மாலையணிந்து இன்ப வாழ்வின் நலத்தைப் பாடி மகிழ்வர். ஆச்சா மரம் தளிர்க்கும் காட்டுவழியில் இருந்து பிரிந்த தலைவர் மீண்டுவந்தால் நானும் மகிழ்வேன். என் தலைவன் நெய்தல் பூவின் புற இதழை ஒடித்துவிட்டு மாலை தொடுத்துச் சூடவும் வல்லவன். என் தோழி கரும்புவில்லை ஓவியமாகத் தீட்டவும் வல்லவன். என் மார்பகத்தில் தொய்யில் எழுதவும் வல்லவன். விருப்பம் இல்லாத போது மன்மதன்

போல் பிறருக்கு அன்பின் மிகுதியை உண்டாக்கி தான் மனத்திட்பத்தோடு இருப்பதிலும் வல்லவன். வேட்கை ஏற்படும் போது இன்பச் செயல் செய்வதிலும் வல்லவன். இவற்றால் என் மனம் மகிழும்.

உப்பங்கழியில் மாலை நேரத்தில் மலர்கள் குவிவது போல் என் மனம் வருத்தத்தால் குவிகின்றது. என் உள்ளத்தின் துன்பம் ஆயரின் குழல் ஓசையில் எதிரொலிக்கின்றது. நான் அடங்கி இருப்பதுபோல் வண்டுகளின் ஓசையும் அடங்கியுள்ளது. என் அழகு குன்றியதுபோல் பகலும் மறைந்தது. மாலைக்காலம் எமன் வந்தது போல் எனக்குத் துன்பத்தைத் தருகிறது. நான் என் செய்வேன்.

கதிரவனே! உன் ஒளியில் ஆற்றியிருந்தேன். நீ இரவில் என்னைத் துன்பமுற விட்டு மறைந்தாய். உனக்குஎன் மீது கருணை இல்லை. நீ வாழ்க.

நான் துன்பம் தாங்காது இறந்தாலும்தீதில்லை. உலகில் கணவரைப் பிரிந்து இறக்கும் மகளிர் கற்பென்னும் மாண்புடையாரின் விண்ணுலகில் சிறப்பாக வாழ்வர். நான் அன்போடு உயிர் விடுதலின் எல்லோராலும் புகழப்பெறுவேன்.

நீலமலர் என்று அவர் புகழ்ந்த என் கண்கள் இப்போது பீர்க்கம் பூப்போல் பசப்பேறி ஊரார் பழித்தாற்ற நிற்கின்றது.

குடிமக்களைத் தன் உயிராகக் கருதும் மன்னனும் என் உயிரென யாரைத் தேடிக் கொணர்ந்து தராதது ஏன்?

இவ்வாறு துயரோடு மயங்கி இருந்தவள். தலைவன் வரவால், பாண்டிய மன்னனுக்கு உறவான நாட்டில் உள்ளோர் இன்பமுற்று வாழ்வது போல இவளும் இழந்த அழகைத்திரும்பப் பெற்று மகிழ்வோடு வாழ்ந்தாள். இது என்ன வியப்போ?

கண்டோர் கூற்று

நண்ணுதாஅல்! காண்டை நினையா நெடிதுஉயரா

என்உற்றான் கொல்லோ? இஃது ஒத்தி – பல்மாண்

நகுதரும் தன் நாணுக் கைவிட்டு இகுதரும்

கண்ணீர் துடையா கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கி

5 அன்ன இடும்பை பல செய்து தன்னை

வினவுவர்க்கு ஏதில சொல்லிக் கனவுபோல்

தெருளும் மருளும் மயங்கி வருபவள்

கூறுப கேளாமோ சென்று?

எல்லா? நீ என்அணங்கு உற்றனை? யார்நின்

இது செய்தார்?

- 10 நின்உற்ற அல்லல் உரை என என்னை
வினவுவீர் தெற்றெனக் கேண்மின் ஒருவன்
குரற்கூந்தால் என் உற்ற எவ்வம் நினக்கு யான்
உரைப்பனைத் தங்கிந்து என்இன் உயிர் என்று
மருவு ஊட்டி மாறி யதற்கொண்டு எனக்கு
- 15 மருவுஉழிப் பட்டது என் நெஞ்சு
எங்கும் தெரிந்து அதுகொள்வேன் அவன்உள்வழி
பொங்கு இரு முந்நீர் அகம் எல்லாம் நோக்கினை
திங்களுள் தோன்றி இருந்த குறுமுயால்
எம்கேள் இதன் அகத்து உள்வழிக் காட்டீமோ?
- 20 காட்டியாய் ஆயின் கதநாய் கொளுவுவேன்
வேட்டுவர் உள்வழிச் செப்புவேன் ஆட்டி
மதியொடு பாம்பு மடுப்பேன் மதிதிரிந்த
என்அல்லல் தீருய் எனின்
என்றுஆங்கே உள்நின்ற எவ்வம் உரைப்ப மதியொடு
- 25 வெண்மழை ஓடிப் பகுதி சிறிது என்னைக்
கண்ணோடி னாய் போறி நீ
நீடு இலைத் தாழைத் துவர்மணற் கானலுள்
ஓடுவேன் ஓடி ஒளிப்பேன்! பொழித்தோறும்
நாடுவேன் கள்வன் கரந்திருக்கற் பாலன்கொல்?
- 30 ஆய்ப்பு அடும்பின் அலர்கொண்டு உதுக்காண் எம்
கோதை புனைந்த வழி
உதுக்காண் சாஅய் மலர்காட்டி சால்பிலான் யாம்ஆடும்
பாவைகொண் டுஓடி யுழி
உதுக்காண் தொய்யில் பொறித்த வழி
- 35 உதுக்காண் தையால் தேறு எனத் தேற்றி அறனில்லான்

பைய முயங்கி யுழி

அளியஎன் உள்ளத்து உயவுத்தேர் ஊர்ந்து

விளியானோய் செய்து இறந்த அன்பிலவனைத்

தெளிய விசம்பினும் ஞாலத் தகத்தும்

40 வளியே எதிர்போம் பலகதிர் ஞாயிற்று

ஒளிஉள் வழிஎல்லாம் சென்று முனிபு எம்மை

உண்மைநலன் உண்டு ஒளித்தானைக் காட்டிமோ

காட்டாயேல் மண்ணகம் எல்லாம் ஒருங்கு சுடுவேன் என்

கண்ணீர் அழலால் தெளித்து

45 பேணான் துறந்தானை நாடும் இடம்விடாய் ஆயின்

பிறங்கு இரு முந்நீர்! வெறுமணல் ஆகப்

புறங்காலின் போக இறைப்பேன் முயலின்

அறம்புணை யாகலும் உண்டு

துறந்தானை நாடித் தருகிற்பா யாயின் நினக்குஒன்று

50 பர்டுவேன் என் நோய் உரைத்து

புல்லிய கேளிர் புணரும் பொழுது உணரேன்

எல்லிஆக எல்லை என்று ஆங்கே பகல் முனிவன்

எல்லிய காலை இராமுனிவேன் யான்உற்ற

அல்லல் களைவார் இலேன்

55 ஓஓ!கடலே! தெற்றெனக் கண்ணுள்ளே தோன்ற அமைஎடுத்துப்

பற்றுவேன் என்றுயான் விழிக்குங்கால் மற்றும்என்

நெஞ்சத்துள் ஓடிஒளிந்து ஆங்கே துஞ்சானோய்

செய்யும் அறனில் லவன்

ஓஓ!கடலே! ஊர்தலைக் கொண்டுசுனலுங் கடுந்தீயுள்

60 நீர்பெய்தக் காலே சினந் தணியும் மற்று இ.தோ

ஈரம் இல் கேள்வன் உநீஇய காமத்தீ

நீருள் புகினுஞ் சுடும்

ஓஓ!கடலே! எற்றமி லாட்டினன் ஏமுற்றாள், என்று இந்நோய்

உற்றுஅறியா தாரோ நகுக்! நயந்தாங்கே

65 இற்றா அறியின் முயங்கலேன் மற்றுஎன்னை

அற்றத்து இட்டு ஆற்று அறுத்தான் மாப்பு

ஆங்கு

கடலொடு புலம்புவோள் கலக்கு அஞர்தீருக்

கெடல்அருங் காதலர் துணைதரப் பிணிநீங்கி

70 அறன்அறிந்து ஒழுகும் அங்க ணாளனைத்

திறன்இலார் எடுத்த தீமொழி எல்லாம்

நல்அவையுள் படக்கெட் டாங்கு

இல்லாகின்று அவள் ஆய்நுதல் பசப்பே

அழகிய நெற்றியை உடையவளே! இவள் என்ன துன்பமுற்றாளோ? மிகுதியாக நினைத்துப் பெருமூச்சு விடுகிறாள். வெட்கத்தை விட்டு அடிக்கடிச் சிரிக்கின்றாள். வழியும் கண்ணீரைத் துடைத்து தலை கவிழ்ந்து தரையைப்பார்க்கின்றாள். இவைபோன்று துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் பல மெய்ப்பாடுகளை உடையவளாய் கேட்போர்க்குப் பொருத்தமின்றி விடைகூறி, கனவு கண்டவள் போல் தெளிவும், மயக்கமும் கொண்டு விளங்குகின்றாள். அவள் என்ன கூறுகிறாள் என்று நாம் கேட்போமா?

பெண்ணே உன் துயரமென்ன? அதை உண்டாக்கியவர் யார்? என்று பெரியோராகிய நீங்கள் கேட்கின்றீர். நான்சொல்வதைக் கேளுங்கள்.

ஒருவன் வந்து குரல் என்ற வகையில் கூந்தலை உடையவளே. எனக்கு உன் மீதுள்ள அன்பை ஏற்றுக்கொண்டு எனக்கு அருள் செய்தால் உயிரோடிருப்பேன் என்று கூறி உறவு கொண்டாள்.

இனி நான் எங்குச் சென்று தேடுவேன் என்று கருதி மதியில் உள்ள முயல் கரையை நோக்கி முயலே! பொங்கி எழும் கடலால் சூழப்பெற்ற உலகத்தை நீ முழுவதும்பார்க்கின்றாய். எங்கேனும் என் தலைவன் இருந்தால் பிடித்து என்னிடம் தருக. அல்லது அவனிருக்கும் இடத்தை யேனும் காட்டுக. அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் உன்மீது நாயை ஏவுவேன். அல்லது வேடரிடம் உன்னைப் பிடிக்குமாறு செய்வேன். மனநிலை குலைந்துள்ள என் துன்பத்தை நீர் போக்கா விட்டால் உன்னை மதியோடுச் சேர்த்து விழுங்க பாம்பை விடுவேன் என்றாள்.

அவன் அடும்பில் மலர்களைப் பறித்து எனக்குத் தருவதாக மாலை தொடுக்கும் இடத்தை அங்கே பார். அவன் குணநிறைவு அமையாதவன். நான்

வினையாடுவதற்குரிய கோரைப் பாவையும் மலர்களையும் என்னிடம் காட்டிவிட்டு அவன்பின்னே ஓடும்படி அவன் முன்னே ஓடுவான். அந்த இடத்தைப்பார். எனக்கு அவன் தொய்யில் எழுதிய இடம் அடுத்துள்ளது. அதைப் பார். அவன் பெண்ணே! உன்னைப் பிரியேன் என்று கூறிப் பின்பு மெல்லத் தழுவி நீங்கிய இடத்தைப் பார் என்று கூறினான்.

அடுத்துக் காற்றைக் காணாமையால் கடலிடம் பேசுகிறாள். அலையெழுந்து வரும் பெருங் கடலே நீ என்னைக் கைவிட்டவனைத் தேடுவதற்கும் இடம் விடு. இல்லையானால் என் புறங் காலினால் நீரை முழுவதும் இறைத்து வெறுமணல் ஆக்கிவிடுவேன். அது முடியுமோ என்றால் உக்கு அறமே துணையாக நிற்கும். அதற்குத் தேவையின்றி நீயே தேடித் தருவாயனால் இப்போதே என் துன்பத்தை விளக்கிப் பாடல் பாடுவேன்.

கடலே! ஊரைச் சூழ்ந்து எரியும் நெருப்பு, நீரைச் சொரிந்தால் அவிந்துவிடும். எனக்கு உண்டான அன்பின் மிகுதியாகிய காமத்தீ நீரினுள் நுழைந்தாலும் சுடும்.

கடலே! அன்பின் மிகுதியை அறியாதோர் இவள் மனத்திட்பம் இல்லாதவள். மனங்கலங்கியப் பைத்தியமானவள் என்று எள்ளி நகையாடுகின்றனர். அவர் சிரிக்கட்டும் இவ்வாறு என் நோய்க்குத் துணையாவார் யாரும் இல்லாத நிலையில் இந்நிலை இவ்வாறு அமையும் என்று அறிந்திருந்தால் அவனோடு இணைந்திருக்க மாட்டேன். அப்போது அதனை அறியாது போனேன் என்றாள்.

இவ்வாறு வானத்து நிலவின் முயலோடும் காற்றோடும் கடலோடும் மனங்கலங்கிப் புலம்பியவள் துன்பம் தீருமாறு அவள் தலைவர் வந்தார். அப்பொழுதே அவள் நோய் நீங்கிப் பசலை நீங்க எல்லாத் துன்பமும் நீங்கிற்று. நன்மக்கள் முறை செய்யும் நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடக்கும்போது தெளிவாவது போல இவளும் தெளிவடைந்தாள் என்னே! வியப்பு.

கண்டோர் கூற்று

துணையுநர் விழைதக்க சிறப்புப்போல் கண்டார்க்கு

நனவினுள் உதவாது நள்ளிருள் வோற்கும்

கனவின் நிலையின்றால் காமம் ஒருத்தி

உயிர்க்கும் உசாஅம் உலம்வரும் ஓவாள்

5 கயல்புரை உண்கண் அரிப்ப அரி வாரப்

பெயல்சேர் மதிபொல வாள்முகம் தோன்ற

பலஒலி கூந்தலாள் பண்பெல்லாம் துய்த்துத்

துறந்தாளை உள்ளி அழுஉம் அவனை

- மறந்தாள்போல் ஆலி நகூஉம் மருளும்
- 10 சிறந்ததன் நாணும் நலனும் நினையாது
காமம் முனைஇயாள் அலந்தாள்என்று எனைக்காண
நகான்மின் கூறுவேன் மாக்காள் மிகாஅது
மகளிர்தோள் சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர நீத்தலும்
நீள்கரம் போகியார் வல்லை வந்து அளித்தலும்
- 15 ஊழ்செய்து இரவும் பகலும்போல் வேறாகி
வீழ்வார்கண் தோன்றும் தடுமாற்றம் ஞாலத்துள்
வாழ்வார்கட்கு எல்லாம் வரும்
தாழ்பு துறந்து தொடிநெகிழ்த்தான் போகிய கானம்
இறந்துளரி நையாமல் பாஅய் முழங்கி
- 20 வறந்து என்னை செய்தியோ வானம்சிறந்தஎன்
கண்ணீர்க் கடலால் கவனைதுளி வீசாயோ
கொண்மூக் குழீஉ முகந்து
நாமக்கு எவன் போலுமோ ஊரீர் எமக்குஎம்
கண்பாயல் கொண்டு உள்ளாக் காதலவன் செய்த
- 25 பண்பு தரவந்த என்தொடர் நோய்வேது
கொல்வது போலும் கடும்பகல் ஞாயிற்றே
எல்லாக் கதிரும் பரப்பிப் பகலொடு
செல்லாது நின்றீயல் வேண்டுல் நீசெல்லின்
புல்லென் மருள்மாலைப் போழ்து இன்று வந்துஎன்னைக்
- 30 கொல்லாது போதல் அரிதால் அதனொடுயான்
செல்லாது நின்றல் இலேன்
ஓல்லைஎம் காதலர்கொண்டு கடல்ஊர்ந்து காலைநாள்
போதரின் காண்குவேன் மன்னோ – பனியொடு
மாலைப் பகை தாங்கி யான்?
- 35 இனியன் என்று ஓம்படுப்பல் ஞாயிறு இனி

- ஒள்வளை ஓடத் துறந்து துயர்செய்த
கள்வன்பால் பட்டன்று ஒளித்து என்னை உள்ளி
பெருங்கடல் புல்லெனக் கானல் புலம்ப
இருங்கழி நெய்தல் இதழ்பொதிந்து தோன்ற
- 40 விரிந்து இலங்கு வெண்ணிலா வீசும் பொழுதினாள்
யான்வேண்டு ஒருவன் என்அல்லால் உறீஇயான்
தான்வேண்டு பவரோடு துஞ்சும்கொல் துஞ்சாது
வானும் நிலனும் திசையும் துழாவும் - என்
ஆனாப் படர்மிக்க நெஞ்சு.
- 45 ஊரவர்க்கு எல்லாம் பெருநகைஆகி என்
ஆர்உயிர் எஞ்சும்மன் - ஆங்கு நீசென்று
நிலவு உமிழ் வான்திங்கள் ஆய்தொழ கொட்ப
அளிபுறம் மாறி அருளாளன் துறந்த அக்
காதலன் செய்த கலக்குறு நோய்க்கு ஏதிலா
- 50 எல்லாரும் தேற்றார் மருந்து
வினைக்கொண்டு என் காமநோய் நீக்கிய ஊரீர்
எனைத்தானும் எள்ளினும் எள்ளலன் கேள்வன்
நினைப்பினும் கண்ணுள்ளே தோன்றும் அனைத்தற்கே
ஏமராது ஏமரா ஆறு
- 55 கனைஇருள் வானம் கடல்முகந்து என்மேல்
உறையொடு நின்றியல் வேண்டும் ஒருங்கே
நிறைவளை கொட்பித்தான் செய்த தயரால்
இறைஇறை பொத்திற்றுத் தீ
எனப்பாடி
- 60 நோயுடை நெஞ்சத்து எறியா இளைபு ஏங்கி
யாவிரும் எம் கேள்வந் காணீரோ என்பவட்கு
ஆர்வுற்ற பூசற்கு அறம்போல ஏய்தந்தார்

பாயல்கொண்டு உள்ளாதவரை வரக்கண்டு

மாயவன் மார்பில் திருப்போல் அவள்சேர

65 ஞாயிற்று முன்னர் இருள்போல் மாய்ந்தது என்

ஆயிழை உற்ற துயர்.

இளமைப் பருவத்தரின் மன விரைவோடு விரும்பும் அன்பு வாழ்வின் சிறப்புகளுள் ஒன்றாக உள்ளது. இரவில் கண்ட கனவு உண்மையில் நடைபெறாது போல் காமம் நிலையில்லாதது ஆகும். இங்கு ஒருத்தி துயரப் பெருமூச்சு விடுகின்றாள்.

காதலனைப் பிரிந்து பெண் பெருமூச்சு விடுகின்றாள். எங்குச்சென்றான் என்று கேட்கின்றாள். மழைக்கிடையே தோன்றும் மதியைப் போல தன் முகம் தோன்ற கண்ணீர் வடித்துப் பிரிந்தவனை நினைத்து அழுகின்றாள். சிலநேரம் அந்நினைவை மறந்தபோல் பெரிதாகச் சிரிக்கின்றாள். மருண்டு நிற்கின்றாள். அவள் தன் நாணத்தையம் கருதாது அன்பு ஒன்றையே நினைத்து மனம் சுழன்று நிற்கின்றாள்.

ஐந்தறிவே உடையீர் உமக்குச் சுருக்கமாக என் துன்பத்தின் காரணத்தைக் கூறுவேன்.

காதலருள் மகளிரைப் பிரிந்த ஆடவர் நெடும்பயணம் சென்று திரும்புவர். அருள் செய்வர். இரவும் பகலும் போல் இவை மாறி மாறி நிகழும். இது மக்களுக்குப் பொதுவாகும் என்று கூறிப் பின் மேகத்தைப் பார்த்துப் பேசுகின்றாள்.

அடுத்து ஊரில் உள்ளாரைப் பார்த்துப் பேசுகின்றாள். ஊராரே! இக்கடும் பகல் உமக்கு எவ்வாறு தோன்றுகின்றதோ? நான் அறியேன். ஆனால் எனக்கு அன்பு செய்து பிரிந்த காதலன் காரணமாக வந்த குளிர் நடுக்கத்துக்கு இக்கடும்பகல் வேது ஒற்றியதுபோல் இருக்கிறது என்று கூறினாள்.

கடற்பரப்பு தன் அழகை இழக்கச் சோலைப் பறவைகள் தனிமையின் அச்சம் தோன்றி நிற்க. நெய்தல் மலர்கள் இதழ் குவிய மாலைப்பொழுது வந்தது. அது நீங்கி வெண்ணிலா எழுந்து கதிர் பரப்பும் வேளையில் என் அன்பு மிகுதியால் நான் வருந்தியிருக்க அவன் தூங்கினானோ? தூங்கவில்லையோ? என்று நான் அறியேன் என்று கூறினாள்.

பின் சந்திரனை நோக்கிப் பேசுகின்றாள் சந்திரனே ஊர் மக்களுக்கெல்லாம் பரிகாசப் பொருளாகி என் உயிர் தேய்ந்து நலிக்கின்றது. என்னைப் பிரிந்தவரால் ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கும் மருந்தைப் பிறர் அறியார். நீ அவர் இருக்குமிடம் தூதாகச் செல்வாயாக என்று கூறினாள். சந்திரன் விடை கூறாது மறைய, ஊரில் உள்ளோர் சிலரேனும் என் துன்பத்தைக் குறித்துக் கேட்டதால் அவர்கள் நீக்குவர் என்று கருதி ஊராரிடம் பேசுகிறாள்.

ஊராரே! நீர் என்னைப் புறக்கணித்திருக்கின்றீர். என் தலைவன் அவ்வாறு இருக்கமாட்டான். அவர் என் நெஞ்சத்தில் நினைவின் தோன்றுவதைக் காட்டிலும்

கண்ணுக்குள் தோன்றும் தோற்றமாக வருவதுசிறந்தது. என் துயரத்தை நீக்குதலை உங்கள் கடமையாகக் கொண்டு நீக்குவதற்கு இது நல்ல வாய்ப்பு.

தன் துன்பத்தால் நொந்து அழுது, மேகமே கதிரவன் திங்களே ஊர்மக்களே நீங்களெல்லாம் தேடியும் என் காதலன் கிடைக்கவில்லையோ? என்று கூற, பிரிந்த தலைவன் வரக்கண்டு அவனது மார்பில் திருமாலின் மார்பில் திருமுகள் சேர்ந்தது போல அவள் தழுவ கதிரவன் முன் கார் இருள் நீங்குவது போல் இவள் துன்பம் நீங்கிற்று.

கண்டோர் கூற்று

- உரைசெல உயர்ந்துஓங்கிச் சேர்ந்தாரை ஒருநிலையே
வரைநில்லா விழுமம் உநீஇ நடுக்குஉரைத்துத்தெறல்மாலை
அரைசினுமும் அன்பின்றாம் காமம் புரைதீர்
அன்னமென் சேக்கையுள் ஆராது அளித்தவன்
- 5 துன்னி அகலத் துறந்த அணியளாய்
நாணும் நிரையும் உணர்கல்லாள் தோள்ளுகிழ்பு
பேர்அமர் உண்கண் நிறைமல்க, அந்நீர்தன்
கூர் எயிறு ஆடி, குவிமுலைமேல் வார்தர
தேர்வழி நின்று தெருமரும் ஆயிழை
- 10 கூறுப கேளாமோ சென்று
எல்லிழாய் எற்றி வரைத்தானை நாணும் மறந்தாள்என்று
உற்றனிர் போல வினவுதிர் மற்றுஇது
கேட்டமின் எல்லீரும்வந்து
வறம்தெற மாற்றிய வானமும் போலும்
- 15 நிறைந்து என்னை மாய்ப்பது ஓர்வெள்ளமும் போலும்
சிறந்தவன் தூஅற நீப்பப் பிறங்கி வந்து
என்மேல் நிலைஇய நோய்
நக்கு நலனும் இழந்தாள் இவள் என்னும்
தக்கவிர் போலும் இழந்திலேன் மன்னோ
- 20 மிக்க என் நாணும் நலனும் என் உள்ளமும்

- அக்கால் அவனுழை ஆங்கே ஒழிந்தன
 உக்காண் இஃதோ உடம்பு உயிர்க்கு ஊற்றாக
 செக்கர்அம் புள்ளித் திகிரி அலவனொடு யான்
 நக்கது பன்மாண் நினைந்து
- 25 கரை காணா நோயுள் அமுந்தா தவனைப்
 புரைதவக் கூறிக் கொடுமை நுவல்வீர்
 வரைபவன் என்னின் அகலான் - அவனைத்
 திரைதரும் முந்நீர் வளாஅகம் எல்லாம்
 நிரைகதிர் ஞாயிற்றை நாடு என்றேன் - யானும்
- 30 உரை கேட்புழி எல்லாம் செல்வேன் புரைதீர்ந்தான்
 யாண்டு ஒளிப்பான் கொல்லோ மற்று
 மருள்கூர் பிணைபோல் கொல்லே மற்று?
 மாலையும் வந்து மயங்கி எரி நுதி
 யாமம் தலை வந்தன்று ஆயின் அதற்குஎன் நோய்
- 35 பாடுவேன் பல்லாருள் சென்று
 யான்உற்ற எவ்வம் உரைப்பின் பலர்த்துயிற்றும்
 யாமம் நீதுஞ்சலை மன்
 எதிர்கொள்ளும் ஞாலம் துயில் ஆராது ஆங்கண்
 முதிர்வு என்மேல் முற்றிய வெந்நோய் உரைப்பின்
- 40 கதிர்கள் மழுங்கி மதியும் அதிர்வதுபோல்
 ஓடிச் சுழல்வது மன்
 பேரூர் மறுகில் பெருந்துயிற் சான்றீரோ
 நீரைச் செறுத்து நிறைவுற ஓம்புமின்
 கார் தலைக்கொண்டு பொழியினும் தீர்வது
- 45 போலாது என்மெய்க் கனலும் நோய்
 இருப்பினும் நெஞ்சம் கனலும் செலினே
 வருத்துறும் யாக்கை வருந்துதல் ஆற்றேன்

அருப்பம் உடைத்து என்னுள் எவ்வம் பொருத்திய

பொறிசெய் புனைபாவை போல வறிது உயங்கிச்

50 செல்வேன் விழுமம் உழந்து

என ஆங்குப் பாட அருள் உற்று

வறங்கூர் வானத்து வள் உறைக்கு அலமரும்

புள்ளிற்கு அது பொழிந்தா அங்கு மற்றுத்தன்

நல்லெழில் மார்பன் முயங்கலின்

55 அல்லல் தீர்ந்தன்று ஆயிழை பண்பே.

காதல் வாழ்க்கையில் ஆடவர்பெண்டிரிடம் சில வேளை அன்பின்ற நடந்து கொள்கின்றனர். ஓர் அரசன் தன் புகழ் உயர அறிவுரை கூறும் அமைச்சரை அளவின்றித் துன்புறுத்தியும், கொடுஞ்சொல் கூறியும் கொலைத் தண்டனை விதித்தும் கொடுங்கோல் செலுத்தும் அரசைக் காட்டிலும் கொடியதாகும்.

அணிகலன்களை உடைய இந்தப் பெண் அன்னத்தூவியால் செய்யப்பெற்ற படுக்கையளில் அருள் செய்த தலைவன் பிரிந்துசெல்ல அணிகலன்களளை நீக்கி விட்டால் பெண்ணுக்கு இயல்பாகிய நாணத்தையும் மனஉறுதியையும் கைவிடல் ஆகாது என்பதை மறந்துவிட்டாள். தோள் மெலிந்து கண்ணீர் வடித்து அவனைத் தேடிச் செல்லவும் துணிந்து வழியறியாமல் கவலைப் படுகின்றாள். நாம் அவள் துன்பத்தைப் பற்றிக் கேட்போமா? என்றுகூறி அணிகலன்களுக்கு உரியவளே பிரியேன் என்று உறுதி கூறியவன் அதனை மீறினாள் என்று வருந்தி நாணத்தை மறந்தாள் என்று என்மீது கவலை கொண்டோர் போல வினவுகின்றீர். நீர் நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

அவன் என்வலிமை நீங்குமாறு பிரிந்தான். என்மனத்தில் எழுந்த துயரம் கொடைப்பருவம் உயிரினங்களை வெதுப்புமாறு பெய்யாமல் போன மேகம் உண்டாக்கும் துயரத்தைப் போலவும், என்னை மூழ்கடித்துக் கொல்லும் வெள்ளம் போலவும் தோன்றுகிறது.

அவன் அன்பினை உணர்ந்து உறவு கொண்டேன். நாணமும் அழகும் உணர்வும் எங்கள் இணைவால் பெருகின. அவன் நீங்கிய பொழுது அவனிடத்தில் சென்று நிலை குத்திவிட்டது. அதனால் என் துன்பம் மிகுதியாகியது நான் அவற்றை இழந்தேன் என்று நினைக்க வேண்டாம்.

அவன் கடமைக்காகச் சென்றான். அவன் என்னைப்போல் துன்புறவில்லை. அத்தகையவனைக் கொடியவன் என்று கூறுகின்றீர். அவன் என்னைத் தன் வாழ்க்கைத் துணையென்று உறதிகொண்டவன் என்னைவிட்டு என்றும் நீங்கான். நான் கதிரவனை

நோக்கி இவ்வுலகம் முழுவதும் அவனைத்தேடு என்று வேண்டினேன். அவன் இருக்கும் இடத்திற்கு நான் செல்வேன். அவன் எங்கு தான் ஒளியமுடியும் என்று கூறினாள்.

முழுநிலா பிறையாய் இருந்தபோது மகளிரால் தொழப்பெற்றது. வளர்ந்து நிறை நிலாவாகி பின்போ என்னை வந்து வளைத்துக் கொண்டு உறங்க இயலாதவாறு துன்புறுத்துகிறது. அத்துன்பத்தை அதனிடம் கூறினாள். ஒளிமழுங்கி நடுங்குவது போலத் தோன்றி ஓடி மறையும். அதனால் என் துன்பத்தை உங்களுக்கன்றி அதற்கும் உறையேன் என்றாள்.

தலைவன் நெஞ்சில் உண்டாக்கிய அன்பு மிகுதியாகிய தீ அணையாது காந்துகிறது. அவன் நினைவு சற்றுமறந்தால் என் உடம்பு மேலும் வேதனைப் படுவதைக் பொறுக்கமாட்டேன். துன்பம் என் மனத்திட்பத்தை உடைத்துவிட விசையினால் இயங்கச் செய்த ஒருபாவை அவ்விசையற்று இருப்பது போலச் செயலற்றுப் போவேன் என்ற பொருள் படப் பாடினாள். அப்போது வறட்சிக் காலத்தில் மழைத்துளிக்கு ஏங்கும் வானம்பாடிப் பறவைக்கு மழை பொழிந்தது போல அவளை அவள் தலைவன் தழுவியதால் துன்பம் அனைத்தும் நீக்கியது.

கண்டோர் கூற்று

கூற்று- இதுவுமது

ஆறுஅல்ல மொழிதோற்றி அறவினை கலக்கி

தேறுகள் நறவுஉண்டார் மயக்கம்போல் காமம்

வேறு ஒருபாற்று ஆனது கொல்லோ? சீறடிக்

சிலம்பு ஆர்ப்ப, இயலியாள் இவள் மன்னோ இனிமன்னும்

5 புலம்புணரப் புல்லென்ற வனப்பினாள் விலங்குஆக

வேல்நுதி உறநோக்க வெயில்உற உருகும் தன்

தோள்நலம் உண்டானைக்கெடுத்தாள்போல் தெருவில்பட்டு

ஊண் யாதும் இலள்ஆகி, உயிரினும் சிறந்த தன்

நாண்யாதும் இலள்ஆகி நகுதலும் நகூஉம் ஆங்கே

10 பெண்மையும் இலள்ஆகி அமுதலும் அமுஉம் தோழிஓர்

ஒண்ணுதல் உற்றது உழைச்சென்று கேளாமோ?

இவர் யாவர் ஏழுற்றார் கண்டீரே? ஓஓ

அமையும் தவறலீர் மற்கொலோ? நகையின்

மிக்கதன் காமமும் ஒன்று என்ப அம்மா

- 15 புதுநலம் பூ வாடியற்று, தாம் வீழ்வார்
மதிமருள் நீத்தக் கடை
என்னையே முசிக் கதுமென நோக்கமின் வந்து
கலைஇய கண் புருவம் தோள் நுசுப்பு ஏர் ஏள்
சிலமழைபோல் தாழ்ந்து இருண்டகூந்தல் அவற்றை
- 20 விலை வளம்மாற அறியாது ஒருவன்
வலைஅகப் பட்டதுஎன் நெஞ்சு
வாழிய கேளிர்
பலவும் சூள் தேற்றித் தெளிந்தவன் என்னை
முலையிடைம வாங்கி முயங்கினன் நீத்த
- 25 கொலைவனைக் காணேன் கொல்? யான்
காணினும் என்னை அறிதிர் கதிர்பற்றி
ஆங்கு எதிர்நோக்குவன் - ஞாயிறே எம்கேள்வன்
யாங்கு உளன் ஆயினும் காட்டமோ? காட்டாயேல்
வானத்து எவன்செய்தி நீ
- 30 ஆர்இருள் நீக்கும் விசம்பின் மதிபோல
நீருள்ளும் தோன்றுதி ஞாயிறே அவ்வழித்
தேரை தினப்படல் ஓம்பு
நல்கா ஒருவனை நாடியான் கொள்வனை
பல்கதிர் சாம்பிப் பகல்ஒழியப் பட்டமோ
- 35 செல்கதிர் ஞாயிறெ நீ
அறாஅல் இன்று அரி முன்கைக் கொட்கும்
பறாஅப் பருந்தின்கண் பற்றிப் புணர்ந்தான்
கறாஅ எருமைய காடுஇறந்தான் கொல்லோ?
உறாஅத் தகைசெய்து இவ்வூர்உள்ளான் கொல்லோ?
- 40 செறாஅது உளனாயின் கொள்வேன் அவனைப்
பெறாஅது யான் நோவேன் அவனை எற்காட்டிச்

- சுறாஅக் கொடியான் கொடுமையை நீயும்
உறாஅ அரைச! நின் ஓலைக்கண் கொண்டி
மறாஅ அரைச நின் மாலையும் வந்தன்று
- 45 அறாஅ தணிக இந்நோய்
தன்நெஞ்சு ஒருவற்கு இனைவித்தல் யாவர்க்கும்
அன்னவோ - காமநின் அம்பு?
கையாறு செய்தானைக் காணின், கலுழ்கண்ணால்
பையென நோக்குவேன் தாழ்தானை பற்றுவென்
- 50 ஐயங்கொண்டு என்னை அறியான் விடுவானேல்
ஓய் எனப் பூசல் இடுவேன்மன் யான் அவனை
மெய்யாகக் கள்வனோ என்று
வினவன்மின் ஊரவிர் என்னை எஞ்ஞான்றும்
மடாஅ நறவு உண்டார்போல் மருள
- 55 விடாஆ உயிரொடு கூடிற்று - என் உண்கண்
படாஅமை செய்தான் தொடர்பு
கனவினான் காணிய கண்படா ஆயின்
நனவினான் ஞாயிறே காட்டாய் நீ ஆயின்
பனைஈன்ற மாஊர்ந்து அவன் வரக் காமன்
- 60 கணை இரப்பேன் கால் புல்லிக்கொண்டு
எனஆங்கு
கண் இனைபு கலுழ்பு ஏங்கினான்
தோள் ஞெகிழ்பு வளை நெகிழ்ந்தான்
அன்னையே எல்லீரும் காண்மின் மடவரல்
- 65 மெல்நடைப் பேடை துனைதரத் தற்சேர்ந்த
அன்ன வான்சேவல் புணர்ச்சிபோல் ஒண்ணுதல்
காதலன் மன்ற அவனை வரக்கண்டு ஆங்கு
ஆழ்துயரம் எல்லாம் மறந்தனள் பேதை

நகை ஒழிந்து நாணு மெய்நிற்ப இறைஞ்சி

70 தகை ஆகத் தையலாள் சேர்ந்தாள் - நகைஆக

நல்லெழில் மார்பன்அகத்து.

தோழி மக்கள் தம் அறியாமையால் கள் மது ஆகியவற்றைப் பருகி, அறவழியல்லாச் சொற்களைக் கூறவும் அறச்செயல் செய்யும் நல்லணத்தைக் குலைக்கவும் காரணமான மயக்கத்தைப் பெறுவர். அதுபோல அன்பின் மிகுதியும் உலகியலுக்கு மாறானதாக ஆகவிட்டது. முன்பு தனது சிறிய அடியால் சிலம்பொலிக்க அழகுற நடந்த இப்பெண், இப்போது தனிமை பெருகி வருந்தப் பொலிவிழந்தாள். முன்பு வேலின் முனை போன்ற கூர்மையான பார்வையால் சிறக்கணித்துத் தலைவனை நோக்கி அவன் உள்ளத்தை உருகச்செய்தாள். இன்று வெயிலில் நடந்து உருகுகின்றாள். தன்னோடு இணைந்த தலைவனைப் பிரிந்து விட்டாள் போலும் அவனைத் தேடுபவளாய்த் தெருவில் நின்று உண்ணாமல் நாணத்தையும் விட்டு திரிகின்றாள். பெண் தன்மைக்கு மாறாகப் பலர் காண அழுகிறாள். இவளுக்கு உற்றத்துன்பத்தை நாம் கேட்போம் என்று அவள் அரகில் செல்ல, நீங்கள் பலரும் என்னிடம் விரைந்து வந்து மொய்த்துக் கொண்டு பார்க்காதீர். உமக்கு முன் இங்கு கூடியிருப்பவர் யாவர்? கண்டீரோ? இங்குப் பித்தேறியவரைக் கண்டீரோ? நீர் தவறே செய்யவில்லையோ? நூல்கள் காதல் வகைகளுள் ஒன்றாக தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் என்பதைக் கூறுகின்றன. அந்நிலையில் நானும் பைத்தியமானேன். ஆடவர் தமது அன்புக்குரிய மகளிர் மனம் மயங்குமாறு பிரிந்தபோது அழகிய புதுமலர் வாடி அழகு குன்றியது போல் ஆகும்.

என் உறவினரைப் போன்றோரே! நீங்கள் வாழ்க ! தலைவனோடு இணைந்ததால் கண், புருவம், தோள், இடை அனைத்தும் பொலிய மேகம் போன்ற நீண்ட கூந்தல் என் பெண்மைக்கு அழகு செய்ய அவனிடம் நான் வலைப்பட்டு விட்டேன். அவன் உறுதிமொழியும் பலவும் கூறி என்னை நம்பச்செய்து தன்னவள் ஆக்கினாள். இப்பொழுது அவனை எங்கும் காணவில்லை. ஒருவேளை நான் அவனைத் தேடிக்கண்டால் நீங்கள் என்னை இத்தகையவன் என்று அறிந்து கொள்வீர். அதற்கு நாங்கள் பதில்சொல்லவில்லை. அவள் கதிரவனைப் பார்த்துப் பேசினாள். கதிரவனே அவனைக்காணவிரும்பும் நான் உன் கதிர்களின் துணையால் காணமுடியும். அவன் எங்கிருந்தாலும் எனக்குக் காட்டுக. அவ்வாறு நீ காட்டாவிட்டால் வானத்தில் இருந்து என்ன பயன்?

கதிரவன் மறைய கூற்றுவனை மனத்தில்நினைத்து அவனை நோக்கிப் பேசுகின்றாள். நடுவுநிலைமையோடு ஒருபக்கம் சாராதகால தேவனே ! மன்மதன் எனக்குச் செய்யும் கொடுமை களை நீ உன் ஓலையில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு அவனைத் தண்டிப்பாய். ஆனால் அவன் எம் வழிபடு தெய்வம். அதனால் அவனைத் தண்டிக்காதே. உயிர்களுக்கு வாழ்நாள் முடிந்தும் தவறமல் கொண்டு செல்லும் கால தேவனே. நீ என் உயிரைக் கொல்லஅனுப்பிய மாலை வந்தது. என் நோய் நீங்காது நீயும் மன்மதன் மீது கொண்ட சினம் தணிக.

இவ்வாறு அந்த பெண்படும் துன்பத்தை எல்லோரும் பாருங்கள். கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றாள். தோள்கள் மெலிய வளைகள் நீங்கப் பெற்றாள். இந்த நிலையில் அன்னப் பேடை ஒன்று தன்னை விரைந்து வந்து ஆண்அன்னத்தோடு இணைந்து மகிழ்வதுபோல அவள் காதலன் வந்து இவள் துன்பத்தை நீக்கினான். ஊரில் உள்ளார் எள்ளிய நகையாடிய இகழ்ச்சியை வென்றாள். அவள் நாணம் மீண்டும் வரத் தலைகுனிந்து அழகு பெற்றுத் தலைவனோடு இணைந்தாள். இம்மகிழ்ச்சியையும் நீங்கள் பாருங்கள்.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. நெய்தல் கலி - விளக்குக
2. வாயில்களின் வழியாக கூற்றுக்களை எழுதுக
3. மடலேறும் தலைவன் சான்றோர்க்குக் கூறியது யாது?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. நெய்தல்கலியில் இடம்பெறும் கண்டோர் கூற்றுக்களின் கருத்துகளை விவரிக்க
2. நெய்தல்கலி தலைவனின் பண்புநலன்களை ஆராய்க.

கூறு - 5 - புறநானூறு

51- 100 பாடல்கள்

51. பிணங்கி அழியாது வணங்கி வாழ்க

திணை - பாடாண், துறை - புலவராற்றுப்படை

நீர்மிகின் சிறையும் இல்லை தீமிகின்

மன்னுயிர் நிழற்றும் நிழலும் இல்லை

வளிமிகின் வலியும் இல்லை ஒளிமிக்கு

அவற்றோர் அன்ன சினப்போர் வழி

5 தண்தமிழ் பொதுவெனக் பொறாஅன் போர் எதிர்ந்து

கொண்டி வேண்டுவன் ஆயின் கொள்களனக்

கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே

அளியரோ அளியர் அவன்அளி .முந்தோரே

நுண்பல சிதலை அரிதுமுயன்று எடுத்த

10 செம்புற்று இயல் போல

ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு உலமருவோரே

குறைவில்லாமல் இறுக்கிக் கட்டப்பெற்ற வாரை உடையதும், வரைம் கொண்ட மரத்தால் செய்யப்பட்ட நடுவிடம் விளங்குமாறு மயிலின் தழைத்த நீண்ட இறகால் கட்டப்பெற்றதும் புள்ளிகளை உடைய அழகிய மாலையைப் பொன்போலும் தளிரை உடைய உழிஞைப் பூவோடு விளங்க, அணிந்து, குருதிப் பலி விரும்புவதும் ஆகிய அச்சம் அமைந்த முரசம் அதனை நீராட்டி வருவதற்கு முன் எண்ணெய் நுரையை எடுத்து வைத்தால் பொன்ற மெல்லிய மலர் இருக்கையை இன்னது என அறியாமல் ஏறிப்படுத்து இருந்த என்னைச் சினந்து இரண்டு கூறாக வெட்டும் நின் கூர்மையான வாளால் அதனைச் செய்யாமல் விடுத்தாய். அது சிறந்த சான்றாகும். நீ தமிழை முழுநிலையில் அறிந்த சான்றோன் என்பதற்கு,

அத்தோடு அமையாமல் நெருங்கி வந்து உன் செருக்கமைந்த முழவு போன்ற தோளை வீசி, குளிர்ச்சி தவழ விசிறியைக் கொண்டு விசிறியவனே. அகன்ற உலகம் பாராட்ட இங்குப் புகழ் உடையவர்க்கு அல்லாமல் அங்கும் தாம் உயர்ந்த வீடுபேறு உலகத்தில் தங்குதல் இல்லை என்பதைத் தெளிவாகக் கேட்ட, கேள்வியால் போலும் நீ வெற்றிமிக்க தலைவனே, இங்கு இச்செயலைச் செய்தது.

52. உன்னை எதிர்ப்பவர் நாடு காடாகும்

திணை – வாகை, துறை – அரசவாகை

அணங்கு உடை நெடுங்கோட்டு அளையகம் முனைஇ

முணங்கு நிமிர் வயமான் முழுவலி ஒருத்தல்

ஊன்நசை உள்ளம் துரப்ப இரை குறித்துத்

தான் வேண்டு மருங்கின் வேட்டு எழுந்தாங்கு

5 வடபுல மன்னர் வாட அடல் குறித்து

இன்னா வெம்போர் இயல்தேர் வழுதி

இதுநீ கண்ணியது ஆயின் இருநிலத்து

யார்கொல் அளியர்தாமே ஊர்தொறும்

மீன்கூடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி

10 வயல் உழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்

பெருநல் யாணிரின் ஓர்இ இனியே

கலிகெழு கடவுள் கந்தம் கைவிடப்

பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்

நரைமு தாளர் நாயிடக் குழிந்த

15 வல்லி நல்லகம் நிறையப் பல்பொறிக்

கான வாரணம் ஈனும்

காடாகி விளியும் நாடுடை யோரே!

அச்சத்தைத் தரும் பெரியமலையில் குகையிடத்தில் இருத்தலை வெறுத்துக் கிளர்ச்சியுடன் நிமிர்த்த வலியமைந்த ஆண் புலி இறைச்சியை விரும்பும் உள்ளம் செலுத்த அதற்குரிய தீனியை விரும்பித் தாம் விரும்பும் திசையில் விருப்பத்துடன் எழுந்ததுபோல, வடநாட்டு அரசர்கள் வருந்த, அவர்களை வெல்லுதலைக் கருதி, கொடிய போர்க்குத் தகுந்த வலிமையுடன் இயற்றப்பெற்ற தேரை உடைய பாண்டியனே. இதனை நீ கருதுவாய் என்றால் இவ்வுலகில் எதிர்த்து நிற்பவர் உன் இரக்கத்திற்கு உரியவர். ஊர்தொறும் மீன் சுடும் புகைநாற்றம், நன்செய் நிலத்தில் உள்ள மருத மரத்தின் கிளைகளைச் சூழும். நல்ல வருவாய் நீங்கி, ஆரவாரம் மிக்க தூண்களில் விளங்கும் தெய்வங்கள் அவற்றைக் கைவிடுமாறு பலியிடம் மாறும். முன்பு நரைத்த முதியவர் சூதுக் காயை இடுதலால் பள்ளமான அவ்விடம் நிரம்பிப் பல புள்ளிகளை உடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாகி அழியும்.

53. கபிலர் இல்லை என்றாலும் கவிஞன் நான் பாடுவேன்!

திணை – வாகை, துறை - அரசவாகை

முதிர்வார் இப்பி முத்தவார் மணல்

கதிர்விடு மணியின் கண்பொரு மாடத்து

இலங்குவளை மகளிர் தெற்றி ஆடும்

விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமம் கொன்ற

5 களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய!

விரிப்பின் அகலும் தொகுப்பின் எஞ்சும்

மம்மர் நெஞ்சத்து எம்மனோர்க்கு ஒருதலை

கைம்முற் றலநின் புகழே என்றும்

ஒளியோர் பிறந்தஇம் மலர்தலை உலகத்து

10 வாழேம் என்றலும் அரிதே! தாழாது

செறுத்த செய்யுள் செய்செந் நாவின்

வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்

இன்றுளன் ஆயின் நன்றுமன் என்றநின்

ஆடுகொள் வரிசைக்கு ஒப்பப்

15 பாடுவன் மன்னால் பகைவரைக் கடப்பே

முதிர்ந்த வெண்மையான சிப்பியின் முத்துப்போல் பரவி அகன்ற மணலில் ஒளிவிடும் மணிகளால் கண்ணைப் பறிக்கும் மாடத்தில் உள்ள வளையல் அணிந்த மகிளர் திண்ணையில் விளையாடும் புகழ் விளங்கும் விளங்கில் என்னும் ஊருக்குப் பகைவரால் வந்த துயர் தீர்த்துப் பகைவென்ற யானையையும் குதிரையையும் உடைய இரும்பொறையே. உன் புகழை விரிவாகக் கூறில் மேலும் விரியும் சுருங்கக்கூறின் பலவற்றைக் கூறமுடியாது விடுபடும். அதனால் தெளிவில்லாத நெஞ்சுடைய எம் போன்றவர்க்கு உன் புகழை உறுதியாக எப்போதும் கூறமுடியாது. கல்வியால் சிறந்தோர் பிறந்த இப்பெரிய உலகத்தில் நாம் வாழ மாட்டோம் என்று இருத்தலும் கூடாது. விரைவாகப் பல பொருளையும் அடக்கியள செய்யுளை இயற்றும் செவ்விய நாவையும்

54 புலவர்க்கு எளியவன்! பகைவர்க்குக் கொடியவன்

திணை – வாககை, துறை – அரசவாகை

எங்கோன் இருந்த கம்பலை மூதூர்

உடையோர் போல இடையின்று குறுகிச்

செம்மல் நாளவை அண்ணாந்து புகுதல்

எம்மன வாழ்க்கை இரவலர்க்கு எளிதே

5 இரவலர்க்கு எண்மை அல்லது புரவு எதிர்ந்து

வானம் நாண வரையாது சென்றோர்க்கு

ஆனாது ஈயும் கவிகை வண்மைக்

கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந்து எழுந்த

நெடுமொழி மன்னர் சினைக்குங் காலைப்

10 பாசிலைத் தொடுத்த உவலைக் கண்ணி

மாசுண் உடுக்கை மடிவாய் இடையன்

சிறுதலை ஆயமொடு தறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்சு வியன்புலத்து அற்றே

வலிதுஞ்சு தடக்கை அவனுடை நாடே

எம் அரசன் இருந்த ஆரவாரம் மிக்க பழைய ஊரில் அவ்வருக்கு உரியவர் போல, காலம் பாராது, நெருங்கி நிறைவுடைய அரசவையில் நிமிர்ந்து புகுதல் எம் போன்ற வாழ்வுடைய இரவலர்க்கு எளிதாகும். அவ்வாறு இரவலர்க்கு எளிமையானது. அவ்வாறு இரவலர்க்கு எளிமையானது அல்லாமல் பாதுக்காத்தலைக் கொண்டு மழையும், குறைய அளவின்றி இரவலர்க்கு வழங்கும் அகன்ற கையை உடைய, விரைத்த செலவினை உடைய குதிரைகளைக் கொண்ட கோதையை வலிமைகாட்டி எதிர்த்து வந்தவஞ்சின வேந்தனை எண்ணும் போது, பசுமையான இலைகளால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையையும் அழுக்குப் படிந்த உடையையும் சீழ்க்கையடிக்கும் வாயையையும் உடைய இடையன், சிறிய தலையை உடைய ஆட்டுக் குட்டியின் நெருங்க முடியாத புலி வாழும் பெரிய கட்டத்தைப் போன்றதாம். வலிமை தேங்கிய நெடிய கையை உடைய அக் கோதையுடைய நாடு.

55. அறநெறி தவறாது அரசாளுக, நீயே!

திணை- பாடாண், துறை – செவியிறவுறாஉ

ஓங்குமலைப் பெருவில் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ

ஒருகணை கொண்டு மூவெயில் உடற்றிப்

பெருவிறல் அமரார்க்கு வெற்றி தந்த

கறை மிடற்று அண்ணல் காமர் சென்னிப்

5 பிறைநுதல் விளங்கும் ஒருகண் போல

வேந்து மேம்பட்ட பூந்தார் மாற

கடுஞ் சினத்த கொல் களிறும்

கதழ் பரிய கலி மாவும்

நெடுங் கொடிய நிமிர் தேரும்

10 நெஞ்சுடைய புகல் மறவரும் என

நான்குடன் மாண்ட தாயினும் மாண்ட

அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்

அதனால் நமரெனக் கோல் கோடாது

பிறர்எனக் குணங் கொல்லாது

15 ஞாயிறு றன்ன வெந்திறல் ஆண்மையும்

திங்கள் அன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்

வானத்து அன்ன வண்மையும் மூன்றும்

உடையை ஆகி இல்லோர் கையற

நீ நீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்

20 வெண்தலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்

நெடுவேள் நிலைஇய காமர் வியன்துறைக்

கடுவளி தொகுப்ப ஈண்டிய

வடுவாழ் எக்கர் மணலினும் பலவே

உயர்ந்த மலையாகிய பெரிய வில்லைப் பாம்பாகிய பெரிய கயிற்றைப் பூட்டி, ஒப்பில்லாத அம்பைக் கொண்டு தொங்குகின்ற மூன்று மதில்களையும் அழித்துக் தேவர்களுக்கு வெற்றியைத் தந்த நீலகண்டனாகிய சிவபெருமானின், பிறைமுடித்த நெற்றியில் விளங்கும் கண்போலச் சேர சோழ வேந்தர்க்கு மேம்பட்ட மாலை அணிந்த நன்மாறனே.

மிகுந்த சினமுடைய கொல்லும் யானையும், விரைந்து செல்லும் மனைச் செருக்கு உடைய குதிரையும், நீண்டகொடி விளங்கும் உயர்ந்த தேரும், வலிமை வாய்ந்த வீரரும் என்று நான்கு படைச் சிறப்புடையதாயினும் பெருமைமிக்க அறநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதே, அரசின் வெற்றியாகும். அதனால் இவர் நம்மவர் என்று செம்மையிலிருந்து சாயாது, இவர் பிறர் என்று அவர் நல்இயல்பை மறவாது, கதிரவன் போன்ற சிறந்த நடுநிலைமையையும் வீரத்தையும் திங்களைப் போன்ற சிறந்த குளிர்ச்சியையும், மழையைப் போன்ற கொடையையும் உடையவனாக இல்லை என்பார். இல்லை என்னும் படி நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக. பெருந்தகையே. ஆழமான நீரையும், வெண் நுரையையும் உடைய திருச்செந்திலில்

நெடிய முருகவேள் நிலை பெற்ற விரும்பத்தக்க பெரிய துறைகளில் காற்றுத் திரட்டிக் குவித்த மணலிலும் பல காலம் வாழ்வாயாக.

56. கடவுளும் நீயே! காவலனும் நீயே!

திணை – பாடாண், துறை – பூவை நிலை

- ஏற்றுவலன் உயரிய எரிமருள் அவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்
கடல்வளர் புரிவளை புரையும் மேனி
அடல்வெந் நாஞ்சில் பனைக்கொடி யோனும்
5 மண்ணுறு திருமணி புரையும் மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்
மணிமயில் உயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக ஊர்தி ஒண்செய் யோனும்என
ஞாலம் காக்கும் கால முன்பின்
10 தோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளும்
கூற்றுஓத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலிஓத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழ்ஓத் தீயே அகமுநர் அடுநனை
முருகுஓத் தீயே முன்னியது முடித்தலின்
15 ஆங்காங் கவரவர் ஓத்தலின் யாங்கும்
அரியவும் உளவோ நினக்கே அதனால்
இரவலர்க்கு அருங்கலம் அருகாது ஈயா
யவனர் நன்கலம் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
20 ஒண்தொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
ஆங்கினிது ஒழுகுமதி ஓங்குவாள் மாற
அங்கண் விசம்பின் ஆரிருள் அகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவும் குடதிசைத்

தண்கதிர் மதியம் போலவும்

25 நின்று நிலைஇயர் உலகமொடு உடனே

காளைக் கொடியைப் பிடித்தவனும், தீப்போன்று விளங்கும் ஒளியுடைய சடையை உடையவனும் எதிர்க்க இயலாத மழுப்படை உயடைவனுமாகிய சிவனும், கடலில் வளரும் சங்கு போன்ற வெண்ணிற உடலையும், வலிமையான கலப்பையும் பனைக்கொடியையும் உடையள பலதேவனும், கழுவப்பெற்ற நீலமணிபோல் நிறத்தையம், கருடக்கொடியை உடைய கண்ணனும், நீலமணிபோலும் மயில்கொடியுடைய உறுதியான வெற்றியை உடைய பிணிமுகம் என்னும் யானையை வாகனமாகக் கொண்ட முருகனும் என உலகம் காக்கும் வலிமையும் அழியாப் புகழையும் உடையவர் நால்வர்.

இருவருள் நீக்கமுடியாத சினத்தால் அழிப்புக்கடவுளாம் சிவனை நீ ஒப்பாய். வலிமையால் பலதேவனை ஒப்பாய் புகழால் பழிப்பாரை அழிக்கும் கண்ணனை ஒப்பாய். நினைத்ததை நிறைவேற்றுவதில் முருகனை ஒப்பாய். நீ அந்நால்வரைப் போல் இருத்தலின் உனக்கு அரியவை எவையும் இல்லை.

அதனால் கொடுப்பவர்க்கு அரிய அணிகலன்களைக் குறைவின்றிக் கொடுப்பாயாக. யவனர்களால் நல்ல அழகிய கலன்களில் தரப்பெற்ற குளிர்ந்த மணமிக்க மதுவை, அழகிய மகளிர் நாள்தோறும் எடுத்துத் தர மகிழ்ச்சி மிக வாழ்வாயாக. அழகிய இடமகன்ற வானில் கப்பிய இருளை ஒட்டும் கதிரவ் போன்றும், மேல் பால் எழுந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய மதியைப் போலவும் நீ உலகம் உள்ளவரை நிலைபெற்று வாழ்வாயாக.

57. கட்டுத் தறிக்கும் உதவாத காவல் மரங்களை விட்டுவிடு!

திணை – வஞ்சி, துறை – துணைவஞ்சி

வல்லார் ஆயினும் வல்லநர் ஆயினும்

புகழ்தல் உற்றோர்க்கு மாயோன் அன்ன

உரைசால் சிறப்பின் புகழ்சால் மாற

நின்னொன்று கூறுவது உடையேன் என்னெனின்

5 நீயே பிறர்நாடு கொள்ளும் காலை அவர்நாட்டு

இறங்குகதிர்க் கழனிநின் இளையரும் கவர்க

நனந்தலைப் பேரூர் எரியும் நக்க

மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் ஒளிறு இலங்கு நெடுவேல்

ஒன்னார்ச் செருப்பினும் செகுக்க என்னதூஉம்

10 கடிமரம் தடிதல் ஓம்பு நின்

நெடுதல் யானைக் கந்து ஆற்றானே

அறிவில் தேர்ந்தவராயினும், தேர்ச்சி இல்லாவதர் ஆயினும் புகழ்வோர்க்கு மாயோனைப் போன்று பாதுகாக்கும் நன்மாறனே உனக்கு ஒற்றைச் சொல்வேன். நீ உன் பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளும் போது அவர் நாட்டில் உள்ள முதிர்ந்த கதிர்களை உன் வீரர் கொள்ளையிட்டாலும் இருக. அகன்ற ஊரை எரித்தாலும் எரிக்க. உன் வேல் பகைவரை அழித்தாலும் அழிக்க. ஆனால் பகைவர் காவல் மரத்தை மட்டும் வெட்டுவதைக் கைவிடுக. ஏனெனில் உன் நெடிய யானைக்கு அது கட்டும் தறி போன்று ஆகும் தகுதி உடையது.

58. இரு பெரும் மன்னர்கள் இணைந்தே வாழ்க

திணை - பாடாண், துறை - உடனிலை

நீயே தண்புனல் காவிரிக் கிழவனை இவனே

முழுமுதல் தொலைந்த கோளி ஆலத்துக்

கொழுநிழல் நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்

தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது

5 நல்லிசை முதுகுடி நடக்கறத் தழீஇ

இளைய தாயினும் கிளைஅரா எறியும்

அருநரை உருமின் பொருநரைப் பொறாஅச்

செருமாண் பஞ்சவர் ஏறே நீயே

அறந்துஞ்சு உறந்தைப் பொருநனை இவனே

10 நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளியவென

வரைய சாந்தமும் திரைய முத்தமும்

இமிழ்குரல் முரசம் மூன்றுடன் ஆளும்

தமிழ்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே

பால்நிற உருவின் பனைக்கொடி யோனும்

15 நீல்நிற உருவின் நேமியோனும் என்று

இருபெருந் தெய்வமும் உடனின் றாங்கு

உருகெழு தோற்றமொடு உட்குவர விளங்கி

இன்னீ ராகலின் இனியவும் உளவோ

இன்னும் கேண்மின் உம்இசை வாழியவே

20 ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு ஆற்றுதிர் இருவிரும்

உடனிலை திரியீர் ஆயின் இமிழ்திரைப்

பெளவம் உடுத்திப் பயங்கெழு மாநிலம்

கையகப் படுவது பொய்யா காதே

அதனால் நல்ல போலவும் நயவ போலவும்

25 தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவும்

காதல் நெஞ்சில் நும்இடைபுகற்கு அலமரும்

ஏதில் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது

இன்றே போல்க நும்புணர்ச்சி வென்று வென்று

அடுகளத்து உயர்க நும்வேலே கொடுவரிக்

30 கோள்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி

நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த

குடுமிய ஆகபிறர் குன்றுகெழு நாடே

சோழனே! நீ குளிர்ந்த நீரையுடைய காவிரிக்குத் தலைவன். பாண்டியனோ அடிமரம் கெட்டுப் போன ஆலமரத்தின் வளமான நிழல் அமைந்த நெடிய கிளையை அதன் விழுதுகள் தாங்குவது போல, முன்னவர் இறக்கவும் நடுங்காது புகழ்வாய்ந்த பழமையான குடியைப் பாதுகாத்து, தான் சிறிதாயினும் பாம்பைக்கூட்டத்தோடு அழிக்க வல்ல இடிபோல் பகைவரைக் காணப்பெறாது அடிக்கும் சிங்கம்.

பால்போல் நிறத்தை, பனைக்கொடியை உடைய பலதேவனும், நீலநிறத்தையம் சக்கரத்தையம் உடைய கண்ணனும் ஆகிய இரு தெய்வங்களும் கூடியிருந்தால் போன்று பகைவர்க்கு அச்சம் தரும் தோற்றத்தோடு விளங்கி நீங்கள் இருத்தலின் இதனினும் இனிய காட்சி உண்டோ? இன்னும் கேட்பீராக. உங்களுக்குள் ஒருவர்க்கு உதவீவராக. நீங்கள் இருவரும் கூடியிருக்கும் இந்நிலை மாறாது இருப்பினும் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகம் உங்கள் முன்னோர் சென்ற முறையில் சென்று அன்பால் பொருந்தி, உங்களிடையே புகுந்து உங்களைப் பிரிக்கத் தவிக்கும் பகைவருடைய சொல்லைக் கேளாமல் இன்றுபோலவே என்றும் உறவோடு இருங்கள். உங்கள் வேல்கள் போர்க்களங்களில் புகுந்து வென்று உயர்வதாக. வளைந்த கோடுகளை உடைய புலியின் வடிவில் செய்யப்பெற்ற இலச்சினையைப் பெரிய கயலுடன் பொறித்த உச்சியை உடையவளாகப் பிறருடைய குன்றங்களைக் கொண்ட நாடுகள் உன் நாடுகள்.

59. வாய்மையில் சிறந்த வள்ளல் நீயே!

திணை - பாடாண். துறை - புவை நிலை

ஆரம் தாழ்ந்த அணிகிளர் மார்பின்
தாள்தோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழதி
வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்தல்
தேற்றாய் பெரும பொய்யே என்றும்

5 காய்சினம் தவிராது கடலூர்பு எழுதரும்
ஞாயிறு அனையை நின் பகைவர்க்குத்
திங்கள் அனையை எம்ம னோர்க்கே

தாழ்ந்து தொக்கும் மாலையையும் அழகிய மார்பையும் முழந்தாளைத் தொடும் நீண்ட
கைகளையும் உடைய தகுதிமிக்க பாண்டிய வேந்தனே. நீ அருள் செய்தலில்
பெரியவன். நீ பொய்யை என்றும் விரும்பமாட்டாய். மிகுதியான வெப்பம் நீங்காமல்
கடல்மேல் எழுந்து வரும் கதிரவனுக்கு ஒப்பாய். உன் பகைவர்க்கு ஆனால் எம்மைப்
போன்றவர்க்கு தண்மையான மதியைப் போன்றவன்.

60. நிலவைக் குடையென நினைத்தே தொழுதோம்

திணை - பாடாண், துறை - குடைமங்கலம்

முந்நீர் நாப்பண் திமில்கடர் போலச்
செம்மீன் இமைக்கும் மாக விசம்பின்
உச்சி நின்ற உவவுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்சையின் சுரமுதல் சேர்ந்த
5 சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதனம் அல்லமோ பலவே கானல்
கழிஉப்பு முகுந்து கல்நாடு மடுக்கும்
ஆரைச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி போக்கும்
உரனுடை நோன்பகட்டு அன்ன எங்கோன்

10 வலன்இரங்கு முரசின் வாய்வான் வளவன்
வெயில்மறைக் கொண்ட உருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை ஒக்குமால் எனவே

கடலின் நடுவில் செல்லும் படகின் விளக்கைப்போன்று செவ்வாய் விண்மீன் விளங்கும். வானத்தின் உச்சியில் நின்ற முழுமதியைக் கண்டு, கானமயில் போல் காட்டில் வந்த சில வளையல்களை அணிந்த விறலியும், நானும் விரைந்து பலமுறைத்தொழுதோம் அல்லவா? கடற்கரையில் விளைந்த உப்பை அள்ளி மலைநாட்டுக்குச் செல்லும் ஆரக்காலை உடையள வண்டியைக் குண்டு, குழி பார்த்துச் செலுத்தும் வலியள பாரம் தாங்கும் காளையைப் போலும் எம் தலைவன் வெற்றியுடன் முழங்கும் முரசையும் வெற்றியமைந்த வாளையும், வளவனது வெயிலை மறைத்துக் காக்கும் சிறந்தமை மாலைபொருந்திய வெண்கொற்றக் குடையைப் போன்றது என்று கருதி நாங்கள் தொழுதோம்.

61. பகைவர் தப்பார்! பணிந்தவர் வாழ்வார்!

திணை – வாகை, துறை – அரசவாகை

கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
 சிறுமாண் நெய்தல் ஆம்பலோடு கட்கும்
 மலங்குமிளிர் செறுவின் தளம்புதடிந் திட்ட
 பழன வாளைப் பரூஉக்கட் முணியல்
 5 புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை ஆக
 விலாப் புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
 நீடுகதிர்க் கழனி சூடுதடு மாறும்
 வன்கை வினைஞர் புன்தலைச் சிறாஅர்
 தெங்குபடு வியன்பழம் முனையின் தந்தையர்
 10 குறைக்கண் நெடும்போர் ஏறி விசைத்தெழுந்து
 செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
 வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்
 எ.கு விளங்கு தடக்கை இயல்தேர்ச் சென்னி
 சிலைத்தார் அகல மலைக்குநர் உள்ளினில்
 15 தாம் அறி குவர்தமக்கு உறுதி யாம்அவன்
 எழுஉறழ் திணிதோள் வழவின்று மலைந்தோர்
 வாழக் கண்டன்றும் இலமே தாழாது
 திருந்து அடிபொருந்த வல்லோர்

வருந்தக் காண்டல் அதனினும் இலமே!

திரண்ட கூந்தலையும், செருகிய தலையையும் உடைய உழத்தியர் நெய்தலை அல்லியுடன் நீக்குவர். அவ்வயலில் விலாங்கு மீன் திரியும் அதனை பரம்பு அடிக்கும் போது துண்டிக்கப் படும். அம்மீனைச் சோற்றுடன் விலாப்புடைக்க உண்பர். உண்ட மயக்கத்தால் நெல் அரியை இடும் இடம் தெறியாமல் தடுமாறுவர்.

அவர்களின் இளம்சிறுவர், தேங்காயை வெறுத்து, முகடு கூட்டிய நெல்போரின் மேல் ஏறிப் பனம் பழத்தைப் பறிக்க முயல்வர். இத்தகைய வளமான நாட்டின் தலைவன் சேட்சென்னி. அவன் வேலைக் கொண்ட வலிமையான கையையும், வேலைபாடமைந்த தேரையும் உடையவன். அவனோடு போரிடும் பகைவர், அவர்க்கு என்ன நேரும் என்பதை அறிவர். நாங்கள் கணைய மரம் போன்ற வலிமையை உடைய அவனோடு நேர் நின்று போரிட்டவர் எவரையும்வாழக் கண்டதில்லை. அதுபோன்று அவன் நல்லடியைப் பொருந்தி நின்றவர் எவரையும் வருந்தக் கண்டதில்லை.

62. இறந்து பெற்ற இறவாப் புகழ் - வீரம்

திணை - தும்பை, துறை - தொகைநிலை

வருதார் தாங்கி அமர்மிகல் யாவது

பொருது ஆண்டொழிந்த மைந்தர் புண்தொட்டுக்

குருதிச் செங்கை கூந்தல் தீட்டி

நிறம்கிளர் உருவின் பேஎய்ப் பெண்டிர்

5 எடுத்துஎறி அனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்

பருந்து அருந்துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து

அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்

தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே

உரைசால் சிறப்பின் முரைசு ஒழிந்தனவே

10 பன்னூறு அடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்

இடம்கெட ஈண்டியவியன்கண் பாசறைக்

களங்கொளற்கு உரியோர் இன்றித் தெறுவர்

உடன்வீழ்ந் தன்றால் அமரே! பெய்டிரும்

பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்

15 மார்பகம் பொருந்தி ஆங்கமைந் தனரே!

வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து

நாற்ற உணவி னோரும் ஆற்ற

அரும் பெறல் உலகம் நிறைய

விருந்து பெற்றனரால் பொலிகளும் புகழே

வருகின்ற தூசிப்படையாகிய முப்படையைத் தடுத்து வெற்றி கொள்வோம் என்று நினைப்பது என்ன நிலையோ? போரிட்டு இறந்த வீரர் புண்ணைத் தோண்டி இரத்தம் படிந்த சிவந்த கையால் கூந்தலைச் சீவி ஒளிமிக்க உருவத்தை உடைய பேய் பெண்கள் எடுத்து அடிக்கும் இரங்கல் ஒலிக்குத் தக ஆட, பருந்துகள் கூடி ஊனை அருந்தத் தம் படையோடு நேரிய போர் புரிந்த வேந்தர் இருவரும் இறந்துபட்டனர். அவர்கள் குடைகள் கவிழ்ந்தன. பாராட்டப்பெறும் முரசுகள் முழங்கவில்லை. பல நூறாக அடுக்கி எண்ணப்பெற்ற பல்வகைப் படைகளும் இடம் இல்லை என்னும்படி நெருங்கிய அகன்ற படைவீட்டில் போர்க்களத்தைத் தம்முடையதாக்கிக் கொள்வோர் யாரும் இல்லாமையால் காண்போர் கலங்க அனைவரும் இறந்ததால் போர் ஒழிந்தது.

மகளிர் இலைக்கறி உண்ணாதவராய்க் குளிர்நீரில் மூழ்காதவராய்த் தம் கணவர் மாற்பகம் தழுவி இறந்தனர். வாடாத பூவையும் மூடாத கண்ணையும் அவிமண உணவையும் உடைய அமரரும் கிடைத்தற்கரிய பெரிய விருந்தினைப் பெற்றனர். உங்கள் புகழ் விளங்குவதாக.

63. போரால் நாடு பாழாய்ப் போனது

திணை – தும்பை, துறை - தொலைநிலை

எனைப்பல் யானையும் அம்பொடு துளங்கி

விளைக்கும் வினையின்றிப் படை ஒழிந்தனவே

விறற்புகழ் மாண்ட புரவி எல்லாம்

மறத்தனைக மைந்தரொடு ஆண்டுபட்டனவே

5 தேர்தர வந்த சான்றோர் எல்லாம்

தோல்கண் மறைப்ப ஒருங்கு மாய்ந்தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குநர் இன்மையின் இருந்து விளிந்தனவே

சாந்தமை மார்பில் நெடுவேல் பாய்ந்தென

10 வேந்தரும் பொருது களத்து ஒழிந்தனர் இனியே

என்னாவது கொல் தானே கழனி

ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்

பாசவல் முக்கித் தண்புனல் பாயும்

யாண ரறா வைப்பிற்

15 காமர் கிடக்கை அவர் அகன்தலை நாடே

போர்களம வந்த எல்லா யானைகளும் அம்புப் பட்டு நடுங்கிப் போர்த்தொழில் இன்றி இறந்தன. வலிமையான சிறந் குதிரைகள் எல்லாம் வீரர்களோடும் சேர்ந்து மாண்ட தேரேறி வந்த வீரர் அனைவரும் கேடயம் மறைக்க இறந்தனர். இறுக்கிக் கட்டிய மயிர் சீவாத முரசுகள் அனைத்தும் அதனை அடிப்போர் இல்லாததால், ஒருபக்கம் கிடந்தன. இனி என்னதான் ஆகுமோ? வயலில் செழித்த அல்லியை வளையலாக அணிந்த மகளிர் வளமான அவலை உண்டு, குளிர்ச்சியான நீரில் ஆடும் வளம் நீங்காத அழகிய குழயிருப்புக்களை உடைய நாடு முழுநிலையில் அழிந்தது.

64. பாண்டியனைப் பாடுவோம்! பசித்துயர் தீர்வோம்

திணை – பாடாண், துறை – விறலியாற்றுப்படை

நல்யாழ் ஆகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்

செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

களிற்றுக்கணம் பொருந கண்ணகன் பறந்தலை

விசம்பு ஆடுளருவை பசுந்தடி தடுப்பப்

5 பகைப்புலம் மரீஇய தகைபெருஞ் சிறப்பின்

குடுமிக் கோமாற் கண்டு

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே!

சில வளையல்களை அணிந்த விறலியே, நல்ல யாழையும் சிறுபறையையும் ஒருபக்கத்தில் உள்ள மாக்கிணையையும் எடுத்துக் கொண்டு செல்வோம். யானைக் கூட்டங்கள் போரிட்ட அகன்ற போர்க்களத்தில் வானில் பறக்கும் பருந்துக்களை ஊன் துண்டங்கள் தடுக்கப் பகைவர் நாட்டில் பொருத்திய முடுகுடுமி பெருவழுதியைக் கண்டு புல்லரிசிக் கஞ்சியைக் குடித்தலை நீக்குவதற்கு அவனைக் காணச்செல்வோம்.

65. மன்னன் போனான்! மகிழ்ச்சியும் போனது!

திணை – பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை

மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப

இருங்கண் குழிசி கவிழ்ந்து இழுது மடறப்பச்

சுரும்புலூர் தேறல் சுற்றம் மறப்ப

உழவர் ஓதை மறப்ப விழவும்

5 அகலுள் ஆங்கண் சீறார் மறப்ப

உவவுத்தலை வந்த பெருநாள் அமையத்து

இருசுடர் தம்முள் நோக்கி ஒருசுடர்

புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்

தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித்து எறிந்த

10 புறப்புண் நாணி மறத்தகை மன்னன்

வாள்வடக்கு இருந்தனன் ஈங்கு

நாள்போல் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே!

முரசம் மார்ச்சினையை மறந்தது. யாழ் - இசை மீட்டலை இழந்தது. அகன்ற பெரிய பாணை கவிழ்த்து வைக்கப்பட்டுத் தயிரகடைதலை இழந்தது. வண்டுகள் மொய்க்கும் மதுவை அருந்தச் சுற்றம் இழந்தது. உழவர் உழுதொழிலை இழந்தனர். சிறிய ஊர்கள் தம் தெருக்களில் விழாவை இழந்தன. முழுமதி நாளாம் பொருநாளில் மாலையில் மேற்கே, கதிரவன் மறைய கிழக்கே திங்கள் எழுந்தது போலத் தனக்கு ஒப்பான மன்னன் மார்பில் ஏவிய வேலால் உண்டாகிய புண் முதுகில் வெளிப்பட்டதை எண்ணி வெட்கப்பட்டு தன் வாளுடன் வடக்கிருந்தனன். அவன் இல்லமல் வாழும்நாட்கள் முன்னே கழிந்தது போல் கழிய மாட்டா.

66. வென்றிலன் எனினும் வீருன் அவனே!

திணை - வாகை, துறை -அரசவாகை

நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி

வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக

களிஇயல் யானைக் கரிகால் வளவ

சென்றமர்க் கடந்தநின் ஆற்றல் தோன்ற

5 வென்றோய் நின்னினும் நல்லன் அன்றே

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புகழ் உலகம் எய்திப்

புறப்புண் நாணி வடக்கிருந் தோனே!

குளிர்ந்த பெரிய கடலில் பருவக்காற்றை அறிந்து, கப்பல் செலுத்திக் கடல் ஆட்சி புரிந்த வலிமையுடையவன் வழியில் வந்தவனே. செருக்கும் இயல்பை உடைய யானைகளைக் கொண்ட கரிகால்வளவனே. உனது வலிமை தோன்ற போரில் வெற்றி கொண்டவனே. நிறைந்த வருவாயை உடைய வெண்ணிப் போர்க்களத்தில் உன் மேல் மார்பில் துளைத்ததால் உண்டாகிய முதுகு புண்ணுக்கு வெட்கப்பட்டு வடக்கிருந்து புகழ் உலகம் எய்திய சேரலாதன் உன்னிலும் வெற்றி வலம் வாய்ந்தவன் அல்லனோ?

67. அன்னப் பேடைக்கும் பரிசு அள்ளித் தருவான் கிள்ளி வளவன்

திணை - பாடாண், துறை - இயன்மொழி

அன்னச் சேவல் அன்னச் சேவல்

ஆடுகொள் வென்றி அடுபோர் அண்ணல்

நாடுதலை அளிக்கும் ஒண்முகம் போலக்

கோடுகூடு மதியம் முகிழ்நிலா விளங்கும்

5 மையல் மாலையாம் கையறுபு இனையக்

குமரிஅம் பெருந்துறை அயிரை மாந்தி

வடமலைப் பெயர்குவை ஆயின் இடையது

சோழன் நாட்டுப் படினே கோழி

உயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை அசைஇ

10 வாயில் விடாது கோயில் புக்குளம்

பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க இரும்பிசிர்

ஆந்தை அடியுறை எனினே மாண்டநின்

இன்புறு பேடை அணியத் தன்

நன்புறு நன்கலம் நல்குவன் நினக்கே

ஆண் அன்னமே! ஆண் அன்னமே! மகிழ்ந்து ஆடுவதற்கு அமைந்த வெற்றியை உடைய பெரியவன் நாடு காவல் புரியும், ஒளிமுகம் போல இருபக்கமும் கூடி வளர்ந்த முழுமதியை ஒளி விளங்கும் மயக்கம் தரும் மலைப் பொழுதில் நான் செயலற்று வருந்துகின்றேன்.

நீ தெய்கே உள்ள குமரித் துறையில் அயிரை மீனை உண்டு வடக்கே உள்ள பனிமலைக்குச் செல்வாய் என்றால், இடையே உள்ள சோழநாட்டை

அடைவாய். சோழ நாட்டின் தலைநகரமாகிய உறையூரில் உயர்ந்த மாடங்களில் நீயும் உன் பெடையும் தங்கி வாயில் காவலரைக் கடந்து நேரே அரண்மனையுள் புகுந்து எம் பெருவேந்தனாகிய சோழன் கேட்க, பெருமைமிக்க பிசிரர் என்னும் ஊரில் வாழும் ஆந்தையின் அடியேன் என்று சொன்னால் அவன் உனக்குப் பெருமைக்குரிய உன் பெடையை அணியத் தக்க நல்ல அணிகலன்களைத் தருவான். இனிமையாகச் சென்று வருக.

68. பலரைத் தேடிப் போகாதீர் – பாட!

உடும்புஉரித்து அன்ன என்பு எழு மருங்கின்

கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது

சில்செவித்து ஆகிய கேள்வி நொந்து நொந்து

ஈங்கு எவன் செய்தியோ? பாண! பூண்சுமந்து

5 அம்பகட்டு எழிலிய செம்பொறி ஆகத்து

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையின்

ஆடவர்க்குப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை

புனிறுதீர் குழவிக்கு இலிற்றுமுலை போலச்

சுரந்த காவிரி மரங்கொல் மலிநீர்

10 மன்பதை புரக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்

உட்பகை ஒருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்கு

ஏவான் ஆகலின் சாவேம் யாம்என

நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்

தணிபறை அறையும் அணிகொள் தேர்வழிக்

15 கடுங்கள் பருகுநர் நடுங்குகை உகுத்த

நறுஞ்சேறு ஆடிய வறுந்தலை யானை

நெடுநகர் வரைப்பின் படுமுழா ஓர்க்கும்

உறந்தை யோனே குருசில்

பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே

உடும்பைத் தோல் உரித்தாற் போல எலும்பு எழும்பிய விலாவை உடைய சுற்றத்தில் வாட்டும் பசியை நீக்குபவரைக் காணாமல் கேட்பவர் பலராயினும் சிலரே விரும்பிக் கேட்கும் கலைத்திறத்தை எண்ணி, மிகுதியாகத் துன்புற்று இங்கே என்ன

செய்கின்றாயோ பாணனே? அணிகலன்களை அணிந்த அழகிய சிவந்த தேமல்களை உடைய மார்பமைந்த மென்மையான மகளிர்க்குப் பணிவும், பகைவரை வலிமையால் வென்று சிலைப்படுத்தலும், ஆகிய பெருமை மிக்கவன். அவன் ஈன்று சிறிது நாள் சென்ற குழந்தைக்குச் சுரக்கும் மார்பகம் போலப் பெரிய காவேரிக் கரையில் உள்ள மரங்களை அழிக்கும் சோழ நாட்டு வேந்தன்.

தன் படைகளில் உள் பகை ஒருசிறிது உண்டாகப் பறவை காட்டும் வெற்றிக்குரிய போர்க்கு எங்களை ஏவவில்லை. அதனால் நாங்கள் சாவோம் என்று தங்கள் பருத்த தோளைத் தட்டுவர். அவர்கள் எண்ணம் தணிவதற்குத் தாழ்ந்த ஒலியில் பறை முழக்குவர். அழகிய தெருக்களில் கிளர்ச்சி மிக்க கள்ளைக் குடிப்பவர் நடுங்கிய கையால் சிந்துவர். அதனால் கள் நாரும் சேற்றில் பாகர் ஏறாமல் தலையசைத்துச் செல்லும் யானை, பெரிய நகரில் ஒலிக்கும் முரசொலியினைச் செவிசாய்த்துக் கேட்கும். இத்தகைய உறையூரில் உள்ளான் எம் வேந்தன். அவன் பிறர் வாயிலை எண்ணாமல் மறந்து போகும் அளவில் நீங்கள் சென்றால் கொடுப்பான். நீங்கள் செல்க.

69. நீ காத்திருக்க வேண்டாம்! பரிசில் காத்திருக்கும் உனக்கு!

கையது கடன்றிறை யாழே மெய்யது

புரவலர் இன்மையின் பசியே அரையது

வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்

ஓம்பி உடுத்த உயவற் பாண

5 பூட்கை இல்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் என்ற இரும்பேர் ஓக்கலை

வையகம் முழுதுடன் வளைஇப் பையென

என்னை வினவுதி ஆயின் மன்னர்

அடுகளிறு உயவும் கொடிகொள் பாசறைக்

10 குருதிப் பரப்பின் கோட்டுமா தொலைச்சிப்

புலாக்களம் செய்த கலாஅத் தானையன்

பிறங்குநிலை மாடத்து உறந்தை யோனே

பொருநர்க்கு ஓக்கிய வேலன் ஒருநிலைப்

பகைப்புலம் படர்தலும் உரியன் தகைத்தார்

15 ஒள்ளொரி விரையும் உருகெழு பசும்பூண்

கிள்ளிவ வளவற் படர்குவை யாயின்

நெடுங்கடை நின்றலும் இலையே கரும்பகல்

தேர்வீச இருக்கை ஆர நோக்கி

நீஅவற் கண்ட பின்றைப் பூவின்

ஆடுவண்டு இமிராத் தாமரை

20 சூடாய் ஆதல் அதனினும் இலையே

கையில் இசைக்கடமையைச் செய்யும் யாழ், உடலில் உதவுவார் இல்லாமையால் பசி. இடுப்பில் தைத்ததால் வேறு நூல் புகுந்த வேர்வையால் நனைந்த கிழிந்த ஆடை. அதனைப் பாதுகாத்து உடுத்த வறுமையுடைய பாணனே! எழுக்கியில்லாதவன் உடல்போல், பொலிவற்ற பெரிய சுற்றத்தினை நீ உடையை, நாடெல்லாம் வளைந்து வந்து மெல்லென என்னைக் கேட்கிறாய் எனின், நான் கூறுகிறேன்.

வேந்தரது வலிமையான யானை புண்பட்டு வருந்தும் கொடி எடுக்கப் பெற்ற பாசறையின் குருதிப் பரப்பில் யானையைக் கொன்று புலால் நாளும் போர்க்களத்தை ஏற்படுத்திய படையை உடையவன். அவன் போரிடும் பொருட்டு எடுத்த வேலையுடையவன். சில வேளைகளில் பகைவர் நாடு புகுதலும் உரியவன். தகுதிமிக்க நீண்ட மாலையையும் எரியும் மழல் போன்ற நிறத்தையுடைய பொன்னால் ஆகிய அணிகலன்களையும் உடையவன். அக்கிள்ளி வளவனை அடுத்துச் செல்வாய் என்றால், நீ அவன் வாயிலில் நெடும் பொழுது காத்திருக்க வேண்டாம். நண்பகல் பொழுதில் அவன் கொடை வழங்கும் நேரத்தில் அவன் கொடைத்திறத்தை உன் கண்ணால் காண்பாய். அவனைக் கண்டபின்பு, பூவில் புகுந்துபாடும் வண்டு இசைக்காத பொன்தாமரைப் பூவை நீ சூடுவாய். நீ அங்குச் செல்க.

70. பாடு! உனக்கு பரிசு நிச்சயம்

தேளம் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண

கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன

நுண்கோல் தகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை

இனிய காண்க இவண் தணிகளனக் கூறி

5 வினவல் ஆணா முதுவாய் இரவல

தைஇத் திங்கள் தண்கயம் போலக்

கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்

அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது

இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்

- 10 கிள்ளி வளவன் நல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஓதி ஒண்ணுதல்
- 15 இன்னகை விறலியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்வை ஆயின் அசல்வை ஆகுவை
விறகுலய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடு அன்று, அவன் ஈகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்க அவன் தாளே!

இனிமையான நரம்பைக் கொண்ட சிறிய யாழை உடைய பாணனே! நீர்த்துறையில் வாழும் ஆமையைக் கம்பியில் கோத்தால் போன்று நுண்ணிய கோலால் கட்டப்பெற்ற கண்ணை உடைய பெரிய கிணைப் பறை இனிது ஒலித்தலை அறிவாயாக. அதனை அமைத்துக் கொண்டு செல்க என்று கேட்கின்ற உண்மை பேசும் இரவலனே! கேட்பாயாக. தை மாதத்துக் குளிர்ச்சி பொருந்திய பொய்கை போல எடுக்க எடுக்கக் குறையாத உணவினை உடைய பெரிய இடங்கள் சமையல் செய்யும் தீயை அன்றி மக்களை வருத்தும் தீயை அறியாது. சோறும் நீருமாகிய இரண்டு அமிழ்தத்தையும் வழங்கும் நம் நாட்டின் தலைவன் கிள்ளி வளவன். அவன் புகழை நினைத்து மனம் விரும்பும் வண்டு, சிறிய வெண்மையான அல்லி மலரில் ஒலிக்கும் வள்ளல் பண்ணன் என்பவனுடைய சிறுகுடி உள்ளது. அங்குப் பாதிரி மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய பொருந்திய நெற்றியைக் கொண்ட இனிய முறுவலையும் உடைய உன் விறலியுடன் மெல்ல நடந்து செல்லுவாய் என்றால், செல்வச் செழிப்பினன் ஆவாய்.

அச்செயல் விறகுகொள்ளச் சென்றவர் பொன்னைப் பெற்றால் போன்றதைப் போல் கண்டெடுக்கப் பெற்றதன்று. அது அவன் கொடைத் தன்மையைக் காட்டும். அவன் கொடையை நீ கருதுதல் வேண்டாம். அவன் முயற்சி வாழ்க.

71. இவனன்றோ அரசன்

- மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா உள்ளத்து
அடங்காத் தானை வேந்தர் உடங் கியைந்து
என்னொடு பொருது மென்ப அவரை
ஆரமர் அலறத் தாக்கித் தேரொடு
- 5 அவர்ப்புறம் காணேன் ஆயின் சிறந்த

பேரமர் உண்கண் இவளினும் பிரிக

அறநிலை திரியா அன்பின் அவையத்துத்

திறனில் ஒருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து

கால் செய்தே னாகுக மலிபுகழ்

10 வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பின்

பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்

மாவனும் மன்எயி லாந்தையும் உரைசால்

அந்துவஞ் சாத்தனும் ஆதன் அழிசியும்

வெஞ்சின இயக்கனும் உளப்படப் பிறரும்

15 கண்போல் நண்பிற் கேளிரொடு கலந்த

இன்களி மகிழ்நகை இழுக்கி யான்ஒன்றோ

மன்பதை காக்கும் நீள்குடிச் சிறந்த

தென்புலம் காவலின் ஓர்இப் பிறர்

வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே!

சிங்கம் போலச் சினந்து தணியா உள்ளத்துடன் அளவறிந்த படையை உடைய வேந்தர் ஒன்றுகூடி என்னோடு போரிடுவோம் என்று கூறுவர். அவரைப் போரில் அலறுமாறு தாக்கி அவர் தேரோடு புறங்காட்டி ஓடச்செய்வேன். அவ்வாறு செய்யாவிடின், 1. பெரியதும் மையுண்ட கண்களையும் உடைய என் தேவியைப் பிரிவேனாக, 2. அறநெறி மாறாத அன்புடையோர்க்குரிய அவையில் தகுதியில்லாத ஒருவனை அமர்த்தி முறைகெட்டுக் கொடுங்கோல் செய்தேன் ஆகுக. 3. மிகுந்த புகழுடைய வையை வளம் அமைந்த ஊர்களில் நல்ல வருவாயையுடைய மையல் என்னும் ஊரின் தலைவன் மாவன் என்பானும், வலிமையான மதில் என்ற பெயருடைய எயில் என்னும் ஊரின் ஆந்தை என்பானும், அந்துவன் சாத்தன், ஆதன் அழிசி, பெருஞ்சினமுடைய இயக்கன், என்பாரும் உள்பட மற்றவருமாகிய கண்ணைப் போன்ற நண்பருடன் கலந்த உரையாடி மகிழ்தலை இழந்தவனாகி, 4. காவல் கடமை பூண்ட அரசர் குடியில் சிறந்த பாண்டிய நாட்டை ஆளும் நிலை மாறிப் பிறர்க்குரிய வளமற்ற நிலம் காக்கும் குடியில் பிறப்பேனாக.

72. இதுவன்றோ வீரம்

நகுதக் களரே நாடுமீக் கூறுநர்

இளையன் இவனென வுளையக் கூறிப்

படுமணி இரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள்

நெடுநல் யானையும் தேரும் மாவும்

- 5 படைஅமை மறவரும் உடையம் யாமென்று
உறுதுப்பு அஞ்சாது உடல் சினம் செருக்கிச்
சிறுசொல் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமம் சிதையத் தாக்கி முரசமொடு
ஒருங்கு அகப்படேஎன் ஆயின் பொருந்திய
- 10 என்நிழல் வாழ்நர் சென்னிழல் காணாது
கொடியன்எம் இறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றும் கோலேன் ஆகுக!
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவன் ஆக
- 15 உலகமொடு நிலைய பலர்புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வரைகஎன் நிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
இரப்போர்க்கு ஈயா இன்மை யானுறைவே!

இவன் நாட்டைச் சிறப்பிததுக் கூறுவார் சிரிக்கத் தக்கவர் என்றும், இவன் இளையவன் என்றும், ஒலிக்கும் மணியை உடைய உயர்ந்த நல்ல யானையும், தேரும் குதிரையும் கருவிகளில் பழகிய வீரரும் நாங்கள் உடையேம் என்று என் வலிமைக்கு அஞ்சாமல் பகைச்சினம் கொண்டு இகழும் சொற்களைச் சொல்லிய வேந்தரைப் போர்க்களத்தில் சிதறி ஓடுமாறு போரிட்டு அவர் முரசத்துடன் சிறைப்படுத்துவேன். அவ்வாறு செய்யேன் என்றால் 1. சிறப்புப் பொருந்திய என் குடையின் கீழ் வாழ்பவர் சென்று தங்கும் நிழலைக் காணாமல் எங்கள் வேந்தன் கொடியவன் என்று எண்ணிக் கண்ணீர் வடித்து என்னைப் பழிக்கும் கொடுங்கோல் உடையவன் ஆவேனாக.

2. உயர்ந்த சிறப்பும் மேலான கேள்வி அறிவும் உடைய மாங்குடி மருதன் தலைவனாக உலகம் உள்ளவரை புகழ் அமைந்த புலவர் பலரும், எந்நாட்டைப் பாடாது நீங்குவாராக.

3. பாதுகாக்கப்படும் துன்பம் மிக அடைய இரப்பவர்க்கு உதவமுடியாத வறுமையுடையேன் ஆக.

73. கேட்டுப் பெறின் நாட்டையே தருவேன்

மெல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி

ஈயென இரக்குவர் ஆயின் சீருடை

முரசுகெழு தாயத்து அரசோ தஞ்சம்

இன்னுயிர் ஆயினும் கொடுக்குவன் இந்நிலத்து

5 ஆற்றல் உடையோர் ஆற்றல் போற்றாதுஎன்

உள்ளம் எள்ளிய மடவோன் தெள்ளிதின்

துஞ்சுபுலி இடறிய சிதடன் போல

உய்ந்தனன் பெயர்தலோ அரிதே மைந்துடைக்

கழைதின் யானைக் காலகப்பட்ட

10 வன்திணி நீண்முளை போலச் சென்றவன்

வருந்தப் போரேஎன் ஆயின் பெர்ருந்திய

தீதில் நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்

பல்லிருங் கூந்தல் மகளிர்

ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் தாரே

மெதுவாக வந்து எனது நல்ல அடியை அடைந்து கொடு என்று கேட்பாராயின் பழமையான உரிமையுடைய நாட்டையும் வழங்குதல் எளிது. என் உயிரையும் கேட்டால் கொடுப்பேன். பல்வகைத் திறமும் அமைந்தோர் என்னுடைய ஆற்றலை மதிக்காமல் என் வலிமையை இகழ்ந்த அறிவில்லாதவன் உறங்கும் புலிமேல் கால் இடறி வீழ்ந்த குருடன் போலத் தப்பிப் போக இயலாது. மூங்கிலைத் தின்னும் வலிமையான யானையின் கால் கீழ் அகப்பட்ட நெடிய முள்ளைப் போல மேல் சென்று அவர்கள் வருந்துமாறு போர் செய்யேன் என்றால், தீமையில்லாத மனமும் காதல் இல்லாத பலவாகத் திரண்ட கூந்தலையுடைய மகளிரின் பொருந்தா உறவில் என் மாலை பட்டுத் துவள்வதாக.

74. இரப்பதிலும் இறப்பது மேல்

குழவி இறப்பினும் ஊண்தடி பிறப்பினும்

ஆள்அன்று என்று வாளின் தப்பார்

தொடர்ப்படு ஞமலியின் இடர்ப்படுத்து இரீஇய

கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்

5 மதுகை இன்றி வயிற்றுத் தீத் தணியத்

தாம் இரந்து உண்ணும் அளவை

ஈன்ம ரோஇவ் வுலகத் தானே!

பிறக்கும் போதே குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும் குழந்தையின் முழுவடிவம் அமையாமல் தசை தடியாகவே பிறந்தாலும் அவற்றை ஆள் அல்ல என்று கருதாது வாளால் பிளப்பர். அது அரசர் குடியின் வழக்கம். சங்கிலியால் பிணிக்கப் பெற்ற நாயைப் போலச் சிறைப்பட்டிருக்க, அறவல்லாத உறவினர் முயற்சியால் வந்த சிறிய உணவை உறுதிப்பாடு இல்லாமல் வயிற்றின் பசித்தீயைத் தணித்துக் கொள்ளக் கேட்டுப் பெற்று உண்ணும் அளவில் இவ்வுலகில் அரச குடியினர் மகவைப் பெறுவாரோ? (மாட்டார்).

75. மனதைப் பொறுத்ததே பதவியின் சுமையும் சுகமும்

முத்தோர்க் கூற்றம் உய்த்தெனப்

பால்தரவ ந்த பழவிறல் தாயம்

எய்தினம் ஆயின் எய்தினம் சிறப்புளன

குடிபுரவு இரக்கும் கூரில் ஆண்மைச்

5 சிறியோன் பெறின்அது சிறந்தன்று மன்னே

மண்டுஅமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்தாள்

விழுமியோன் பெறுகுவன் ஆயின் தாழ்நீர்

அறுகய மருங்கின் சிறுகோல் வெண்கிடை

என்றாழ் வாடுவறல் போல நன்றும்

10 நொய்தால் அம்ம தானே மையற்று

விசும்புற ஓங்கிய வெண்குடை

முரசுகெழு வேந்தர் அரசுகெழு திருவே

முதியவர்களைக் கூற்றம் கொண்டு செல்ல முறைப்படி வந்த பழைய அரசரிமையை அடைந்தோம் என்றால், அடைந்தோம் சிறப்பென்று குடிமக்களிடம் உரிய வரியை மிகுதியாகப் பெறுதல் இரத்தலைப் போன்றதாம். அத்தகைய சிறப்பில்லாத ஆட்சியைச் சிறுமையோன் பெறின், அதில் பெருமை இல்லை. துணிந்து போரிடும் வலிமையும் முயற்சியும் உடையவன் பெருவானே ஆனால் தாழ்ந்த நீரையுடைய வற்றிய குளத்தில் சிறிய தண்டாகிய வெண்ணிற நெட்டி (தக்கை) கோடையில் உலர்ந்த கள்ளி போல் மிகவும் நொய்ம்மையானதாம். குற்றமற்றவானில் ஓங்கிய வெண்கொற்றக் குடையையும் முரசையும் உடைய அரசரது ஆட்சியைப் பொருந்திய செல்வம் அதுவே.

76. புதுமையிலும் புதுமை

ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும்

புதுவது அன்று இவ்வுலகத் தியற்கை

இன்றின் ஊங்கோ கேளலம் திரளரை

மன்ற வேம்பின் மாச்சினை ஒண்தளிர்

5 நெடுங்கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி

ஒலியல் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்

பாடின தெண்கிணை கறங்கக் காண்தக

நாடுகெழு திருவிற் பசம்பூட் செழியன்

10 பீடும் செம்மலும் அறியார் கூடிப்

பொருதும் என்று தன்தலை வந்த

புனைகழல் எழுவர் நல்வலம் அடங்க

ஒருதான் ஆகிப் பொருதுகளத்து அடலே!

ஒருவனை ஒருவன் அழித்தலும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதியது அன்று. அது இவ்வுலகத்து இயற்கை திரண்ட அடியை உடைய ஊர்ப் பொது மன்றத்தின் வேம்பின் பெரிய கிளையில் பொலிவுடைய தளிரைக் கொண்ட நீண்ட உழிஞைக் கொடியுடன் கலந்து நெருக்கமாகத் தொடுத்த தேன் மிக்க மாலையை, வளைய மாலையுடன் சிறப்பாகச் சூடி, இனிய போர்ப்பறை ஒலிக்கக் கண்ணுக்கினிய பொன் அணி அணிந்த நெடுஞ்செழியனின் பெருமையும் தலைமையும் அறியாமல் தங்களுள் கூடிப் போர் செய்வோம் என்று வந்த கழல் புனைந்த எழுவர் நல்ல வலிமையையும் ஒருங்கே அடங்க ஒருவனாக நின்று போரிட்டுக் களத்தில் அழித்தல் என்பதை இதற்கு முன்பு நாங்கள் கேட்டதில்லை.

77. சிறுவனா இவன்? இல்லை! சிறந்த வீரன்!

கிண்கிணி களைந்தகால் ஒண்கழல் தொட்டுக்

குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பின் ஒண்தளிர்

நெடுங்கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து

குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

5 நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன்

யார்கொல் வாழ்கஅவன் கண்ணி தார்பூண்டு

தாலி களைந்தன்றும் இலனே பால்விட்டு

அயினியும் இன்றுஅயின் றனனே வயின்வயின்

உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை

10 வியந்தன்றும் இழிந்தன்றும் இலனே அவரை

அழுந்தப் பற்றி அகல்விசம்பு ஆர்ப்புளழக்

கவிழ்ந்து நிலம்சேர அட்டதை

மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்றும் அதனினும் இலனே

சதங்கைக் கழற்றப் பெற்ற காலில் ஒளிபொருந்திய வீருக்கழல் அணியப் பெற்றுள்ளது. குடுமி நீக்கப் பெற்ற தலையில் வேப்பம் தளிர் நெடிய உழிஞைக் கொடியுடன் இணைத்து அணியப் பெற்றுள்ளது. சிறிய காப்புகள் அணிந்திருந்த கை வில்லைப் பற்றியுள்ளது. இவற்றை உடையவன் பெரிய தேரின் மொட்டில் அழகுபெற நின்றான். அவன் யார்? அவன் 'கண்ணி வாழ்வதாக. அவன் மாலையை அணிந்து ஐம்படைத் தாலியையும் கழற்றவில்லை. பால் குடித்தலை நீக்கி இன்றுதான் சோற்றுணவும் உண்டான். பக்கம் பக்கமாகப் பகைத்து வந்த புதிய வீரரை, வியந்து பாராட்டவும், இல்லை. பழிக்கவும் இல்லை. அவரை அகலாமல் பற்றி வானில் முழக்கம் உண்டாகக் கீழே பொட்டு அழித்ததற்கு மகிழ்ந்தானும் இல்லை. அதனைப் பெருமிதமாக நினைத்ததும் இல்லை.

78. இளையவன் அல்லன், இணையற்ற வீரன்!

வணங்குதொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்தாள்

அணங்கருங் கடுந்திறல் என்ஐ முணங்குநிமிர்ந்து

அளைசெறி உழுவை இரைக்கு வந்தன்ன

மலைப்பரும் அகலம் மதியார் சிலைத்தெழுந்து

5 விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிந்

பொருநனும் இளையன் கொண்டியும் பெரிதுஎன

எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்தின் பெயர

ஈண்டுஅவர் அடுதலும் ஒல்லான் ஆண்டுஅவர்

10 மாண்இழை மகளிர் நாணினர் அழியத்

தந்தை தம்முர் ஆங்கண்

தெண்கிணை கறங்கச் சென்று ஆண்டு அட்டனனே!

வளைந்த காலணியைக் கொண்ட வலிமையான கால்களையும் பகைவரால் வருத்துவதற்கு இயலாத வலிமையும் உடையவன் எங்கள் தலைவன், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். குகைகள் படுத்திருந்த புலி தலையைச் சிலிர்த்து எழுந்து இரை வேட்டைக்குக் கிளர்ந்தது போன்ற வெல்ல முடியாத வலிமையை மதியாமல் யாம் சிறந்தோம் பெரியோம், எம்முடன் போரிட வந்தவன் இளைஞன், கொள்ளையடிக்க வாய்த்த வாய்ப்பும் பெரிது, என்று இகழ்ந்து வந்த புதிய வீரர் பொலிவிழந்த கண்ணினர், புறமுதுகு காட்டி ஓட அவர்களைக் கொல்லுதலை விரும்பினான் அல்லன். அங்கு அவர்கள் மனைவியர் வெட்கப்பெற்று இறந்துபடுமாறு அவர்களுக்கு உரிமையான ஊரில் கணைப்பறை முழங்கச் சென்று அழித்தான்.

79. பகல் போகட்டும்! பலர் பிழைக்கட்டும்!

மூதூர் வாயில் பனிக்கயம் மண்ணி
மன்ற வேம்பின் ஒண்குழை மலைந்து
தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றின் இயலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தனன் எதிர்ந்த

5 வம்ப மள்ளரோ பலரே

எஞ்சுவர் கொல்லோ பகல்தவச் சிறிதே!

பழமையான ஊரில் உள்ள குளிர்ந்த பொய்கையில் நீராடி ஊர்மன்றத்தில் உள்ள வேம்பின் தளிரைச் சூடி கிணைப் பறைக்கு முன்பு களிறுபோல பெருமிதமாக நடந்து, நெடுஞ்செழியனும் வந்தான். அவனை எதிர்த்த புதிய வீரர் பலர். பகல் மிகச் சிறிது. அவருள் சிலர் கூடத் தப்ப முடியாது.

80. மற்போரிலும் மாவீரன்

இன்கடுங் கள்ளின் ஆழார் ஆங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
ஒருகால் மார்புஒதுங் கின்றே ஒருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
5 நல்கினும் நல்கான் ஆயினும் வெல்போர்ப்
போர்அருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப்பணை முயலும் யானை போல
இருதலை ஓசிய எற்றிக்
களம்புகு மல்லன் கடந்து அடுநிலையே

இனிமையும் புளிப்பும் உள்ள கள்ளை உடைய ஆழூரில் வலிமையுடைய மற்போராளனின் மிகுதியான வலிமையைத் தொடுத்து ஒருகால் மார்பில் அழுத்தியது. மற்றொரு கால் அவன் செய்யும் சூழ்ச்சியை அழித்து முதுகுப் பக்கம் அழுத்தியது. பசிமிக்கு மூங்கிலைத் தின்ன முயலும் யானையைப் போலத் தலையும் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியுமாறு மோதினான். களத்தில் எதிர்ப்பட்ட மல்லனை, வென்று கொன்ற நிலையை, வெல்லும் போருடையவனும் போரிடுதற்கு அரியவனும் ஆகிய தித்தன் மனம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் காண்பானாக.

81. ஐயோ, பாவம்!

ஆர்ப்புளழு கடலினும் பெரிதவன் களிநே

கார்ப்பெயல் உருமின் முழங்கால் ஆனாவே

யார்கொல் அளியர் தாமே யார்நாரச்

செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்

5 கவிகை மள்ளன் கைப்பட்டோரே!

முழங்கும் கடலினும் அவன் படை பெரியது. அவன் யானை கார்காலத்து இடியினும் முழங்குதல் மிக்கது. நாரால் தொடுக்கப் பெற்ற ஆத்தி கண்ணியையும் கவிந்த கையினையும் உடைய வீரனின் கையில் பட்டவர் இரங்கத் தக்கவர்.

82. நொடியில் முடியும் போர்

சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற்று உற்றெனப்

பட்டமாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

கட்டில் நிணக்கும் இழிசினன் கையது

போழ்தூண்டு ஊசியின் விரைந்தன்று மாதோ

5 ஊர்கொள வந்த பொருநனோடு

ஆர்புனை தெரியல் நெடுந்தகை போரே!

ஊரவரை வெல்ல வந்த மள்ளனோடு ஆத்தி மாலையைச் சூடிய கிள்ளிசெய்த மற்போர், ஊரில் திருவிழா நிகழ, அதற்கு விரைந்து போகவும், வீட்டில் மனையாள் மகப்பேறு உற்றவளாக அவளுக்கு உதவப் போகவும் மழை பெய்து ஞாயிறு மறையும் வேளையில் கட்டில் பின்னுபவன் கை நாரை இழுக்கும் ஊசியினும் விரைவினும் விரைவாயிற்று.

83. காதல் கவலை

அடிபுனை தொடுகழல் மையணல் காளைக்குள்ள

தொடிகழித் திடுதல்யான் யாய்அஞ் சுவலே

அடுதோள் முயங்கல் அவை நாணுவலே

என்போற் பொதுவிதுப் புறுக என்றும்

5 ஒருபால் படாஅ தாகி

இருபாற் பட்டஇம் மையல் ஊரே

காலில் அணிந்த வீரக்கழலையும் கருமையான தாடியையும் உடைய காளை போன்றவன், காரணமாக, என் வளையல் கழலுவதற்கு நான் என் தாய்க்கு அஞ்சவேன். அவன் வலிமையான தோளைத் தழுவுவதற்குக் கூடிய கூட்டத்திற்கு நாணம் கொள்வேன். எப்போதும் ஒருதன்மைத்து ஆகாமல், இரு தன்மையதாக இருக்கும் இம்மயக்க மிக்க ஊர், என்னைப் போல் அஞ்சி நடுக்கம் கொள்வதாக.

84. போரே துன்பந்தான்!

என்ஐ புற்கை உண்டும் பெருந்தோ என்னே

யாமே புறஞ்சிறை இருந்தும் பொன்னன்னம்மே

போரெதிர்ந்து என்ஐ போர்க்களம் புகினே

கல்லென் பேரூர் விழவுடை ஆங்கண்

5 ஏழுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு

உமணர் வெருஉந் துறையன் னன்னே!

என் தலைவன் எளிய உணவுஉண்டும், பெரிய தோளையுடையவன். நான் அவனை அடுத்திருந்தும் பசலை உடையவள் ஆனேன். என் தலைவன் போர்க்களம் புருந்தால் ஆரவாரம் மிக்க ஊரில் மற்போர் செய்தற்கு என விழா எடுத்த இடத்துத் தற்பெருமை பேசி மகிழ்ந்து வந்த வீருர்க்கு உப்பு வணிகர் அஞ்சம், மேடு பள்ளம் அமைந்த வழியைப் போன்றவன்.

85. கண்ணாரக் கண்டேன்

என்ஐக்கு ஊர்அ.து அன்மை யானும்

என்ஐக்கு நாடுஅ.து அன்மை யானும்

ஆடன் றென்ப ஒருசா ரோரே!

5 நல்ல பல்லோர் இருநன் மொழியே

அஞ்சிலம்பு ஒலிப்ப ஓடி எம்இல்

முழாவரைப் போந்தை பொருந்திநின்று

யான்கண் டனன் அவன் ஆடா குதலே

என் தலைவனுக்கு ஊர் இது என இல்லாமையாலும் நாடு இது என இல்லாமையாலும் ஒரு பகுதியினர் வெற்றி வெற்றி என்று கூறுவர். மற்றொரு பகுதியினர் வெற்றி இல்லை என்று கூறுவர். நல்லவர்களாகிய பலரும் கூறும் இருவகைப் பட்டச் சொற்களும் நன்றாக இருந்தன. நான் சிலம்பு ஒலி செய்ய ஓடி எம் வீட்டின் முரசம் போல் பருத்த பனையை நெருங்கி நின்று அவன் வெற்றி கொண்டான் என்பதைக் கண்டேன்.

86. வீரத்தாய்

சிறிற் றில் நற்றூண் பற்றி நிம்மகன்

யாண்டு உளனோ என வினவுதி? என்மகன்

யாண்டு உள னாயினும் அறியேன்! ஓரும்

புலி சேர்ந்து போகிய கல்லளை போல

5 ஈன்ற வயிறோ இதுவே

தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத்தானே!

சிறிய வீட்டின் தூணைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்று உன் மகன் எங்கே இருக்கின்றான் என்று கேட்கின்றீர். என் மகன் எங்கே இருக்கின்றான் என்ற நான் அறியேன். ஆனால் புலி தங்கிச் சென்ற குகையைப் போல, அவனைப் பெற்ற வயிறு இதுவாம். அவன் போர்க்களத்தில் தோன்றுவான். அங்கே பார்க்கலாம்.

87. பகைவர்களே, பக்கம் வராதீர்!

களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிர்ந்து

எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன் வைகல்

எண் தேர் செய்யும் தச்சன்

திங்கள் வலித்த கால்அன் னோனே!

பகைவரே! போர்க்களம் செல்லுதலைத் தவிருங்கள். போரில் எதிரிடும் ஆற்றலுடைய ஒரு வீரன், இருக்கின்றான். அவன் மாதம் ஒன்றில் தேர்கள் எட்டு செய்ய வல்ல தச்சன் ஒருவன் ஒருமாதம் முயன்று வலிமையாகச் செய்த ஒரு தேர்க்கலை ஒப்பவன்.

88. வெல்ல முடியாத வீரன் இவன்!

யாவிர் ஆயினும் கூழை தார்கொண்டு

யாம்பொருதும் என்றல் ஓம்புமின் ஓங்குதிறல்

ஒளிறுஇலங்கு நெடுவேல் மழவர் பெருமகன்

கதிர்விடு நுண்பூண்அம்பகட்டு மார்பின்

5 விழவுமேம் பட்ட நற்போர்

முழவுத்தோள் என்னையைக் காணா ஊங்கே

பகைவரே! நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் முன் படைக் கொண்டோ அல்லது பின் படைக்கொண்டோ யாம் போர்செய்வோம் என்று கூறுவதை, விட்டு விடுங்கள். ஓங்கிய வலிமையையும் ஒளிவிட்டு விளங்கும் நீண்ட வேலையும் உடையவீரர் பெருமகன் ஒளிமிக்கதும் நுண்ணிய வேலைப்பாடு அமைந்ததும் ஆகிய அணிகலன்களை அணிந்த விரிந்த மார்புடையவனும் போர் வெற்றி விழாக்களில் சிறந்தவனும் முரசம் போன்ற தோளை உடையவனும் ஆகிய எங்கள் தலைவனைக் காண்பதற்கு முன்பு.

89. வீரப்போர் எமக்கு விளையாட்டு

இழையணிப் பொலிந்த ஏந்து கோட்டல்குல்

மடவரல் உண்கண் வாள்நுதல் விறலி

பொருநரும் உளரோநும் அகன்றலை நாட்டுஎன

வினவல் ஆணாப் பொருபடை வேந்தே

5 எறிகோல் அஞ்சா அரவின் அன்ன

சிறுவன் மள்ளரும் உளரே அதா அன்று

பொதுவில் தூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை

வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்

அதுபோ ரென்னும் என்னையு முளனே

அணிகளை உடைய இடையையும் மென்மையையும் மைதடவிய கண்களையும் உடைய ஆடுமகளே! உங்கள் பெரிய நாட்டில் எம்மோடு போரிடுவார் உளரோ, என்று கேட்கும் வேந்தனே! அடிக்கும் கம்புக்கு அஞ்சாத பாம்பு போன்ற இளைய வலிமையான வீரரும் உளர். அவரை மட்டுமல்லாமல் பொது மன்றத்தில் தொங்கும் தண்ணுமைப் பறையில் காற்று மோதுவதால் உண்டாகும் ஒலியைக் கேட்டு அது போர்ப்பறை என்று எண்ணும் எங்கள் தலைவனும் உள்ளான்.

90. எவர் வெல்வார், போரில் இவனை?

உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்

அடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்

மறப்புலி உடலின் மான்கணம் உளவோ

மருளின விசம்பின் மாதிரத்து ஈண்டிய

5 இருளும் உண்டோ ஞாயிறு சினவின்

அச்சொடு தாக்கிப் பாருற் றியங்கிய

பண்டச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி சொலிய

அரிமணல் ஞெமரக் கல்ப நடக்கும்

பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையும் உண்டோ

10 எழுமரம் கடுக்கும் தாள்தோய் தடக்கை

வழுவில் வன்கை மழவர் பெரும

இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்

பொருநரும் உளரோ நீகளம் புகினே

கணைய மரம் போன்றதும், முழந்தாள் வரை நீண்டதும் ஆகிய கையையும் மன உறுதியையும் உடைய வீரர் பெருமகனே! உடைந்த வளையலைப் போல் மலர்ந்த காந்தளும் செறிந்த காட்டுமல்லிகையும் மணக்கும் மலைச்சரிவில் வலிமையான புலி தாக்கினால் மான்கூட்டம் இருக்குமா? மயங்கிய வானத்தின் பக்கமெல்லாம் திரண்டு நிற்கும் இருளும் நிற்குமா? கதிரவன் வெளிப்படின. அச்சுடன் தாழ்ந்து பாரம் ஏற்றிய வண்டி நிலத்தொடு படியினும் நீரும் மணலும் நிரம்பிய வழியில் மணல் அகலவும் கல் பிளக்கவும் நடக்கும் பெருமிதக் காணைக்குப் போக முடியாத வழி உண்டா? நீ போர்க்களம் புகுந்தால் உன் பெரிய நிலத்தின் மண்ணைக் கொண்டு ஆரவாரிக்கும் வீரரும் உளரோ, இல்லை.

91. நெடுநாள் வாழ்வளித்த பெரியோன்!

வளம்படு வாய்வாள் ஏந்தி ஒன்னார்

களம்படக் கடந்த கழல்தொடித் தடக்கை

ஆர்கலி நறவின் அதியர் கோமான்

போர்அடு திருவின் பொலந்தார் அஞ்சி

5 பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி

நீலு மணிமிடற்று ஒருவன் போல

மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்

பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது

10 ஆதல் நின்னகத்து அடக்கிச்

சாதல் நீங்க எமக்கு ஈத்தனையே!

வலிமையான வாளால் பகைவர் போர்க்களத்தில் ஒழிய, வெற்றி கொண்ட வீரக்கழலையும் வீர வளையையும் பெரிய கையையும் கிளர்ச்சி உண்டாக்கும் மதுவையும் உடைய அதியர் தலைவனே! பகைவரோடு போரிட்டுப் பெறும் செல்வத்தையும் பொன் மாலையையும் உடைய அஞ்சியே! பால் போலும் பிறையை முடியில் சூடியவனும், நீலமணிபோலும் கழுத்தை உடையவனும் ஆகிய இறைவனைப் போல, என்றும் நீ நிலைபெறுவாயாக. உயர்ந்த மலைப்பிளவின் மரத்திலிருந்து கொணர்ந்த சிறிய இலையை உடைய நெல்லியின் சுவையான கனியால் உண்டாகும் நலத்தை எனக்குச் சாவுதலைப் போக்க, நீ தந்தனை ஆதலால் என்றும் வாழ்க.

92. பிள்ளைச் சிறுமொழி என் பாராட்டு

யாமொடும் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா

பொருளறி வாரா ஆயினும் தந்தையர்க்கு

அருள்வந் தனவால் புதல்வர்தம் மழலை

என்வாய்ச் சொல்லும் அன்ன ஒன்னார்

5 கடிமதில் அரண்பல கடந்த

நெடுமான் அஞ்சிநீ அருளல் மாறே!

யாழிசையோடும் பொருந்தாது, காலத்தோடும் பொருந்தாது, பொருள் அறிதற்கும் முடியாது. ஆயினும் பெற்றவர்க்குக் கழந்தைகளின் மழலைச் சொற் பேரின்பம் தரும் அதுபோன்று என் சொற்களும் பேரின்பம் தரும். பகைவர்களின் காவல் அமைந்த அரண்கள் பலவற்றை வென்ற அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியே! நீ அருள் செய்தலால் என் சொற்களும் அத்தகையன.

93. போரிலே சாவதே புகழ் மரணம்

திண்பிணி முரசம் இழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

தார்தாங் குதலும் ஆற்றார் வெடிபட்டு

ஓடல் மரீஇய பீடுஇல் மன்னர்

5 நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்

காதல் மறந்துஅவர் தீதுமருங் கறுமார்

அறம்புரி கொள்ளை நான்மறை முதல்வர்

திறம்புரி பசம்புல் பரப்பினர் கிடப்பி

மறம்கந்து ஆக நல்லமர் வீழ்ந்த

10 நீள்கழல் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
 வாள்போழ்ந்த தடக்கலும் உய்ந்தனர் மாதோ
 வரிஞிமிறு ஆர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து
 அண்ணல் யானை அடுகளத் தொழிய
 அருஞ்சமம் ததைய நூறிநீ

15 பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே

வலிமையாகக் கட்டப்பெற்ற முரசம், இழும் என்னும் ஒலியோடு முழங்கப் பகைவர் மேல் சென்று, போர் வெல்லல் எவ்வாறு முடியும், பகைத்து வந்தவர் உன் கொடிப்படையை எதிர்க்கவும் இயலாது. சிதறி ஓடுதல் உடைய பெருமையில்லாத வேந்தர், நோயினால் இறந்த உடலைத் தழுவி ஆசையை மறந்து, வாளால் இறந்து படாத அவர் குற்றம் நீங்குமாறு அறநெறியை விரும்பிய நான்மறையாளர் பசும்புல் பரப்பிக் கிடத்தி, வீரமே பற்றுக் கோடாகப் போர்க்களத்தில் இறந்த, நெடிய வீரக்கழல் அணிந்த வீரர் செல்லும் அமரர் நிலை அடைக என்று வாளால் வெட்டி அடக்கம் செய்யும் இளிமை எய்தினர். வரிகளைஉடைய தேனீக்கள் ஒலிக்கும் மதம் பொருந்திய பெரிய யானை போர்க்களத்தில் மடிய அப்போர்க்களம் சிதற நீ வெட்டி விழுப்புண் பட்டமையால் இனி முரசுகள் முழங்கி வெல்லுதல் இயலாது.

94. நண்பர்க்கு நல்ல அன்பன் அதியமான்

ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
 நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
 இளியை பெரும! எமக்கே மற்றதன்
 துன்னரும் கடாஅம் போல

5 இன்னாய் பெருநின் ஒன்னா தோர்க்கே!

ஊரில் உள்ள சிறுவர்கள் வெண்ணிறத் தந்தத்தைக் கழுவுவதற்கும் யானையைக் குளிப்பாட்டுவதற்கும் நீர்நிலையில் படியும் யானை போல, நீ எமக்கு இனிமையானவன். ஆனால் அந்த யானை மதம் கொண்ட நிலையைப் போல நீ உன் பகைவர்க்குக் கொடுமையானவன்.

95. புகழ்வது போல் இகழ்ந்த புலமை

இவ்வே பீலிஅணிந்து மாலை சூட்டிக்
 கண்திரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
 கடியுடை வியன்நக ரவ்வே அவ்வே
 பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து

5 கொல்துறைக் குற்றி மாதோ என்றும்

உண்டாயின் பதங் கொடுத்து

இல்லாயின் உடன் உண்ணும்

இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்

அண்ணல்எம் கோமான் வைந்நுதி வேலே

பொருள் மிக இரந்தால், வேண்டும் அளவு பிறர்க்குக் கொடுத்தும் பொருள் குறைவாக இருந்தால் உடன் கூடியிருந்து உண்ணும் வறுமை உடையவர் உறவினன் ஆகிய தலைவன் எங்கள் பெருமைக்குரிய வேந்தனாகிய அதியமான். அவன் கொண்ட கூர்மையான வேல் பகைவரைக் குத்தி நுனி முறிந்து கொல்லர் உலைக்களத்தில் உள்ளன. உன் படைக்கருவிகளோ, மயில் தோகை அணிந்து மாலை சூட்டி, வலிமையான திரண்ட பிடி உடையதாய் நெய்ப் பூசப்பெற்று காவல் மிக்க பெரிய இடத்தில் உள்ளது.

96. இவனே இவனுக்குப் பகை

அலர்பூந் தும்பை அம்பகட்டு மார்பின்

திரண்டுநீடு தடக்கை என்னை இளையோற்கு

இரண்டுஎழுந் தனவால் பகையே ஒன்றே

பூப்போல் உண்கண் பசந்துதோள் நுணுகி

5 நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன்று ஒன்றே

விழவுஇன்று ஆயினும் படுபதம் பிழையாது

மைஊன் மொசித்த ஒக்கலொடு துறைநீர்க்

கைமான் கொள்ளு மோஎன

உறையுள் முனியும்அவன் செல்லும் ஊரே!

மலர்ந்த அழகிய தும்பை மாலையை அணிந்த விரிந்த மார்பினையும் திரண்ட நீண்ட பெரிய கைகளையும் உடைய எங்கள் தலைவனாகிய அதியமானிடம் மகனுக்குப் பகைகள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று பூப்போலும் மைதீட்டப் பெற்றதும் அழகிய கண்களையும் பசந்த நிறத்தையும் உடைய கூர்ந்து நோக்க வல்ல மகளிர்க்கு நோயாக்குவது. மற்றொன்று விழா நிகழ்ச்சிகள் இல்லையெனினும் உண்டாக்கும் உணவு யாவாக்கும் தவறாமல் ஆட்டுக்கடாவின் ஊனைத் தின்ற உறவினருடன் துறைகளில் உள்ள நீரை யானைப் பருகிவிடுமோ? என்று அவன் படையெடுத்துச் செல்லும் ஊரினர் தம் உறைவிடம் வெறுக்கும் பகையாகும்.

97. நாடும் மக்களும் நலமாய் இருக்கப் போரை விடுங்கள்!

போர்க்கு உரைஇப் புகன்று கழித்தவாள்

உடன்றவர்காப் புடைமதில் அழித்தலின்

ஊனுற மூழ்கி உருவிழந் தனவே

வேலே குறும்படைந்த அரண்கடந்தவர்

5 நறுங்கள்ளின் நாடு நைத்தலின்

சுரைதழீஇய இருங்காழொடு

மடைகலங்கி நிலைதிரிந் தனவே

களிநே எழுஉத் ாங்கிய கதவுமலைத்தவர்

குழுஉக் களிற்றுக் குறும்பு உடைத்தலின்

10 பருஉப்பிணிய தொடிகழிந் தனவே

மாவே பரந்தொருங்கு மலைந்த மறவர்

பொலம் பைந்தார் கெடப் பரிதலின்

களன்உழந்து அசைஇய மறுக்குளம் பினவே

அவன்தானும் நிலம்தரைக்கும் கடல்தானைப்

15 பொலந்தும்பைக் கழல் பாண்டில்

கணைபொருத துளைத்தோ லன்னே

ஆயிடை உடன்றோர் உய்தல் யாவது தடந்தாள்

பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மல் மூதூர்

நாமக்குஉரித்து ஆகல் வேண்டின் சென்றவற்கு

20 இறுக்கல் வேண்டும் திறையே மறுப்பின்

ஒல்வான் அல்லன் வெல்போரான் எனச்

சொல்லவும் தேறீர் ஆயின் மெல்லியல்

கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் ஓதிக்

குநந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்

25 இறும்பூதன்று அ.து அறிந்தாடு மினே!

போர் புரிவதற்குச் சமூன்று வீறு கூறி, உறையில் இருந்து எடுத்த வாள்கள் பகைவரின் காவலமைந்த மதிலை அழித்தலால், பகைவர் உடலில் புகுந்து தம் உருவத்தை இழந்தன. வேல்களோ சிறுசெயலாளரின் அரணைக் கடந்து அவரின் கள் மணம் பெருகும் நாட்டை அழித்தலில் பொருத்துவாயோடு கூடிய வலிமையான தடியும், ஆணியும் நிலைமாறின. யானைகளோ கணையமரம் தாங்கிய கதவை மோதி அவர்களின் அரணை அழித்தலால் தந்தத்தில் கட்டப்பெற்ற பூண்கள் கழன்றன.

குதிரைகளோ கூடிவந்து தாக்கிய வீரர்களின் மாலையணிந்த மார்பின் வடிவம் குலைய ஓடியதால் களத்தை அழித்துக் குருதிக் கரை கொண்டு குளம்பின. அவனும் நிலப்பரப்பைத் தன்னுள் கொண்ட கடல்போன்ற படையுடன் பொன்னால் ஆகிய தும்பை கண்ணியை உடைய வீரக்கழல் வடிவிலும் கிண்ண வடிவிலும் செய்து பொருந்திய அம்பு படுதலால் துளைபட்ட கேடயத்தை உடையவன். அதனால் அவன் சினத்துக்கு ஆளாகியவர் தப்ப முடியுமா? தாளையும் பின்னிக் கிடக்கும் கதிர்களையும் உடைய நெல்லைக் கொண்ட பழமையான உங்கள் ஊர் உங்களுக்கு உரியதாக இருக்க வேண்டுமானால் அவனுக்குரிய வரியைச் செலுத்தி விடுங்கள். அதனை மறுத்தால் அவன் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டான். நான் கூறுவது கேட்டு நீங்கள் உணராமல் போனால் மென்மையான கழாக்கனியால் பகுத்துப் பின்னப் பெற்ற கூந்தலையும் சிறிய வளையலையும் கொண்ட உங்கள் உரிமை மகளிர் தோள் தழுவுதலை இழப்பீர், அதில் வியப்பில்லை, அதனால் அதனை அறிந்து நீங்கள் போர் செய்யுங்கள்.

98. வாழ்வைக் கெடுக்கும் போரை விடு!

முனைத் தெவ்வர் முரணவியப்

பொரக் குறுகிய நுதிமருப்பின் நின்

இனக்களிறு செலக் கண்டவர்

மதிற் கதவம் எழுச் செல்லவும்

5 பிணன் அழுங்கக் களன் உழக்கிச்

செலவு அசைஇய மறுக்குளம்பின் நின்

இனநன்மாச் செலக் கண்டவர்

கவை முள்ளிற் புழை அடைப்பவும்

மார்புறச் சேர்ந்து ஒல்காத்

10 தோல் செறிப்பில் நின்வேல் கண்டவர்

தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்

வாள் வாய்த்த வடுப் பரந்தநின்

மற மைந்த ர்மைந்து கண்டவர்

புண்படு குருதி அம்பு ஒடுக்கவும்

15 நீயே ஐயவி புகைப்பவும் தாங்காது ஓய்யென

உறுமுறை மரபின் புறம்நின்று உய்க்கும்

கூற்றத்து அனையை அதலின் போற்றார்

இறங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைந்து

இறங்குகதிர் அலம்வரு கழனிப்

20 பெரும்புனல் படப்பை அவர் அகன்தலை நாடே

போர்க்கு வந்தா பகைவர் அவர் வலிமையடங்கப் போர் செய்ததால் தேய்ந்து, குறைந்து நுனியை உடைய கொம்பமைந்த உன் யானைக் கூட்டம் போகக் கண்ட பகைவர் தம் மதில் கதவையும் கணைய மரத்தையும் புதியதாகச் செய்யவும், களத்தில் இறந்தோர் பிணம் சிதைந்து உருவம் அழியக் கலக்கிச் சென்றதால் இரத்தக்கரை பொருந்திய குளம்பை உடைய குதிரைக் கூட்டத்தைக் கண்டவர் பல கிளைகளால் விரிந்த வேல முள்ளால் காட்டு வாயில் பகுதிகளை அடைக்கவும், மாப்பில் எய்த அம்பு அங்குத் தங்காது உருவிச் சென்ற உறையில் தங்காத உன் வேலைக் கண்டவர், தம் கேடயத்தைக் காம்போடு பிடியைச் செறித்தனர். வாள் பாய்தலால் உண்டாகிய தழும்பு பொருந்திய உன் வீரர், வலிமையைக் கண்டவர் இரத்தம் உடைய அம்பைத் தூணியில் இட்டனர். நீயோ, வெண்சிறுகடுகைக் காவலாய்க் குருதி புகைக்கவும் பொறாது, விரைந்து வந்து உயிரைக் கொண்டு போகும் முறைமையை உடைய எமனைப் போன்றாய். அதனால் பகைவர் வருந்த அழிந்து படுமோ, வரப்பைச் சார்ந்து வளையும் நெற்கதிர் ஆடும் வயலோடு மிக்க நீர்ப்பகுதிகளை உடைய பகைவர் அகன்ற நாடு அழிந்துவிடுமோ?

99. பரணர் போற்றத் தரணி வென்றவன்

அமரர் பேணியும் ஆவுதி அருத்தியும்

அரும்பெறல் மரபின் கரும்புஇவண் தந்தும்

நீர்அக இருக்கை ஆழி சூட்டிய

தொன்னிலை மரபின்நின் முன்னோர் போல

5 ஈகைஅம் கழற்கால் இரும்பனம் புடையல்

பூவார் காவின் புனிற்றுப்புலால் நெடுவேல்

எழுபொறி நாட்டத்து எழாஅத் தாயம்

வழுவின்றி எய்தியும் அமையாய் செருவேட்டு

எமிழ்குரல் முரசின் எழுவரோடு முரணிச்

10 சென்றுஅமர் கடந்துநின் ஆற்றல் தோற்றிய

அன்றும் பர்டுநர்க்கு அரியை இன்றும்

பரணன் பாடினன் மன்கொல் மற்றுநீ

முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்

அரண்அடு திகிரி ஏந்திய தோளே

தேவரைப் போற்றி வழிபட்டும், அவர்களுக்கு வேள்வியில் தரும் அவியைச் சொரிந்தும், கிட்டுதற்கரிய கரும்பினை வானவர் உலகில் இருந்து கொண்டு வந்து தந்தும், கடல் சூழ்ந்த உலகில் தம் ஆணையைச் செலுத்தியவர் உன் முன்னோர். நீயும் அவரைப் போலப் பொன்கழல் அணிந்த காலையும் பெரிய பனந்தோட்டு மாலையையும் பூக்கள் மிக்க சோலையையும் என்றும் குருதி உலராத வேலையும் ஏழு இலச்சினைகளை உடைய வழிவழிவரும் அரசு உரிமையைத் தவறாமல் பெற்றாய். பெற்றும் அமைந்திராது போரை விரும்பி ஒலிக்கும் முரசுடைய ஏழு மன்னர்களோடு பகை கொண்டு படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி பெற்ற அந்நாளிலும் பாடுபவர்க்கு நீ அரிய புகழாளனாக விளங்கினாய். பகைவரின் கோவலூரை அழித்து வென்று பிற அரண்களையும் அழிக்கும் சக்கரத்தைத் தாங்கிய தோள்களை இந்நாளிலும் பரணன் பாடினான். நீ பிறரால் பாடுவதற்கு அரியவன்.

100. மாறாத வீரம் மகனைக் கண்ட போதும்!

கையது வேலே காலன புனைகழல்

மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை

உச்சிக் கொண்ட ஊசி வெண்தோட்டு

5 வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்

சுரிஇரும் பித்தை பொலியச் சூடி

வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல

இன்னம் மாறாது சினனே அன்னோ

உய்ந்தன ரல்லர் இவன் உடற்றியோரே

10 செறுவர் நோக்கிய கண்தன்

சிறுவனை நோக்கியும் சிவப்பு ஆனாவே!

கையில் வேல். கால்களில் வேலைப் பாடமைந்த வீரக்கழல்கள். உடலில் வியர்வை. கழுத்தில் ஈரம் மாறாத புண். பகைவர் தொலைதற்குக் காரணமாகிய வளர்ந்த இளம்பனையின் ஊசி போன்ற வெண்தோட்டையும் வெட்சிப் பூவையும் வேங்கைப் பூவுடன் கலந்து சுருண்ட கரிய முடி பொலிவு பெறுமாறு குடிப் புலியோடு போரிட்ட வலிய யானையைப் போல, இப்பொழுதும் நீங்காத சினம். அதனால் ஐயோ! இவனோடு போரிட்டார் பிழைக்க மாட்டார். இவனுக்குச் சினம் உண்டாக்கிய பகைவரை வெகுண்டு பார்த்த கண்களை உடைய இளம் புதல்வனைப் பார்த்தும் சிவப்புக் குறையாதன ஆயின.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. புலவர்க்கு எளியவன் பகைவர்க்கு கொடியவன் - யாரைக்குறிக்கும்?
2. நிலவைக் குடையென நினைத்தெ தொழுதவர் யார்?
3. அதியமானின் பகை எது?
4. வீரத்தாயின் வயிறு எவ்வாறு உவமிக்கப்பட்டது? ஏன்?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. பாட்டுடைத் தலைவனுடைய வீரம், போர், புகழ் எவ்வாறு புறநானூற்றில் புனைந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நும் பாடப்பகுதி கொண்டு நிறுவுக.
2. சோழநாட்டு வேந்தனின் கொடைச்சிறப்பை நும் பாடப்பகுதி கொண்டு எழுதுக.

கூறு - 6 - பதிற்றுப்பத்து

நான்காம்பத்து

பதிகம்

ஆராத் திருவின் சேர லாதற்கு

வேளாவிக் கோமான்

பதுமன் தேவி ஈன்ற மகன்முனை

பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்து

5 ஊழின் ஆகிய உயர்பெருஞ் சிறப்பின்

பூமி நாட்டைப் படைஎடுத்துத் தழமுஇ

உருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயில் நன்னனை

நிலைச்செருவின் ஆற்றலை அறுத்து அவன்

பொன்படு வாகை முழுமுதல் தடிந்து

10 குருதிச் செம்புனல் குஞ்சரம் ஈர்ப்பச்

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்

துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக்

காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடினார்

குறையாத செல்வமுடைய இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு வேளாவிக் கோமான், மகள் பதுமன் தேவி பெற்ற மகன் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல். அவன் பகைவர் நடுங்கப் போர்முனைகளில் வெற்றி பெற்று விளங்கினான். பூழி நாட்டை அவன் நாட்டொடு சேர்த்துக் கொண்டான். கடம்பின் பெருவாயில் என்ற ஊரில் இருந்த நன்னனைப் போரில் வென்று அவன் காவல் மரமாகிய வாகை மரத்தை வெட்டினான். இறந்து பட்ட யானைகளின் உடல்களை இழுத்துச் செல்லும் படிப் போர்க்களத்தில் இரத்த வெள்ளம் பரவியது. களவேள்விகள் பல புரிந்து தளர்ந்த குடிமக்கள் முன்போல் வாழுமாறு திருத்தினான். அத்தகைய களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பத்துப் பாடல்களில் பாடினார்.

31. கமழ் குரல் துழாய்

(மன்னற்கு உரிய மாட்சிமையெல்லாம் எடுத்து ஒருங்கே புகழ்தல்)

பெயர் : கமழ் குரல் துழாய்

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

குன்றுதலை மணந்து குழுஉக் கடல் உடுத்த

மண்கெழு ஞாலத்து மாந்தர் ஓராங்குக்

கைசுமந்து அலறும் பூசல் மாதிரத்து

நால்வேறு நனந்தலை ஒருங்குஎழுந்து ஒலிப்ப

5 தெள்உயர் வடிமணி எறியுநர் கல்லென

உண்ணாப் பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி

வண்டுஊது பொலிதார் திருஞெமர் அகலத்துக்

கண்பொரு திகிரி கமழ்குரற் துழாய்

அலங்கல் செல்வன் சேவடி பரவி

10 நெஞ்சுமலி உவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர

மணிநிற மைஇருள் அகல நிலாவிரிபு

கோடுகூடு மதியம் இயலுந் றாங்கு

- துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்டு
ஆண்கடன் இறுத்தநின் பூண்கிளர் வியல்மாப்பு
- 15 கருவி வானம் தண்தளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத்து எழிலிய
பனிவார் விண்டு வறல்வரை யற்றே
கடவுள் அஞ்சி வானத்து இழைத்த
தூங்குஎயில் கதவம் காவல் கொண்ட
- 20 எழுஉநிவந் தன்ன பரேர்எறுழ் முழவுத்தோள்
வெண்திரை முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்டன் அனையைமன் நீயே வண்டுபட
ஒலிந்த கூந்தல் அறம்சால் கற்பின்
- 25 குழைக்குவிளக்கு ஆகிய ஒள்நுதல் பொன்னின்
இழைக்கு விளக்கு ஆகிய அவ்வாங்கு உந்தி
விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளும் சிறந்த
செம்மீன் அனையள் நின் தொல்நகர்ச் செல்வி
நிலன்அதிர்பு இரங்கல ஆகி வலன்ஏர்பு
- 30 வியன்பணை முழங்கும் வேல்முசு அழுவத்து
அடங்கிய புடையல் பொலங்கழல் நோன்தாள்
ஒடுங்காத் தெவ்வர் ஊக்குஅறக் கடைஇ
புறக்கொடை எறியார் நின் மறப்படை கொள்ளாந்
நகைவர்க்கு அரணம் ஆகிப் பகைவர்க்குச்
- 35 சூர்நிகழ்ந் தற்று நின் தானை
போர்மிகு குருசில் நீ மாண்டனை பலவே

குன்றுகள் நெருங்கியதும் கடல் வளமிகுந்ததும் ஆகிய நிலவுலகத்து மக்கள் தலைக்குமேல் கைகளைக் கூப்பி ஒன்றுபட்டுக் குரல் எழுப்பி வழிபடும் ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் ஒலிக்கின்றது. ஓசைகொண்ட மணியை அடித்து வழிபட்டனர். வரம் வேண்டி உண்ணாநோன்பு கொண்ட மக்கள் கூட்டம் கடல் துறையில் நீராடி

வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையை அணிந்த திருமகள் விளங்கும் மார்பினைக் கொண்ட கண்களைக் கூச வைக்கும் சக்கராயுத படையை உடைய மணம் கமழும் துளசி மாலையை அணிந்த திருமால் திருவடிகளைப் புகழ்ந்து வணங்கி மனம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு தத்தம் ஊர்களுக்குத் திரும்புவர்.

நீலமணி போன்ற இருள் நீங்க முழுஒளி தருகின்ற முழுநிலா வானில் சென்றது போலத் தளர்ந்திருந்த குடிமக்கள் மகிழும்படி நீ செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து விளங்குகின்றாய். உன்னுடைய அணிகலன்கள் அணிந்த அகன்ற மார்பு இடிமின்னல்கள் ஆகிய தொகுதி கொண்ட மேகம் குளிர்ந்து மழை பெய்த மாலையை ஒக்கும்.

வலிமைமிக்க முழவினைப் போன்ற உன் தோள்கள் தேவர்களுக்கு அஞ்சி அசுரர்களால் வானில் அமைக்கப் பெற்ற தொங்கும் மதிலின் கதவினைக் காக்க அமைத்த கணைய மரத்தினை தூக்கி நிறுத்தினாற் போன்று உள்ளன. வண்டு மொய்க்கும் கூந்தலினையும் அறக் கற்பினையும் காதணிக்கு விளக்கம் தரும் நெற்றியினையும் அழகிய உந்தியையும் அணிகளுக்கு விளக்கம் தரும் உடம்பினையும் கொண்டு உன் தொன்மையான அரண்மனையில் விளங்கும் பெருந்தேவி வானுலக மகளிரில் சிறந்து விளங்கும் அருந்ததியை ஒத்து விளங்குகின்றாள்.

உன் முரசுகள் மக்கள் நடுங்கும்படி முழங்காதனவாய் வெற்றியை முழங்குவனவாக உள்ளன. போர்க்களத்தில் பனம்பூ மாலையை அணிந்த உன் படைத் தலைவர்கள் புறமுதுகு காட்டிச் செல்லும் பகைவர்களின் முதுகில் படைகளைச் செலுத்த மாட்டார். உன் சேனை உன்னிடம் நட்பாக உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமைகின்றது. பகைவர்களுக்கு அஞ்சத் தக்க தெய்வம் போல் விளங்குகின்றது. போர்க்களத்தில் மேம்பட்டுத்திகழும் தலைவனே, நீ பல பெருமைகளை பெற்று விளங்குகின்றாய்.

32 கழை அமல் கழனி

(மன்னனின் பல குணங்களையும் உடன் எண்ணி அவற்றுள் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்தல்)

பெயர் : கழை அமல் கழனி

துறை : வஞ்சித்துப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசில் நீ

மாதிரம் விளக்கும் சால்பும் செம்மையும்

முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்குஎழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

5 துப்புத்துவர் போக பெருங்கிளை உவப்ப

ஈத்துஆன்று ஆனா இடனுடை வளனும்

துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்

எல்லாம் எண்ணின் இடுகழங்கு தபுந

கொன்ஒன்று மருண்டனென் அடுபோர்க் கொற்றவ

10 நெடுமிடல் சாய கொடுமிடல் துமிய

பெருமலை யானையொடு புலம்கெட இறுத்துத்

தடந்தாள் நாரை படிந்துஇரை கவரும்

முடந்தை நெல்லின் கழைஅமல் கழனி

பிழையா விளையுள் நாடுஅகப் படுத்து

15 வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த

பகைவர் தேஎத்து ஆயினும்

சினவாய் ஆகுதல் இறும்புதால் பெரிதே

போர்த்தொழில் சிறந்து விளங்கும் தலைவனே! நீ பல நல்ல குணங்களால் மாட்சிமையுடன் திகழ்கின்றாய். எல்லாத் திசைகளிலும் உன்னுடைய பண்பும் நடுவுநிலைமையும் பரந்து உள்ளன. முத்துக்கள் கொண்ட கொம்பையுடைய ஆண் யானை பிளிறப் போர் செய்யும் விருப்பம் மிகுந்து எழும் தூசிப் படை பகைவர் நாட்டில் சென்று உயர்ந்து நிற்கவும் பாணர் சுற்றும் மகிழ்ச்சியடைய கொடுத்தலால் குறையாத செல்வ வளமும் தன்னால் தளர்ந்து வருந்திய குடிகளைத் திருத்திப் பல வெற்றிகள் உண்டாதற்குக் காரணமான பல பண்புகளையும் எண்ண நினைத்தால் அதற்குக் கழற்சிக் காய்கள் போதா. பகைவரை அழிக்கும் போரில் வெற்றி மிக்கவனே! உன் பண்புகளில் சிறந்ததாகிய பொறுமை எனக்கு வியப்பைத் தருகிறது.

வலிய ஆற்றலையுடைய அஞ்சி என்ற தலைவன் அழிய நீ, யானைப் படையோடு சென்று தங்கினாய் நெடுங்கால் நாரைகள் இருந்து இரை கவரும் வளைந்து முடம்பெற்ற மூங்கில்கள் போன்று பருத்த நெற்பயிரின் தாள்கள் நெருங்கிய வயல்களைக் கொண்டதும், தவறாத விளைச்சல் உடையதுமான பகைவர் நாட்டை அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காகக் கைப்பற்றினார். ஒரு வகையிலும் தகுதியில்லாத பகைவர்களிடம் சினப்பதே தொழிலாகக் கொண்ட பகைவர்களிடம் கூட நீ சினவாது இருத்தலாகிய பொறுமை வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

33. வரம்பு இல் வெள்ளம்

(வென்றிச் சிறப்பு)

பெயர் : வரம்பு இல் வெள்ளம்

துறை : வஞ்சித்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்

இறும்பூதால் பெரிதே கொடித்தேர் அண்ணல்

வடிமணி அணைத்த பணைமருள் நோன்தாள்

கடிமரத்தான் களிறுஅணைத்து

நெடுநீர் துறைகலங்க

5 மூழ்த்து இறுத்த வியன்தாணையொடு

புலம்கெட நெரிதரும் வரம்புஇல் வெள்ளம்

வாள்மதி லாக வேல்மிளை உயர்த்து

வில்மிசை உமிழ்ந்த வைம்முள் அம்பின்

செவ்வாய் எ.கம் வளைஇய அகழின்

10 கார்இடி உருமின் உரறு முரசின்

கால்வழங்கு ஆர்எயில் கருதின்

போர்எதிர் வேந்தர் ஒருஉப நின்னே

கொடி உயர்த்த தேரினையுடைய அண்ணலே! இது வியப்பாக உள்ளது. வடித்து செய்த மணிகள் இரண்டு பக்கங்களிலும் கட்டப்பெற்றனவும் முரசினைப் போன்ற வலிமையான கால்களை உடையனவாகிய யானைகளைப் பகைவர்களின் காவல் மரத்தில் கட்டி ஆழமான நீர்கொண்ட நீர்நிலைகளின் துறைகள் கலங்கும்படிப் பகை நாட்டு எல்லையில் தங்கித் தூசிப் படையோடு உனது எல்லையற்ற படவைவெள்ளம் பகைவர் நிலங்கள் அழியும்படி நெருங்கிச் சேரும். அந்தப் படவைவெள்ளம் வாள் படைகள் மதிலாகவும் வேல் படைகள் காவல் காடாகவும் உயர்ந்து விளங்க, வில் உமிழ்ந்த கூரிய அம்புகள் முட்களாகவும் போர்க்களம் செல்லாது எஞ்சி இருக்கும் படைக்கருவிகள் அகழியாகவும் அமைய இடிப்போன்று முழங்கும் முரசினைக் கொண்டு காலால் நடந்து செல்லும் அரிய அரணாகத் திகழும்

உன் படைவெள்ளம் வெல்லுதற்கரிய அரணாக விளங்குவதனைக் கருதிப் பார்த்தால் உன்னோடு போர் புரிய வந்த பகைஅரசர்கள் போரினை நினையாது புறங்கொடுத்து நீங்குவர். இச்செயல் மிக வியப்பாக உள்ளது.

34. ஒண்பொறிக் கழற்கால்

(வென்றிச் சிறப்பு)

பெயர் : ஒண்பொறிக் கழற்கால்

துறை : தும்பை அரவம்

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்

ஒருஉப நினை ஒருபெரு வேந்தே

ஓடாப் பூட்கை ஒண்பொறிக் கழற்கால்

இருநிலம் தோயும் விரிநூல் அறுவையர்

செவ்வளைய மாணர்ந்து

5 நெடுங்கொடிய தேர்மிசையும்

ஓடை விளங்கும் உருகெழு புகர்நுதல்

பொன்அணி யானை முரண்சேர் எருத்தினும்

மன்நிலத்து அமைந்த

மாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய

10 முரசடைப் பெருஞ்சமம் ததைய ஆர்ப்புழ

அரசுபடக் கடக்கும் ஆற்றல்

புரசால் மைந்த நீ ஓம்பல் மாறே

ஒப்பற்ற பேரரசனே! கொடியசையும் தேரிலும் நெற்றியில் புள்ளிகளையுடைய முகபடாம் அணிந்த யானையின் மேலும் ஏறி உன் பகைவர்கள் உன்னோடு போர் புரிய வருவர். போரில் பின்வாங்காப் பகை மன்னர்களின் வீரர்கள் தங்கள் எதிரே நிற்கும் படைநிலை அழியும் படி முரசடிப்போர் சிதறும்படி வீரர்களின் ஆரவாரம் மிகும்படிப் போர்புரிவர். அத்தகைய வீரர்களைக் கொண்ட பகைமன்னர் இறந்துபடுமாறு குதிரையில் சென்று எதிர்நின்று போர் செய்யும் ஆற்றலுடைய வலிமையுடைய வேந்தனே! ஆற்றலிடத்தே உண்டாகும் உன் குறைகளை நீயே நீக்கிப் பாதுகாத்து செயற் பெறுவதால் புறங்கொடாத கொள்கையினை உடைய வீரர்கள் காலில் அணிந்த வீரக்கழலில் அவர்

பெற்ற வெற்றிகள் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளன. நிலத்தில் படியுமாறு ஆடையணிந்த உள் பகைவர்கள் உன்னை அஞ்சி அகல்வர்.

35. மெய் ஆடு பறந்தலை

(வென்றிச் சிறப்பு)

பெயர் : மெய் ஆடு பறந்தலை

துறை : வாகைத் துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

புரசால் மைந்த நீ ஓம்பல் மாறே

உரைசான் றனவால் பெருமைநின் வென்றி

இருங்களிற்று யானை இலங்குவால் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்து

5 அளகுடைச் சேவல் கிளைபுகா ஆர

தலைதுமிந்து எஞ்சிய மெய்ஆடு பறந்தலை

அந்திமாலை விசம்புகண் டன்ன

செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்து

பேளய் ஆடும் வெல்போர்

10 வீயா யாணர் நின்வயினானே

உயர்ச்சி அமைந்த வலிமையுடைய வேந்தனே! ஆண் யானைகளின் வெண்மையான கொம்புகளோடு நீண்ட தேரின் சக்கரங்கள் பரவிக் கிடக்கும் போர்க்களத்தில் பெட்டையோடு கூடிய ஆண் பருந்தின் இனம் தசை உணவினை உண்ண தலைகள் வெட்டப்பெற்று எஞ்சிக் கிடக்கும் குறை உடல்கள் எழுந்து ஆடும். அங்கு அந்திக்கால வானத்தைக் கண்டது போல ஒளி பொருந்திய இரத்தத்தினையுடைய மன்றத்தில் பேய்கள் பிணம் தின்று மகிழ்ந்து ஆடுதற்குக் காரணமான போரினையுடைய நீ, உன் படைகள் அழிவுபடாமல் காத்தல் செயலை மேற்கொண்டுள்ளதால் உன் வெற்றிகள் பெருமைகள், உன்னிடத்தில் உள்ள பிற சிறப்புகளை விட புகழ் மிக்கன.

36. வாள் மயங்கு கடுந்தார்

(வென்றிச் சிறப்பு)

பெயர் : வாள் மயங்கு கடுந்தார்

துறை : களவழி

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

வீயூ யாணர் நின்வயி னானே

தாவா தாகும் மலிபெறு வயவே

மல்லல் உள்ளமொடு வம்புஅமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று

5 பனைதடி புனத்தின் கைதடிபு பலஉடன்

யானை பட்ட வாள்மயங்கு கடுந்தார்

மாவும் மாக்களும் படுபிணம் உணீஇயர்

பொறித்த போலும் புள்ளி எருத்தின்

புன்புற எருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

10 குடுமி எழாலொடு கொண்டு கிழக்கு இழிய

நிலம்இழி நிவப்பின் நீள்நிரை பலசுமந்து

உருளழு கூளியர் உண்டுமகிழ்ந்து ஆட

குருதிச் செம்புனல் ஒழுகச்

செருப்பல செய்குவை வாழ்க நின் வளனே

வலிமையுடைய வீரர்களோடு சென்று மனஎழுச்சியோடு புதிய பகைவர்களோடு போரினைச் செய்து வென்ற போரில் பனைமரங்கள் வெட்டப்பெற்றுக் கிடக்கும். காட்டினைப் போல துதிக்கைகள் வெட்டப்பட்டு பல யானைகள் இறந்து கிடக்கும். இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள வாள் வீரர்களும் இறந்துபட்டமையால் கிடக்கும் பிணங்களையுண்பதற்குப் புள்ளியை உடைய கழுத்தினையும் பொலிவற்ற உடலையும் கொண்ட பருந்தும், உச்சிக் கொண்டை உடைய கழுகும் கீழே இறங்கின.

போர்க்களத்தைப் பார்த்தால் நிலம், தாழ்வாகும்படி நீண்டு கிடக்கும் பிணவரிசை பலவற்றை அஞ்சத்தக்க பேய்கள் உண்டு மகிழ்ந்து கூத்தாடுமாறு இரத்த வெள்ளம் சிவந்து பெருகி ஓடியது. அது போன்ற பல போர்களை நீ செய்கின்றாய்.

37. வலம்படு வென்றி

(மன்னன் குணங்களைப் புகழ்ந்து அவன் செல்வத்தையும் வாழ்த்துதல்)

பெயர் : வலம்படு வென்றி

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

வாழ்க நின் வளனே! நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நின்புகழ் ஏத்த

பகைவர் ஆரப் பழங்கண் அருளி

நகைவர் ஆர நன்கலம் சிதறி

5 ஆன்று அவிந்து அடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்

வாய்தோய் நல்இசை உலகமொடு உயிர்ப்ப

துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும்

மாஇரும் புடையல் மாக்கழல் புனைந்து

மன்ளயில் எறிந்து மறவர்த் தரீஇ

10 தொல்நிலைச் சிறப்பின் நின்நிழல் வாழ்நார்க்குக்

கோடுஅற வைத்த கோடாக் கொள்கையும்

நன்றுபெரிது உடையையால் நீயே

வெந்திறல் வேந்தே! - இவ் உலகத் தோர்க்கே

உண்மையே பேசும் உன் சான்றோர் உன் புகழைப் பாடவும், உன் பகைவர்கள் துன்பத்தை நுகரவும் உன் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமான மக்கள் அணிகலன்களைப் பெற்று மகிழவும் பலநற்குணங்களால் நிறைந்து பணிவும் புலனடக்கமும் கொண்டு குற்றமற்று விளங்கும் தலைவனே!

வானளவு சிறந்த புகழ் உலகம் உள்ளவரை அழியாமல் இருக்க நலிந்த குடிகளைத் திருத்தி முன்போல் வாழச் செய்து பல வெற்றிகளுக்குக் காரணமாகும் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றுள்ளாய். பெருமை மிக்க பனந்தோட்டினால் ஆன மாலையினையும் சிறந்த வீரக் கழலினையுடை அணிந்து பகைவரின் அரண்களை அழித்து அங்குள்ள வீரர்களைக் கைப்பற்றி நிரந்தரமாக நிலைத்த நின் ஆட்சி நிழலில் வீரர்க்குக் கொடுமை நீங்கும்படி கொண்ட மாறாத கொள்கையினைக் கொண்டுள்ளாய். வெற்றி மேல் வெற்றியையும் மாறாத கொள்கையையும் கொண்டுள்ள நீ மிகப் பெரிய அளவில் சிறந்து விளங்குகின்றாய். இவ்வுலக மக்களுக்காக உன் செல்வமும் வாழ்நாளும் சிறந்து வாழ்வாயாக.

38. பரிசிலர் வெறுக்கை

(கொடைச் சிறப்பு)

பெயர் : பரிசிலர் வெறுக்கை

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

உலகத் தோரே பலர்மன் செல்வர்

எல்லா ருள்ளும்நின் நல்இசை மிகுமே

வளம்தலை மயங்கிய பைதிரம் திருத்திய

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்!

5 எயில்முகம் சிதையத் தோட்டி ஏவலின்

தோட்டி தந்த தொடிமருப்பு யானை

செவ்வளைக் கலிமா ஈகை வான்கழல்

செயல்அமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே!

பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாள்அவை!

10 வாணுதல் கணவ! மள்ளர் ஏறே!

மைஅற விளங்கிய வடுஆழ் மார்பின்

வசைஇல் செல்வ! வான வரம்ப!

இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம்

தருக என சிழையாத் தாஇல் நெஞ்சத்துப்

15 பகுத்தாண் தொகுத்த ஆண்மை பிறர்க்கு என வாழ்திநீ ஆகன் மாறே

எல்லா வளங்களும் நிரம்பி விளங்கும் உனது நாட்டினைத் திருத்தி மேலும் வளங்களைச் செய்துள்ள களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலே! பகைஅரசர்களின் மதிற் கதவுகள் அழியும்படி பாகர் அங்குசத்தைச் செலுத்துவதால் அந்நாடுகளின் காவலை உனக்குத் தந்த கிம்புரி அணிந்த யானைப் படையினையும் சிவந்த தலையாட்டம் அணிந்த செருக்கு மிகுந்த குதிரைப் படையினையும் பொன்னாலாகிய வீரக்கழலினையும் முடிமாலையினையும் கொண்ட வீரர்களை யுடைய சேர வேந்தே!

பரிசிலர்க்குச் செல்வமாக உள்ளவனே! பாணர் முதலியோர்க்கு உன் நாள் ஓலக்கத்தில் அனைத்தையும் தருவனே! ஒளிமிக்க நெற்றியைக் கொண்ட அரசமாதேவிக்குக் கணவனே! குற்றமற்ற வீரத் தழும்புகள் பொருந்திய மார்பினையும்

வீரச் செல்வத்தையும் கொண்டு விளங்குபவனே, வான வரம்பனே! இனிய பொருட்களைப் பெற்றால் தனித்தனியாக நுகர்வோம், எம்மிடம் கொணர்க என்று விரும்பாத உள்ளத்தால் பிறர்க்குக் கொடுத்து உண்ணும் தன்மையையும் ஆண்மையையும் உடையவனாக உள்ளாய். அதனால் பிறர்க்காக வாழ்கின்றாய்.

39. ஏவல் வியன்பணை

(கொடைச் சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும்)

பெயர் : ஏவல் வியன் பணை

துறை : வாகை

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

பிறர்க்கு என வாழ்திநீ ஆகன் மாறே

எமக்கு இல் என்னார்நின் மறம்கூறு குழாத்தர்

துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பை

கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை அலற

5 எடுத்துஎறிந்து இரங்கும் ஏவல் வியன்பணை

உரும்என அதிர்பட்டு முழங்கி செருமிக்கு

அடங்கார் ஆர்அரண் வாடச் செல்லும்

காலன் அனைய கடுஞ்சின முன்ப

வாலிதின் நூலின் இழையா நுண்மயிர் இழைய

10 பொறித்த போலும் புள்ளி எருத்தின்

புன்புறப் புறவின் கணநிரை அலற

அலந்தலை வேலத்து உலவை அம்சினை

சிலம்பி கோலிய அலங்கல் போர்வையின்

இலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொள் படலத்து

15 அவிர்இழை தைஇ மின்உமிழ்பு இலங்கச்

சீர்மிகு முத்தம் தைஇய

நார்முடிச் சேரல்! நின் போர்நிழல் புகன்றே

நீ பிறர்க்காக வாழ்கின்றாய். உனது வீரச் சிறப்பினைக் கூறி வாழும் உன் படைவீரர்கள் உன் போராகிய நிழலையே விரும்பி அவர்களிடம் இரந்து வரும் எங்களைப் போன்றோர்க்கு இல்லை என்று மறுக்காது கொடுக்கின்றார்கள்.

வலிமையின் கூறுபாடுகள் எல்லாம் விளங்க தும்பை மாலை சூடி சினந்து வந்த பனைவர்கள் அஞ்சத்தக்க போரில் அலறும்படி உன்னுடைய பெரிய முரசு முழங்கிக் கொண்டே இருக்கும். முரசுகள் முழங்க பகைவர்களின் அரண்கள் அழியும் படி உன் வீரர்கள் மேற்செல்வர்.

புள்ளிகளைக்கொண்ட கழுத்தினையும் மென்மையான புறமுதுகினையும் உடைய புறாக் கூட்டங்கள் சிலந்திகள் சுற்றி அமைத்த வலைகளை வலை என்று எண்ணி காய்ந்த உச்சியை உடைய வேலமரத்தின் கீழ் பெரிய கிளைகளில் அலறும்படி அஞ்சி இருக்கும். அத்தகைய வலைகளை முத்தினால் கோர்த்து விளிம்பில் மணிகள் பதிக்கப்பெற்று பொன் தகட்டில் செய்த கூட்டில் ஒளிரும் நூலால் இணைக்கப்பட்ட முத்துவடங்கள் சூழப்பட்ட முடி அணியினை அணிந்துள்ள சேர வேந்தே! உன் வீரர்கள் எப்போதும் போர் நிழலை விரும்புவர்.

40 நாடுகாண் அவிர்சுடர்

(கொடைச்சிறப்பு)

பெயர் : நாடுகாண் அவிர்சுடர்

துறை : பாடாண் பாட்டு

வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணம்

தூக்கு : செந்தூக்கு

போர்நிழல் புகன்ற சுற்றமொடு ஊர்முகத்து

இறஅ வியரோ பெரும் நின் தானை

இன்இசை இமிழ்முரசு இயம்பக் கடிப்புஇசூஉ

புண்தோள் ஆடவர் போர்முகத்து இறுப்ப

5 காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல்

வந்துஇறை கொண்டன்று தானை அந்தில்

களைநர் யார்இனிப் பிறர்? எனப் பேணி

- மன்ளயில் மறவர் ஒலிஅவிந்து அடங்க
ஒன்னார் தேய பூமலைந்து உரைஇ
- 10 வெண்தோடு நிரைஇய வேந்துடை அருங்சமம்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி ஆடிய தொடித்தோன் மீகை
எழுமுடி கெழீஇய திருஞெமர் அகலத்துப்
பொன்அம் கண்ணி பொலந்தேர் நன்னன்
- 15 சுடர்வீ வாகைக் கடிமுதல் தடிந்த
தார்மிகு மைந்தின் நார்முடிச்சேரல்!
புன்கால் உன்னம் சாய தெண்கண்
வறிதுகூட்டு அரியல் இரவலர்த் தடுப்பத்
தான்தர உண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து
- 20 நீர்இமிழ் சிலம்பின் நேரியோனே
செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி
மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்குஇழை அணிந்து
மெல்லியல் மகளிர் எழில்நலம் சிறப்ப
பாணர் பைம்பூ மலைய இளையர்
- 25 இன்களி வழாஅ மென்சொல் அமர்ந்து
நெஞ்சுமலி உவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசோர்பு நின்று
பாகர் ஏவலின் ஒண்பொறி பிசிரக்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகாண் அவிர்சுடர்
- 30 அழல்விடுபு மரீஇய மைந்தின்
தொழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே

உன்னுடைய இன்னோசை முழங்கும் முரசு கோலால் அடிக்கப் பெற்று முழங்க
போரில் புண்பட்ட தோலுடைய வீரர் போர் செய்யும் இடத்திலே தங்கக் கரந்தை செடி
காய்ந்த விளைவயலில் சேனை வந்து தங்கியது. எங்கள் துயரத்தை நீக்குபவர்
உன்னை அன்றி பிறர் யார் உள்ளனர்?

பிற பகைவர்கள் அழியும்படி வெண்மையான பனைமடல் நிரைத்த தும்பைப்பூ மாலைசூடி வஞ்சினம் கூறி தன் படையினைப் பகை வேந்தர் நாட்டின் தன் கட்டளையால் நார்முடிச்சேறல் நிரப்பினர். பகைவேந்தரைப் போரில் அழித்து அவர்கள் புறங்காட்டி ஓடுமாறு செய்தான். வீர வளை அணிந்த தோளுடைய கைகளையும் ஏழு முடியால் செய்த ஆரம் பொருந்திய திருமகள் தங்கும் அகன்ற மார்பினையும் கொண்டு நார்முடிச் சேறல் விளங்கினார்.

பொன்னால் ஆகிய தேர்களையும் உடைய நன்னன் என்னும் மன்னனின் ஒளிமிக்க பூக்களைக் கொண்ட காவல் மரமாகிய வாகை மரத்தை அடியோடு வெட்டினான். பகை மன்னர்கள் இவனோடு போருக்கு வருவதற்கு முன்பு உன்ன மரங்கள் கரிந்து காட்டின. அவனுடைய வீரர்களுக்குக் களிப்பினைக் கொடுத்த கள்ளினை இரவலர்களும் உண்டனர்.

வீரர்கள் மெல்லிய சொற்களைக் கூறி போர்க்களம் வாழ்த்தவும் மென்மையான பெண்கள் மலர்ந்த வேங்கை மரம் போல் அணிகளால் அழகுமிகுந்து விளங்கவும் பாணர்கள் பொற்றாமரையினைச் சூடி விளங்கவும் உங்களுக்கும் பல யானைகளை அளிப்பான். அதனால் சில வளைகளை அணிந்த விறலியே நீ அவனிடம் செல்வாயாக.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. வாள் மயங்கு கடுந்தார் குறிப்பிடும் வெற்றிச் சிறப்பை எழுதுக?
2. நாடுகாண் அவிச்சுடர் காட்டும் கொடைச்சிறப்பு யாது?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. நான்காம்பத்து நவிலும் மன்னனின் கொடைச்சிறப்பும் வெற்றிச் சிறப்பும் பற்றி விவரிக்க
2. நும் பாடப்பகுதியில் இடம்பெறும் பதிற்றுப்பத்து பாடல்கள் வழி அறியலாகும் வருணனைகள் உவமைகளை விவரிக்க.

கூறு - 7 - பத்துப்பாட்டு - குறிஞ்சிப்பாட்டு

ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழ் அறிவித்தற்குக் கபிலர் பாடியது. ஐவகை நிலங்களுள் ஒன்று குறிஞ்சி, எல்லா நிலங்களும் அவ்வந் நிலத்தில் மலரும் பூவால் பெற்றன பெயர். குறிஞ்சி – மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் இதனைத் தொல்காப்பியம்,

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” (951)

என்று கூறும். முருகன் இந்நிலக்கடவுள். குறிஞ்சி கூதிர்யாமம் என்மனார் புலவர் (தொல் 952) இதன் உரிப்பொருள் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் ஆகும்.

ஆரியஅரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டு எனப் பாட்டின் கொளு கூறும். தமிழ் அறிவித்தல் என்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டை அறிவித்தல் என்பது பொருள். குறிஞ்சிநில வளத்தையும் குறிஞ்சிநில மலர்களையும் குறிஞ்சி நில ஒழுக்கத்தையும் கூறும் பாட்டு குறிஞ்சிப்பாட்டு.

திணை – குறிஞ்சித்திணை

துறை – தோழி அறத்தொடு நின்றல்

நச்சினார்க்கினியர் இப்பாடலின் பொருளை இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர் கூறினார். இயற்கைப் புணர்ச்சியும் பின்னர் நிகழும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிமித்தங்களும் கூறுதலின் அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவே கூறுதலானும் அப்பெயர் கூறினார்.

“அறத்தொடு நிற்கும் காலத் தன்றி

அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப” (தொல். 1152)

என்பதனால் தோழி அறத்தொடு நிற்குங் காலம் வந்து செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றவழி அதற்கிலக்கணங் கூறிய,

“எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை உரைத்தல்

கூறுத லுசாஅதல் ஏதீடு தலைப்பாடு

உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ

அவ்எழு வகைய என்மனார் புலவர்” (தொல். 1153)

என்னும் சூத்திரத்து ஏழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடு நிற்கின்றாளென்றுணர்க.

இப்பாட்டுள் மலர் வகைகள் 200 வரை கூறப்பெற்றுள்ளன. மலர்கள் ஒருநாட்டின் பண்பாட்டை உணர்த்தும். முல்லைமலர் கற்பினை உணர்த்துவதாகக் கூறவர். உலகம் முழுவதும் மனிதரை வரவேற்பது மலர்ச்செண்டு கொண்டுதான். மலர்மணம் போன்று வாழ்க்கை மணம் பெறுவதைத் திருமணம் என்றனர். பாடிய புலவர் கபிலர் குறிஞ்சிக்குக் கபிலர் என்ற வழக்கு உண்டு. குறிஞ்சி பாடுவதில் வல்லவர் கபிலர். சங்கத் தொகை நூல்களில் மிகுதியான பாடல்களைப் பாடியவர் கபிலர்.

அகநானூற்றில் அவர் பாடியவை 18 (அகம் - 2, 12, 18, 42, 82, 118, 128, 158, 182, 203, 218, 238, 248, 278, 292, 318, 332, 382) ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சி பற்றி நூறு பாடல்கள் (201-300) கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலி முழுவதும் 29 பாடல்கள் (37-65) குறந்தொகையில் 29 பாடல்கள் (குறந்- 13, 18, 25, 38, 42, 87, 95, 100, 106, 115, 121, 142, 153, 187, 198, 208, 225, 241, 246, 249, 259, 264, 283, 291, 312, 355, 357, 361, 385) நற்றிணையில் 20 பாடல்கள் (நற். 1, 13, 32, 59, 65, 77, 217, 222, 225, 253, 267, 291, 309, 320, 336, 353, 359, 368, 373, 376) பதிற்றுப்பத்தில் 10 பாடல்கள் (61-70) பத்துப்பாட்டில் குறிஞ்சிப்பாட்டு, புறநானூற்றில் 28 பாடல்கள் (புறம். 8, 14, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 143, 200, 201, 202, 236, 337, 347) ஆகப் பாடல்கள் - 435 (சங்க இலக்கியம் - சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் - 1940, பக் 352, 466)

கபிலர் பற்றிய கதைகள் மிகுதியாக உள்ளன. ஒளவையார் முதலிய எழுபாருடன் பிறந்தவருள் ஒருவர் கபிலர், ஆதி பகவனே இவர் தாய் தந்தையர் என்று கூறும் கதைகள் ஏற்கத் தகுந்தன அல்ல. கபிலர்கள் பலர் இருந்தள்ளனர். பிற்காலத்தில் தோன்றிய கபிலர் அகவல் எழுதிய கபிலர் வேறு. திருவிளையாடல் புராணம் பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் பிறந்தவர் கபிலர் என்று கூறும் சோழ மண்டல சதகத்தின் வழி அவர் சோழ நாட்டில் பிறந்தவர் என்றும் திருவாரூரில் வளர்ந்தவர் என்றும் தெரிய வருகிறது. இவ்வாறு பல கதைகள் உள்ளன.

சங்ககாலக் கபிலர் சிற்றரசனாகிய வேள்பாரியின் மிக நெருங்கிய நண்பர். பாரி காலமான பின்பு பாரி மகளிரை அழைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்ய பல சிற்றரசர் பலரைப் பார்த்தார் என்ப அவர் பாடல்வழி தெரிகிறது.

தாழாது செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்

வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன் (புறம். 53)

என்று பொருந்தில் இளங்கீரனாரும்,

புலனழகக் கற்ற அந்த ணாளன் (புறம். 126)

பொய்யா நாவிற் கபிலன் (புறம். 174)

என்று மாறோகத்து நப்பசலையாரும்,

உலகுடன் திரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை வாய்மொழிக் கபிலன் (அகம். 78) என நக்கீரரும்,

நல்லிசைக் கபிலன் (பதிற்றுப்பத்து 85)

என்று பெருங்குன்றார் கிழாரும், சங்க காலப் புலவர்கள் பலர் கபிலரைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

யானே பரிசிலன் மன்னும் அந்தணன் (புறம். 200)

அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே (புறம். 201)

எனத் தம்மைப் பற்றிக் கபிலரே குறிப்பிடுகிறார். அதனால் அவர் அந்தணர் குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது தெளிவாகிறது. (கபிலர் – வேங்கடராஜலு ரெட்டியா, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மறுபதிப்பு, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1998)

பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் பெயரால் வழங்கும் சில சூத்திரங்களும் தனிப்பாடல்களில் வழங்கும் வெண்பா, அகவற்பாக்களும் இன்னா நாற்பது போன்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூலில் ஒன்றினை எழுதிய கபிலரும் வேறு என்பது தெளிவு.

குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர் பாடியது. இங்குத் தமிழறிவித்தல் என்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டினை அறிவித்தல் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். மலர்ப்பண்பாடு உலகம் தழுவிய ஒன்று, எல்லா

நாடுகளிலும் பெரியோரை வரவேற்க மலர்ச்செண்டு தருதல், மலர்மாலை அணிதல் காணப்பெறுகின்றன. மலருக்கும் வாழ்க்கைக்கும் மிகுந்த தொடர்புண்டு. மலர்கள் அரும்பி மொட்டாகிப் போதாகி மலர்வது போன்றதுதான் வாழ்க்கை வாழ்க்கை மணத்தை, வாழ்க்கையின் சிறப்பைக் கூறுகிறது. அதன் அடிப்படையில் தோன்றியது தான் குறிஞ்சிப்பாட்டு. குறிஞ்சிப்பாட்டில் 99 தமிழ்நாட்டு மலர்கள் பற்றிக் கபிலர் பேசுகிறார். எல்லா நில மலர்களும் இங்குக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. அதனைப் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் எனக் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய உரிப்பொருளாகக் கூறுகின்றனர் அதை உணர்த்துவது தான் குறிஞ்சிப்பாட்டு

சுருக்கம்

தலைவனே நீ வாழ்க. நான் கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக, ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் வளர்ந்த மெல்லிய கூந்தலையும் உடைய என் தோழியின் மேனியின் கண் விளங்கும் வேறுபாட்டினையும் கையினின்றும் வளையல்கள் கழன்றதால் ஏற்பட்ட மெலிவினையும் கருதி அவள் கடுமையான நோய்க்கு ஆட்பட்டாள் என்று கருதி நீ ஆராயத் தொடங்கினாய். இவ்வூரில் அவள் உற்ற நோய் பற்றிய காரணம் அறிய கட்டுவிச்சி, வேலன் போன்றோரிடம் வினவி அறியமுற்பட்டாய், தெய்வத்தால் ஏற்பட்ட நோயாகும் எனச் சிலர் கூற, நீ இறைவனைப் பாடியும் அர்ச்சனை செய்தும், வணங்கித் தொழுதும் மலர் தூவியும் வேறுபட்ட பல உருவங்களுடைய முழுமுதற் கடவுளுக்கு நறுமணப் புகை காட்டியும் வழிபாடு இயற்றினாய். அவளுடைய நோய் இன்னது என்று அறியாமல் துன்பப்படுகின்றாய். அதற்குரிய காரணத்தை நானும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. பின்பு அவளிடம் நெருங்கிக் கேட்க அவள் நடந்த உண்மைகள் சிலவற்றைச் சொன்னாள். அவற்றைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக.

முத்து, மணி, பொன் ஆகியவற்றால் செய்த ஆபரணங்கள் சீர்கேட்டுற்றால் அவற்றைச் சீர் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நற்பண்பும் பெருமையும் ஒழுக்கமும் சிறிதளவு குன்றுமாயினும் அதனால் ஏற்படும் பழியைத் துடைத்து, இழந்த புகழை மீண்டும் நிலைநாட்டுதல் அரிது. தொன்மையான நூல்கள் கற்ற பெரியோர்க்கும் அவ்வாறு மீண்டும் புகழ் நிலைநாட்டுதல் எளிது அன்று.

தலைவி என்னிடம் ஒருநாள் இவ்வாறு கூறினாள்.

எந்தையின் காவலை நீங்கி நானும் தலைவனும் ஆராய்ந்து கொண்ட மணம் இதுவென்று தாய் முதலியோர்க்கு நாம் சொல்லுதலில் பழி உண்டோ? அவ்வாறு செய்தல் ஒழுக்கம் கெடாமல் காப்பதாகும். அவர்களுக்கு நாம் அறிவுறுத்திய பின்னர் நம்மோடு பொருந்துமாறு நம் தலைவர் நடக்காராயின், இவ்வருத்தம் பொறுத்திருப்போம், மறுபிறப்பில் இணைவோம் என்று சொல்லி, செயலற்றும் நம் தலைவி வருந்துகின்றாள்.

போர் செய்யும் இரு வேந்தர்களுக்கு இடையில் இருவரையும் பொருத்துவதற்கு மேற்கொண்ட அறிஞரைப் போல நின் காவலுக்கும் இவள் துன்பத்திற்கும் இடையே

அகப்பட்டு நான் அஞ்சி வருந்துகின்றேன். நன்மை, குடிச்சிறப்பு, குணம், உதவி முதலியவற்றை ஆராய்ந்து ஒப்பு நோக்கி எண்ணாமல் நாங்களாகத் துணிந்து செய்து கொண்ட உயிருக்குக் காவலாகிய இம்மணம் முன்பு நிகழ்ந்த விதத்தை நீ நன்கு உணரும் வண்ணம் சொல்லுகின்றேன். என் மீது கோபம் கொள்ளாதிருப்பாயாக.

நீ எங்களைத் தினைப்புனம் காக்க அனுப்பினாய். நாங்கள் பரண் மேலிருந்து கிளி முதலியவற்றை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தோம். பின்னர் அருவியில் மிக்க விருப்புடன் நீராடச் சென்றோம். நீராடிய பின்பு நாங்கள் விரும்பிய பாடல்களைப் பாடினோம். செங்காந்தள் போன்ற மலர்களைப் பறித்து அகன்ற பாறையிலே குவித்துவிட்டு மலைப்பக்கத்துப் புனத்தில் கிளியையும் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தோம். தழையாடையை உடுத்திக் கொண்டு பலவகை மலர்களையும் மாலைகளையும் கூந்தலில் அணிந்துகொண்டு அசோக மரத்தின் நிழலில் இருந்தோம். அப்போது ஓர் அழகன் வந்தான். அவன் எண்ணெயும் மயிர்ச்சாந்தும் பூசி, விரலால் புலர்த்தி, அகிற்புகை ஊட்டிய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற குஞ்சியில் பலவகை மலர்களை அணிந்திருந்தான். பிச்சி மலரால் செய்த ஒற்றை வடத்தை அணிந்திருந்தான். ஒரு காதில் அசோகந்தளிரைச் செருகியிருந்தான். மார்பில் அணிந்த பூமாலை ஆபரணத்தோடு விளங்கியது. கையில் அழகிய வில்லொன்றை ஏந்தி, அம்புகளைத் தெரிந்து பிடித்து, இடையிலே கச்சை கட்டி, காலில் வீரக்கழல் அணிந்திருந்தான். அவனுடன் வந்த நாய்கள் குரைத்துக் கொண்டு எங்களை வளைத்துக் கொண்டன. நாங்கள் அந்நாய்களுக்கு அஞ்சி, நடுங்கி வேறிடத்திற்கு விரைந்து சென்றோம். அப்போது அவன் எங்கள் பால் வந்து நாங்கள் பயப்படுவதற்கு அவன் அஞ்சிச் சில இனிய சொற்களைச் சொன்னான். எங்களைப் புகழ்ந்து இளைய மகளீர்! யானை முதலிய சில விலங்குகள் என்னை விட்டு நீங்கி வந்தன. அவற்றை நீங்கள் கண்டீரோ? என்று கேட்டான். நாங்கள் பதில் கூறவில்லை. அதனால் அவன் கலங்கி என்னுடைய விலங்குகளைப் பற்றிக் கூறாவிட்டாலும் என்னுடன் ஒரு வார்த்தை பேசக்கூடாதா? என்று கூறிப் பூங்கொம்பொன்றை எடுத்து எங்களைப் பயமுறுத்திய நாய்களை அடித்து ஒட்டினான். அப்போது வேடன் ஒருவனால் துரத்தப்பட்ட ஒரு யானை மதத்தாலே செருக்கி மரங்களை முறித்துக் கொண்டு எங்கள்மேல் வந்தது. நாங்கள் உயிரைப் பாதுகாப்பதற்குப் புகலிடத்தை அறியாமல் நடுங்கி எங்கள் நாணத்தையும் விட்டு அவ்வழகனை விரைந்தடைந்து வெறியுற்ற மயிலைப் போல் நடுங்கினோம். அவன் உடனே ஓர் அம்பை எடுத்து அக்களிற்றின் முகத்திலே ஆழமாகப் பாயும்படி எய்தான். அதனால் அவ்யானை அங்கு நில்லாது சென்றுவிட்டது. பின்னர் நாங்கள் கை கோர்த்துக் கொண்டு ஆற்று வெள்ளத்தில் குதிக்கையில் கால் தளர்ந்து எங்களை அடித்துச் சென்றது. அங்கே வந்த தலைவன் நீரினின்றும் எங்களை எடுத்து, பின்பு தலைவன் தலைவியை நோக்கி அஞ்சாதே என்று கூறி நெற்றியைத் தடவினான். இக்களவொழுக்கம் நீள வேண்டும் என்று நினைத்து, என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான். அப்பொழுது தனக்கு இயல்பாகிய நாணமும் அச்சமும் தலைவிக்குத் தோன்ற அவனிடத்தினின்றும் விலகமுயன்றாள். அவன் விடாதவனாகி அணைத்துத் தழுவினான். பின்பு அம்மலைத் தலைவன் இவள் உள்ளத்தில் நிகழ்ந்த திருமண வேட்கையை

நினைந்து சொன்னான். விருந்தினர்களுக்குக் கொடுத்து எஞ்சிய உணவை நீ எனக்குக் கொடுக்க நான் உண்டல் சிறந்தது என்று கூறினான். இதனால் இல்லறம் சிறந்தது என்று அறிவித்தான். மலையில் உள்ள முருகக் கடவுளை வாழ்த்திப் பிரியேன் எனச் சூளுறவு கூறி, எங்களைத் தெளிவித்து அருவி நீரைக் குடித்தான். அதனால் இவள் அவனுடன் நெஞ்சு பொருந்தினாள். இவ்வாறு சோலையிலே களிறு தரு புணர்ச்சியை அன்றைப் பகல் பொழுதெல்லாம் இருந்து போக்கினார்.

சூரியன் மறைந்தான். மான் கூட்டம் மரத்தடியில் வந்து கூடின. பசுக்கள் கன்றுகளை நினைந்து மனறங்களில் புகுந்தன. அன்றில்கள் கூவின. பாம்புகள் இரைதேடுவதற்காகத் தம் மணியை உமிழ்ந்தன. கோவலர் ஆம்பல் பண்ணை எழுப்பினார். ஆம்பல் போதுகள் மலர்ந்தன. மகளிர் விளக்கை ஏற்றினார். அந்தணர் மாலைக்கடன்களைச் செய்தனர். வேடர் பரணின் மேல் நெருப்பை எரித்தனர். மேகங்கள் மலையைச் சூழ்ந்தன. காட்டில் விலங்குகள் முழங்கின. பறவைகள் கூட்டில் ஒலித்தன. மாலைக்காலம் வந்தது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இருட்டிவிடும் என்று கருதி இவளை நோக்கி உன்னுடைய கையை உன் சுற்றத்தார் பற்றி எமக்குத்தர, நாட்டிலுள்ளார் வெளிப்பட அறியும் திருமணத்தினைப் பின்பு செய்வோம். சிலநாள் வருந்துதலை நீக்குவாயாக என்று அன்புடைய சொற்களைக் கூறி, எம்மோடே வந்து நம் ஊர் நீர்த்துறையில் எங்களைவ ிட்டுவிட்டுச் சென்றான். அன்று முதல் நாள் போலவே விருப்பத்துடன் என்றும் இராப்பொழுதில் வருகின்றான். அவ்வாறு வரும் காலங்களில் ஊர்க்காவலர் திரிந்து காத்தாலும் நாய்கள் குரைத்தாலும் நீ துயில் நீங்கினாலும் நிலவு எரித்தாலும் இவளைச் சேராமல் போய்விடுவான். நாங்கள் செய்த குறி பிழைத்தாலும் அதற்காக எங்களிடம் கோபிக்க மாட்டான். அவன் இளமையானவன். தனக்குரிய செல்வத்தாலும் நற்குணங்களாலும் சிறந்தவன்.

அவன் நம் ஊருள் வரும்போதெல்லாம் அவனுக்கு நேர இருக்கும் துன்பத்தை எண்ணி இவள் வருந்துவாள். அவர் வருகின்ற இரவிலே புலியும் சிங்கமும் கரடியும் காட்டுப்பசுவும் யானையும் இடியும் பாம்பும் முதலைகளும் கொடி படர்ந்திருக்கின்ற பாறைகளும், பிசாசுகளும் பெரும்பாம்பும் துன்பம் தருமே என எண்ணி எண்ணி ஒவ்வொரு நாளும் கண்ணீர் சிந்துவாள். வலைப்பட்ட மயில்போல் அழகு குலைந்து கலங்கி நிற்கின்றாள். அவளைக் காத்தல் வேண்டும் எனத் தோழி செவிலியிடம் அறத்தொடு நின்றாள்.

தோழி செவிலித்தாயிடம் கூறல்

அன்னாய் வாழிவேண்டு அன்னை ஒர்நுதல்

ஒலிமென் கூந்தல்என் தோழி மேனி

விறல்இழை நெகிழ்ந்த வீவுஅரும் கடுநோய்

அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாயும்

5 பரவியும் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்

வேறுபல் உருவின் கடவுள் பேணி

நறையும் விரையும் ஓச்சியும் அலவுற்று

எய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி!

தாயே வாழ்வாயாக. நான் கூறுவதனை விரும்பிக் கேட்பாயாக. ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், மென்மையான கூந்தலையும் உடைய என் தோழியாகிய தலைவியின் உடல் மெலிவைக் கண்டு போக்குதற்கு அரிய கொடிய நோய் என்று கருதி, ஊருள் இந்நோய் பற்றி அறிந்தவர்களிடம் கேட்டும், அவர்கள் தெய்வக்குற்றம் எனக் கூறியதை மனத்துக்குள் கசாண்டு பல்வேறு உருவங்களையுடைய கடவுளை வாயால் வாழ்த்தியும், மெய்யால் தொழுதும் பலமலர்களைத் தூவி வழிபட்டும், அகில் முதலிய நறுமணம் பொருள்களையும் சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள்களையும் செலுத்தி மனத் துன்பமுற்று, காரணம் அறியாமல் மயக்கமுடையவளாய் வருந்தி இருக்கின்றாய்

தோழியின் சொல்வன்மை

நல்கவின் தொலையவும் நறுந்தோள் நெகிழவும்

10 புள்பிறர் அறியவும், புலம்புவந்து அலைப்பவும்

உள்கரந்து உறையும் உய்யா அரும்படர்

செப்பல் வன்மையின் செறிந்துயான் கடவலின்

தலைவியின் நல்ல அழகு கெடவும், தோள்கள் மெலியவும் வளையல் கழறுதலைப் பிறர் அறியவும், தனிமை வந்து அவளைத் துன்புறுத்தலையும் மனத்தினுள் மறைந்து இருக்கின்ற பிழைத்தற்குரிய நோயை, எனது கூறுதல் வல்லமையால் அவளை நெருக்கி அவளைச் சொல்லுமாறு செய்தேன்.

தலைவி கூறல் - அரிய செயல்

முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் அத்துணை

நேர்வரும் குரைய கலங்கெடின் புணரும்

15 சால்பும் விளப்பும் இயல்பும் குன்றின்

மாசறக் கழீ. வயங்குபுகழ் நிறுத்தல்

ஆசறு காட்சி ஐயர்க்கும் அந்நிலை

எளிய என்னார் தொல்மருங்கு அறிஞர்

முத்துக்களாலும் மாணிக்கங்களாலும் பொன்னாலும் செய்யப்பெற்ற அணிகள் கெட்டுப் போனால் அவற்றை அவ்வவற்றின் துணைகொண்டு தொழில் வல்லான் செம்மை செய்து விடுவான். சான்றாண்மையும் பெருமையும் ஒழுக்கமும் குறையுமாயின், அவற்றைக் குற்றமறக் கழுவி விளங்குகின்ற புகழை நிறுத்துதல், மயக்கந்தீர்ந்த அறிவுடைய பெரியோர்களும் எளிது இல்லை என்று கூறுவர் பழமை உணர்ந்த அறிவுடையோர்.

தலைவி தேம்பல்

மாதரும் மடனும் ஓராங்குத் தண்ப்ப

20 நெடுந்தேர் எந்தை அருங்கடி நீவி,

இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல் இதுஎன

நாம்அறி வறாலின் பழியும் உண்டோ?

ஆற்றின் வாரா ராயினும் ஆற்ற

ஏனைஉல கத்தும் இயைவதால் நமக்கென

25 மான்அமர் நோக்கம் கலங்கிக் கையற்று

ஆனாச் சிறுமையள் இவளும் தேம்பும்

பெற்றோரது விருப்பமும் எனது மடனும் ஒரு சேரக் கெட, பெரிய தேரினையுடைய என் தந்தையின் அரிய காவலைக் கடந்து, யானும் தலைவனும் தேர்ந்துகொண்ட மணம் இது. இக்களவு மணத்தை நாம் பெற்றோர்க்கு அறிவுறுத்தினால் பழி இல்லையென பெற்றோர் நெறிப்பட இயைந்து வாரார் ஆயினும், நான் பொறுத்திருப்பேன். மறுமை உலகத்தும் நாங்கள் இருவரும் இணைவோம் என்பதனை எண்ணி, என் மான்பினைகளும் விரும்பும் கண்களையுடைய தலைவி, கலங்கி செயலற்று நோயுடையளாய் வருந்துவாள்.

தோழியின் நிலை

இகல்மீக் கடவும் இருபெரு வேந்தர்

வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல

இருபேர் அச்சமோடு யானும் ஆற்றலேன்

பகைமை மேற்கொண்டு செல்லும் இருபெரிய வேந்தர்களுக்கிடையே சமாதானம் செய்ய நின்ற சான்றோரைப் போல, உனக்கும் (செவிலித் தாய்க்கும்) இவளுக்கும் (தலைவிக்கும்) இடையில் அச்சத்தோடு யானும் வருந்துகிறேன் என்கிறாள் தோழி.

தோழி கூற்று

30 கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும் குடிநிரல் உடைமையும்

வண்ணமும் துணையும் பொஶீஇ எண்ணாது

எமியேம் துணிந்த ஏமம்சால் அருவினை

நிகழ்ந்த வண்ணம் நீநனி உணரச்

செப்பல் ஆன்றிசின் சினவா தீமோ

பெற்றோர் தம் மக்களைக் கொடுக்க நேரும்போது நன்மையாகவே முடியும் என்பதும், இருவர் குடிகளும் ஒத்த தன்மையுடையன என்பதும் தலைவன், தலைவி பண்புகள், சுற்றத்தினர் இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டு எண்ணாது, யாங்கள் துணிந்து செய்த காவல் பொருந்திய அரிய செயலாகிய களவுமணம் நிகழ்ந்ததை, நீ உணரும்படி கூறினேன், என்னைக் கோபிக்க வேண்டாம் என்று, தோழி செவிலியிடம் கூறுகிறாள்.

தினைப்புனக் காவலுக்குச் செல்லல்

35 நெல்கோள் நெடுவெதிர்க்கு அணந்த யானை

முத்துஆர் மருப்பின் இறங்குகை கடுப்பத்

துய்த்தலை வாங்கிய புனிருநீர் பெருங்குரல்

நல்கோள் சிறுதினைப் படுபுள் ஓப்பி

எல்பட வருதியர் எனளநீ விடுத்தலின்

பெற்றோர் தம் மகளைக் கொடுக்க நேரும்போது நன்மையாகவே முடியும் என்பதும், இருவர் குடிகளும் ஒத்த தன்மையுடையன என்பதும் தலைவன், தலைவி பண்புகள், சுற்றத்தினர், இவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டு எண்ணாது, யாங்கள் துணிந்து செய்த காவல் பொருந்திய அரிய செயலாகிய களவுமணம் நிகழ்ந்ததை, நீ உணரும்படி கூறினேன், என்னைக் கோபிக்க வேண்டாம் என்று, தோழி செவிலியிடம் கூறுகிறாள்.

கிளியை ஓட்டுதல்

40 கலிகெழு மரமிசைச் சேணோன் இழைத்த

புலிஅஞ்ச இதணம் ஏறி அவண

சாரல் குரல் தகைபெற வலந்த

தழலும் தட்டையும் குளிறும் பிறவும்

கிளிகடி மரபின ஊழ்ஊழ் வாங்கி

45 உரவுக்கதிர் தெறாஉம் உருப்பவிர் அமயத்து

ஆரவாரம் பொருந்திய மரத்தின்மேல் பரண் அமைப்பது போன்று உருவாக்கிய புலியை அஞ்சும் உயரத்தில் பரணில் ஏறி, அவ்விடத்தில் கிடைக்கும் பக்க மலையிலுள்ள பிரம்பால் அழகாகப் பின்னப்பெற்ற தழல், தட்டை, குளிறு, கவண் போன்ற

கருவிகளால் கிளிகளை முறைமுறையாகத் தட்டித் தட்டி ஓட்டிய காலத்தில் வெப்ப மிக்க ஞாயிற்றின் கதிர்கள் சுடும் வெப்பம் விளங்கும் சமயத்தில்...

மழை பெய்தல்

விசம்பு ஆடு பறவை வீழ்பதிப் படர

நிறைஇரும் பௌவம் குறைபட முகந்துகொண்டு

அகல்இரு வானத்து வீசவளி கலாவலின்

முரசுஅதிர்ந் தன்ன இன்குரல் ஏற்றொடு

50 நிரைசெலல் நிவப்பின் கொண்மு மயங்கி

இன்னிசை முரசின் சுடர்ப்பூண் சேஎய்

ஒன்னார்க்கு ஏந்திய இலங்குஇலை எ.கின்

மின்மயங்கு கருவிய கல்மிசைப் பொழிந்தென

விண்ணில் பறக்கும் பறவைகள் தாம் விரும்பும்கூடுகளை நோக்கி வந்தன. மேகங்கள், நிறைந்த பெரிய கடலிலிருந்து கடல்நீர் குறையும்படி நீரை முகந்துகொண்டு, வானில் பரவி காற்று மிகுதியாக வீசியதால் முரசு போன்ற இடி முழக்கத்துடன், மலையில் மழையைப் பொழிந்தன. இனிய முரசினையம் ஒளிபொருந்திய அணிகலன்களையும் அணிந்து முருகன், தன் பகைவர்க்கு எதிராக ஏந்திய இலை வடிவமுடைய வேல் போன்ற மின்னல் மின்னியது.

நீராடல்

அண்ணல் நெடுங்கோட்டு இழிதரு தெள்நீர்

55 அவிர்துகில் புரையும் அவ்வெள் அருவித்

தவிர்வுஇல் வேட்கையேம் தண்ணடாது ஆடிப்

பளிங்குசொரிவு அன்ன பாய்சுனை குடைவுழி

நளிபடு சிலம்பில் பாயம் பாடிப்

பொள்ளறி மணியின் சிறுபுறம் தாழ்ந்தளம்

60 பின்னிருங் கூந்தல் பிழிவனம் துவரி

உள்ளகம் சிவந்த கண்ணேம் வள்இதழ்

தலைவனின் உயர்ந்த மலையினின்றும் வெண்மையான துகிலைப் போல் வீழ்கின்ற வெள்ளியள அருவியில் நீங்காத விருப்பத்துடன் குறையாது, நீண்ட நேரம் விளையாடி பளிங்கைச் சொரிந்து வைத்தாற் போன்ற பரந்த சுனையில் நீராடி மகிழ்ந்து, பளிங்கைச்சொரிந்து வைத்தாற் போன்று பரந்த சுனையில் நீராடி மகிழ்ந்து, குளிர்ச்சி

பொருந்திய மலையில் எம் விருப்பம்போல் பாடினோம். பின்பு நீலமணிபோல் உள்ள
எம் முதுகில் கிடந்த பின்னப்பெற்ற கரிய கூந்தலைப் பிழிந்து, ஈரம் உலர்த்தினோம்.
எம் கண்கள் சிவந்திருந்தன.

மலர்கள் கொய்தல்

- ஒண்செங்காந்தள் ஆம்பல் அனிச்சம்
தண்கயக் குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிச்சிகை
- 65 உரிதுநாறு அவிழ்தொத்து உந்தாழ் கூவிளம்
எரிபுரை எறுழம் சுள்ளி கூவிரம்
வடவனம் வாகை வான்பூங் குடசம்
எருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை
பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம்
- 70 பசும்பிடி வகுளம் பல்லிணர்க் காயா
விரிமலர் ஆவிரை வேரல் சூரல்
சூர்இயப் பூளை குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கம் திலகம் தேங்கமழ் பாதிரி
- 75 செருந்தி அதிரல் பெருந்தண் சண்பகம்
கரந்தை குளவி கடிகமழ் கலிமாத்
தில்லை பாலை கல்இவர் முல்லை
குல்லை பிடவம் சிறுமா ரோடம்
வாழை வள்ளி நீள்நறு நெய்தல்
- 80 தாழை தளவம் முள்தாள் தாமரை
ஞாழல் மௌவல் நறுந்தண் கொகுடி
சேடல் செம்மல் சிறுசெங் குரலி
கோடல் கைதை கொங்குமுதிர் நறுவழை
காஞ்சி மணிக்குலைக் கள்கமழ் நெய்தல்

- 85 பாங்கர் மராஅம் பல்பூந் தணக்கம்
 ஈங்கை இலவம் தூங்குஇணர்க் கொன்றை
 அடும்பு அமர் ஆத்தி நெடுங்கொடி அவரை
 பகன்றை பலாசம் பல்பூம் பிண்டி
 வஞ்சி பித்திகம் சிந்துவாரம்
- 90 தும்பை துழாஅய் சுடர்ப்பூந் தோன்றி
 நந்தி நறவம் நறும் புன்னாகம்
 பாரம் பீரும் பைங்குருக் கத்தி
 ஆரம் காழ்வை கடிஇரும் புன்னை
 நரந்தம் நாகம் நள்ளிருள் நாறி
- 95 மாஇருங் குருந்தும் வேங்கையும் பிறவும்
 அரக்குவிரித் தன்ன பருஏர்அம் புழகுடன்
 மால்அங்கு உடைய மலிவனம் மறுகி

வளமான இதழ்களையுடைய ஒளியுடைய செங்காந்தள் பூவும், ஆம்பல் பூவும், அனிச்சப் பூவும் குளிர்ந்த குளத்தில் மலர்ந்த குவளை மலரும், குறிஞ்சி மலரும், வெட்சிப்பூவு், செங்கோடு வேரிப்பூவும், தேமாம் பூவும், செம்மணிப் பூவும் தனக்கு உரிய மணத்துடன் கொத்தாக மலரும் பெருமூங்கில் பூவும், வில்வப் பூவும், நெருப்பை ஓத்த எறுழும்பூவும், மராமரப் பூவும், கூவிரம் பூவும், வடவனப்பூவும், வாகைப்பூவும் வெண்மையான நிறத்தையுடைய வெட்பாலைப்பூவும், பஞ்சாய்க் கோரையும், வெண் காக்கணம் பூவும், நீலமணி போன்று பூக்கும் மயில்கண் போன்றிக்கும் கருவிளம் பூவும், பயிணிப்பூவும், வானிப்பூவும், பல இதழ்களையுடைய குரவும் பூவும், பச்சிலைப் பூவும், மகிழும் பூவும், பல கொத்துக்களையுடைய காயம்பூவும், மயில் கழுத்துப்போன்று திருமாலின் நிறத்திற்கு உவமையாகக் கூறப்படும் காயாம்பூ விரிந்த மலர் களையுடைய பொன்போல் பூக்கும் ஆவிரம்பூவும், சிறு மூங்கில்பூவும், குரைப்பூவும், சிறுபூளைப்பூவும், குன்றிப்பூவும், முருக்கிலையும், சந்தனத்தேய்வை ஓத்த மருதம் பூவும், விரிந்து மலரும் கோங்கும் பூவும், கோங்கு (முகைத்தன்ன குவிமுலை, என கோங்கு மொட்டை நகிலுக்கு உவமையாக்குவர்) மஞ்சாடிப் பூவும், மஞ்சாடி மரத்தின் பூவும், தேன் மணக்கும் பாதிரிப்பூவும், பொன்னிறம் போன்று காலையில் மலரும் செருந்தியப் பூவும் (காட்டுமல்லிகை), மோசி மல்லிகை என அழைக்கப்பெறும் புனலிப்பூவும், பெரிய குளிர்ந்த சண்பகப்பூவும், மணம் தரும் கரந்தைப்பூவும், காட்டு மல்லிகைப்பூவும், மணம் கமழும் தழைத்த மாம்பூவும், தில்லைமரப்பூவும் (தில்லை மரங்கள் மிகுதியாக இருந்ததால் சிதம்பரத்திற்குத் தில்லை என்ற பெயரும்உண்டு) பாலைப்பூவும், கல்லில் படர்ந்த முல்லைப்பூவும், கங்சங்குல்லைப்பூவு், பாலின் நுரை

போன்று மலரும் பிடவப்பூவும் செங்கருங்காலிப்பூவும், வாழைப்பூவும், வள்ளிப்பூவும் நீண்ட மணமுடைய நெய்தல்பூவும், தென்னம்பாளையும், செம்முல்லைப்பூவும் (அதன் மொட்டு மீன்கொத்திப் பறவையின் வாய்போன்றிருக்கும்) தண்டில் முள்ளையுடைய தாமரைப்பூவும், புலிநககொன்றைப்பூவும், மௌவல் பூவும், மணமுடைய முல்லை வகையைச் சார்ந்த கொகுடிப்பூவும், பவழக்கால் மல்லிகைப்பூவும், சாதிப்பூவும், கருத்தாமக்கொடிப்பூவும், வெண்காந்தள் பூவும், பாம்பின் படம்போன்றிருக்கும் தாழம்பூவும், தாது முதிர்ந்த மணமுடைய பூவும், பாம்பின்படம் போன்றிருக்கும் தாழம்பூவும், தாது முதிர்ந்தமணமுடைய சுரபுன்னைப் பூவும், காஞ்சிப்பூவும், நீலமணி போலும் கொத்துக்களையுடைய தேன்மணக்கும் கருங்குவளைப்பூவும், ஓமைமரப்பூவும் வெண்கடம்பூவும், கார்காலத்தில் கொத்துக் கொத்தாய் மலர்ந்து தொங்குகின்ற பொன் போன்ற கொன்றைப்பூவும், நெய்தல் நிலக்கொடிப் பூவாகிய அடும்பம்பூவும் மணம் பொருந்தும் ஆத்திப்பூவும், நீண்டகொடியாகிய மலரும் அவரைப்பூவும், மணமற்ற அழகான வெண்மையான பகன்றைப் பூவும், சிவந்து மலரும் செம்முருக்க மலராகிய பலாசம் பவும், கொத்தாக மலர்கின்ற அசோகமலரும், மஞ்சள் நிறமுடைய வஞ்சிப் பூவும், பிச்சிப்பூவும், கருநொச்சிப்பூவும், தும்பைப் பூவும், துளசிப்பூவும், விளக்கிணைப் போல் ஒளியுடைய தோன்றிப்பூவும், நந்தியாவட்டப்பூவும், நறைக்கொடியும், மணம் பொருந்திய புன்னாகப்பூவும், பருத்திப்பூவும் பொன்போன்ற நிறமுடைய பீர்க்கம் பூவும், பசுமையான குருக்கத்திப் பூவும், சந்தனப்பூவும், அகிலப்பூவும், மணமுடைய பெரிய புன்னைப்பூவும், நாரத்தம் பூவும், நரந்தம் பூவும், நாகப்பூவும், இருள்வாசிப்பூவும், கரிய பெரிய குருந்தம்பூவும், புலியின் முதுகுப் புள்ளிகள் போல் மலரும் வேங்கைப்பூவும், பிறவகைப்பூக்களும், சாதிலிங்கத்தைப் பரப்பினால் போன்ற பருத்த அழகுடைய புழுகுப் பூவினுடன் இம்மலர்களுடன் கலந்து, மணம் விரும்பி அலைந்து திரிந்து அம்மலர்களை எல்லாம் பறித்தோம்.

இங்குக்கூறப்பெற்றுள்ள மலர்கள், குறிஞ்சி நிலமலர்கள் அல்ல. எல்லா நில மலர்களையும் இணைத்துக் கூறியுள்ளார் கபிலர்.

தழையாடை உடுத்து மலர்களை அணிந்து கொள்ளல்

வான்கண் கழீஇய அகல்அறைக் குவைஇப்

புள்ளார் இயத்த விலங்குமலைச் சிலம்பின்

100 வள்உயிர் தெள்விளி இடைஇடைப் பயிற்றிக்

கிள்ளை ஓப்பியும் கிளைஇதழ் பறியாப்

பைவிரி அல்குல் கொய்தழை தைஇப்

பல்வேறு உருவின் வனப்புஅமை கோதைஎம்

மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி

105 ளிஅவிர் உருவின் அங்குழைச் செயலைத்

தாதுபடு தண்ணிழல் இருந்தன மாக

மழை பெய்து கழுவிய அகன்ற பாறையில் அம்மலர்களைக் குவித்தோம். ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிட்டுக் கிடக்கும் பக்கமலைகளில் இசைக்கருவிகள் போன்ற ஓசைதரும் பறவை இனங்களையும், பெரிய சத்தத்துடன் தெளிந்த சொற்களை இடை இடையே கூறிக் கிளிகளையும் ஓட்டினோம். புறஇதழ்களை நீக்கித் தழைஆடை செய்தோம். அவற்றை இருப்பில் கட்டிக்கொண்டோம். பல்வேறு வடிவமுடைய மலர் மாலைகளை உருவாக்கினோம். அவற்றை எம்முடைய கரிய முடிகளையுடைய தலையில் கட்டினோம். நெருப்புப்போன்ற தளிர்களையுடைய அசோக மரத்தின் அடியில் குளிர்ந்த நிழலில் இருந்தோம்.

தலைவன் தோற்றம்

எண்ணெய் நீவிய சுரிவளர் நறுங்காழ்த்

தண்ணறுந் தகரம் கமழ மண்ணி

ஈரம் புலர விரல்உளர்ப்பு அவிழாக்

110 காழகில் அம்புகை கொளீஇ யாழிசை

அணிமிகு வரிமிஞிறு ஆர்ப்பத் தேங்கலந்து

மணிநிறம் கொண்ட மாஇருங் குஞ்சியின்

மலையவும் நிலத்தவும் சினையவும் சுனையவும்

வண்ண வண்ணத்த மலர்ஆய்ப்பு விரைஇய

115 தண்ணறுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி

நலம்பெறு சென்னி நாம்உற மிலைச்சி

எண்ணெய் பலகாலும் பூசப்பெற்றதால் சுருண்டு வளர்ந்த சூரிய அழகான குஞ்சி, அக்குஞ்சியில் நன்மணமுடைய மயிர்ச்சாந்து கமழும்படி பூசி முழுகியிருந்தான். அக்குஞ்சியின் ஈரம் புலர விரல்களால் கோதிச் சிக்கெடுத்திருந்தான். அகில் புகை ஊட்டியிருந்தான். யாழ் இசை போன்ற வண்டுகள் ஒலிக்கும்படி அகிலின் நெய்ப்பு இருந்தது அக்குஞ்சியில் மலை, நிலம், கிளை, நீர் இவற்றிலுள்ள வண்ண வண்ணமான மலர்களாகிய மாலையினையும், வெண்மையான தலைக்கண்ணியையும் சூடியிருந்தான். பார்ப்போருக்கு அச்சம் தரும் நிலையில் அவை இருந்தன.

தலைவன் - மார்பு

பைங்கால் பித்திகத்து ஆய்இதழ் அலரி

அம்தொடை ஒருகாழ் வளைஇச் செந்தீ

ஒண்பூம் பிண்டி ஒருகாது சொீஇ

120 அம்தளிர்க் குவவுமொயம்பு அலைப்பச் சாந்தருந்தி

மைந்துஇறை கொண்ட மலர்ந்து ஏந்து அகலத்து

தொன்படு நறுந்தார் பூனோடு பொலிய

பசுமையான காம்புகளையுடைய பிச்சி இதழ்களால் ஆய மாலை தலையில் சுற்றியிருந்தான். நெருப்புப் போன்ற நிறமுடைய அசோகந்தளிர்னைக் காதில் செருகியிருந்தான். அத்தளிர் திரண்ட தோளில் கிடந்து புரண்டது. வலிமை பொருந்திய மலர்ந்த பெரிய மார்பில் சந்தனத்தைப் பூசியிருந்தான். தொன்று தொட்டு அணிந்து வரும் மணமுடைய மாலையை மார்பு அணிகளோடு அணிந்திருந்தான்.

தலைவன் வருகை

செம்பொறிக்கு ஏற்ற வீங்குஇறைத் தடக்கையின்

வண்ண வரிவில் ஏந்தி அம்புதெரிந்து

125 நுண்வினைக் கச்சைத் தயக்குஅறக் கட்டி

இயல்அணிப் பொலிந்த ஈகை வான்கழல்

துயல்வருந் தோறும் திருந்தடிக்க கலாவ

செவ்வி இலக்கணத்தோடு கூடிய பூண் இறுகிய பெரிய முன்கையில் வண்ணத்தை யுடைய கட்டப்பெற்ற வில்லை ஏந்தியிருந்தான். கையில் ஆராய்ந்து தெரிந்தெடுத்த அம்பினைக் கொண்டிருந்தான். தொழில் திறமமைந்த கச்சையோடு கூடிய சேலையை அசையாதபடி இறுக்கமாயக் கட்டியிருந்தான். இயற்கை அழகால் பொலிவு பெற்ற கால்களில், உயர்ந்த பொன்னாலாகிய வீரக்கழலை அணிந்திருந்தான். அக்கழல் அவன் அடிஎடுத்து வைக்குந்தோறும் மேலும்கீழும் அசைந்துகொண்டிருந்தது.

நாய்கள் வளைத்துக் கொள்ளல்

முனைபாழ் படுக்கும் துன்னருங் துப்பின்

பகைபுறங் கண்ட பல்வேல் இளைஞரின்

130 உரவுச்சினம் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளும்

முளைவாள் எயிற்ற வள்உகிர் ஞமலி

திளையாக் கண்ண வளைகுடி நெரிதர

பகைப்புலத்தைப் பாழ்செய்யும், நெருங்குதற்குரிய வலிமையுடன் பகைவரைப் புறங்காணச் செய்யும் பலவாகிய வேலினையுடைய இளைஞரைப் போன்று, மிகுந்த சினத்தால் செருக்குற்று நெருங்குந்தோறும் சினக்கும் மூங்கில் முளைபோன்ற பற்களையும், கூரிய பெரிய நகங்களையும் உடைய நாய்கள், இமைக்காத கண்களை உடையனவாய் எங்களை வளைத்துக்கொண்டு நெருங்கி வந்தன.

தலைவன் பேசுதல்

நடுங்குவனம் எழுந்து நல்லடி தளர்ந்துயாம்

இடும்பைகூர் மனத்தேம் மருண்டுபுலம் படர

135 மாறுபொருது ஓட்டிய புகல்வின் வேறுபுலத்து

ஆகாண் விடையின் அணிபெற வந்துளம்

அலமரல் ஆயிடை வெருஉதல் அஞ்சி

மெல்லிய இனிய மேவரக் கிளந்துளம்

ஐம்பால் ஆய்கவின் ஏத்த ஒன் தொடி

140 அசைமென் சாயல் அவ்வாங்கு உந்தி

மடமதர் மழைக்கண் இளையீர் இறந்த

கெடுதியும் உடையேன் என்றனன் அதன்எதிர்

நாங்கள் நடுங்கினோம் எழுந்த தளர்ந்து, வருத்த மிக்க மனத்துடன் மருண்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்ல முயன்றோம். பகைத்த காளையகளை எல்லாம் வென்று, செருக்குடன் வரும்காளையை போன்று அழகுடன் தலைமகன் வந்தான். புதிய பசுவினைப் பார்த்தால் போல் எங்களைப் பார்த்தான். நாங்கள் மனச்சுழற்சியுடன் அஞ்சுதலைக் கண்டு அவனும் அதற்காக அஞ்சினான். மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் எங்களுக்குப் பொருந்தும் நிலையில் பேசினான். எங்கள் ஐந்து வகையாக வகுத்த கூந்தலின் அழகைப் புகழ்ந்தான். ஒளி பொருந்திய வளையல்களையும், மென்மையான சாயலையும் அழகிய வளைந்த உந்தியையும் உடைய, மடப்பத்தையும் இரக்கம் பொருந்திய கண்களையுடைய இளையீர், இவ்விடம் என்னிடமிருந்து தப்பிப் போந்த செய்தியும் உடையேன் என்றான்.

தலைவன் நாய்களை அடக்குதல்

சொல்லே மாதலின் அல்லாந்து கலங்கி

கெடுதியும் விடீஇர் ஆயின் எம்மொடு

145 சொல்லலும் பழியோ மெல்லிய லீர்என

நைவளம் பழுதிய பாலை வல்லோன்

கைகவர் நரம்பின் இம்மென இமிரும்

மாதர் வண்டொடு கரும்புநயந் திறுத்த

தாதுஅவிழ் அலரித் தாசினை பிளந்து

150 தாறுஅடு களிற்றின் வீறுபெற ஓச்சிக்

கல்லென் சுற்றக் கடுங்குரல் அவித்துளம்

சொல்லற் பாணி நின்றன னாக

இங்குப் பெண் வண்டுடன் ஆண் வண்டு புணர்ச்சி விரும்பித் தங்கிய மரக்கிளை பற்றிய குறிப்பு உள்ளுறையாகத் தலைவன் தலைவியை விரும்பியதைச் சுட்டுகிறது.

அவன் பேசியதற்குப் பதில் நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதனால் ஏமாற்றத்தால் கலங்கி, எனது கெட்ட பொருளைக் காட்டித் தராவிட்டாலும் எம்மொடு பேசுதலும் நமக்குப் பழியாகுமோ என்று கேட்டான். நட்டராகம் நிரம்பிய பாலை யாழினை இயக்க வல்லவன் தன் கையால் தெறிந்த நரம்புபோல் இம்மென்று ஒலிக்கும் காதல் மிக்கபெடை வண்டோடு, ஆண் வண்டு புணர்ச்சி விரும்பித் தங்கியுள்ள தாதுக்கள் நிரம்பிய பூக்களையுடைய பூங்கொம்பை முறித்து, பரிக் கோலைக் கடந்து நின்ற களிறு போல் வெற்றியுண்டாக ஓச்சி கல் என்னும் ஓசை உண்டாகக் குரைத்துக்கொண்டிருந்த வேட்டை நாய்களாகிய தன் சுற்றத்தின் கடிய குரலை அடக்கினான். நாங்கள் பதில் கூறுவதை எதிர்பார்த்து நின்றான். அப்போது...

கானவர் செயல்

இருவி வேய்ந்த குறுங்கால் குரம்பைப்

பிணைஏர் நோக்கின் மனையோள் மடுப்பத்

155 **தேம்பிழி தேறல் மாந்தி மகிழ்சிறந்து**

சேமம் மடிந்த பொழுதின் வாய்மடுத்து

இரும்புனல் நிழத்தலின் சிறுமை நோனாது

அரவுஉறழ் அம்சிலை கொளீஇ நோய்மிக்கு

உரவுச்சின முன்பால் உடல்சினம் செருக்கிக்

160 **கணைவிடு புடையூர் கானங் கல்லென**

மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிரக்

தினைத்தாளால் வேய்ந்த கட்டையான கால்களையுடைய குடிலில் கானவர் வாழ்ந்தனர். அக்குடிலில் மான்போன்ற நோக்கினையுடைய அவர் மனைவியர் கள் தயாரித்துக் கொடுத்தனர். கள்ளையுண்ட கானவர் தம் மகிழ்ச்சியில் காவலை மறந்தனர். யானை தன் வாயால் உண்டு பெரிய தினைப்புனத்தை அழித்தது. சிறிது எஞ்சியிருந்தது. அதற்காக வருந்தி, பாம்பு போன்ற சினத்தையுடைய வில்லினை எடுத்து மிகுதியான கோபத்தால் உடலில் சினக்குறிப்புகள் தோன்ற அம்பை விடுத்து யானையை விரட்டினர். தட்டையைப்புடைத்தும் கல்லென்னும் ஓசை பிறக்கும்படி உதடுகளை மடித்துச் சீழ்க்கை (சீட்டி, விசில்) அடித்தும் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் விரட்டினர்.

யானையின் வருகை

கார்ப்பெயல் உருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக

இரும்பிணர்த் தடக்கை இருநிலஞ் சேர்த்திச்

சினந்திகழ் கடாஅம் செருக்கி மரம் கொல்பு

165 மையல் வேழம் மடங்கலின் எதிர்தர

உய்வுஇடம் அறியேம் ஆகி ஓய்யென

திருந்துகோல் எல்வளை தெழிப்ப நாணுமறந்து

விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்துஅவற் பொருந்திச்

சூர்உறு மஞ்சையின் நடுங்க வார்கோல்

கார்காலத்து மழையின் இடிபோன்று யானை, பிளிறி சிறப்புடைய தன் கரிய சருச்சரையுடைய பெரிய துதிக்கையை நிலத்தில் அறைந்து, அதன் சீற்றம் வெளிப்பட மதம் பொழிந்து, செருக்குடன் மரங்களை முறித்து அழித்த மதக் களிப்புடை யானை கூற்றுவன் போல் சினந்து எங்களை நோக்கி வந்தது. எங்களுக்கு உய்விடம் அறியாதநிலையில் உடனே திருந்திய திரட்சியையுடைய வளையல்கள் ஒலிக்க, நாணத்தையும் மறந்து, நடுக்கமுற்ற மனத்துடன் அவனை நெருங்கினோம். தெய்வம் ஏறிய மயில் போல் நடுங்கினோம்.

தலைவன் யானையை விரட்டல்

170 உடுஉறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை

அண்ணல் யானை மணிமுகத்து அழுத்தலின்

புண்உமிழ் குருதி முகம்பாய்ந்து இழிதரப்

புள்ளி வரிநுதல் சிதை நில்லாது

அயர்ந்துபுறங் கொடுத்த பின்னர் நெடுவேள்

நீண்ட கோலையும் உடுவினையுடைய அம்பை, வலிந்து இழுத்துவிரைவாகத் தலைமையினையுடைய யானையின் அழகிய முகத்தில் செலுத்தினான். அதனால் அப்புண்ணிலிருந்து குருதி வழிந்து முகம் முழுவதும் பரவி வழிந்தது. அதனால் புள்ளியையும் கோடுகளையும் உடைய நெற்றியின் அழகும் சிதைந்தது. அவ்விடத்தில் நில்லாது தன்னை மறந்து புறமுதுகிட்டு ஓடியது. அதன்பின்பு,

தலைவியைத் தேற்றல்

175 அணங்குஉறு மகளிர் ஆடுகளம் கடுப்பத்

திணிநிலைக் கடம்பின் திரள்அரை வளைஇய

துணையறை மாலையின் கைபிணி விடேளம்
நுரையுடைக் கலுழி பாய்தலின் உரவுத்திரை
அடும்கரை வாழையின் நடுங்கப் பெருந்தகை

180 அஞ்சில் ஓதி அசையல் யாவதும்

அஞ்சல் ஓம்புநின் அணிநலம் நுகர்குளன
மாசுஅறு சுடர்நுதல் நீவிநீடு நினைந்து
என்முகம் - நோக்கி நக்கனன் அந்நிலை

அந்த இடம், முருகனுக்கு அணங்குற்ற மகளிர் வெறியாட்டு அயரும் ஆடுகளம் போன்றிருந்தது. திண்மையான கடப்ப மரத்தின் திரண்ட அடிப்பகுதியைச் சுற்றி மாலையை அணிவித்தாற்போன்ற பிணித்த கைகளை விடாது அவனைச் சுற்றி நின்றோம். நுரையுடைய புதுவெள்ளம் பாயும்போது அலைகள் மோதி இடிக்கும் கரையில் நின்ற வாழைமரம் போன்று நடுங்கினோம். பெருந்தன்மையுடைய தலைவன், அழகிய கூந்தலை யுடையவளே. தடுமாறாதே எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம். நின் அழகை நான் நுகர்வேன் எனக் கூறி, குற்றமற்ற ஒளிவிழுகின்ற நெற்றியைத் துடைத்து, நெடிது சிந்தனை செய்து, என்முகம் நோக்கி முறுவலித்தான்.

தலைவன் தழுவுதல்

நாணும் உட்கும் நண்ணுவழி அடைதர

185 ஓய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன் கவைஇ

ஆகம் அடைய முயங்கலின் அவ்வழி

அவ்வாறு தலைவனால் அன்பு செய்யப்பெற்ற இடத்தில் தலைவிக்கு, இயல்பாகவுள்ள நாணமும் அச்சமும் தோன்றி அவனை விட்டுப் பிரிய முயன்றும் விடாதவனாய், கையால் அணைத்துத் தலைவலி மார்பு அவன் மார்பு அடையத் தழுவினான்.

தலைவன் நாட்டின் சிறப்பு – பெருமை

பழுமிளகு உக்க பாறை நெடுஞ்சுனை

முழுமுதற் கொக்கின் தீங்கனி உதிர்ந்தெனப்

புள்ளி பிரசமொடு ஈண்டிப் பலவின்

190 நெகிழ்ந்தஉகு நறும்பழம் விளைந்த தேறல்

நீர்செத்து அயின்ற தோனை வியலூர்ச்

சாறுகொள் ஆங்கண் விழவுக்களம் நந்தி

அரிக்கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடுமகள்

கயிறுஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்

195 வரைஅர மகளிரின் சாஅய் விழைதக

விண்பொரும் சென்னிக் கிளைஇய காந்தள்

தண்கமழ் அலரி தாஅய் நன்பல

வம்புவிரி களத்தின் கவின்பெறப் பொலிந்த

குன்றுகெழு நாடன்எம் விழைதரு பெருவிறல்

அவன் மலைநாட்டில் பழுத்த மிளகுகள் பாறையில் உதிர்ந்து கிடந்தன. ஆழமான சுனைகளில் பெரிய அடியையுடைய மாமரத்தின் கனிகள் உதிர்ந்தன. வண்டுகள் சிதறிய தேனோடு பலாப்பழங்கள் விழுந்து கிடந்தன. இப்பழங்கள் பாறைச்சுனைகளில் விழுந்து கள்ளின் தெளிவைப்போல் சுவைத்தன. இச்சுனைத் தேறலை நீர் என்று கருதிக் குடித்த மயில், விழாக்காலங்களில் ஆடுகளத்தில் ஓசையுடைய இசைக்கருவிகள் ஒலிக்கக் கழாய்க் கயிறறில் ஆடுகின்ற மகள் தாளம் தவற ஆற்றாது தளருவது போல்(மயில்) தளர்ந்தது. அத்தகைய பக்க மலைகளையுடைய அவன் மலை. வரையர மகளிர் ஆடுதலால் தன் தன்மை சிறிது குறைந்து கண்டோர் விரும்பும் நிலையில் விண்ணைத் தொடுகின்ற சிகரங்களையுடையது அவன் மலை. அங்கு மணம் கமழ்கின்ற குளிர்ந்த செங்காந்தள் மலர்கள், உதிர்ந்து பரந்திருந்த காட்சி, கச்சை விரித்த களம்போல் அழகுடன் பொலிந்திருந்தது. அத்தகைய மலையுடைய நாட்டுக்குரியவன்.

தலைவன், தலைவியிடம் இல்லற வாழ்வுபற்றிக் கூறல்

200 உள்ளத் தன்மை உள்ளினன் கொண்டு

சாறுஅயர்ந்த தன்ன மிடாஅச் சொன்றி

வருநர்க்கு வரையா வளநகர் பொற்ப

மலரத் திறந்த வாயில் பலர்உண்ப

பைந்நிணம் ஒழுகிய நெய்ம்மலி அடிசில்

205 வசையில் வான்திணைப் புரையோர் கடும்பொடு

விருந்துஉண்டு எஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை

நின்னோடு உண்டலும் புரைவது என்றுஆங்கு

அறம்புணை ஆகத் தேற்றிப் பிறங்குமலை

எம்மை விரும்பும் பெரிய வெற்றியையுடையவனாகிய தலைவன், தலைவியைத் தழுவும் போது, அவள் உள்ளத்து நிகழும் எண்ண ஓட்டங்களை நினைத்தவனாய்

இல்லற வாழ்வு பற்றியும் பேசினான். திருவிழாக்காலங்களில் வருபவர்க்கெல்லாம் வரையறை இல்லாது கொடுக்கும் வளமுடைய இல்லம் எனது இல்லம். அவ்வில்லம் பொலிவு பெறுமாறு எப்போதும் திறந்த வாயில்களுடன் இருக்கும். பசுமையாகக் கொழுப்புடன் நெய் ஒழுகுகின்ற உணவைப் பலர் வந்து உண்பர். அவ்வாறு மிடாவில் உள்ள சோற்றை நீ குற்றமற்ற உயர்ந்த சான்றோர் அவர் சுற்றத்துடன் விருந்தாக உண்ணச்செய்வாய். அவர் உண்டு எஞ்சிய மிச்சத்தை பெரும் பண்புடையவளே, நீ கொடுக்க உன்னோடு உண்பதும் உயர்ந்ததுதான் என்றுகூறி, நாம்இல்லறம் தெப்பமாக வாழ்க்கையில் கரையேறுவோம் என்று தெளிவு படுத்தினான்.

ஆணையிட்டு உறுதி கொள்ளல்

மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது

210 ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி

அம்தீம் தெள்ளீர் குடித்தலின் நெஞ்சமர்ந்து

அருவிடர் அமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

வான்உரி உறையுள் வயங்கியோர் அலாவும்

பூமலி சோலை அப்பகல் கழிப்பி

பெரிய மலையின் மேலிருக்கும் இறைவனாகிய முருகனை வாயால் வாழ்த்திக் கையால் தொழுது தலைவி இன்பமுறச் சூளுரைத்து உண்மையால் தெளிவித்து அழகிய சுவையான தெளிந்த அருவி நீரைக் குடித்தான். நீர் குடித்துச் சூளுரைத்தல் ஒருவகை. தலைவி நெஞ்சம் அவன் சூளுறவில் பொருந்தியது. இவ்வாறு அரிய காட்டிடத்தே களிறால் கூட்டப்பெற்ற களிறு தந்த புணர்ச்சி நடந்தது. வானுலகில் இருக்கும் தேவர்களும் விரும்பும் அழகிய பூஞ்சோலையில் அந்தப் பகலை எங்களுடன் கழித்தான்.

மாலைக்காலம் வந்தது

215 எல்லை செல்ல ஏழ்ஊர்பு இறைஞ்சிப்

பல்கதிர் மண்டிலம் கல்சேர்பு மறைய

மான்கணம் மரமுதல் தெவிட்ட ஆன்கணம்

கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர

ஏங்குவயிர் இசைய கொடுவாய் அன்றில்

220 ஓங்குஇரும் பெண்ணை அகமடல் அகவப்

பாம்புமணி உமிழ்ப் பல்வயின் கோவலர்

ஆம்பல்அம் தீம்குழல் தெள்விளி பயிற்ற

ஆம்பல் ஆய்இதழ் கூம்புவிட வளமனைப்

பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி

225 அந்தி அந்தணர் அயரக் கானவர்

விண்தோய் பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த

வானம் மாமலை வாய்கூழ்பு கறுப்பக் கானம்

கல்லென்று இரட்ட புள்ளினம் ஒலிப்பச்

சினைஇய வேந்தன் செல்சமம் கடுப்பத்

230 துணைஇய மாலை துன்னுதல் காணாஉ

பகல்பொழுது போக, ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரைச்செலுத்துகின்ற பல கதிர் களையுடைய ஞாயிறு, மேற்கு மலையில் மறைந்தான். மான்கூட்டம் மரத்தடிகளில் கூடின. பசுக்கூட்டம் தம் கன்றுகளை அழைத்தன. வாய் மன்றங்களில் புகுந்தன. ஊதுகின்ற கொம்பு போன்ற குரலையுடைய அன்றில் பறவை, பணையின் உள் மடலிலிருந்து தன் பெடையை அழைத்தது. பாம்புகள் தன் மாணிக்கத்தை உமிழ்ந்தன. இடையர் ஆம்பல் குழலில் தெளிந்த இசையை எழுப்பினர். ஆம்பல் இதழ்கள் ஆம்பல் இதழ்கள் தளையவிழ்ந்து மலர்ந்தன. செல்வம் நிறைந்த வீடுகளிலுள்ள அணியணிந்த மகளிர், விளக்கேற்றினர். அந்தணர் அந்திக் கடன்களைச் செய்தனர் காட்டில் வாழ்வோர். வான்தொடும் பரண்களில் தீப்பந்தம் ஏந்தினர். மேகங்கள் பெரிய மலையைச் சூழ்ந்து கறுத்தன. காட்டிலுள்ள விலங்குகள் கல்லென்ற ஓசையை எழுப்பின. பறவைகள் இனங்கள் ஒலித்து ஆரவரித்தன. மாற்றான் மேல்சினந்து போருக்குச் செல்லும் வேந்தன் விரைதலைப் போன்று மாலைக் காலம் நெருங்கி வருதலைத் தலைவன் கண்டான்.

தலைவன் மணப்பேன் எனக் கூறிச் செல்லல்

நேர்இறை முன்கை பற்றி நுமர்தர

நாடுஅறி நன்மணம் அயர்கம் சில்நாள்

கலங்கல் ஓம்புமின் இலங்கு இழையீர்!என

ஈர நல்மொழி தீரக் கூறி

235 துணைபுணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து

துஞ்சா முழவின் முதுார் வாயில்

உண்துறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தனன் அதற்கொண்டு

நும்முடைய அழகிய முன்கையைப் பற்றி, நும்மவர் எமக்குத்தர, நாட்டிலுள்ளோர் அறியும்படி நல்ல மணத்தைச் செய்வோம். சில நாட்கள் மனக்கலக்கமின்றிப்

பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒளிவிடுகின்ற அணியினையுடையீர் என்று அருளுடைய நல்ல சொற்களை எம் வருத்தம் தீரக் கூறி, பசுவைக் கூடிய காளைபோல எம்மோடு துஞ்சாமுழவினையுடைய நம் மூதூர் வாயில் வரை வந்து, நீருண்ணும் துறையில் எம்மை நிறுத்திச் சென்றான்.

தலைவன் பண்பு

அன்றை அன்ன விருப்போடு என்றும்

இரவரல் மாலைய னேவரு தோறும்

240 காவலர் கடுகினும் கதநாய் குரைப்பினும்

நீதியில் எழினும் நிலவு வெளிப்படினும்

வேய்புரை மென்தோள் இன்துயில் என்றும்

பெறாஅன் பெயரினும் முனியல் உறாஅன்

இளமையின் இகந்தன்றும் இலனே வளமையின்

245 தன்நிலை தீர்ந்தன்றும் இலனே கொன்ஊர்

அந்தநாள் தொடங்கி முதல்நாள் விருப்போடு என்றும் இரவில் வருகின்ற இயல்பினன். வரும்போதெல்லாம் காவலர் விரைவதாலும் சினமிக்க நாய்கள் குரைப்பதாலும், நீ உறக்கம் நீங்கி எழுந்தாலும், நிலவு பகல்போல் காய்ந்தாலும், மூங்கில்போன்ற மென்மையான தோளுடைய தலைவியுடன் இனிய துயிலைப்பெறாது செல்வான். அதற்காக வெறுப்பதில்லை. இளமைப் பருவத்தைக் கடந்தவன் இலன் உயர் பண்பாகிய வளமையில் தன் நிலையிலிருந்து நீங்கியதும் இலன்.

தலைவியின் துன்பம்

மாய வரவின் இயல்புநினைஇயத் தேற்றி

நீர்எறி மலரின் சாஅய்இதழ் சோரா

ஈரிய கலுழும்இவள் பெருமதர் மழைக்கண்

ஆகத்து அரிப்பணி உறைப்ப நாளும்

250 வலைப்படு மஞ்சையின் நலம்செலச் சாஅய்

நினைத்தொறும் கலுமுமால் இவளே கங்குல்

தலைவன், தலைவிக்கு அலர் பரப்புதலால் அச்சம் தரும் ஊரில், இரவுக்குறியின் வரவு பயனற்றதாய் அமையும். மாயவரவின் இயல்பை நினைத்து இல்லறமே நல்லறம் எனத் தெளித்து, மழைத்துளியால் தாக்கப்பெற்ற மலர்போல் அழகழிந்து, இமை சோர்ந்து கலங்குவாள். இவளுடைய கண்ணீர் மார்பில் விழுந்தது. வலையில்

அகப்பட்ட மயில்போல் இவள் நலம் நுணுகியது. பிரிவை நினைத்துக் கலங்கி அழுவாள் இவள்.

அவன் வரும் வழித் துன்பங்கள்

அளைச்செறி உழுவையும் ஆளியும் உளியமும்

புழற்கோட்டு ஆமான் புகல்வியும் களிறும்

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து

255 உருமும் சூரும் இரைதேர் அரவமும்

ஒடுங்குஇருங் குட்டத்து அருஞ்சுழி வழங்கும்

கொடுத்தாள் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்

நாழிலும் இழுக்கும் ஊழ்அடி முட்டமும்

பழுவும் பாந்தளும் உளப்படப் பிறவும்

260 வழுவின் வழாஅ விழுமம் அவர்

குழுமலை விடரகம் உடையவால் எனவே

தலைவன் இரவுக்குறி வரும்போது ஏற்படும் துன்பங்களை நினைத்துத் தலைவி கலங்குவாள். இரவில் அவன் வரும்வழியில் குகையில் வாழும் புலிகளும், யாளிகளும் கரடிகளும், உந்துளையுடைய கொம்புடைய ஆமான் ஏறுகளும், யானைகளும் உள்ளன. வலிமையால் கொல்லும் சினத்தையுடைய தீண்டி வருத்தும் தெய்வமும், இடியும் உண்டு. உணவைத்தேடிச்செல்லும் பாம்புகளும், ஒடுங்கிய கரிய நீர்நிலைகளில் குட்டையான கால்களையுடைய முதலைகளும் இடங்கரும், கராமும் உண்டு. வழிப்பறி செய்வோர் கொன்று குவிக்கும் இடங்கரும் கராமும் உண்டு. வழிப்பறி செய்வோர் கொன்று குவிக்கும் இடங்களும், வழக்கு நிலமும், முறையான பாதையில்லாத வழி முட்டாய் இருக்கும் இடங்களும், பேயும், மலைப்பாம்பும் இவை போன்ற பல உயிரினங்களும், கொலைத்தொழிலில் தப்பாது துன்பம் தரும் நிலைகளும், தலைவர் மலைக்கூட்டத்தில் உடையதால் அவை கருதி, இவள் வருந்தி அழுவாள்.

நேரிசை வெண்பாக்கள்

1 நின்குற்றம் இல்லை நிரைதொடியும் பண்புஉடையள்

என்குற்றம் யானும் உணர்கலேன் - பொன்குற்று

அருவி கொழிக்கும் அணிமலை நாடன்

தெரியுங்கால் தீயது இலன்

தோழி பேசுகிறாள். செவிலித்தாயைப் பார்த்து, தாயே திணைப்புனத்திற்குக் காவல் காக்க அனுப்பியது உன் குற்றமில்லை. அங்குத் தலைவனோடு களிறு தரு புணர்ச்சியில் இணைந்தது தலைவி குற்றமில்லை. அவள் ஒழுங்காக வளையலை அணிந்த பண்புடையவள். யான் உடன்சென்றாலும் நடந்த நிகழ்ச்சி என் குற்றம் ஆகாது. பொன்னைக் குறிற்றி இழுத்துவரும் அருவி வீழும் மலை நாடனும் தீமை இல்லாதவன். அதனால் அவன் குற்றமும் ஆகாது. இது இயற்கையாக வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி எனக் கூறி, தோழி செவிலித்தாயிடம் அறத்தொடு நிற்பாள்.

2 ஆற்றல்சால் கேள்வி அறம்பொருள் இன்பத்தைப்

போற்றிப் புனைந்த பொருளிறே- தேற்ற

மறையோர் மணம்எட்டின் ஐந்தாம் மணத்தின்

குறையாக் குறிஞ்சிக் குணம்

வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவை அறம், பொருள், இன்பம் என்று மூன்று பண்புகள். அவ்வறம் பொருள் இன்பத்தை உணர்த்துவதற்காகக் குறிஞ்சிப்பாட்டு எழுதப்பெற்றது. அதனுடன் எட்டுவகை மணங்களுள் ஐந்தாவது மணமாகிய காந்தருவ மணம் இது.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. குறிஞ்சிப் பாட்டு விளக்குக
2. குறிஞ்சியில் கபிலர் குறிப்பிடும் மலர்கள் குறித்து எழுதுக
3. தலைவன் நாட்டின் சிறப்புகள் யாவை?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. அரசன் பிரகதத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர் கூறும் விதம் - விளக்குக
2. குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய உரிப்பொருள் குறிஞ்சிப் பாட்டில் பொருந்துமாறு ஆராய்க.

கூறு - 8 பத்துப்பாட்டு - நெடுநல்வாடை

சுருக்கம்

மேகங்கள் வலப்பக்கமாக எழுந்து மழையைப் பொழிந்தன. மிகுதியான மழையால் வாடை மிகுதியாக இருந்தது. இடையர் தாம் மேய்க்கும் ஆநிறைகளை வேற்றுப் புலத்திற்கு ஒட்டிச்சென்று மேயவிட்டனர். தம் உடம்பிடத்தே மிக்க குளிர் வருத்துவதனால் பலரும் கூடி தீ மூட்டி அந்நெருப்பில் கைகளைச் சூடுகாட்டி கன்னத்தில் ஒற்றிக்கொண்டனர். அவர்களின் பற்கள் நடுங்கிப் பறை கொட்டின. விலங்குகள் மேயும் தொழிலை மறந்தன. குரங்குகள் ஒடுங்கின. பறவைகள் குளிர் தாங்காது கீழே விழுந்தன. பால்குடிக்க வரும் கன்றுகளைப் பசுக்கள் உதைத்து நீக்கின. குன்றையும் குளிர்வித்தது அம்மழை. நடுச்சாமத்தில் முசுண்டைக் கொடியும், பீர்க்கும் தூறுகள் தோறும் மலர்ந்தன. கொக்குகளும், நாரைகளும் ஈரமணலில் இருந்து கொண்டு எதிரே வந்த கயல் மீன்களைக்கொத்தித் தின்றன. மேகங்கள் சிறு துளிகளைத் தூற்றின. வயல்களில் நெற்கதிர்கள் வளைந்தன. கமுகமரங்களில் பாக்குகள் முற்றின. பொழில்களில் மழைத்துளிகள் இடையறாது வீழ்ந்து கொண்டிருந்தன.

மாடங்கள் உயர்ந்த ஊர்களில் உள்ள வீடுகளில் முருக்குண்ட உடம்பினராகிய மறவர் கள்ளை உண்டு களித்து மழைத்துளிக்கு அஞ்சாமல் திரிந்தனர். பூந்தட்டிலே இட்டு வைத்த பிச்சி மலர்கள் மலர்வதைப் பார்த்து மகளிர் மாலைக்காலத்தின் வருகையை அறிந்து விளக்கேற்றினர். நெல்லையும், மலரையம் தூவி தெய்வத்தைத் தொழுதனர். வீட்டிலிருக்கும் புறாச் சேவல்கள் தம் பெடைகளோடு மன்றங்களில் சென்று இரை தேடி உண்ணாமல் இரவும் பகலும் மயங்கி கால்மாற்றி நின்று கொண்டு இருந்தன. வடநாட்டுச் சந்தனக்கல்லு தென்னாட்டுச் சந்தனக் கட்டையும் பயனற்றுக் கிடந்தன. மகளிர் தம்கூந்தலில் மாலைகளை அணியாமல் மலர்கள் சிலவற்றை அணிந்து கூந்தலுக்கு அகிற்புகை ஊட்டினர். மழைக்காலமானதால் விசிறிகள் உறைகளில் தூங்கின. வேனிற்காலத்தில் தென்றல்வரும் சாளரங்களை அடைந்தனர். எங்கும் மழைத்துளி தூற்றுவதால் தண்ணீர் அருந்தாமல் தூபமூட்டியிலுள்ள நெருப்பின் வெம்மையை நுகர்ந்தனர். பாடவிரும்பிய மகளிர் யாழ் நரம்பைத் தம் மார்பில் தடவி

அதன் வெப்பத்தால் பண்ணை முறைப்பாட நிறுத்தினர். கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் வருந்தினர். மழை நிறைந்தது. கூதிர்காலம் நிலைபெற்றது.

தலைவி இருக்கும் அரண்மனை நல்லவேளையில் சிற்பநூல் அறிந்தோரைக் கொண்டு நூல்பிடித்து திசைத் தெய்வங்களை வணங்கி ஆராய்ந்து அறிந்து கட்டப் பட்டது. பெரிய மதிலை உடையது. பருத்த இரும்பாலே கட்டிச் சாதிலிங்கத்தைப் பூசி இரட்டைக் கதவுகளை அமைத்திருந்தனர். திருமகள் அங்கு நிலைப்பெற்றிருந்தாள். மணல் பரந்த முற்றத்தில் கவரிமானும் அன்னங்களும் திரிந்தன. அங்கே குதிரைகள் புல் உணவை குதட்டும் ஓசையோடு நிலா முற்றத்தில் இருந்து விழும் மழைநீர்த் தாரையின் ஓசையும் கலந்து மலையின் ஆரவாரம்போல் ஒலித்தது. அந்தப்புரத்தில் சில மகளிர் யவனர் இயற்றிய பாவை விளக்கில் நிறைய நெய்யைச் சொரிந்து விளக்கு எரித்தனர். ஒளி மழுங்கும்போதெல்லாம் திரியைத் தூண்டி நெய்யை வார்த்து இருள் நீங்கச் செய்தனர். மலைகளைப் போன்ற உயர்ச்சியும் இந்திரவில்லைப்போன்ற கொடிகளையும், நீலமணியைப் போன்ற கருமையையும் உடைய திரண்ட தூண்களையும் கொண்டது அந்தப்புரம். அந்தப்புரத்தில் பெரிய வட்டக்கட்டிலில் படுத்திருந்தாள்.

அக்கட்டில் நாற்பது வயதுடைய, போரிற் பொருதுப்பட்ட யானையின் கொம்பை வெட்டி, கனமும் செம்மையும் ஒத்தமைநத்து தச்சன் உளியாலே இயற்றி இலைத் தொழிலை இடைஇடையே அமைத்து, திரண்ட குடங்களையும் உள்ளிப் புட்டிலைப் போன்ற அடியினையும் உடையது. அதில் முத்தையுடைய சாளரங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. அதன்மேல் அன்னத்தின் தூவியைப் பரப்பி அணைகள் இட்டு வைத்து துகில்களின் தூயவற்றை விரித்த பாயலில் அரசி இருந்தாள். முன்பு முத்துமாலை அணிந்திருந்த அவளுடைய மார்பில் தாலி நாண் ஒன்றுமே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தன் கணவன் பிரிந்தமையால் நெற்றியினிடத்து உலரிக்கிடந்த சிலவாகிய அளகத்தையும், காதுக்குழைகளையும் களைந்து தாள் உருவியை அணிந்திருந்தாள்.

இங்கு பாசறையில் உள்ள தலைவன் போர்க்களத்தே துதிக்கைகள் நிலத்தில் புரளும்படி இருந்த களிறுகளைக் கொன்ற வீரருடைய விழுப்புண்களைக் காணக்குருதி அவர்கள் இருக்கும் இடம் சென்றான். வேப்ப மாலையைத் தலையில் கட்டிய வேலோடே அவன் முன்னே சென்ற சேனாபதிகள் வீரர்களை முறைமுறையாக அவனுக்குக் காட்டினர். தன் தோளின்றும் நழுவி வீழ்கின்ற மேலாடையை இடப் பக்கத்தே தழுவிக்கொண்டு, வாளை உடைய வீரனது தோளில் வலக்கையை வைத்த வாறு முகமலர்ச்சியோடே வந்து வீரர்களை மகிழ்வுபடுத்தினான். அவனுடைய வெண்கொற்றக்குடை மழைத்துளியை மறைக்க நடுயாமத்திலும் படுத்து உறங்காமல் சில வீரர்களோடு புண்பட்ட வீரர்களைப் பார்த்து வந்தான். அத்தகைய வேந்தன் பாசறையில் இருந்து திரும்ப வேண்டும் எனக் கொற்றவையை வேண்டினர்.

மழை பெய்தது

வையகம் பனிப்ப வலன் ஏர்பு வளைஇ

பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென

நிலவுலகம் குளிர்ந்து நடுங்க, காலத்தால் பொய்யாத மேகங்கள், வலப்பக்கமாக எழுந்து மலையை வளைத்துக் கொண்டு புதிய மழையைப் பொழிந்தன.

கோவலர் வாயடையால் துன்புறுதல்

ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்

ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பி

5 புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கி கோடல்

நீடு இதழ்க் கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ

மெய்கொள் பெரும்பனி நலிய பலருடன்

கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையூஉ நடுங்க

மழை காரணமாக மிகுதியான வெள்ளம் பெருகிறது. வளைந்த கம்பினையுடைய முல்லை நிலமக்களாகிய கோவலர் தம் மாடு, ஆடு ஆகிய கால்நடைகளை மேய்ச்சலுக்கு மேட்டு நிலங்களுக்கு கொண்டு சென்றனர். தம்மிடத்தை விட்டு நீங்கியள தனிமையில் கலங்கினர். காந்தள் பூவின் நீண்ட இதழ்களால் தலைமாலை அணிந்திருந்தனர். அத்தலைக் கண்ணியில் நீர் விழுதலால் கலக்கமடைந்தனர். உடம்பில் மிகுதியான குளர்ச்சியால் வருந்தினர். குளிர்ச்சியைப் போக்கக் கையில் கொள்ளிக் கட்டைகளை வைத்திருந்தனர். இருப்பினும் கன்னங்களும் பற்களும் பறை கொட்ட நடுங்கினர்.

கூதிற்கால நிலை

மா மேயல் மறப்ப மந்தி கூர

10 பறவை படிவன வீழ கறவை

கன்றுகோள் ஒழியக் கடிய வீசி

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர் பாணாள்

விலங்குகள் மிகுதியான குளிரால் மேய்ச்சலை மறந்தன. குரங்குகள் குளிர்ச்சியால் வருந்தின. பறவைகள் மிகுதியான காற்றால் நிலத்தே வீழ்ந்தன. பசுக்கள் தம் கன்றுகள் தம்மிடம் பாலுண்ணலைத் தம் காலால் எற்றித் தவிர்த்தன. உணர்ச்சியற்ற மலைகளும் குளிர்ந்த குளிர்ந்த கூதிற்காலத்து நடு இரவில்.

ஊரினது செழிப்பு

புன்கொடி முசுண்டைப் பொதிப்புற வான்பூ

பொன் போல் பீரமொடு புதல் புதல் மலர

15 பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி

இருங்கனி பரந்த ஈரவெண்மணல்

செவ்வரி நாரையொடு எவ்வாயும் கவர

கயல் அறல் எதிர கடும் புனல் சாஅய்

பெயல் உலந்து எழுந்த பொங்கல் வெண்மழை

20 அகல் இரு விசம்பில் துவலை கற்ப

மென்மையான முசண்டைக் கொடியின் திரண்ட வெண்மலர்கள் பொன்போல் பூக்கும் பீர்க்க மலர்களோடு புதர்கள் தோறும் மலர்ந்தன. பசுமையான கால்களையுடைய கொக்குகள் தம் மென்மையான சிறகுகளுடன், சேறுகலந்த ஈர வெண்மணல் பரப்பில், சிவந்த வரிகளையுடைய நாரைகளுடன் இருந்தன. கயல்மீன்கள் நீரெதிரே வர, அவற்றைக் கவர்ந்துண்ணக் காத்திருந்தன. மிகுதியான மழை பெய்த மேகங்கள் உலர்ந்து வெண்மை நிறத்தோடு எழுந்து பரந்து விசம்பில் துவலைகளைத் தூவிக் கொண்டிருந்தன.

இயற்கை எழில்

அங்கண் அகல்வயல் ஆர்பெயல் கலித்த

வண்தோட்டு நெல்லின் வருகதிர் வணங்க

முழு முதல் கமுகின் மணிஉறழ் எருத்தின்

கொழுமடல் அவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை

25 நுண்நீர் தெவிள வீங்கி புடை திரண்டு

தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறு கொள முற்ற

நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன் காக்க

குளிர் கொள் சிணைய குருஉத்துளி தூங்க

அழகிய இடமகன்ற வயல்களில் மிகுதியான மழைபெய்தலால் செழித்து வளர்ந்த இலைகளையுடைய நெற்கதிர்கள் முற்றி வளைந்து வணங்கி நின்றன. பெருத்த அடியினை உடைய கமுக மரங்களின் நீலமணி போன்ற கழுத்தில் வளமான மடல்கள் அவிழ்ந்து, நல்ல நிறத்துடன் பாக்குக் குலைகள் திரண்டு நீர் திரளும்படி வீங்கிப் பருத்து, முற்றி நின்றன. மலைஉச்சியில் சோலைகளில் பலவகை மலர்கள் மரங்களின் கிளைகளில் குளிர்ச்சியுடன் பல நிறங்களில் மழைத்துளிகள் தொங்கிய நிலையில் காட்சியளித்தன.

முழுவலி மாக்கள் தெருக்களில் சுற்றித் திரிதல்

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர்

ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந்தெருவில்

படலைக் கண்ணி பரு ஏர் எறும் திணித்தோள்

முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்

வண்டு மூசு தேறவ் மாந்தி மகிழ் சிறந்து

துவலைத் தண் துளி பேணார் பகல் இறந்து

இரு கோட்டு அறுவையர் வேண்டுவயின் திரிதர

மாடங்கள் உயர்ந்து நிற்கின்ற வளமுடைய பழைய ஊர். ஆறு கிடந்ததுபோன்ற அகன்ற நீண்ட தெருக்கள். தழை விரவின் மாலையகை கண்ணியாக அணிந்துள்ள பருத்த அழகான வலிமையான தோள்களையுடைய முறுக்கேறிய உடம்பினையுடைய முழுவலிமை பெற்ற மக்கள், வண்டுகள் மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ந்து தம் மேல் விழும் மழைத்துளிகளைப் பொருட்படுத்தாதவர்களாய் முன்னும் பின்னும் தொங்கவிட்ட உடையினராய் மாலைக் காலத்து தாம் விரும்புகின்ற இடங்களி லெல்லாம் திரிந்துகொண்டிருந்தனர்.

மாலைக் காலத்தில் பெண்கள் தெய்வத்தை வணங்குதல்

வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறைப் பணைத்தோள்

மெத்தென் சாயல் முத்து உறழ் முறுவல்

பூங்குழைக்கு அமர்ந்த ஏந்து எழில் மழைக்கண்

மடவரல் மகளிர் பிடகைப் பெய்தா

செவ்வி அரும்பின் பைங்கால் பித்திகத்து

அவ்இதழ் அவிழ் பதம் கமழ பொழுது அறிந்து

இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரி கொளீஇ

நெல்லும் மலரும் தூஉய் கைதொழுது

மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர

மென்மையான சாயலையுடைய மகளிர், கைகளில் சங்கு வளையல்கள் அணிந்திருந்தனர். மூங்கில் போன்ற தோளினையுடைய முத்துப்போன்ற பற்களை உடையர். அழகான அருளினையுடைய கண்ணினையுடைய அக்கண்களுக்குத் தகுந்த காதணிகளையுடையர். மடப்பமான தன்மையினர். பூந்தட்டில் வைத்திருந்த பிச்சி அரும்புகள் மலர்ந்து மணம் வீசத் தொடங்கியபோது மாலைக்காலம் வந்தது என அறிந்தனர். இரும்பால் செய்த தகளியில் ஈரத்திரியைக் கொளுத்தி விளக்கேற்றினர். நெல்லையும், மலரையும் தூவி ஒளியைக் கைதொழுது வணங்கினர். இவ்வாறு வளமுடைய அங்காடித் தெருவில் மாலையைக் கொண்டாடினர்.

கூதிர்க் காலம் நிலைபெற்றமையால் நேர்ந்த விளைவுகள்

மனைஉறை புறவின் செங்காற் சேவல்

இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணாது

இரவும் பகலும் மயங்கி கையற்று

மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்ப

வீட்டில வாழும் சிவந்த காலையுடைய ஆண்புறாக்கள் தம் இணையோடு இணையாமல் மன்றில் சென்று இரையைத் தேடி உண்ணாமல் இரவு, பகல் தெரியாமல் மயங்கிச் செயலற்று கொடுங்கையைத் தாங்கும் பலகையில், கால் கடுப்பதால் காலை மாற்றி மாற்றி இருந்தன.

மகளிரின் குளிர்காலக் கோலம்

கடியுடை வியல் நகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்

கொள் உறழ் நறுங்கல் பல கூட்டு மறுக

வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்

தெள்புல மருங்கில் சாந்தொடு துறப்ப

கூந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்

பல்இருங் கூந்தல் சில்மலர் பெய்ம்மார்

தண்நறுந் தகர முளரி நெருப்பு அமைத்து

இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப

காவலையுடைய பெரிய வீடுகளில் குற்றேவல் செய்வோர், கருங்காணம் போன்ற மணமுடைய கல்லில் கத்தூரி முதலிய கூட்டை அரைத்தனர். இக்கூட்டு குளிரைப் போக்கும் வடநாட்டினர் தந்த ஒளிபொருந்திய வெண்மையான சந்தனக் கல்லில் தென்திசைச் சந்தனம் அரைக்கப்படாமல் கிடந்தது. மகளிர் மலர் மாலைகளை அணியவில்லை. மகுதியான குளிர் கருதி தம் கரிய கூந்தலில் சில மலர்களை அணிந்தனர். அதற்காக மயிர்ச்சந்தனத்தை விறகாக்கி, வயிரமுடைய அகிலையும் கண்ட சருக்கரையும் அதிலிட்டுப் புகைத்தனர்.

விசிறியும் சாளரமும் பயன்படவில்லை

கைவல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த

செங்கேழ் வட்டம் சருக்கி கொடுத்தறி

சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன தூங்க

வான் உற நிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்

வேனில் பள்ளித் தென்வளி தருஉம்

நேர் வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்நிலைப்

போர் வாய்க் கதவம் தாமொடு துறப்ப

கைத்தொழிலி வல்ல தொழில் செய்வோனால் அழகாகச்செய்யப்பெற்ற சிவந்த நிறமுடைய விசிறி, சுருக்கப் பெற்று, வளைந்த முளைக்கோலில் சிலந்தி வலைகள் பின்னத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. உயர்ந்து எழுந்த மேல் நிலைமாடத்து, வேனிற் காலப் படுக்கையறையில் தென்றல் காற்றைத் தரும் பலகணிகள் அடைக்கப்பெற்று, கதவுகள் பொருத்தப்பெற்று, தாழ்போடப்பெற்றன.

குளிர் காய்தல்

கல்லென் துவலை தூவலின் யாவரும்

தொவுவாய்க் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார்

பகுவாய்த் தடவில் செந்நெருப்பு ஆர

கல்லென்ற ஓசையுடன் தூவலை வாடைக்காற்று தூவுதலால், இளைஞர், முதியோர் எல்லோரும் குவிந்த வாயையுடைய குடத்துத் தண்மையான நீரைக் குடியார். பிளந்த வாயையுடைய கும்மட்டியில் இட்ட செந்நெருப்பருகே இருந்து குளிர் காய்ந்தனர்.

ஆடல் மகளிரின் இசை

ஆடல் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்

தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீம்தொடை

கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்ப

ஆடல் மகளிர் தம் யாழை மீட்ட முயன்றனர். குளிர்ச்சியால் யாழ் நரம்புகள் இணையவில்லை. தம் பருத்த மார்பால் நரம்பைத் தடவி, வெம்மையூட்டி கரிய முதுகுத் தண்டினையுடைய சிறிய யாழைத் தாம் விரும்பி பண்ணில் நிறுத்தினர்.

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப பெயல் கனைந்து

கூதிர் நின்றன்றால்

காதலரைப் பிரிந்தோர் வருந்த மழை செறிந்து. கூதிர்காலம் நிலைபெற்றது அக்காலம்.

அரசியின் அரண்மனை மனை வகுத்த முறை

.....போதே மாதிரம்

விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம்

இருகோல் குறிநிலை வழக்காது குடக்கு ஏர்பு

ஒருதிறம் சாரா அரைநாள் அமையத்து

நூல்அறி பலவர் நுண்ணிதின் கயிறு இட்டு

தேளம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி

பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப மனைவகுத்து

ஒருங்கு உடன் வளைஇ ஓங்குநிலை வரைப்பின்

எல்லாத் திசைகளிலும் தன் விரிந்த கதிர்களைப் பரப்பும் அகன்ற இடத்தையுடையது கதிரவன் மண்டிலம். கதிரவன் இயக்கத்தை அறிந்து இரு கோல்களை நடும்போது அதன் நிழல் சாயாது, மேற்குத்திசையில் எழுகின்ற உச்சிப்பொழுதில் (இது சித்திரைத்திங்கள் பத்தாம் நாளுக்கு மேல் இருபதாம் நாளுக்குள் நிகழும் என்பது கருத்து போலும்) சிற்ப நூல் வல்ல புலவர் தெளிவாக உணர்ந்து நூலை நேரே பிடித்து திசைகளைத்தெரிந்துகொண்டு அதற்குரிய தெய்வங்களை வழிபட்டு, முடியரசர்க்கு மனை வகுக்கும் விதிகளின்படி வாயில்கள், மண்டபங்கள் இவற்றை ஒரு சேர அகப்பட வளைத்து எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை ஓங்கிய மதிலகத்தின் அமைப்பர்.

அரண்மனை வாயில் கதவுகள்

பரு இருப்பு பிணித்து செவ்வரக்கு உரீஇ

துணைமாண் கதவம் பொருத்தி இணை மாண்டு

நாளொடு பெயரிய கோள் அமை விழு மரத்து

போது அவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி கால் அமைத்து

தாமொடு குயின்ற போர்அமை புணர்ப்பின்

கைவல் கம்மியன் முடுக்கலின் புரைதீர்ந்து

ஐயவி அப்பிய நெய்அணி நெடுநிலை

ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பருத்த இரும்பால் சேர்த்து, சாதிலிங்கம் வழித்து, வேலைப்பாடுகளால் மாட்சியமைப்பட்ட இரட்டைக் கதவைப் பொருந்தியிருந்தனர். மேலே உத்தரக்கட்டை அமைந்திருந்தனர். அது சிறந்த மரத்தால் செய்யப்பெற்றது. குவளை போன்ற மலர் வடிவங்கள் அதில் இருந்தன. கதவுகளுக்குப் புதிய பிடிகள் பொருந்தியிருந்தனர். தாழ்ப்பாளோடு பொருந்தியிருந்தன. பொருத்துவாய் நன்கு சேருமாறு சேந்திருந்தனர். இவற்றைக் கைத்தொழில் வல்ல கம்மியன் முடுக்கிக் கடாவி, இடைவெளியின்றிச் செய்திருந்தான். கதவில் வெண்சிறுகடுகும் நெய்யும் அப்பி இருந்தனர்.

அரண்மனை முன்றில்

வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக

குன்று குயின்றன்ன ஓங்குநிலை வாயில்

முற்றமும் முன் வாயிலும்

திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பின்

தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து

நெடுமயிர் எகினத் தூநிற ஏற்றை

குறுங்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை

பணைநிலை முனைஇய பல்உளைப்புரவி

புல்உணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடுவெண் முற்றத்து

கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறைய

கலிந்து வீழ் அருவிப் பாடுவிறந்து அயல

ஒலி நெடும் பீலிஒல்க மெல் இயல்

கலிமயில் அகவும் வயிர் மருள் இன்இசை

நளிமலைச் சிலம்பின் சிலம்பும் கோயில்

வெற்றிக்கொடியொடு நுழையும் யானைகள் செல்லும்படி உயர்ந்த பெரிய அரண்மனை வாயில் மலையைக் குடைந்து செய்தது போன்றிருந்தது. திருமகள் நிலைபெறுகின்ற தீதற்ற சிறப்பினையுடைய முன்றிலில் புதிய மணல் கொண்டு வந்து பரப்பியிருந்தனர். அங்கு நீண்ட மயிரினையுடைய தூய்மையான நிறத்தினையுடைய கவரிமானின், ஏற்றை களும், குட்டையான கால்களையுடைய அன்னங்களும் திரிந்தன. பந்திகளில் நின்றலை வெறுத்து பலவகைப் பிடரி மயிர்களையுடைய குதிரைகள், புல்உணவு தெவிட்ட, தனிமைக் குரலொடு திரிந்தன. அரசன், நிலவுப் பயன்கொள்ளும் நீண்ட நிலா முற்றத்தில் மகரவாய் போன்றிருந்த நீர்ப்பந்தல் நிறைந்து அருவிபோன்று ஓசையுடன் நீர் விழுந்து கொண்டிருந்தது. அதனருகே தழைத்த நீண்ட பீலியையுடைய மயில்கள், அசைந்து கூவிக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறு கொம்புகள் ஒலிக்கின்ற இனிய ஓசையுடன் குளிர்ந்த மலைச்சிலம்பில் ஏற்படுகின்ற ஆரவாரம் போன்று அரண்மனை வாயிலில் ஓசைகள் இருந்தன.

அந்தப்புரத்தின் அமைப்பு

யவனர் இயற்றிய வினைமாண் பாவை

கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து

பருஉத்திரி கொளீஇப் குருஉத்தலை நிமிர் ளரி

அறுஅறு காலை தோறு அமைவரப் பண்ணி

பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாய்இருள் நீங்க

பீடுகெழு சிறப்பின் பெருந்தகை அல்லது

ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்

சோனர்களால் செய்யப்பெற்ற தொழில் சிறப்புடைய பாவை விளக்கில், கை ஏந்திய வியப்புடைய தகளியில் நெய் நிறைய ஊற்றி, பருத்த திரிகளை இட்டுக் கொளுத்தி நிறம் பொருந்திய விளக்குமேல் நோக்கி எரிந்து கொண்டிருந்தது. நெய் வற்றிய காலந்தோறும் நெய் ஊற்றி, ஒளி மழுங்கிய காலத்தில் திரியைத் தூண்டி பல்வேறு இடங்களில் பரவிய இருள் நீங்க ஒளி இருந்தது. பெருமை பொருந்திய தலைமை யினையுடைய பாண்டியன் அல்லது பிற ஆடவர் அணுகாத அரிய காவலையுடைய உள்கட்டில் (அந்தப்புரத்தில்)

அரசியின் அறை

வரை கண்டன்ன தோன்ற வரை சேர்பு

வில் கிடந்தன்ன கொடிய பல்வயின்

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் கதை உரீஇ

மணி கண்டன்ன மாத்திரள் திண்காழ்

செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடுஞ்சுவர்

உருவப் பல்பூ ஒரு கொடி வளைஇ

கருவொடு பெயரிய காண்புஇன் நல்லில்

மலை கண்டால் போன்ற தோற்றத்தை யுடைய அரண்மனையில், மலையைச்சார்ந்து கிடந்த இந்திரவில் போன்ற பலவகை வண்ணமுடைய கொடிகள் பல இடங்களில் பறந்தன. வெள்ளிபோன்று விளங்கும் சாந்தினால் பூசப்பெற்றிருந்தன அறைகள். நீலமணி போன்ற நிறத்தையுடையனவாய் திரட்சியாயிருந்தன. அங்குள்ள திண்மையான தூண்கள். செம்பால் வடிவழகினையுடைய பலவகைப் பூக்களையும் கொடிகளையும் ஓவியமாக வரைந்திருந்தனர். கருப்பக் கிரகம் போன்று காண்பதற்கு இனியதாக இருந்தது அந்த நல்ல இல்லம்.

அரசிபடுத்திருக்கும் வட்டக் கட்டில்

தச நான்கு எய்திய பணைமருள் நோன்தாள்

இகல்மீக்கூறும் ஏந்து எழில் வரிநுதல்

பொருது ஒழி நாகம் ஒழி எயிறு அருகு எறிந்து

சீரும் செம்மையும் ஒப்ப வல்லோன்
 கூர்உளிக் குயின்ற ஈர்இலை இடை இடுபு
 தூங்கு இயல் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்ப
 புடைதிரண்டிருந்த குடத்த இடைதிரண்டு
 உள்ளி நோன் முதல் பொருத்தி அடி அமைத்து
 பேர் அளவு எய்திய பெரும் பெயர்ப் பாண்டில்

நாற்பது வயதான முரசு போன்ற வலிமையான கால்களையுடைய போரில் வல்ல உயர்ந்த அழகுடைய நெற்றியில் வரியையும், புள்ளினையும் உடைய யானைப்போரில் இறந்து பின்பு இயல்பாக வீழ்ந்த யானையின் தந்தங்களைக்கொண்டு செய்த கட்டில். அத்தந்தங்களை இருபக்கமும் கூர் ஊளியால் தொழில் வல்லோன் சீரும்சிறப்புமாகச் செதுக்கி, சிலைத்தொழிலைச் செய்தான். கட்டிலின் இணைப்பாகிய குடம், சூல் முற்றிய மகளிரின் பாலுடைய பருத்த முலையை ஒத்திருந்தது. கட்டிலின் கால்கள் உள்ளியின் முதல் போன்ற வடிவத்தில் அமைந்திருந்தது. கட்டிலின் அளவில் பேர் அளவைப் பெற்ற கச்சுக் கட்டில் என்று புகழ்ந்து கூறப்பெறும் கட்டில்.

கட்டிலின் மேல் அமைந்த படுக்கை

மடைமாண் நுண்இழை பொலிய பொலியத் தொடைமாண்டு
 முத்துடைச் சாலேகம் நாற்றி குத்துறுத்து
 புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
 தகடு கண் புதையக் கொளிஇ துகள் தீர்ந்து
 ஊட்டுறு பல்மயிர் வரைஇ வயமான்
 வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
 முல்லைப் பல்போது உறழப் பூ நிரைத்து
 மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை

மூட்டுவாய் மாட்சியுடன் நுண்ணிய இழை பொருந்திய நூலை அழகாகத் தொடுத்து, சுற்றிவர முத்து மாலைகள் பலகணி போன்று காட்சியளிக்கத் தொங்கவிட்டனர். பொலிவுடன் கூடிய நிறத்தையுடைய தட்டம் போன்ற தகடுகளில் புலிவரி போன்ற வரிகளைக் குத்தி மேலிடம் மறையும்படி கோத்திருந்தனர். குற்றம் நீங்கிய நிறம் ஊட்டப் பெற்ற பலநிற மயிர்களை உள்ளடக்கிய போர்வையின் மேல் அரிமான் வேட்டையாடுவது போன்றும், காட்டிடத்தில் முல்லைபோன்ற பலவகை மலர்கள் மலர்ந்துள்ளது போலும் ஓவியம் வரைந்த மென்மையான படுக்கையின் மேல்.

படுக்கையின் மேல் அரசி மலரணையில் வீற்றிருத்தல்

துணை புணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி

இணை அணை மேம்படப் பாய் அணை இட்டு

காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்

தோடு அமை தூமடி விரிந்த சேக்கை

அன்னங்கள் புணரும்போது உதிர்ந்த மென்மையான தூவலைச் சேர்த்து அணையாக விரித்து, அதன்மேல் தலையணை, சாயணை போன்றவற்றை இட்டிருந்தனர். கஞ்சிப் பசை ஏற்றப்பெற்ற கழுவிய துகிலின் மலரிதழ்கள் வைத்து மணமூட்டப்பெற்ற படுக்கையை விரித்து,

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி நிலை

ஆரம்தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்துப்

பின்அமை நெடுவீழ் தாழ் துணை துறந்து

நல்நுதல் உலறிய சில்மெல் ஓதி

நெடுநீர் வாரகுழை களைந்தென குறுங்கண்

வாயுறை அழுத்திய வறிது வீழ் காதின்

பொலந்தொடி தின்ற மயிர் வார் முன்கை

வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து

வாளைப்பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்து

செவ்விரல் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து

பூந்துகில் மரீஇய ஏந்துகோட்டு அல்குல்

அம்மாசு ஊர்ந்த அவிர்நூற் கலிங்கமொடு

புனையா ஓவியம் கடுப்ப புனைவு இல்

முன்பு முத்தாரத்தினைத் தாங்கிய மார்பில் இப்போது குத்துகின்ற நீண்ட மங்கல நாண் மட்டும் தொங்கியது. தன் துணையைப் பிரிந்ததால் நெற்றியில் உலர்ந்த மென்மையான கூந்தல் கிடந்தது. மிக்க ஒளியுடன் கூடிய காதணி அணிந்த காதுகள், அணிகள் அழுத்திய தழும்புடன் சிறிது தாழ்ந்து காணப்பட்டன. பொன்வளையல் அணிந்த மென்மையான மயிருடன் கூடிய முன்கைகள் சங்குவளையும் காப்பு நூலும் அணிந்திருந்தன. வாளை மீனின் பிளந்தவாய் போன்ற வடிவடைய சிவந்த நிறத்தை யுடைய மோதிரமின்றி விரல்கள் இருந்தன. மென்மையான பூத்தொழிலையுடைய துகில் அணிந்திருந்த இடையில், அழுக்கேறிய அழகிய நூல்புடையை உடுத்திருந்தான். வடிவம் மட்டும் வரைந்து வண்ணங்கள் தீட்டாத புனையாத ஓவியம் போன்றிருந்தான்.

சேடியரும் செவிலியரும் தலைவியைத் தேற்றுதல்

தளிர் ஏர் மேனி தாய் சுணங்கின்

அம்பணைத் தடைஇய மென்தோள் முகிழ்முலை

வம்பு விசித்து யாத்த வாங்கு சாய் நுசப்பின்

மெல் இயல் மகளிர் நல் அடி வருட

ஒப்பனை செய்யப்பெறாத தலைவியின் நல்லடியை மாந்தளிர் போன்ற அழகுடைய நிறத்தினையும், பரவிய சுணங்கினையும் அழகிய மூங்கில் போன்ற திரண்ட தோள்களினையும் கச்சை வைத்துக்கட்டப்பெற்ற தாமரை மொட்டுப்போன்ற முலையினையும் வளைவுடைய இடையினையும் உடைய மென்மைத் தன்மையுடைய தோழியர் உறக்கம் வருவதாகத் தடவி கொடுத்தனர்.

செவிலியரின் தேற்றவுரைகள்

நரை விராவுற்ற நறுமென் கூந்தல்

செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇ

குறியவும் நெடியவும் உரைபல பயிற்றி

இன்னே வருகுவர் இன் துணையோர் என

உகந்தவை மொழியவும்.....

நரைவிரவிய மென்மையான கூந்தலையுடைய சிவந்த முகத்தையுடைய செவிலித்தாயர், தலைவியின் ஆற்றாமை மிகுதியை உணர்ந்து, ஒன்றாகச் சேர்ந்து சில பல சொற்கள் பல முறைசொல்லி, இன்று வந்துவிடுவார், நின் தலைவர் வருந்தாதே என அவள் மனம் கொள்ளும் வண்ணம்மொழிந்தனர்.

தலைவியின் வருத்த மிகுதி

.....ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து

நுண்சேறு வழித்த நோன்நிலைத் திரள் கால்

ஊறா வறுமுலை கொளீஇய கால்திருத்தி

புதுவது இயன்ற மெழுகு செய் படமிசை

திண்நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக

விண்ஊர்பு இழிதரும் வீங்கு செலல் மண்டிலத்து

முரண்மிகு சிறப்பின் செல்வனொடு நிலைஇய

உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி நெடிது உயிரா

மா இதழ் ஏந்திய மலிந்து வீழ் அரிப்பனி

செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்தி சில தெறியா

புலம்பொடு வதியும் நலம்கிளிர் அரிவைக்கு

தோழியர் அடிவருடவும், செவிலியர் உகந்தவை சொல்லியும் தேறாதவளாய் மனங்கலங்கி, நுண்மையான சாதிலிங்கம் பூசப்பெற்ற கட்டிலின் திரண்ட காலுள்ள ஊறாத முலை போன்ற குடத்தருகே கால்கள் அமைத்து, அதிலிருந்து மேற்கட்டியாகப் புதிதாகச் செய்யப்பெற்ற மெழுகுத் துணியில் ஓவியம் வரையப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தாள். அம்மெழுகுத் துணிஓவியத்தில் மேடராசி முதல் விண்ணில் செல்லும் ராசி களையும் வரைந்திருந்தன. அதில் திங்களுடன் உரோகிணியைச் சேர்த்து வரைந்திருந்தனர். அதனைக் கண்டு தானும் உரோகிணி போன்று தலைவனுடன் சேர்ந்திருக்கவில்லையே எனப் பெருமூச்சு விட்டு. இமைகளிலிருந்து வீழ்ந்த கண்ணீர்த் துளிகளைத் தன் சிவந்த விரல்களால் கடைக்கண் சேர்த்தித் தெரிந்தாள். இவ்வாறு தலைவனில்லா தனிமையோடு வாடும் அன்பு மிகுந்த தலைவிக்கு.

கொற்றவையை வேண்டல்

இன்னா அரும்படர் தீர் விறல் தந்து

இன்னே முடிக தில் அம்ம

செவிலியருள் ஒருத்த வெற்றித் திருமகளை வேண்டுகிறாள். தலைவியின் கொடுமையான அரிய தனிமைத் துன்பம் தீர்வதற்காக, தலைவனுக்கு வெற்றியைத் தந்து, போர் முடிந்து தலைவன் வந்து, தலைவியின் துன்பம் உடனே முடியட்டும் என வேண்டுகிறாள்.

பாசறையில் அரசன் நிலை

..... மின் அவிர்

ஒடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை

நீள்திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரள

களிறு களம் படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்

ஒளிறு வாள் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து

ஒளி விளங்கும் முகபடாத்தொடு பொலிவுபெற்ற போர்த்தொழிலில் பயின்ற யானையின் நீண்ட திரண்ட பெரிய துதிக்கையை வெட்டி நிலத்தில் புரளும்படி களிற்றைக் கொண்டு பெருஞ்செயலைச் செய்த வீரர், பகைவர் வாளால் விழுப்புண் பட்டதைக் காண அரசன் பாசறையிலிருந்து வெளியே வந்தான்.

வாடைக்காற்று

வடந்தைத் தண் வளி எறிதொறும் நுடங்கி

தெற்கு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய நன் பல

பாண்டில் விளக்கில் பருஉச் சுடர் அழல

வடதிசையிலிருந்து வரும் குளிர்ந்த காற்று வீசுந்தோறும் அகலில் எரியும் விளக்கு அசைந்து, தெற்கு நோக்கிச் சாய்ந்து எரிந்து கொண்டிருந்தது. விளக்கு அணையாமல் இருக்கப் பருத்தத் திரியைப் போட்டிருந்தனர்.

விழுப்புண் காணல்

வேம்பு தலை யாத்த நோன்காழ் எ.கமொடு

முன்னோன் முறைமுறை காட்ட பின்னர்

மணி புறத்து இட்ட மாத்தாட் பிடியொடு

பருமம் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா

இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்ப

வேப்ப மாலையைத் தலையில் கட்டப்பெற்ற வலிய காம்பினையுடைய வேலுடன் படைத் தலைவன் விழுப்புண் பட்டோரை பெரும்புண், சிறுபுண் என்ற முறையில் காட்டினான். மணிகளைப் புறத்தே இடப்பெற்றுள்ள பெரிய அடிகளையுடைய யானைகளும் பக்கரை கழற்றப் பெறாத விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும் கரிய சேற்றை தெருவில் சிதறின.

வேந்தன் நிலை

புடைவீழ் அம்துகில் இடவயின் தழீஇ

வாள்தோட் கோத்த வன்கண் காளை

கவல் மிசை அமைத்த கையன் முகன் அமர்ந்து

நூல் கால் யாத்த மாலை வெண்குடை

தவ்வென்று அசைஇ தா துளி மறைப்ப

நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்

சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே

இடப்பக்கத்து நழுவிய அழகிய மேடையை இடப்பக்கத்து அணைத்துக்கொண்டு வாளைத் தோளில் கோத்த மறத்தன்மையுடைய வீரன் தோள்மேல் வலக்கை வைத்து,

முகம் மகிழ்ந்து ஆறுதல் கூறினான் வெண்கொற்றக் குடையில் நூலால் கட்டப்பெற்ற முத்துமாலை வாடைக்காற்றால் தவ்வென்னும் ஓசையுடன் அசைந்தது. மழைத்துளியை மறைத்தது. செறிந்த இருளுடைய நடுச்சாமத்துக்கும் உறங்கான். சில வீரரொடு புண்பட்டோரை ஆறுதல்கூறி ஆற்றுவதற்குத் திரிவான். தான் ஒருவனாக நின்று பலரொடும் மாறுபட்டு, பொருகின்ற பாசறையில் இருந்து செய்யும் போர்த்தொழில்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது

தனிப்பாடல்

வாடைநலிய வடிக் கண்ணாள் தோள் நசைஇ

ஓடைமழ களிற்றான் உள்ளான் கொல் - கோடல்

முகையோடு அலமர முற்று ளிபோல் பொங்கி

பகையோடு பாசறை உள்ளன்

தலைவன் பகை அரசனை வெல்வதற்காக பாசறையில் உள்ளான். கார்காலம் வந்துவிட்டதை அறிவிக்க வெண்காந்தள் மொட்டுக்கள் விரிந்தன. காட்டின் வாடைக் காற்றால் இவள் துன்புறுகின்றாள். அழகுபொருந்திய கண்ணை உடையவள் அவனுடைய தோளைக் கார்காலத்தில் விரும்புகிறாள். அவன் முகபடாம் அணிந்த யானை மேல் இருக்கின்றானா இன்னும் என்று நினைக்கின்றாள்.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. நெடுநல்வாடை பெயர் பொருத்தம் ஆராய்க
2. நெடுநல்வாடை குறிப்பில் அரண்மனை வாயில் கதவுகள் பற்றி எழுதுக
3. தலைவனை பிரிந்த தலைவி நிலை யாது?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. நெடுநல்வாடை குறிப்பிடும் கட்டில் பற்றிய வருணனைகள் விவரிக்க.
2. பாசறையில் அரசன் நிலையாக நெடுநல்வாடையின் கருத்துக்களை தொகுத்து எழுது.

கூறு - 9 - தனிப்புலவர்கள்

வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள்

1. தலைமகள் கூற்று

வாடல் உழுஞ்சில் விளைநெற்று அம்துணர்

ஆடுகளப் பறையின் அரிப்பன ஒலிப்பக்

கோடை நீடிய அகன்பெருங் குன்றத்து

நீர்இல்ஆர் ஆற்று நிவப்பன களிறுஅட்டு

5 ஆள்இல் அத்தத்து உழுவை உகளும்

காடு இறந்தனரே காதலர் மாமை

அரிநுண் பசலை பாஅய் பீருத்து

எழில்மலர் புரைதல் வேண்டும் அலரே

அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலை திதியன்

10 தொல்நிலை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி

புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரியர்

இன்இசை ஆர்ப்பினும் பெரிதே யானே

காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து

ஆதிமந்தி போலப் பேதுற்று

15 அலந்தனென் உழல்வென் கொல்லோ – பொலந்தார்

கடல்கால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல்

வான வரம்பன் அடல்முனைக் கலங்கிய

உடைமதில் ஓர்அரண் போல

அஞ்சவரு நோயொடு துஞ்சாதேனே!

(அகநானூறு. 45)

தோழி! நம் தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து வற்றிய வாகைமரத்தின் முற்றிய காய் நெற்றுகள் கூத்தரின் பறைபோல விட்டு விட்டுஒலிக்க, கோடையின் வெப்பம் மிகுதியான குன்றுகளில் உள்ள பெரிய காட்டில் மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத

நிலையில் யானைகளைக் கொல்லும் புலி திரிகின்ற வழியைக் கடந்து சென்றார். அவர் பிரிவால் மாமை நிறத்துடன் கூடிய பீர்க்க மலரை ஒத்த மஞ்சள் நிறப் பசலை என்மீது பரவியது. இதனைக் கண்டு இவ்வூர் அலர் எழுப்பியது. குறுக்கை என்னும் ஊரில் நடந்த போரில் ஐம்பெரும் வேளிருள் ஒருவனாகிய திதியனது காவல் மரமாகிய புன்னையை அன்னி என்பவன் வெட்டி வீழ்த்தியதால் போர் ஆரவாரம் ஏற்பட்டது. அந்த ஆரவாரத்தைக் காட்டிலும் மிகுதியாக நம் ஊர்மக்கள் எழுப்பிய அலர் எங்கும் பரவியது.

இதனால் நானோ காதலனாகிய ஆட்டனத்தியைக் கடல்கொண்டு சென்றதால் அவனைக் காணாமல் துன்புற்ற காதலி ஆதிமந்தியின் வீரமிக்க வானவரம்பனது போரால் கலங்கிய அரணில் உள்ளோர் பயத்துடன் துயிலாது இருந்ததைப் போலத் தூங்காது வருந்தி அரட்டித் துன்புற்றுத் திரிந்ததைப் போலத் துன்புறுவேனோ?

2. தோழிகூற்று

பாம்புடை விடர பனிநீர் இட்டுத்துறைத்

தேம்கலந்து ஒழுக யாறுநிறைந் தனவே

வெண்கோட்டு யானை பொருதபுண் கூர்ந்து

பைங்கண் வல்லியம் கல்அளைச் செறிய

5 முருக்குஅரும்பு அன்ன வள்உகிர் வயப்பிணவு

கடிகொள வழங்கார் ஆறே ஆயிடை

எல்லிற்று என்னான் வென்வேல் ஏந்தி

நசைதர வந்த நன்ன ராளன்

நெஞ்சுபழு தாக வறுவியன் பெயரின்

10 இன்றுஇப் பொழுது யான்வா ழலெனே

எவன்கொல்? வாழி தோழி நம்இடை முலைச்

சுணங்குஅணி முற்றத்து ஆரம் போலவும்

சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்தூங்கு நளிப்பின்

இலங்குவெள் அருவி போலவும்

15 நிலம்கொண் டனவால் திங்கள் அம்கதிரே! (அகநானூறு. 362)

பாம்புகள் நிறைந்த மலைப் பிளவுகளில் இருந்து வரும் குளிர்ந்த நீர் தேனுடன் கலந்து பாய்வதால் ஆறுகள் அனைத்தும் நிறைந்தன. தந்தங்களை உடைய ஆண் யானைகள் பாய்ந்து குத்தியதால் புண் மிகுந்து ஆண் புலி கற் குகையில் உள்ளே

ஒடுங்கியிருக்க செம்முறுக்கம் பூவின் அரும்பு போன்ற நகத்தை உடைய பெண்புலி அக்குணையின் காவலாக இருந்ததால் யாவரும் அவ்வழிச் செல்லமாட்டார்.

அந்நிலையில் இருள் வந்தது. இந்நிலையில் தலைவன் வேலைக் கையில் கொண்டு நம்மிடமுள்ள அன்பு மிகுதியால் இங்கு வருகிறான். அவன் பயமின்றி மீண்டால் நான் உயிருடன் வாழ மாட்டேன். நமது மார்பில் பரந்திருக்கும் தேமலைப் போன்றும் மாலையைப் போன்றும் மலையில் உள்ளநீண்ட சோலைகளில் துளிகளைச் சிதறும் குளிர்ச்சி பொருந்திய வெள்ளிய அருவியைப் போன்று திங்களின் கதிர்களின் நிலவு எங்கும் பரவியது. நாம் என் செய்வோம்.

3. தலைவி கூற்று

கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது

நல்ஆன் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்கு

எனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது

பசலை உணீஇயர் வேண்டும்

திதலை அல்குல் என் மாமைக் கவினே (குறுந்தொகை. 27)

நல்ல பசுவின் இனியபால் அதன் கன்றும் குடிக்காமல் கறக்கும் பாத்திரத்திலும் விழாமல் வீணே மண் மரையில் வீழ்ந்தது போல எமது தேமல் படர்ந்த மாந்தளிர் போன்ற மேனியழகு எனக்கும் பயன்படாமல் தலைவனுக்கும் பயன்தராமல் பசலை என்னும் நோய் அவ்வழகைத் தின்ன எண்ணுகின்றது.

4. செவிலித்தாய் கூற்று

காலே பரிதப் பினவே கண்ணே

நோக்கி நோக்கி வாள்இழந் தனவே

அகல்இரு விசம்பின் மீனினும்

பலரே மன்ற இவ்உலகத்துப் பிறரே (குறுந்தொகை. 44)

என் கால்கள் நடந்து நடந்து அடி எடுத்து வைக்க இயலாமல் தவறுகின்றன. கண்கள் பார்க்கின்ற ஆணையும் பெண்ணையும் இவள் காதலனோ எனக் கருதி ஒளி இழந்தன. அகன்ற பெரிய வானில் நட்சத்திரக் கூட்டம் இருப்பது போலப் பலர் இருக்கின்றனர்.

5. தலைவன் கூற்று

இடிக்கும் கேளிர்! நும்குறை ஆக

நிறுக்கல் ஆற்றினோ நன்றுமன் தில்ல

ஞாயிறு காயும் வெவ்அறை மருங்கில்

கைஇல் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்

வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்

பரந்தன்று இந்நோய் நோன்றுகொளற்கு அரிதே! (குறுந்தொகை. 58)

என்னை இடித்து உரைக்கும் நண்ப்பரே நீர் கூறுகின்ற நிலையில் இத்துன்பத்தை என்னால் நிறுத்தி வைக்க இயன்றால் நல்லது. அது தான் என் விருப்பம். ஆனால் இயலவில்லை. சூரியன் காயும் வெப்பம் மிகுந்த பாறையின் மேல் கைகளில்லாத ஊமை ஒருவன் தன் கண்ணால் காக்கின்ற உருகும் வெண்ணெயைப் போல இத்துன்பம் என்னில் பரந்து அதிகமாகிவிட்டது. என்னால் பொறுத்துக் கொள்வதற்கும் அரிதாக இருக்கின்றது.

6. தோழிகூற்று

நிலம்தொட்டுப் புகாஅர் வானம் ஏறார்

விலங்குஇரு முந்நீர் காலின் செல்லார்

நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்

குடிமுறை குடிமுறை தேரின்

கெடுநரும் உளரோ? நம்காத லோரே (குறுந்தொகை.130)

நம் காதலர் இருக்குமிடம் தெரியவில்லை. நிலத்தைத் தோண்டி அதனுள் புகுந்திரார். வானத்தில் ஏறி மேலே சென்றிரார். நிலத்தின் குறுக்கே உள்ள கடலில் காலால் நடந்து சென்றிரார். அவரை உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நாடாக ஒவ்வொரு ஊராக ஒவ்வொரு குடியாக ஆய்ந்து தேடிப் பார்த்தால் அகப்படாமல் தப்பமாட்டார்.

7. தோழிகூற்று

அம்ம வாழி தோழி! நம்ஊர்ப்

பிரிந்தோர்ப் புணர்ப்போர் இருந்தனர் கொல்லோ?

தண்டுடைக் கையர் வெண்தலைச் சிதலவர்

நன்றுநன்று என்னும் மாக்களோடு

இன்றுபெரிது என்னும் ஆங்கணது அவையே (அகநானூறு. 146)

தோழி வாழ்வாயாக கேட்பாயாக அங்குள்ள நம்மவராகிய பெரியவர்களது அவையில் கையில் ஊன்று கோல் உடையவரும் நரைத்த தலையில் தலைப்பாகை கட்டியவரும் தலைவரது சுற்றமாகிய பெரியவர்கள் பேசும்போது நன்று நன்று என இசையுடன் கூறுகின்றனர். நம்ஊர்ச் சுற்றத்தினரும் இன்று நீங்கள் வந்தது நன்று நன்று என முகமன் கூறினர். நம் ஊரில் பிரிந்து இருப்போரைச் சேர்த்து வைக்கும் பெரியவரும் இருந்தனரோ?

8. தலைவி கூற்று

அளிதோ தானே நானே நம்மொடு

நனிநீடு உழந்தன்று மன்னே இனியே

வான்பூங் கரும்பின் ஓங்குமணற் சிறுசிறை

தீம்புனல் நெரிதர வீய்ந்துஉக் காஅங்கு

தாங்கும் அளவைத் தாங்கி

காமம் நெரிதரக் கைந்நில் லாதே (அகநானூறு. 149)

தோழி! நம்முடனேயே இருந்த நாணம் மிக இரங்கத்தக்கது. நீண்ட நாள்களாக நம்மொடு துன்புற்று இருந்து தாங்குவது வரை தாங்கிற்று பின்பு வெண்மையான மலரை உடைய கரும்பை உடைய மணற்குன்று இனிய வெள்ளம் கரையை நெருங்கும் போது நீருள் மணல் மறைந்து வீழ்ந்து விட்டது போலக் காமம் மிகுதியாகும் போது நாணம் தாங்க முடியாமல் அழிந்து விட்டது. அதனால் (காமம் வென்று நாணம் தோற்றதால் உடன்போக்கு நிகழ வாய்ப்பாயிற்று என்பது பொருள்).

9. தலைவிகூற்று

கரம்செல் யானைக் கல்உறு கோட்டின்

தெற்றென இறீஇயரோ ஐய! மற்றுயாம்

நும்மொடு நக்க வால்வெள் எயிறே

பாணர் பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல

எமக்கும் பெரம்புலவு ஆகி

நும்முடும் பெறேளம் இறீஇயர்எம் உயிரே (அகநானூறு. 169)

ஐய! காட்டுவழியில் செல்லும் யானை பாறையைக் குத்தி உடைந்த கொம்பினைப் போல் உம்முடன் கூடிச் சிரித்த எமது தூய வெள்ளிய பல் வரிசை விரைந்து முறிந்து சிதைவன வாக, பாணர் பச்சைமீன்களைப் பிடித்து வைத்த புலால் வீசும் அகன்ற பாத்திரம் எவ்வாறு கடைசிவரை புலால் நாறுமோ வெறுப்பைத் தருவது போன்று உம்மொடு காதல் கொண்ட எமக்கும் பெரும் வெறுப்பைத் தந்து நும்மையும் பெறாது ஒழிந்தது – எம் உயிர் அழிவதாக.

10. தலைவி கூற்று

வெண்மணல் விரிந்த வீததை கானல்

தண்ணந் துறைவன் தணவா ஊங்கே

வால்இழை மகளிர் விழவுஅணிக் கூட்டும்

மாலையோ அறிவேன் மன்னே மாலை

நிலம்பரந் தன்ன புன்கணொடு

புலம்புஉடைத்து ஆகுதல் அறியேன் யானே. (அகநானூறு. 386)

தோழி வாழ்க! சூரியன் மறைய முல்லை மலருமாறு சூரியக்கதிர்களின் வெப்பம் தணிந்து மாலைப்பொழுது வந்தபோது நாம் செயலற்று இருக்கிறோம். இந்த எல்லையைக் கடந்த பின்பு இரவு ஆகிய கடல்போன்ற மிகுதிக் காலத்தை எவ்வாறு கடப்போம் எனத் தெரியவில்லை.

11. தலைமகள் கூற்று

சிறுவெள்ளாங் குருகே! சிறுவெள்ளாங் குருகே!

துறைபோகு அறுவைத் தாமடி அன்ன

நிறம்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாங் குருகே!

எம்ஊர் வந்துஎம் ஒண்துறைத் துழைஇ

5 சினைக்கெளிற்று ஆர்கையை அவர்பெயர்தி

அனையஅன் பினையோ பெருமற வியையோ

ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண் பரக்கும்

கழநி நல்ஊர் மகிழ்நர்க்குஎன்

இழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே? (நற்றிணை. 70)

சிறிய வெண்மையான நாரையே! சிறிய வெண்மையான நாரையே! நீர்த்துறைகளில் துவைத்து வெளுத்த வெண்மையான ஆடை போன்ற நிறம் பொருந்திய சிறிய வெண்மையான நாரையே! நீ எங்கள் ஊருக்கு வந்து இங்குள்ள நீர் உண்ணுகின்ற துறைகளில் நீரைத் துழாவி, கெளிற்று மீனைத் தின்கின்றாய். பின்பு எம் தலைவர் இருக்கும் ஊர் செல்கின்றாய். ஆனால் நீ எங்கள் தலைவரிடம் சென்று நாங்கள் அவர் பிரிவால் வளையல் நெகிழும் துன்பத்தோடு துன்புறுவதை நீ எங்களை மறவாது அன்பால் அவரிடம் சொல்லலாமே! ஆனால் அன்பு இருந்தும் மறதி காரணமாக நீ செல்லாது விடுவாயோ?

12. தலைமகள் கூற்று

திங்களும் திகழ்வான் ளர்தரும் இமிழ்நீர்ப்

பொங்திரைப் புணரியும் பாடு ஓவாதே

ஒலிசிறந்து ஓதமும் பெயரும் மலிபுனற்

பல்பூங் கானல் முள்இலைத் தாழை

5 சோறுசொரி குடவயின் கூம்பு முகைஅவிழ

வளிபரந்து ஊட்டும் விளிவுஇல் நாற்றமொடு

மைஇரும் பனைமிசைப் பைதல உயவும்

அன்றியும் என்பறம் நரலும் அன்றி

விரல்கவர்ந்து உழந்த கவர்வின் நல்யாழ்

10 யாமம் உய்யாமை நின்றன்று

காமம் பெரிதே களைஞரோ இலரே!

(நற்றிணை. 335)

சந்திரன் விண்ணகத்தே எழுந்து தோன்றும் அலைகளை உடைய கடலும் ஓசை அடங்காது முழங்கும். கடல் நீர் கரையில் மோதிப் பெயரும் பலவகைப் பூக்களை உடைய கடற்கரைச் சோலையில் தாழை முள்ளை உடைய இலையுடன் விளங்கும். அது சோற்றைச் சொரிகின்ற கூம்பிய அரும்பினை மலரச் செய்யும். காற்று அப்பூ மடலுள் புகுந்து மணத்தைப் பரப்பும் கரிய பெரிய பனைமரத்தில் இருந்து அன்றில் ஒலிக்கும். இவையன்றி விரலால் தடவி வருத்தமுற விருப்பத்தைச் செய்யும் நல்ல யாழும் நடுச்சாமத்தில் என் உயிர் உய்யாத நிலையில் இசைத்து நிற்கும். இவற்றால் எனது அன்புநோய் மிகப் பெரிதாகும். அதனை நீக்க என் காதலர் அருகில் இல்லவே.

13. தலைவி கூற்று

நிலவே நீல்நிற விசம்பில் பல்கதிர் பரப்பி

பால்மலி கடலின் பரந்துபட் டன்றே

ஊரே ஒலிவரும் சும்மையொடு மலிதொகுபு ஈண்டிக்

கலிகெழு மறுகின் விழவுஅய ரும்மே

5 கானே பூமலர் கருலிய பொழில்அகம் தோறும்

தாம்அமர் துணையொடு வண்டுஇ மிரும்மே

யானே புனைஇழை ளெகிழ்த்த புலம்புகொள் அவலமொடு

கனைஇருங் கங்குலும் கண்படை இலெனே

அதனால் என்னொடு பொரும்கொல் இவ்வுலகம்?

10 உலகமொடு பொரும்கொல்என் அவலம் உறு நெஞ்சே! (நற்றிணை.348)

நீலநிறம் பொருந்திய ஆகாயத்தில் பல கதிர்களைப் பரப்பிப் பால்நிரம்பிய கடல்போல ஒளியுடன் நிலவு விளங்கும். இந்நிலவு ஒளியில் ஊர்மக்கள் ஆரவாரத்துடன் மிகுதியாய்க் கூடி ஓசையுடைய தெருவில் விழாக் கொண்டாடுகின்றனர். காட்டில் பூக்கள் மலர்ந்து செறிந்த சோலைகளில் தாம் விரும்பும் துணையுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கும். இத்தகைய நிலையில் நான் என் இலைகள் நெகிழத் தனிமையால் வருந்த செறிந்த இருளில் இரவிலும் தூங்காது இருக்கின்றேன். இச்செயல் உலகத்தார் இயல்புக்குப் பொருந்தாதாகையால் இவ்வுலகம் என்னோடு பகை கொள்ளுமோ? அல்லது இவ்வுலகத்துடன் துன்பமுற்ற என் நெஞ்சுதான் பகைகொள்ளுமோ.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. வெள்ளிவீதியார் பற்றி குறிப்பு வரைக
2. வெள்ளிவீதியார் பாடல்களில் பயின்று வரும் அகசெய்திகள் யாவை?
3. வெள்ளிவீதியார் பாடல்களில் பயின்றுவரும் செவிலித்தாய் கூற்று யாது?

கட்டுரை வினாக்கள்

1. வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள்வழி காட்டும் உவமைகள் கட்டுரை வரைக.
2. வெள்ளிவீதியார் பாடல்களில் தலைவன் கூற்றினை தொகுத்து எழுதுக.

கூறு - 10. தனிப்புலவர்கள்

இளங்கீரனார் பாடல்கள்

1. தலைவன் கூற்று

இருங்கழி முதலை மேளந்தோல் அன்ன

கருங்கால் ஓமைக் காண்புஇன் பெருஞ்சினை

கடியுடை நனந்தலை ஈன்றுஇளைப்பட்ட

கொடுவாய்ப் பேடைக்கு அல்குஇரை தரீஇய

5 மான்றுவேட்டு எழுந்த செஞ்செவி எருவை

வாந்தோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்

துளங்கு நடைமரையா வலம்படத் தொலைச்சி

ஒண்செங் குருதி உவற்றிஉண்டு அருந்துபு

புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை

10 கொள்கை மாந்தரின் ஆனாது கவரும்

புல்இலை மராஅத்த அகன்சேண் அத்தம்

கலம்தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டி

பின்நின்று துரக்கும் நெஞ்சம்! நின்வாய்

வாய்போல் பொய்ம்மொழி எவ்வம்என் களைமா

15 கவிர்இதழ் அன்ன காண்புஇன் செவ்வாய்

அம்தீம் கிளவி ஆய்இழை மடந்தை

கொடுங்குழைக்கு அமர்த்த நோக்கம்

நெடுஞ்சேண் ஆர்இடை விலங்கும் ஞானிறே? (அகநானூறு. 3)

உப்பங்கழியில் உள்ள முதலையின் மேல் தோல் போன்ற ஓமை மரத்தின் கரிய அடி இருந்தது. ஓமை மரங்கள் நிறைந்த காட்டில் வளைந்த வாயினை உடைய குஞ்சினை ஈன்ற பெண் பறவைக்குச் சிவந்த செவிகளை உடைய எருவையாகிய ஆண் பறவை மலைச் சாரலில் ஏற்கனவே புலியால் கொல்லப் பெற்ற மானின் இறைச்சி புலால் நாற்றமொடு வீசிக் கிடக்க அதைக் கவர்ந்து வந்து பெண்பறவைக்குக் கொடுக்கும்.

அத்தகைய ஆறலைக் கள்வர் பிறர் பொருளை கவர்ந்து செல்லும் இடமாகிய புள்ளிய மராமரங்களைக் கொண்ட பாலைநிலப் பெருவழியில் அணிகலன்களை ஈட்டிக் கொணரும் எண்ணத்தால் செல்லும் நெஞ்சமே!

முருக்க இதழ் போன்ற வாயிணைஉடைய இனிய சொற்களை உடைய அணிகளை உடைய தலைவியின் வளைந்த காதணியுடன் பார்த்த நோக்கம் என்னுடைய உள்ளத்தைச் சுரத்திடம் செல்வதைத் தடுக்கும். ஆனால் நீ நெஞ்சே உண்மை போன்று பொய்மொழி கூறி என் துன்பத்தை எவ்வாறு போக்க இயலும்.

2. தலைவன் கூற்று

அன்பும் மடனும் சாயலும் இயல்பும்

என்பு நெகிழ்க்கும் கிளவியும் பிறவும்

ஒன்றுபடு கொள்கையொடு ஓராங்கு முயங்கி

இன்றே இவணம் ஆகி நாளைப்

5 புதல்இவர் ஆடுஅமை தும்பி குயின்ற

அகலா அம்துளை கோடை முகத்தலின்

நீர்க்குஇயங்கு இனநிரைப் பின்றை வார்கோல்

ஆய்க்குமூல் பாணியின் ஐதுவந்து இசைக்கும்

தேக்குஅமல் சோலைக் கடறுஓங்கு அருஞ்சரத்து

10 யாத்த தூணித் தலைதிறந் தவைபோல்

பூத்த இருப்பைக் குழைபொதி குவிஇணர்

கழல்துளை முகத்தின் செந்நிலத்து உதிர

மழைதுளி மறந்த அம்குடிச் சீறூர்ச்

சேக்குவம் கொல்லோ நெஞ்சே! பூப்புனை

15 புயல்என ஒலிவரும் தாழ்இருங் கூந்தல்

செறிதொடி முன்கை நம்காதலி

அறிவுஅஞர் நோக்கமும் புலவியும் நினைந்தே? (அகநானூறு. 225)

நெஞ்சே! இன்று நாம் தலைவியின் அன்பு பண்புக் குணம் மேனியின் மென்மை உடம்பை உருக்கும் அன்பான சொற்கள், இவை அனைத்தும் நம்மை மகிழ்ச் செய்வதால், மகிழ்வாக இருக்கிறோம். நாளை நாம் கடமைக்காகக் கடத்தற்கரிய பாலை நில வழியில் செல்ல நேரும், காட்டில் அசைந்தாடும் மூங்கிலில் வண்டுகள் துளைத்து உண்டாக்கிய துளைகளில் கோடைக்காற்று புகுந்து வெளிவரும். ஆயர்கள்

ஊதும் புல்லாங்குழல் போன்று அதிலிருந்து இசை எழும். நீர் பருகச் செல்லும் பசுக்கூட்டத்திற்குப் பின்ஆயர் செல்வர். தேக்கு மரங்கள் இருப்பை மரங்கள் இவை அம்பு வைத்துள்ள கூடுகளைப் போன்று திறந்திருக்கும். மரங்களில் தளிர்களால் மூடப்பெற்ற பூக்கள் உதிர்ந்து மாலையில் இருந்து கழன்று விழும் முத்துக்களைப் போல் தரையில் உதிரும். மழைபெய்து பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. நாம் நாளை அங்கிருப்போம்.

மேகத்தைப் போல் தளைத்த தலைவியின் கூந்தலில் மலர்களை அணிந்திருப்பதையும் வளைகள் ஒலித்தலையும் மலர் சூட்டிப் புணையாத கூந்தலையும் வளைகள் நெகிழ்ந்ததையும் நினைத்து மனம் கலக்கத்தைக் காட்டும். அவள் என் மீது நிறிய கோபத்தைக் காட்டும் பார்வை உடையவளாய் இருப்பதையும் நினைத்துத் தனியாக இருப்போமா?

3. தலைவன் கூற்று

அளிதோ தானே எவன்ஆ வதுகொல்

மன்றும் தோன்றாது மரனும் மாயும்

புலிஎன உலம்பும் செங்கண் ஆடவர்

ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோல் அம்பினர்

5 எல்ஊர் எறிந்து பல்ஆத் தழீஇ

விளிபடு பூசல் வெஞ்சுரத்து இரட்டும்

வேறுபல் தேஎத்து ஆறுபல நீந்திப்

புள்ளித் தொய்யில் பொறிபடு சுணங்கின்

ஒள்இழை மகளிர் உயர்பிறைதொழுஉம்

10 புல்லென் மாலை யாம்இவண் ஒழிய

ஈட்டுஅருங் குரைய பொருள்வயிற் செலினே

குறுநெடும் புலவி கூறி நம்மொடு

நெருநலும் தீபல மொழிந்த

15 சிறுநல் ஒருத்தி பெருநல் ஊரே!

(அகநானூறு. 239)

பெருமை உடையவரே! நீர் செல்ல விரும்பும் பாலை நிலத்தில் மறவர் இரவில் கொள்ளிக்கட்டையுடனும் வில் அம்புடனும் நுழைந்து பசுக்கூட்டத்தைக் கவர்ந்து வருவர். அப்பசுக்களை உடையவர் எதிர்ப்பதால் பேரொலி கேட்கும். அப்பேரொலி காட்டில் எதிரொலிக்கும் அப்பகுதியில் வேற்று மொழிகள் வழங்கும். நீர் செல்லும் காலத்தில் இங்குப் பொலிவில்லாத மாலைப் பொழுதில் மாப்பில் தொய்யிலும்

தேமலும் உடைய பெண்கள் பிறை தொழுவர். நாங்கள் தனித்திருப்போம். நீர் பொருள் ஈட்டுவதே நோக்கமாய் காலம் தாழ்த்தி விடுவீர் என்று நேற்றுக் கூட நம் தலைவி சிறிது கோபத்துடன் கூறினாள்.

நல்லவளைப் பிரிந்து நான் இவ்வூரை விட்டுச் செல்கின்றேன். மனமின்றித் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே செல்கிறேன். மன்றம் மறைந்து விட்டது. மரங்கள் மங்கின. அவ்வூர் தோன்றுமோ? அவ்வூர் இரங்கத்தக்கது.

4. தலைமகன் கூற்று

சிலைஏறு அட்ட கணைவீழ் வம்பலர்

உயர்பதுக்கு இவர்ந்த ததர்கொடி அதிரல்

நெடுநிலை நடுகல் நாட்பலிக் கூட்டும்

சுரனிடையிலங்கிய மரன்ஓங்கு இயவின்

5 வந்து வினை வலித்த நம்வயின் என்றும்

தெருமரல் உள்ளமொடு வருந்தல் ஆனாது

நெகிழா மென்பிணி வீங்கிய கைசிறிது

அவிழினும் உயவும் ஆய்மடத் தகுவி

சேண்உறை புலம்பின் நாள்முறை இழைத்த

10 திண்கவர் நோக்கி நினைந்து கண் பனி

நெகிழ்நூல் முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப

மைஅற விரிந்த படைஅமை சேக்கை

ஐமென் தூவி அணைசேர்பு அசைஇ

மையல் கொண்ட மதன்அழி இருக்கையள்

15 பகுவாய்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி

நல்ல கூறு என நடுங்கி

புல்லென் மாலையொடு பொரும்கொல் தானே?

(அகநானூறு. 289)

இரவில் மெத்தென்ற அணைப்பு சிறிது நெகிழ்ந்தாலும் வருந்தக் கூடியவள் என் தலைவி. அத்தனை பேதைமை உடையவள் அதுவும் அவளுக்கு அழகு. இப்போது பொருளீட்டுதற்குப் பிரிந்த என்னை நினைத்து வருந்தாத நேரம் இருக்காது. நான் வந்த வழியில் வழிப்பறிக் கள்வர் பயணிகளைக் கொன்று உடலைக் கற்குவியலால் மூடுவர். அக்கற் குவியலின் மீது படர்ந்த காட்டு மல்லிகைப் பூக்கள் கோடைக் காற்றால்

ஒன்று சேர்ந்து அருகில் உள்ள நடுகல்லுக்குக் காலையில் இடும் படையலாகச் சேர்ந்தன. அவள் என்னையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பாள்.

நான் பிரிந்த நாட்களை எண்ணும் பொருட்டு வீட்டுச் சுவரில் கோடு போட்டு வருவாள். அந்தக் கோடுகளைப் பார்த்து நெடுநேரம் நின்று என் நலம் பற்றி நினைப்பாள். எல்லையின்றி வருந்துவாள். கண்களில் பெருகும் நீர் மார்பில் சொரியும். துயரம் தாங்காது படுக்கையில் விழுந்து மனம் மயங்கி ஊக்கம் குன்றிக் கிடப்பாள். சுவரில் எங்காவது பல்லி ஒலித்தால் தெய்வத்தை வணங்கி நல்ல குறி சொல்வாயாக என்று பல்லியை வேண்டிக் கொண்டிருப்பாள். இந்நிலையில் மாலைக் காலத்தில் இவ்வாறு போராடுவாளோ?

5. தலைவன் கூற்று

எல்லையும் இரவும் வினைவயின் பிரிந்த

முன்னம் முன்உறுபு அடைய உள்ளிய

பதிமறந்து உறைதல் வல்லின ஆயினும்

அதுமறந்து உறைதல் அரிது ஆகின்றே

5 வளி எடுத்த கால்வழி தேக்கிலை

நெடுவிளிப் பருந்தின் வெறிஎழுந் தாங்கு

விசும்புகண் புதையப் பாஅய் பலஉடன்

அகல்இடம் செல்லுநர் அறிவுகெடத் தாஅய்க்

கவலை சுரக்கும் காடுஅகல் அத்தம்

10 செய்பொருள் மருங்கின் செலவுதனக்கு உரைத்தென

வைகுநிலை மதியம் பொலப் பையெனப்

புலம்புகொள் அவலமொடு புக்கவின் இழந்த

நலம்கெழு திருமுகம் இறைஞ்சி நிலம்கிளையா

நீரொடு பொருத ஈர்இதழ் மழைக்கண்

15 இகுதரு தெண்பனி ஆகத்து உறைப்பக்

கால்நிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலங்கி

நாநடுக் குற்ற நவிலாக் கிளவியொடு

அறல்மருள் கூந்தலின் மறையினள் திறல்மாண்டு

திருந்துகமாதோ நும்செலவு எனவெய்து உயிராப்

அரசனுக்குரிய படைப்பணியை ஏற்று அதற்காகப் புறப்பட்ட நெஞ்சமே, நான் பிறந்த நாள் தொட்டு மறவாதிருக்கும் என் ஊரை எளிதாக மறந்திருக்கலாம். ஆனால் காட்டுவழியில் தேக்குமரங்களில் இலைகளைச் சூராவளிக்காற்று பறிக்கொடுத்துப் பறக்க விடுகிறது. நீண்ட தொலைவுக்குக் கேட்கும் வண்ணம் பருந்துகள் ஓசை எழுப்புகின்றன. பாலை நிலத்தில் கவர்ந்து செல்லும் வழிகள் திரியாத படி இருள் மறைந்து விட்டது. தலைகுனிந்து தரையைப் பார்த்துக் கால் கட்டை விரலால் தரையைக் களறினாள். கண்களின் ஓரத்தில் இருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து மார்பில் விழுந்தது. அவள் ஓரிடத்தில் நிலையாக நிற்கமுடியவில்லை. துன்பத்தால் கலங்கினாள். அவள் துன்பத்தை என்னிடம் மறைத்துக் கொண்டாள். எனக்கு விடைதர நடுங்கிய நாக்கினால் குளறி உம் பயணம் செம்மையாக முடிவதாக என்று சொன்னாள். என்னால் அங்கு நிற்கவும் முடியவில்லை. செல்லவும் முடியவில்லை. அவள் நின்ற நிலையையும் பார்த்த பின்பு என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

6. தலைவன் கூற்று

தாமலர்த் தாமரைப் பூவின் அம்கண்

மாஇதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன

திருமுகத்து அலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்

அணிவளை முன்கை ஆய்திதழ் மடந்தை

5 வார்முலை முற்றத்து நூல்இடை விலங்கினும்

கவவுப்புலந்து உறையும் கழிபெருங் காமத்து

இன்புறு நுகர்ச்சியின் சிறந்தது ஒன்றுஇல் என

அன்பால் மொழிந்த என்மொழி கொள்ளாய்

பொருள்புரி வுண்ட மருளி நெஞ்சே!

10 கரியாப் பூவின் பெரியோர் ஆர

அழல்எழு திதியம் அடுத்த யாமை

நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட் டாஅங்கு

உள்ளுதல் ஓம்புமதி இனிநீ முள்ளயிற்று

சில்மொழி அரிவை தோளே பல்மலை

15 வெவ்அறை மருங்கின் வியன்சுரம்

நெஞ்சே! தாமரைப் பூவைப்போன்ற அழகிய முகத்தில் குவளை மலர்கள் இரண்டினை வைத்தாற் போன்ற பெரிய கண்களையும் வளை அணிந்த முன் கையினையும் அழகிய உதடுகளையும் கச்சணிந்த மார்பினையும் உடைய தலைவியின் நுகர்ச்சியை விட மேலான இன்பம் இல்லை என்று நான் கூறும் சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பொருள் விரும்பி மயக்கம் உடைய நெஞ்சே! மலைகளையும் வெம்மையான பாறைகளையும் உடைய நீண்ட வழியில் துன்பத்தோடு கடந்தோம். வாடாத மலர்களைச் சூடியுள்ள தேவர் உண்பதற்காகச் செந்தீ ஓங்கிய வேள்விக் குணத்தில் இடப்பெற்ற ஆமை தான் முன்பிருந்த நிழல் பொருந்திய பொய்கைக்குச் செல்ல விரும்பியதைப் போல நீ முள் போன்ற பற்களையும் நற்சொற்களையும் கூறுகின்ற தலைவியின் தோளை நீ நினைப்பதைக் கைவிடுக.

7.தலைவன் கூற்று

அவ்விளிம்பு உரீஇய விசைஅமை நோன்சிலைச்

செவ்வாய்ப் பகழி செயிர்நோக்கு ஆடவர்

கணைஇடக் கழிந்ததன் வீழ்துணை உள்ளிக்

குறுநெடுந் துணைய மறிபுடை ஆடப்

5 புன்கண் கொண்ட திரிமருப்பு இரலை

மேய்பதம் மறுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து

நெய்தல்அம் படுவில் சில்நீர் உண்ணாது

எ.:குஉறு மாந்தரின் இனைந்துகண் படுக்கும்

பைதுஅற வெம்பிய பாழ்சேர் அத்தம்

10 எமியம்நீந்தும் எம்மினும் பனிவார்த்து

என்ன ஆம்கொல் தாமே தெண்நீர்

ஆய்சுனை நிகர்மலர் போன்மன நசைஇ

வீதேர் பறவை விழையும்

போதுஆர் கூந்தல் நம்காதலி கண்ணே?

(அகநானூறு. 371)

நெஞ்சே! மலரைக் கொண்ட கூந்தலையுடைய என் தலைவியின் கண்கள் சனையில் உள்ள பூக்கள் எனக் கருதி வண்டுகள் மொய்க்க விரும்பும் அக்கண்கள் என் பிரிவால் வருந்தி அழுமோ? வலிமையான வில்லையும் குருதியால் சிவந்த அம்பினையும் சினம் கொண்ட பார்வையையும் உடைய மறவர் அம்பெய்ததால் பெண்மான் இறந்து வீழ்ந்தது. அதன் காதல் மிக்க ஆண்மான் அதனை நினைத்து

தன் குட்டிகள் துன்பத்தை உணராத காரணத்தால் தன் பக்கத்தில் அவை விளையாட, தான் துன்பத்தை உணராத காரணத்தால் தன் பக்கத்தில் அவை விளையாட தான் துன்பம் கொண்டு வருந்தும். ஆண் மான் நீர் அருந்துவதையும் வெறுத்துச் சேற்று நிலத்து குழியில் அம்பு புண்பட்ட மக்களைப் போல் வருந்தி கண் அயர்ந்து கிடக்கும். இத்தகைய பாழ் பட்ட காட்டு வழியாகக் கடந்து செல்லும் போது நமக்கு வருத்தம் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையில் நம்மைக் காட்டிலும் தலைவியின் நீர் ஒழுகப்பெற்ற கண்கள் எத்தகைய துன்பத்தை அடையுமோ?

8. தலைவி கூற்று

தண்கயம் பயந்து வண்கால் குவளை

மாரி மாமலர் பெயற்கு ஏற்றன்ன

நீரொடு நிறைந்த பேர்அமர் மழைக்கண்

பனிவார் எவ்வம் தீர இனிவரின்

5 நன்றுமன் வாழி தோழி தெறுகதிர்

ஈரம் நைத்த நீர்அறு நனந்தலை

அழல்மேய்ந்து உண்ட நழல்மாய் இயவின்

வரல்மரத்து அன்ன கவைமருப்பு எழிற்கலை

அறல்அவிர்ந் தன்ன தேர்நசைஇ ஓடிப்

10 புலம்புவழிப் பட்ட உலமரல் உள்ளமொடு

மேய்பிணைப் பயிரும் மெலிந்துஅழி படர்குரல்

அருஞ்சரம் செல்லுநர் ஆள்செத்து ஓர்க்கும்

திருந்துஅரை ஞெமைய பெரும்புனக் குன்றத்து

ஆடுகழை இருவெதிர் நரலும்

15 கோடுகாய் கடந்த காடுஇறந் தோரே (அகநானூறு.395)

தோழி! வாழ்க. கதிரவனின் வெப்பமான கதிர்கள் நிலத்திலுள்ள ஈரத்தை முழுவதும் நீக்கியமையால் மரங்களில் நிழல் இல்லாது காணப்பெற்ற வழியில் வற்றிய மரக்கொம்பைப் போல் விளங்கும் பிளவுபட்ட கொம்புகளை உடைய கலைமான் வரி வரியாய்க் கிடக்கும் மணலைப் போன்ற பேய்த் தேரைக் கண்டு நீர் என விரும்பி ஓடி தனிமையில் கலங்கிய உள்ளத்தோடு பெண்மாளை அழைக்கும். இம்மாதின் வருத்தமான துன்பக் கரலைக் காட்டுவழிச் செல்வோர் ஆளின் குரல் என்று எண்ணி ஐயப்படும் நிலையில் உள்ளது அக்காடு. அங்கு ஞெமை மரங்கள் வளர்ந்துள்ள

குன்றில் அசையும் அடிப்பாகத்தை உடைய பெரிய மூங்கில்கள் ஒலிக்கின்ற மலை உச்சி வெம்பிக் கிடக்கும் காடுகளைக் கடந்து நம் தலைவர் சென்றார்.

குளிர்ந்த குளத்தில் தோன்றிய வளமான குவளையின் கரிய மலர் மழை நீரை ஏற்றாற் போன்று குளிர்ந்த கண்களில் இருந்து நீர் ஒழுகும் துயரம் நீங்கி அவர் இப்போதே வருவாராயின் நன்று. வரவில்லையே நாம் என் செய்வோம்.

9. தோழி கூற்று

சிமைய குரல சாந்துஅருந்தி இருளி

இமையக் கானம் நாரும் கூந்தல்

நல்நுதல் அரிவை! இன்உறல் ஆகம்

பருகு வன்ன காதல் உள்ளமொடு

5 திருகுபு முயங்கல் இன்றி அவண் நீடார்

கடற்று அடை மருங்கின் கணிச்சியின் குழித்த

உடைக்கண் நீடுஅமை ஊறல் உண்ட

பாடுஇன் தெண்மணி பயம்கெழு பெருநிரை

வாடுபுனல் புக்கென கோடுதுவைத்து அகற்றி

10 ஒல்குநிலைக் கடுக்கை அல்குநிழல் அசைஇப்

பல்ஆன் கோவலர் கல்லாது ஊதும்

சிறுவெதிர்ந் தீம்குழற் புலம்புகொள் தெள்விளி

மைஇல் பளிங்கின் அன்ன தோற்றப்

பல்கோள் நெல்லிப் பைங்காய் அருந்தி

15 மெல்கிடு மடமரை ஓர்க்கும் அத்தம்

காய்கதிர் கடுகிய கவின்அழி பிறங்கல்

வேய்கண் உடைந்த சிமைய

வாய்படு மருங்கின் மலைஇறந் தோரே

(அகநானூறு 399)

தலையில் பூங்கொத்துக்களை உடையனவாய் மயிற்சாந்து பூசப்பெற்ற இருண்டு இமய மலைக்காடு போல் மணக்கின்ற கூந்தலையும் நெற்றியையும் உடைய தலைவியே! கல் மிகுந்த காட்டைச் சார்ந்த பக்கத்தில் குந்தாலியினால் தோண்டிய குழியில் ஊறிவரும் ஊற்று நீரை உண்டு தெளிந்த ஒலியினைக் கொண்ட மணிகள் கட்டப்பெற்ற பயன் மிக்க பசுக்கூட்டம், வறண்ட பாலைநிலத்தில் புகுந்ததும் ஊது

கொம்பினால் ஒலிஎழுப்பி அவற்றை அங்கிருந்து அகற்றி கொன்றை மரநிழலில் தங்கச் செய்வார். பசுக் கூட்டங்களை உடைய ஆயர் இசையைக் கற்காமலே மூங்கிலால் செய்யப்பெற்ற குழலில் இருந்து இசை எழுப்புவார். அவ்விசையை நெல்லியின் பசிய காண்களை உண்டு அசைபோடும் மான்கள் கூர்ந்துகேட்கும் அக்காட்டில் கதிரவன் கடுமையால் அழகிழந்த பாறைகளை மூங்கில் மரங்கள் நிறைந்த உச்சிகளையும் உடைய காட்டினை நம் தலைவர் கடந்து சென்றார். அவர் உன்னை நினைக்காது அங்குக் காலம் தாழ்த்தி இருக்க மாட்டார் விரைவில் வருவார்.

10. தலைவன் கூற்று

யான்நயந்து உறைவோள் தேம்பாய் கூந்தல்

வளம்கெழு சோழர் உறந்தைப் பெருந்துறை

நுண்மணல் அறல்வார்ந் தன்ன

நல்நெறி யவ்வே நறுந்தண் ணியவே

(குறுந்தொகை. 116)

நான் விரும்பிக் கூடி மகிழ்ந்துறையும் காலியின் இனிமை தவழும் கூந்தல் வளம் பொருந்திய சோழரது உறையூரில் உள்ள காவிரியின் பெரிய துறையில் காணப்பெறும் நுண்ணிய கருமணல் ஒழுகுவதைப் போல அழகிய சுருள் அமைந்த நறுமணமிக்க குளிர்ச்சி மிக்கது.

11. தலைவன் கூற்று

ஈன்பருந்து உயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்

பொரிஅரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்

கட்டளை அன்ன வட்டரங்கு இழைத்துக்

கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட்டு ஆடும்

5 வில்ஏர் உழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்

சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை

உள்ளினென் அல்லெனோ யானே உள்ளிய

வினைமுடித் தன்ன இனியோள்

மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே

(நற்றிணை. 3)

பாலை நிலத்துச் செல்வோரை வில்ஏர் உழவர்களாகிய பாலைநில மக்கள் கொன்று வாழும் காட்டுப் பகுதியில் இலைகள் உதிர்ந்து பட்ட மரங்கள் போன்று காட்சி அளிக்கும் மரக்கிளைகளில் குஞ்சினை ஈன்ற பருந்து உணவு இன்றி வருந்தும். காட்டுப் பகுதியில் உள்ள வேப்ப மரங்களின் நிழல்களில் கோடுகளை இட்டு நெல்லிக்காயைக் கொண்டு சிறுவர் காண்டி விளையாடுவார். காதல் துன்பத்தை

மிகுவிக்கும் மாலைப் பொழுது நினைத்ததை முடித்த மகிழ்ச்சியைப் போன்ற காதலி மனையகத்து விளக்கேற்றித் தலைவன் வரவில்லையே என நினைத்து வருந்துவாள். இந்நிலையில் மறுபடியும் பொருள் தேடப் பிரியக் கருதினேன் என்பது இயலாது நெஞ்சே! நான் வரமாட்டேன்.

12. தலைவன் கூற்று

வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரல்இசை

கந்துபிணி யானை அயர் உயிர்த்தன்ன

என்றாழ் நீடிய வேய்பயில் அழுவத்துக்

குன்றுஊர் மதியம் நோக்கி நின்றுநினைந்து

5 உள்ளினேன் அல்லெனோ யானே முள்எயிற்று

திலனம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்

எமதும் உண்டோர் மதிநாள் திங்கள்

உரறுகுரல் வெல்வளி எடுப்ப நிழல்தப

உலவை ஆகிய மரத்த

10 கல்பிறங்கு உயர்மலை உம்பர்து எனவே? (நற்றிணை. 62)

வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து இருக்கும் மூங்கில்களில் காற்று மோதுதலால் உண்டாகும் ஓசை, தறியிலே கட்டப் பெற்ற யானை வருந்திப் பெருமூச்சு விடுவது போல் இருக்கும். அத்தகைய காட்டில் கோடைக்காலம் நிலைப் பெற்றிருக்கும். மூங்கில்கள் உயர்ந்து வளர்ந்த அக்காட்டு வழியில் குன்றத்தை நோக்கிச் செல்லும் திங்களைப் பார்த்து நின்று சிறிது நினைந்து முள் போன்ற கூரிய பற்களையும் திலகமிட்ட மணம் கமழும் நெற்றியையும் கொண்ட கலை நிரம்பிய திங்கள் ஒன்று எம்மிடத்திலும் உண்டு. அத்திங்கள் இப்போது எங்கு உள்ளதோ என்று நினைத்தேன் அல்லவா? அத்திங்கள் முழங்குகின்ற ஓசையை உடைய வெம்மைக் காற்று வீசுவதால் இலை உதிர்ந்து நிழல் இன்றிக் காய்ந்த வெறும் கிளைகளாய் நிற்கின்ற மரங்களைக் கொண்ட கற்கள் விளங்கும் உயர்ந்த மலையின் மீது உள்ளது என்றும் நினைத்தேன்.

13. தலைவன் கூற்று

உழைஅணந்து உண்ட இறைவாங்கு உயர்சினைப்

புல்அரை இரத்திப் பொதிப்புறப் பசுங்காய்

கல்சேர் சிறுநெறி மல்கத் தாலும்

பெருங்காடு இறந்தும் எய்தவந் தனவால்

5 அருஞ்செயல் பொருட்பிணி முன்னி யாமே

சேறும் மடந்தை! என்றலின் தான்தன்

நெய்தல் உண்கண் பைதல் கூர

பின்இருங் கூந்தல் மறையினள் பெரிது அழிந்து

உதியன் மண்டிய ஒலிதலை ஞாட்பின்

10 இம்மென் பெருங்களத்து இயவர் ஊதும்

ஆம்பல்அங் குழலின் ஏங்கிக்

கலங்குஅஞர் உறுவோள் புலம்புகொள் நோக்கே! (நற்றிணை. 113)

மடந்தாய்! எம்முள்ளம் அரிதாக ஈட்டுகின்ற பொருட் செல்வத்தைப் பற்றி நிற்கின்றது. அதனைக் கருதி யாம் செல்கிறோம். என்று நான் தலைவியிடத்துக் கூறினேன். உடனே அவள் தன் நெய்தல் மலர்போன்ற மையுண்ட கண்கள் வருந்தி கலக்கமடையக் கரிய கூந்தலை விரித்து முகம் மறைத்துப் பெரிதும் வருந்தினாள். அவள் வாய்விட்டு அழுதாள். அவ்வாறு அழுது நின்ற காட்சி உதியன் சினந்து ஒலிக்கும் இடத்தை உடைய போர்க்களத்தில் களம் பாடுநருடன் இன்னிசைக் கருவி இசைக்கும் ஆம்பல் என்னும் பண்ணை உடைய இசைபோல் இருந்தது. அவ்வாறு அழுது கலங்கி, வருந்தித் துன்பமுற்ற கண்களால் என்னைப் பார்த்தாள். அவள் பார்வை மானினம் நிமிர்ந்து தழை உண்ணும் காரணத்தால் சிறிது வளைந்த உயர்ந்த கிளைகளை உடைய இலந்தை மரங்களின் புறத்தே செம்மையான பசிய காய், பரல் பொருந்திய சிறிய வழியிடத்து உதிர்ந்து பரவிக் கிடக்கும். பாலை வழியைக் கடந்தும் என் கண் முன்னே காண வந்தன. இது வியப்பாக உள்ளது.

14. தோழிகூற்று

குரும்பை மணப்பூண் பெருஞ்செங் கிண்கிணிப்

பால்ஆர் துவர்வாய்ப் பைம்பூட் புதல்வன்

மாலைக் கட்டில் மார்பு ஊர்பு இழிய

அவ்வயிறு ஒழுகிய அவ்வாய் மாண்நகைச்

5 செயிதீர் கொள்கை நம்உயிர் வெங்காதலி

திருமுகத்து அலமரும் கண்இணைந்து அல்கலும்

பெரும! வள்ளியின் பிணிக்கும் என்னார்

சிறுபல் குன்றம் இறப்போர்

அறிவார் யார்அவர் முன்னி யவ்வே?

(நற்றிணை. 269)

பெருமகனே! குறும்பைப் போன்ற மணியை உடைய பூணாகிய பெரியதும் செம்மை உடையதுமான கிண்கிணியையும் பாலருந்திச் சிவந்த வாயையையும் பசுமையான அணிகலன்களையும் உடையவன் புதல்வன். அவன் மாலையணிந்த மார்பில் ஊர்ந்து இரங்குவான். அதனைக் கண்டு அழகிய பற்களை கொண்ட தலைவி புன்னகையை வெளிப்படுத்துவான். அவள் நம் அழகிய முகத்தில் சுழலும் கண்கள் துன்பம் அடைந்து வள்ளிக் கொடியினால் நம்மைப் பிணித்துக் கட்டியது போல் கட்டிப் போடும் என்று கருதாது பல குன்றங்களைக் கடந்து செல்பவராய் நீவிர் விளங்குகிறீர். அவ்வாறு செல்லும் தன்மையர் தம் மனத்தில் கருதியதை யார் அறிவார்?

15. தலைமகன் கூற்று

செலவிரை வற்ற அரவம் போற்றி

மலர்ஏர் உண்கண் பனிவர ஆயிழை

யாம்தற் கரையவும் நாணிளள் வருவோள்

வேண்டா மையின் மென்மெல வந்து

5 வினவலும் தகைத்தலும் செல்லாள் ஆகி

வெறிகமழ் துறுமுடி தயங்க நல்வினைப்

பொறிஅழி பாவையின் கலங்கி நெடிது நினைந்து

ஆகம் அடைதந் தோளே அதுகண்டு

ஈர்மண் செய்கை நீர்படு பசங்கலம்

10 பெருமழைப் பெயற்குஏற் றாங்குளம்

பெர்ருள்மலி நெஞ்சம் புணர்ந்துஉவந் தன்றே (நற்றிணை. 308)

அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த என் காதலி, நான் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து செல்லுதலின் விரைவினால் உண்டாகிய சொல்லை விரும்பிக் கேட்டாள். தன்னுடைய குவளை மலர்போன்ற மைதீட்டபெற்ற கண்களில் கண்ணீரை வடிப்பாய். அதனைக் கண்ட நான் அவனைத்தேற்றிப் பலவாறாகப் பாராட்டி விடைபெற நினைத்தபோது விடைகூற முடியாதவளாய் நாணமுடன் வருவாள். நான் பிரிவதில் விருப்பம் இல்லாதவளாய் மெல்ல மெல்ல என் அருகில் வந்து நீ போகின்றாய் என்று கேட்க முடியாமலும் போக வேண்டாம் என்று தடுக்க முடியாமலும் நிற்பாள்.

அவள் நறுமணம் வீசுகின்ற நெருங்கிய குழலை முடித்த கொண்டையுடன் விளங்குவாள். அவள் சிறந்த சித்திரத் தொழில் அமைந்த பாவை ஒன்று பொறி அற்று விழுந்தாற் போல் கலங்கி என் மார்பின் மீது சாய்ந்து விழுவாள். அவ்வாறு விழுந்தவளைக் கண்டு பொருள் கருதிய என் நெஞ்சம் ஈரமான கண்ணால் செய்யப் பெற்ற ஈரம் காயாத மட்பாண்டம் இடைவிடாது பெய்யும் பெரிய மழைக்கு நீர்

ஏந்தவைத்த அம்மண்பாண்டம் அந்நீரோடு கலந்து கரைந்து அழைப்பதைப் போல அவளுடன் நான் ஒன்றுபட்டுக் கலந்து கரைந்து வேறுபாடில்லாமல் அடங்கிப் போனது. இனிமேல் பிரிவது எங்ஙனம் அமையும்?

16. தலைமகள் கூற்று

குணகடல் முகந்து குடக்குஏர்பு இருளி

தண்கார் தலைஇய நிலம்தணி காலை

அரசுபகை நவலும் அருமுனை இயவின்

அழிந்த வேலி அம்குடிச் சீறூர்

5 ஆள்இல் மன்றத்து அல்குவளி ஆட்டத்

தாள்வலி ஆகிய வன்கண் இருக்கை

இன்று நக்கனைமன் போலா என்றும்

நிறையும் மதியின் இலங்கும் பொறையன்

பெருந்தண் கொல்லிச் சிறுபசுங் குளவிக்

10 கடிபதம் கமழும் வந்தல்

மடமா அரிவை தடமென் தோளே?

(நற்றிணை. 346)

நெஞ்சே! மேகம் கீழைக் கடலில் நீரை முகந்து மேல் திசைக்கு எழுந்து இருண்டு குளிர்ந்த கார்பருவத்தைச் செய்யும் அதனால் நிலத்தின் வெப்பம் குறையும். அப்பொழுது அரசரின் பகையை எடுத்துக் கூறுவதாய் அமைந்த போரினால் அழிந்த குடியிருப்புக்கள் விளங்கும் சிற்றூரில் ஆளில்லாது ஒழிந்த பொது மன்றத்தில் காற்று வீசும். இத்தகைய இடத்தில் இப்பொழுது இருக்கின்றோம். எக்காலத்தும் நிறைவுடைய நிலவொளியை ஒத்து விளங்குகின்ற பொறையனின் பெருமை உடைய குளிர்ச்சியைக் கொண்ட கொல்லி மலையிலுள்ள பசுமையான மல்லிகையைச் சூடுதலால் மணம் மிகுந்த கூந்தலை உடையவளும் இளமையுடன் அழகோடு விளங்குபவளுமான தலைவியின் மென்மையான பருத்த தோள்களை ஆளில்லாது ஒளிந்த நெருங்கிய காற்று வீசும் இருப்பிடத்தில் இவ்வேளை நினைந்து மகிழ்கின்றனை போலும். அவை எய்துவதற்கு அரியனவாம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

ஒரு பக்க வினாக்கள்

1. தலைவி தன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பாள் - என தலைவன் கூற்றை விளக்குக.
2. தலைவன் கூறும் செய்திகளாக ஏதேனும் இரண்டினைத் தருக.

கட்டுரை வினாக்கள்

1. இளங்கீரனார் பாடும் தலைவன் மனநிலையை விவரிக்க
2. இளங்கீரனாரின் பாடலில் வரும் தலைவியின் மனநிலையை விவரிக்க.

வினாத்தாள் அமைப்பு

பண்டை இலக்கியம்

பகுதி - அ

1. கொடுக்கப்பட்ட 8 வினாக்களுள் ஏதேனும் 5 வினாக்களுக்கு ஒருபக்க அளவில் விடைதருக. (5 x 5 = 25)

பகுதி - ஆ

2. கொடுக்கப்பட்ட 8 வினாக்களுள் ஏதேனும் 5 வினாக்களுக்கு கட்டுரை வடிவில் விடை தருக. (5 x 15 = 75)

மாதிரி வினாத்தாள்

எம்.ஏ., தமிழ் - பண்டை இலக்கியம்

பகுதி - அ

5 x 5 = 25

கீழ்க்காணும் வினாக்களில் ஐந்து வினாக்களுக்கு விடைதருக

1. அலர் அறிவுறுத்தல் குறித்து வள்ளுவர் கருத்துகளை எழுதுக.
2. புனலாட்டுக் குறித்த ஓரம்போகியாரின் கருத்துகள் யாது.
3. நெய்தல்கலியில் மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்றாத தலைவியின் நிலையை எழுதுக.
4. உன்னை எதிர்ப்பவர் நாடு காடாகும் என்ற புறநானூற்று கூற்றை விளக்குக.
5. நார்முடிச்சேறல் பற்றி குறிப்பு வரைக.
6. குறிஞ்சிப் பாட்டு பற்றி குறிப்பு வரைக
7. நெடுநல்வாடையில் கூதிர்கால நிலை குறித்து எழுதுக.
8. வெள்ளிவீதியார் பாடல்களில் பயின்றுவரும் அகச்செய்திகள் குறித்து எழுதுக.

பகுதி - ஆ

5 x 15 = 75

கீழ்க்காணும் வினாக்களில் ஐந்து வினாக்களுக்கு கட்டுரை வடிவில் எழுதுக

1. குறிபறிதல் அதிகாரம் கூறும் செய்திகள் யாவை?
2. வேட்கைப்பத்து பாடல்களில் ஓரம்போகியாரின் கருத்துக்கள் தொகுக்க.
3. நெய்தல்கலியில் வாயில் கூற்று பற்றி எழுதுக.

4. புலவர்க்கு எளியவன் பகைவர்க்கு கொடியவன் என்பவன் யார்? அவனது வீரம் கொடை பற்றி விளக்குக.
5. குறிஞ்சித்தலைவன் நாட்டின் சிறப்பும் பெருமையும் குறித்து கட்டுரை வரைக.
6. நெடுநல்வாடையில் அரண்மனையின் சிறப்பினை எடுத்து எழுதுக.
7. நும்பாடபகுதியில் பயின்றுவரும் இளங்கீரனாரின் அகநானூற்று செய்திகள் பற்றி கூறுக.
8. வெள்ளிவீதியாரின் பாடல்களில் கூற்றுகளைத் தொகுத்து எழுதுக.